

Europeiska unionens officiella tidning

L 140

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

5 juni 2009

Innehållsförteckning

- I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon ⁽¹⁾ 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG ⁽¹⁾ 16
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapsystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser ⁽¹⁾ 63
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensin, diesel och gasoljor och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG, vad gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EEG ⁽¹⁾ 88
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

Pris: 26 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

- ★ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 136

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 443/2009

av den 23 april 2009

om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med denna förordning är att fastställa utsläppsnormer för nya personbilar som registreras i gemenskapen, vilket utgör en del av gemenskapens samlade åtgärder för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon och samtidigt säkerställa en väl fungerande inre marknad.
- (2) Enligt FN:s ramkonvention om klimatförändring, som på Europeiska gemenskapens vägnar godkändes genom rådets beslut 94/69/EG ⁽³⁾, är alla parter i den ramkonventionen skyldiga att upprätta och genomföra nationella – och i tillämpliga fall regionala – program med åtgärder för att motverka klimatförändringen. I enlighet med detta förslag kommissionen i januari 2007 att Europeiska

unionen vid de internationella förhandlingarna ska sträva efter att anta ett mål om att växthusgasutsläppen från de utvecklade länderna ska minska med 30 % senast 2020 (jämfört med nivåerna 1990) och att unionen bör göra ett fast, självständigt åtagande att uppnå en minskning med minst 20 % av växthusgasutsläppen senast 2020 (jämfört med nivåerna 1990), oberoende av de minskningar som uppnås av andra utvecklade länder. Målet fick stöd från Europaparlamentet och rådet.

- (3) En av följderna av dessa åtaganden är att alla medlemsstater kommer att behöva minska utsläppen från personbilar kraftigt. Program och åtgärder bör genomföras på medlemsstats- och gemenskapsnivå inom alla sektorer av gemenskapens ekonomi – dvs. inte bara inom industri- och energisektorerna – för att åstadkomma de stora minskningar som krävs. Vägtransporter är den näst största källan till växthusgasutsläpp i unionen, och utsläppen från dessa fortsätter att öka. Om vägtransporternas påverkan på klimatförändringen fortsätter att öka, kommer det till stor del att underminera de minskningar som åstadkoms inom andra sektorer för att bekämpa klimatförändringen.
- (4) Gemenskapsmål för nya personbilar ger tillverkarna större flexibilitet och planeringssäkerhet jämfört med separata nationella minskningsmål. När utsläppsnormerna anges är det viktigt att beakta konsekvenserna för marknaden och tillverkarnas konkurrenskraft, de direkta och indirekta kostnaderna för branschen samt de fördelar som följer av att innovation stimuleras och att energianvändningen minskar.

⁽¹⁾ EUT C 77, 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Parlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

⁽³⁾ EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (5) Denna förordning bygger på väletablerade metoder för att mäta och övervaka koldioxidutsläppen från fordon som registrerats i gemenskapen i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 1753/2000/EG av den 22 juni 2000 om att inrätta ett system för övervakning av de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen från nya personbilar⁽¹⁾. Det är viktigt att man vid fastställandet av minskningar av koldioxidutsläpp ser till att fordonstillverkare kan planera sin nya bilpark i gemenskapen säkert inom en förutsägbar ram över hela gemenskapen.
- (6) 1995 antog kommissionen en gemenskapsstrategi för att minska koldioxidutsläppen från bilar. Strategin baseras på följande tre huvudkomponenter: frivilliga åtaganden från bilindustrin att minska utsläppen, förbättrad kundinformation och skatteåtgärder som gynnar bränsleeffektiva bilar.
- (7) 1998 antog europeiska bilindustriföreningen (ACEA) ett åtagande att till 2008 minska de genomsnittliga utsläppen från nya bilar till 140 g CO₂/km och 1999 antog den japanska bilindustriföreningen (JAMA) och den koreanska bilindustriföreningen (KAMA) ett åtagande att till 2009 minska de genomsnittliga utsläppen från nya bilar till 140 g CO₂/km. Dessa åtaganden erkändes i kommissionens rekommendation 1999/125/EG av den 5 februari 1999 om minskade koldioxidutsläpp från personbilar⁽²⁾ (ACEA), kommissionens rekommendation 2000/303/EG av den 13 april 2000 om minskade koldioxidutsläpp från personbilar (KAMA)⁽³⁾ och kommissionens rekommendation 2000/304/EG av den 13 april 2000 om minskade koldioxidutsläpp från personbilar (JAMA)⁽⁴⁾.
- (8) Den 7 februari 2007 antog kommissionen två parallella meddelanden: ett meddelande om resultatet av översynen av gemenskapens strategi för minskade koldioxidutsläpp från personbilar och lätta nyttofordon och ett meddelande om ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk för tjugohundralet (CARS 21). I meddelandena betonades att framsteg hade gjorts i riktning mot målet på 140 g CO₂/km till 2008/2009, men att gemenskapens mål på 120 g CO₂/km inte skulle kunna uppnås till 2012 om inte ytterligare åtgärder vidtogs.
- (9) I meddelandena föreslogs ett integrerat tillvägagångssätt för att nå gemenskapsmålet på 120 g CO₂/km till 2012 och det förklarades att kommissionen skulle lägga fram ett förslag till en rättslig ram för att uppnå gemenskapsmålet genom att fokusera på obligatoriska minskningar av koldioxidutsläppen för att nå ett mål på 130 g CO₂/km för en ny genomsnittsbil med hjälp av förbättrad teknik avseende fordonsmotorer. I överensstämmelse med tillvägagångssättet i tillverkarnas frivilliga åtaganden omfattar förslaget de aspekter som beaktats vid mätningarna av koldioxidutsläpp från personbilar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽⁵⁾. En ytterligare minskning med 10 g CO₂/km, eller motsvarande om det krävs av tekniska skäl, kommer att uppnås med hjälp av andra tekniska förbättringar och en ökad användning av hållbara biodrivmedel.
- (10) Regelverket för tillämpning av målen för den genomsnittliga nya bilparken bör utformas så att konkurrensneutrala, socialt rättvisa och hållbara minskningsmål säkerställs, med hänsyn tagen till olikheterna mellan de europeiska biltillverkarna och så att man undviker omotiverad snedvridning av konkurrensen mellan biltillverkarna. Lagstiftningen bör vara förenlig med det övergripande målet att uppfylla gemenskapens Kyotomål och bör kompletteras med andra instrument, exempelvis differentierade bil- och energiskatter, som i högre grad är kopplade till användningen.
- (11) Lämplig finansiering bör säkerställas i Europeiska unionens allmänna budget för att främja utveckling av teknik för en radikal minskning av koldioxidutsläpp från vägfordon.
- (12) För att bilmarknaden ska kunna behålla sin mångfald och sin förmåga att möta olika kundbehov, bör koldioxidmål för personbilar anges som en funktion av nyttan av bilen på linjär basis. Vikten utgör en lämplig parameter för att beskriva nyttan, som ger en korrelation med nuvarande utsläpp, och därför ger mer realistiska och konkurrensneutrala mål. Dessutom är uppgifter om vikt lättillgängliga. Uppgifter om alternativa nyttoparametrar såsom avtryck (spårvidden gånger hjulbasen) bör samlas in för att underlätta långsiktigare utvärderingar av den nytto baserade beräkningsmetoden. Kommissionen bör senast 2014 se över tillgången till uppgifter och i förekommande fall lägga fram ett förslag till Europaparlamentet och rådet om anpassning av nyttoparametern.
- (13) Syftet med denna förordning är att skapa incitament för bilindustrin att investera i ny teknik. Denna förordning gynnar aktivt miljövänlig innovation och beaktar den kommande tekniska utvecklingen. Utveckling av innovativ framdrivningsteknik bör särskilt främjas, eftersom den orsakar betydligt lägre utsläpp än konventionella personbilar. På så sätt främjas EU-industrins långsiktiga konkurrenskraft och fler högkvalificerade arbetstillfällen skapas. Kommissionen bör överväga möjligheten att inkludera åtgärder avseende miljövänlig innovation i översynen av provningsförfarandena enligt artikel 14.3 i förordning (EG) nr 715/2007, varvid de tekniska och ekonomiska effekterna av att inkludera dem bör beaktas.

(1) EGT L 202, 10.8.2000, s. 1.

(2) EGT L 40, 13.2.1999, s. 49.

(3) EGT L 100, 20.4.2000, s. 55.

(4) EGT L 100, 20.4.2000, s. 57.

(5) EUT L 171, 29.6.2007, s. 1.

- (14) Eftersom kostnaderna för forskning och utveckling och likaså produktionskostnaderna per enhet är mycket höga för de tidiga generationerna av teknik för mycket koldioxidsnåla fordon som är avsedda att introduceras på marknaden efter det att denna förordning har trätt i kraft, syftar förordningen till att på interimistisk basis påskynda och främja introduktionen på gemenskapsmarknaden av extremt koldioxidsnåla fordon som just börjat saluföras.
- (15) Användningen av vissa alternativa drivmedel kan ge betydande koldioxidminskningar om man ser till hela processen från källa till slutlig användning i fordonet. Denna förordning innehåller därför särskilda bestämmelser som syftar till att främja användningen av vissa fordon som drivs med alternativa drivmedel på gemenskapsmarknaden.
- (16) För att uppnå överensstämmelse med det synsätt som tillämpades i kommissionens koldioxid- och bilstrategi, framförallt i fråga om bilindustriföreningarnas frivilliga åtaganden, bör målet gälla nya personbilar som registreras för första gången i gemenskapen och som, med undantag för en begränsad period för att undvika missbruk av regeln, inte tidigare har registrerats utanför gemenskapen.
- (17) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon⁽¹⁾ fastställs en harmoniserad ram med de administrativa bestämmelser och allmänna tekniska krav för godkännande av samtliga nya fordon som omfattas av det direktivet. Den enhet som ansvarar för att denna förordning efterlevs bör vara densamma som den enhet som ansvarar för samtliga delar av typgodkännandeförfarandet i enlighet med det direktivet och för att se till att produktionen överensstämmer med regelverket.
- (18) I fråga om typgodkännande tillämpas särskilda krav för fordon avsedda för särskilda ändamål, enligt definitionen i bilaga II till direktiv 2007/46/EG, och de bör därför undantas från denna förordnings tillämpningsområde. Fordon som klassificeras som fordon i kategori M₁ innan denna förordning trätt i kraft, som är specialbyggda i kommersiellt syfte för att det ska vara möjligt att använda rullstolar i fordonet och som överensstämmer med definitionen av fordon avsedda för särskilda ändamål i bilaga II till direktiv 2007/46/EG bör också undantas från denna förordnings tillämpningsområde i enlighet med gemenskapens riktlinjer för att hjälpa funktionshindrade.
- (19) Tillverkare bör ges utrymme att själva bestämma hur de ska uppnå målen i denna förordning och bör kunna få använda de genomsnittliga utsläppen för samtliga modeller i stället för att varje enskild bil ska uppfylla koldioxidmålen. Tillverkarna bör därför åläggas att se till att de genomsnittliga utsläppen för de nya bilar som registreras i gemenskapen, och som de ansvarar för, inte överskrider de genomsnittliga utsläppsmålen för sådana bilar. Detta krav bör införas successivt mellan 2012 och 2015 för att underlätta övergången.
- (20) Det är inte lämpligt att använda samma metod för att fastställa utsläppsmålen för storskaliga tillverkare som för småskaliga tillverkare som betraktas som oberoende enligt de kriterier som anges i denna förordning. Sådana småskaliga tillverkare bör omfattas av alternativa utsläppsmålsbestämmelser som står i relation till den tekniska potentialen hos en viss tillverkarens fordon att minska sina specifika koldioxidutsläpp, och som står i överensstämmelse med de berörda marknadssegmentens karaktärsdrag. Detta undantag bör omfattas av översynen av de särskilda målen för koldioxidutsläpp i bilaga I, som ska slutföras senast i början av 2013.
- (21) Nisch tillverkare bör kunna utnyttja ett alternativt mål som är 25 % lägre än deras genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp 2007. Ett motsvarande mål bör fastställas i de fall uppgifter saknas om tillverkarens genomsnittliga specifika utsläpp år 2007. Det här undantaget bör ingå i översynen av de särskilda mål för utsläpp som anges i bilaga I, som ska slutföras senast i början av 2013.
- (22) Då man fastställer de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen för samtliga nya bilar som registreras i gemenskapen och som tillverkarna ansvarar för, bör samtliga bilar beaktas, oavsett deras vikt eller andra egenskaper. Trots att förordning (EG) nr 715/2007 inte omfattar personbilar med en referensvikt på över 2 610 kg, som inte heller omfattas av typgodkännandet i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 715/2007, bör utsläppen för dessa bilar mätas enligt samma mätningförfarande som anges för personbilar i förordning (EG) nr 692/2008⁽²⁾. De utsläppsvärden för koldioxid som är resultatet härav bör införas i fordonens intyg om överensstämmelse för att de ska kunna inkluderas i övervakningssystemet.
- (23) För att skapa flexibilitet i fråga om att uppnå målen i denna förordning kan tillverkarna komma överens om att, på ett öppet och icke-diskriminerande sätt, gå samman i pooler. Ett avtal om poolsamarbete får löpa på högst fem år, men ska kunna förnyas. Tillverkare som går samman i en pool bör anses ha uppfyllt målen i denna förordning om poolens genomsnittliga utsläpp inte överskrider utsläppsmålen för poolen.

(¹) EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 692/2008 av den 18 juli 2008 om genomförande och ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 199, 28.7.2008, s. 1.)

- (24) En betryggande efterlevnadsmekanism är nödvändig för att målen i denna förordning ska uppnås.
- (25) De specifika koldioxidutsläppen från nya personbilar mäts på harmoniserad basis i gemenskapen enligt de metoder som fastställs i förordning (EG) nr 715/2007. För att minimera den administrativa belastningen av denna förordning, bör efterlevnaden mätas med utgångspunkt från uppgifter om nybilsregistrering i gemenskapen som samlats in av medlemsstaterna och rapporterats till kommissionen. För att säkerställa att de uppgifter som används för att bedöma efterlevnaden är enhetliga, bör reglerna om insamling och rapportering av dessa uppgifter harmoniseras i största möjliga utsträckning.
- (26) I direktiv 2007/46/EG fastställs att tillverkare ska utfärda ett intyg om överensstämmelse som måste åtfölja varje ny personbil och att medlemsstaterna endast ska godkänna registrering och ibruktagande av en ny personbil om den åtföljs av ett giltigt sådant intyg. De uppgifter som medlemsstaterna samlar in bör överensstämma med det intyg om överensstämmelse som tillverkaren utfärdat och endast grundas på denna referens. Om medlemsstater av berättigade skäl inte använder intyget om överensstämmelse när en ny personbil registreras och tas i bruk, bör de vidta de åtgärder som krävs för att se till att förfarandet för övervakning är tillräckligt noggrant. Det bör finnas en standarddatabas på gemenskapsnivå med uppgifter om intyg om överensstämmelse. Den bör användas som en enda referens för att medlemsstaterna lättare ska kunna bevara sina registreringsuppgifter om nyregistrerade fordon.
- (27) Hur väl tillverkarna uppfyller målen i denna förordning bör bedömas på gemenskapsnivå. Tillverkare vars genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överskrider dem som godkänns i denna förordning bör betala en avgift för extra utsläpp för varje kalenderår från och med 2012. Avgiften bör anpassas som en funktion av den utsträckning i vilken tillverkarna misslyckas med att uppnå målet och bör öka med tiden. För att göra det tillräckligt attraktivt att vidta åtgärder för att minska specifika koldioxidutsläpp från personbilar bör avgifterna återspegla kostnaderna för teknisk utveckling. Avgiftsbeloppen bör anses vara intäkter i Europeiska unionens budget.
- (28) Eventuella nationella åtgärder som medlemsstaterna får behålla eller införa enligt artikel 176 i fördraget bör, med beaktande av denna förordnings syfte och de förfaranden som fastställs här, inte medföra ytterligare eller strängare påföljder för tillverkare som inte uppnår sina mål enligt denna förordning.
- (29) Denna förordning bör inte påverka en fullständig tillämpning av gemenskapens konkurrensregler.
- (30) Kommissionen bör överväga nya metoder för att uppnå det långsiktiga målet, särskilt kurvans lutning, nytttoparametern och systemet för avgifter för extra utsläpp.
- (31) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (32) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra övervaknings- och rapporteringskraven mot bakgrund av erfarenheterna av denna förordnings tillämpning, att fastställa metoder för insamlingen av avgifter för extra utsläpp, att anta detaljerade bestämmelser beträffande undantaget för oberoende små tillverkare och att anpassa bilaga I för att beakta utvecklingen när det gäller vikten hos nya personbilar som registreras inom gemenskapen och för att spegla eventuella ändringar i provningsförfarandet för mätning av specifika utsläpp av koldioxid. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (33) Beslut nr 1753/2000/EG bör upphävas av skäl som rör tydlighet och rättslig klarhet.
- (34) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa krav avseende koldioxidutsläpp för nya personbilar för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och för att uppnå Europeiska unionens övergripande mål att minska växthusgasutsläppen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och mål

Genom denna förordning fastställs krav avseende koldioxidutsläpp för nya personbilar för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och för att uppnå Europeiska gemenskapens övergri-

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

pande mål på ett genomsnittligt koldioxidutsläpp på 120 g CO₂/km från nya bilar. I denna förordning fastställs de genomsnittliga koldioxidutsläppen för nya personbilar till 130 g CO₂/km, vilket ska uppnås genom förbättrad teknik avseende fordonsmotorer och mätas i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och dess tillämpningsåtgärder samt genom innovativ teknik.

Från och med år 2020 föreskriver denna förordning ett mål för de genomsnittliga utsläppen på 95 g CO₂/km från nya bilar, i enlighet med artikel 13.5.

Som ett led i gemenskapens samlade åtgärder kommer denna förordning att kompletteras med åtgärder som ska ge en minskning motsvarande ytterligare 10 g CO₂/km.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla motorfordon i kategori M₁ enligt definitionen i bilaga II till direktiv 2007/46/EG (personbilar) som registreras för första gången i gemenskapen och som inte registrerats tidigare utanför gemenskapen (nya personbilar).

2. En tidigare registrering utanför gemenskapen som gjorts mindre än tre månader före registrering i gemenskapen ska inte beaktas.

3. Denna förordning gäller inte fordon avsedda för särskilda ändamål enligt definitionen i punkt 5 i del A i bilaga II till direktiv 2007/46/EG.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp*: i förhållande till en tillverkare, det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet från alla nya personbilar från den tillverkaren.
- b) *intyg om överensstämmelse*: det intyg som avses i artikel 18 i direktiv 2007/46/EG.
- c) *tillverkare*: den person eller det organ som inför godkännandemyndigheten ansvarar för alla delar av förfarandet för EG-typgodkännande i enlighet med direktiv 2007/46/EG och som garanterar att produktionen överensstämmer med regelverket.
- d) *vikt*: bilens vikt inklusive karosseri i körklart skick enligt uppgift i intyget om överensstämmelse och definitionen i avsnitt 2.6 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG.
- e) *avtryck*: spårvidden multiplicerad med hjulbasen, enligt uppgift i intyget om överensstämmelse och definitionen i avsnitten 2.1 och 2.3 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG.

f) *specifika koldioxidutsläpp*: koldioxidutsläpp från personbilar uppmätta i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och angivna som koldioxidviktutsläpp (blandad körning) i intyget om överensstämmelse. För personbilar som inte är typgodkända i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 innebär *specifika koldioxidutsläpp* koldioxidutsläpp som mäts i enlighet med samma mätningförfarande som anges för personbilar i förordning (EG) nr 692/2008 eller i enlighet med de förfaranden som antagits av kommissionen för att fastställa koldioxidutsläpp från sådana personbilar.

g) *specifika utsläppsmål*: i förhållande till en tillverkare, det genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp som tillåts enligt bilaga I från alla nya personbilar från den tillverkaren, eller, om tillverkaren beviljats ett undantag enligt artikel 11, de specifika utsläppsmål som är fastställt i enlighet med undantaget.

2. Vid tillämpning av denna förordning ska följande gälla: en grupp av anslutna tillverkare: en tillverkare och dennes anslutna företag. I förhållande till en tillverkare avses med *anslutna företag*:

- a) Företag i vilket tillverkaren direkt eller indirekt
  - har rätt att utöva mer än hälften av rösträtterna, eller
  - har befogenhet att utse mer än hälften av ledamöterna i tillsynsorganet, styrelsen eller organ som rättsligt företräder företaget, eller
  - har rätt att förvalta företagets affärer.
- b) Företag som direkt eller indirekt har sådana rättigheter eller befogenheter som anges i a över tillverkaren.
- c) Företag i vilka ett företag som det hänvisas till i b direkt eller indirekt har de rättigheter eller befogenheter som anges i a.
- d) Företag i vilka tillverkaren tillsammans med ett eller flera av de företag som avses i a, b eller c, eller i vilket två eller flera av de senare företagen gemensamt har de rättigheter eller befogenheter som anges i a.
- e) Företag i vilka de rättigheter eller befogenheter som anges i a gemensamt innehas av tillverkaren eller ett eller flera av dess anslutna företag som avses i a–d och en eller flera tredje parter.

Artikel 4

Specifika utsläppsmål

För det kalenderår som inleds den 1 januari 2012 och för varje påföljande kalenderår ska samtliga personbilstillverkare ansvara för att det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet inte överstiger dess specifika utsläppsmål som fastställts i enlighet med

bilaga I eller, om en tillverkare beviljats undantag i enlighet med artikel 11, i enlighet med det undantaget.

För att fastställa varje tillverkares genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid ska följande procentandelar av varje tillverkares registrering av nya personbilar under det berörda året beaktas:

- 65 % år 2012.
- 75 % år 2013.
- 80 % år 2014.
- 100 % från och med 2015.

Artikel 5

Superkrediter

Vid beräkningen av genomsnittliga specifika utsläppet av koldioxid ska varje ny personbil med specifika koldioxidutsläpp som understiger 50 g CO₂/km räknas som

- 3,5 bilar år 2012,
- 3,5 bilar år 2013,
- 2,5 bilar år 2014,
- 1,5 bilar år 2015,
- 1 bil från och med år 2016.

Artikel 6

Specifika utsläppsmål för fordon som drivs med alternativa drivmedel

Vid bedömningen av om en tillverkare har uppfyllt sitt specifika utsläppsmål som avses i artikel 4 ska de specifika utsläppen av koldioxid för varje fordon som är konstruerat för att kunna drivas med en blandning av bensin och 85 % etanol (E85), i överensstämmelse med relevant gemenskapslagstiftning eller europeisk teknisk standard, minska med 5 % fram till och med den 31 december 2015 med hänsyn till den större tekniska kapaciteten för utsläppsminskning när de drivs med biodrivmedel. Denna minskning ska endast gälla om minst 30 % av bensinstationerna i den medlemsstat där bilen är registrerad tillhandahåller denna typ av alternativt drivmedel på ett sätt som överensstämmer med de hållbarhetskriterier för biodrivmedel som anges i relevant gemenskapslagstiftning.

Artikel 7

Pooling

1. De tillverkare som inte beviljats undantag enligt artikel 11 får bilda en pool för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.

2. Ett avtal om att bilda en pool kan omfatta ett eller flera kalenderår under förutsättning att den sammanlagda varaktigheten för varje avtal är högst fem kalenderår, och avtalet måste ingås senast den 31 december det första kalenderåret för poolverksamheten. Tillverkare som bildar en gemensam pool ska skicka följande information till kommissionen:

- a) De tillverkare som ska ingå i poolen.
- b) Den tillverkare som ska fungera som poolansvarig som också ska vara poolens kontaktpunkt och ansvara för poolens avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9.
- c) Bevis för att den poolansvarige kan uppfylla kraven i led b.

3. Om den föreslagne poolansvarige inte uppfyller kravet att ansvara för poolens avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9 ska kommissionen underrätta tillverkarna.

4. De tillverkare som ingår i en pool ska gemensamt informera kommissionen om ändringar som rör den poolansvarige eller poolens finansiella situation om de påverkar poolens möjligheter att uppfylla kravet att ansvara för poolens avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9, och om ändringar av poolens sammansättning eller om den upplöses.

5. Tillverkare kan gå ihop i pooler under förutsättning att deras avtal överensstämmer med artiklarna 81 och 82 i fördraget och att de tillåter att andra tillverkare som vill delta i poolen får göra det på ett öppet, transparent och icke-diskriminerande sätt, på kommersiellt rimliga villkor. Utan att begränsa den allmänna tillämpligheten av gemenskapens konkurrensregler på sådana pooler, ska samtliga medlemmar i en pool särskilt ansvara för att ingen uppgiftsdeltning eller informationsspridning sker inom ramen för deras poolarrangemang, med undantag för följande uppgifter:

- a) De genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen.
- b) Det specifika utsläppsmålet.
- c) Det totala antalet registrerade fordon.

6. Punkt 5 gäller inte om samtliga tillverkare i poolen ingår i samma grupp av anslutna tillverkare.

7. Förutom i de fall anmälan lämnas enligt punkt 3, ska tillverkarna i en pool för vilken information lämnas till kommissionen anses vara en enda tillverkare för uppfyllande av kraven i artikel 4. Information om övervakning och rapportering beträffande enskilda tillverkare och pooler ska registreras, rapporteras och finnas tillgänglig i den centrala förteckning som avses i artikel 8.4.

Artikel 8

Övervakning och rapportering av genomsnittliga utsläpp

1. För det kalenderår som börjar den 1 januari 2010 och varje efterföljande kalenderår ska varje medlemsstat för varje ny personbil som registreras på dess territorium registrera information i enlighet med del A i bilaga II. Informationen ska göras tillgänglig för tillverkarna och deras utsedda importörer eller representanter i varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska göra allt för att se till att rapporteringsorganen fungerar på ett öppet sätt. Varje medlemsstat ska se till att de specifika koldioxidutsläppen för personbilar som inte är typgodkända i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 uppmäts och registreras i intyget om överensstämmelse.

2. Senast den 28 februari varje år, med början 2011, ska medlemsstaten fastställa och till kommissionen överlämna de uppgifter som anges i del B i bilaga II med avseende på föregående kalenderår. Uppgifterna ska överlämnas i det format som anges i del C i bilaga II.

3. På begäran av kommissionen ska en medlemsstat också överlämna alla de uppgifter som samlats in i enlighet med punkt 1.

4. Kommissionen ska upprätta en central förteckning över de uppgifter som medlemsstaterna rapporterat i enlighet med den här artikeln och senast den 30 juni varje år, med början 2011, för varje tillverkare göra en preliminär beräkning av följande:

- Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår.
- Specifika utsläppsmål för föregående kalenderår.
- Skillnaden mellan tillverkarens genomsnittliga koldioxidutsläpp under föregående kalenderår och dess specifika utsläppsmål för det året.

Kommissionen ska meddela varje tillverkare sin preliminära beräkning för den tillverkaren. Meddelandet ska innehålla uppgifter om antalet nya personbilar som registrerats i varje medlemsstat och deras specifika koldioxidutsläpp.

Förteckningen ska vara tillgänglig för allmänheten.

5. Tillverkare får inom tre månader från det att de meddelats den preliminära beräkningen enligt punkt 4 underrätta kommissionen om eventuella oriktigheter i uppgifterna, med angivande av i vilken medlemsstat den anser att oriktigheterna har uppstått.

Kommissionen ska beakta alla synpunkter från tillverkare och ska, senast den 31 oktober, bekräfta eller ändra de preliminära beräkningarna enligt punkt 4.

6. Om kommissionen på grundval av beräkningarna enligt punkt 5 med avseende på kalenderåret 2010 eller 2011, anser att tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under det året överskred dennes specifika utsläppsmål för samma år ska kommissionen underrätta tillverkaren om detta.

7. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska vara behörig att samla in och meddela övervakningsuppgifter i enlighet med denna förordning och senast den 8 december 2009 meddela kommissionen vilken behörig myndighet som utsetts. Kommissionen ska därefter underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

8. För varje kalenderår som artikel 6 ska tillämpas ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om andelen bensinstationer samt hållbarhetskriterierna för E85 som avses i den artikeln.

9. Kommissionen får anta detaljerade bestämmelser beträffande övervakning och rapportering av uppgifter enligt denna artikel och om tillämpning av bilaga II i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 14.2.

Kommissionen får ändra bilaga II mot bakgrund av erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3.

Artikel 9

Avgifter för extra utsläpp

1. I de fall en tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under kalenderåret 2012 eller ett efterföljande kalenderår överskrider dess specifika utsläppsmål för det året ska kommissionen utfärda avgifter för extra utsläpp för tillverkaren, eller då det rör sig om en pool, för den poolansvarige.

2. Avgifterna för extra utsläpp enligt punkt 1 ska beräknas enligt följande formel:

a) Från 2012 fram till 2018:

- Om tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överstiger det specifika utsläppsmålet med mer än 3 g CO₂/km:

$$((\text{Extra utsläpp} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antalet nya personbilar.}$$

- ii) Om tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överstiger det specifika utsläppsmålet med mer än 2 g CO₂/km men inte mer än 3 g CO₂/km:

$$((\text{Extra utsläpp} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antalet nya personbilar.}$$

- iii) Om tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överstiger det specifika utsläppsmålet med mer än 1 g CO₂/km men inte mer än 2 g CO₂/km:

$$((\text{Extra utsläpp} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antalet nya personbilar.}$$

- iv) Om tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp inte överstiger det specifika utsläppsmålet med mer än 1 g CO₂/km:

$$(\text{Extra utsläpp} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antalet nya personbilar.}$$

- b) Fr.o.m. 2019:

$$(\text{Extra utsläpp} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{antalet nya personbilar.}$$

I denna artikel avses med *extra utsläpp*: antalet (en positiv siffra) gram per kilometer, fastställt enligt artikel 4, med vilket tillverkarens genomsnittliga specifika utsläpp – med beaktande av eventuella koldioxidutsläppsminskningar genom godkända innovativa tekniker – överskrider dess specifika utsläppsmål under kalenderåret, avrundat till närmaste tre decimaler, och *antalet nya personbilar*: det antal nya personbilar som tillverkaren har tillverkat och som har registrerats det aktuella året i överensstämmelse med infasningskriterierna i artikel 4.

3. Kommissionen ska fastställa metoderna för uttag av avgifterna för extra utsläpp enligt punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3.

4. Avgifterna för extra utsläpp ska anses vara intäkter i Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 10

Offentliggörande av tillverkarnas resultat

1. Senast den 31 oktober varje år, med början 2011, ska kommissionen offentliggöra en förteckning i vilken det för varje tillverkare anges följande:

- a) Dess specifika utsläppsmål för föregående kalenderår.

- b) Dess genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår.

- c) Skillnaden mellan dess genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår och dess specifika utsläppsmål för det året.

- d) Det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet för alla nya personbilar i gemenskapen under föregående kalenderår.

- e) Den genomsnittliga vikten för alla nya personbilar i gemenskapen under föregående kalenderår.

2. Från och med den 31 oktober 2013 ska det i den förteckning som avses i punkt 1 även anges om tillverkaren under föregående kalenderår har uppfyllt kraven i artikel 4.

Artikel 11

Undantag för vissa tillverkare

1. En tillverkare, som ansvarar för mindre än 10 000 nya personbilar som registreras i gemenskapen per kalenderår, ska ha rätt att ansöka om undantag från de specifika utsläppsmål som beräknats i enlighet med bilaga I under förutsättning att denne tillverkare

- a) inte tillhör en grupp av anslutna tillverkare, eller

- b) tillhör en grupp av anslutna tillverkare som ansvarar för totalt mindre än 10 000 nya personbilar som registreras i gemenskapen per kalenderår, eller

- c) ingår i en grupp av anslutna tillverkare men driver egna produktionsanläggningar och förfogar över egen designbyrå.

2. Ett undantag om vilket ansöks enligt punkt 1 får medges för en period av högst fem år. Ansökan ska göras till kommissionen och innehålla följande:

- a) Namnet på tillverkaren och dennes kontaktperson.

- b) Bevis för att tillverkaren har rätt att ansöka om undantag enligt punkt 1.

- c) Detaljerade uppgifter om de personbilar som den tillverkar, inbegripet dessa personbilars vikt och specifika koldioxidutsläpp.

- d) Ett specifikt utsläppsmål som överensstämmer med tillverkarens förmåga att uppnå minskningen, inklusive den ekonomiska och tekniska förmågan att minska de specifika koldioxidutsläppen, och med hänsyn tagen till karaktärsdragen hos marknaden för den tillverkade fordonstypen.

3. Om kommissionen anser att tillverkaren har rätt till undantag enligt punkt 1 och är övertygad om att det specifika utsläppsmål som tillverkaren föreslår är förenligt med dess potential för minskning av utsläppen, inbegripet den ekonomiska och tekniska potentialen för att minska dess specifika koldioxidutsläpp, och med hänsyn tagen till karaktärsdragen hos marknaden för den tillverkade fordonstypen, ska kommissionen bevilja tillverkaren undantag. Undantaget ska gälla från och med den 1 januari året efter dagen för beviljandet av undantaget.

4. Ansökan om undantag från de specifika utsläppsmål som beräknats i enlighet med bilaga I får göras av tillverkare som tillsammans med sina anslutna företag ansvarar för en registrering per kalenderår inom gemenskapen av 10 000–300 000 nya personbilar.

Tillverkare får göra en sådan ansökan för egen del eller för egen samt en eller fler av dess anslutna företags del. Den ska ställas till kommissionen och innehålla följande:

- a) All den information som avses i punkt 2 a och 2 c ovan, inbegripet, i tillämpliga fall, information om de anslutna företagen.
- b) Ett utsläppsmål som motsvarar en 25-procentig minskning av det genomsnittliga specifika utsläppet av koldioxid för 2007 eller, om en enda ansökan gäller ett antal anslutna företag, en 25-procentig minskning av medeltalet för dessa företags genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid för 2007.

Om information om en tillverkares genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid inte finns att tillgå för 2007 ska kommissionen fastställa ett motsvarande minskningsmål beräknat utifrån den bästa tekniken för att minska koldioxidutsläpp som finns att tillgå för personbilar i samma viktclass och med hänsyn tagen till karaktärsdragen hos marknaden för den tillverkade fordonstypen. Den sökande ska använda detta mål för de syften som anges i led b.

Kommissionen ska bevilja tillverkaren undantag om det visas att villkoren för undantag enligt detta stycke har uppfyllts.

5. En tillverkare som omfattas av ett undantag i enlighet med denna artikel ska omedelbart underrätta kommissionen om eventuella förändringar som påverkar eller kan påverka dennes rätt till ett undantag.

6. Om kommissionen, med anledning av en underrättelse enligt punkt 5 eller annat, anser att en tillverkare inte längre har rätt till undantag, ska den återkalla undantaget från och med den 1 januari följande kalenderår och informera tillverkaren om detta.

7. Om tillverkaren inte uppnår sitt specifika utsläppsmål, ska kommissionen ålägga tillverkaren att betala avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9.

8. Kommissionen får anta detaljerade bestämmelser om genomförandet av punkterna 1–7, bland annat beträffande tolkningen av kriterierna för beviljande av undantag, innehåll i ansökningarna samt utformning och bedömning av programmen för minskning av specifika koldioxidutsläpp.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3.

9. En ansökan om undantag, inklusive information till stöd för ansökan, anmälningar enligt punkt 5, återkallanden enligt punkt 6, åläggande av avgifter för extra utsläpp enligt punkt 7 och åtgärder som vidtagits enligt punkt 8, ska offentliggöras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽¹⁾.

Artikel 12

Miljöinnovationer

1. På begäran av en leverantör eller en tillverkare ska hänsyn tas till minskningar av koldioxidutsläppen som gjorts med hjälp av innovativ teknik. Det sammanlagda bidraget från sådan teknik till minskningen av en tillverkares specifika utsläppsmål får vara högst 7 g CO₂/km.

2. Senast 2010 ska kommissionen anta detaljerade bestämmelser för ett förfarande för godkännande av sådan innovativ teknik i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 14.2. Dessa detaljerade bestämmelser ska grundas på följande kriterier för innovativ teknik:

- a) De koldioxidminskningar som uppnås med hjälp av den innovativa tekniken ska kunna tillskrivas leverantören eller tillverkaren.
- b) Den innovativa tekniken ska bidra till en bekräftad minskning av koldioxidutsläpp.
- c) Den innovativa tekniken ska varken omfattas av den standardiserade testcykeln för koldioxidmätningar eller av obligatoriska bestämmelser som följd av kompletterande åtgärder för att uppnå den minskning på 10 g CO₂/km som avses i artikel 1 eller vara obligatorisk enligt andra bestämmelser i gemenskapens lagstiftning.

3. En leverantör eller tillverkare som ansöker om att en åtgärd ska godkännas som en innovativ teknik ska förelägga kommissionen en rapport med en kontrollrapport från ett oberoende och certifierat organ. Eventuell samverkan mellan åtgärden i fråga och en annan, redan godkänd innovativ teknik ska omnämnas i rapporten, och kontrollrapporten ska innehålla en bedömning av i vilken omfattning detta samspel påverkar den minskning som uppnås genom varje enskild åtgärd.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

4. Kommissionen ska godkänna den uppnådda minskningen utifrån de kriterier som fastställs i punkt 2.

Artikel 13

Översyn och rapport

1. Kommissionen ska 2010 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller att genomföra gemenskapens samordnade tillvägagångssätt för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon.

2. Senast den 31 oktober 2014 och vart tredje år därefter ska åtgärder antas för att ändra bilaga I för att anpassa sifferuppgiften M_0 som anges däri till den genomsnittliga vikten för nya personbilar under de föregående tre kalenderåren.

Dessa åtgärder ska träda i kraft för första gången den 1 januari 2016 och därefter vart tredje år.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3.

3. Från och med 2012 ska kommissionen genomföra en konsekvensbedömning i syfte att senast 2014, i enlighet med artikel 14.3 i förordning (EG) nr 715/2007, se över de förfaranden för att mäta koldioxidutsläpp som anges i den förordningen. Kommissionen ska särskilt lägga fram lämpliga förslag om hur dessa förfaranden kan ändras så att de på ett adekvat sätt återspeglar bilars verkliga koldioxidutsläpp samt, i synnerhet, förslag om att ta med godkända innovativa tekniker enligt definitionen i artikel 12 som skulle kunna återspeglas i testcykeln. Kommissionen ska därefter se till att dessa förfaranden ses över regelbundet.

Från och med den dag då det reviderade förfarandet för att mäta koldioxidutsläpp börjar tillämpas ska innovativa tekniker inte längre godkännas enligt det förfarande som anges i artikel 12.

4. Senast 2010 ska kommissionen se över direktiv 2007/46/EG så att varje typ/variant/version motsvarar en unik uppsättning av innovativa tekniker.

5. Senast den 1 januari 2013 ska kommissionen slutföra en översyn av de specifika utsläppsmål som anges i bilaga I och av de undantag som anges i artikel 11, i syfte att fastställa

- tillvägagångssätten för att på ett kostnadseffektivt sätt uppnå det långsiktiga målet på 95 g CO₂/km till 2020, och
- de olika aspekterna av genomförandet av det målet, inbegripet avgifterna för extra utsläpp.

Utifrån en sådan översyn och den konsekvensbedömning som föregår denna, som inbegriper en övergripande bedömning av konsekvenserna för fordonsindustrin och de företag som är beroende av denna, ska kommissionen vid behov lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning på ett sätt som är så neutralt som möjligt ur konkurrenssynpunkt samt socialt rättvist och hållbart.

6. Kommissionen ska senast 2014, efter en konsekvensbedömning, offentliggöra en rapport om tillgängligheten till uppgifter om avtryck och dess användning som en nyttoparameter för att bestämma specifika utsläppsmål och, vid behov, överlämna ett förslag till Europaparlamentet och rådet om ändring av bilaga I.

7. Åtgärder ska antas för att göra den anpassning av formlerna i bilaga I som krävs för att spegla eventuella ändringar i det föreskrivna provningsförfarandet för mätning av specifika koldioxidutsläpp.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 14.3.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats med stöd av artikel 9 i beslut nr 280/2004/EG⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den period som fastställs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 15

Upphävande

Beslut nr 1753/2000/EG upphör att gälla från och med den 1 januari 2010.

Artiklarna 4, 9 och 10 i det beslutet ska fortsätta att gälla till dess att kommissionen har överlämnat en rapport med övervakningsuppgifter för kalenderåret 2009 till Europaparlamentet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av växthusgasutsläpp inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet (EUT L 49, 19.2.2004, s. 1).

*Artikel 16***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
P. NEČAS
Ordförande

_____

BILAGA I

MÅL FÖR SPECIFIKA UTSLÄPP

1. För de beräkningar som ska göras i enlighet med denna bilaga ska de specifika koldioxidutsläppen för varje ny personbil, uttryckta i gram per kilometer, fastställas enligt följande formel:

- a) Från 2012 till 2015:

$$\text{Specifikt koldioxidutsläpp} = 130 + a \times (M - M_0)$$

där

M = fordonets vikt i kilogram (kg)

M₀ = 1 372,0

a = 0,0457

- b) Från och med 2016:

$$\text{Specifika koldioxidutsläpp} = 130 + a \times (M - M_0)$$

där

M = fordonets vikt i kilogram (kg)

M₀ = det värde som antas i enlighet med artikel 13.2

a = 0,0457

2. Det specifika utsläppsmålet för en tillverkare under ett kalenderår beräknas som genomsnittet av de specifika koldioxidutsläppen för varje ny personbil som registrerats under det kalenderåret och som denne tillverkat.
-

BILAGA II

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING AV UTSLÄPP

DEL A – Insamling av uppgifter om nya personbilar och fastställande av koldioxidövervakningsinformation

1. För det kalenderår som börjar den 1 januari 2010 och varje därpå följande kalenderår ska medlemsstaterna registrera följande uppgifter för varje ny personbil som registreras på deras territorium:
  - a) Tillverkare.
  - b) Typ, variant och version.
  - c) Specifika koldioxidutsläpp (g/km).
  - d) Vikt (kg).
  - e) Hjulbas (mm).
  - f) Spårvidd (mm).
2. Uppgifterna i punkt 1 ska hämtas från den berörda nya personbilens överensstämmelseintyg. Om överensstämmelseintyget innehåller både maximal och minimal vikt för den berörda personbilen ska medlemsstaterna endast använda maximisiffran för de syften som avses i denna förordning. När det gäller fordon som körs på två olika bränslen (bensin/gas), vars överensstämmelseintyg innehåller uppgifter om de specifika koldioxidutsläppen för både bensin och gas, ska medlemsstaterna enbart använda det värde som mätts för gas.
3. För det kalenderår som börjar den 1 januari 2010 och varje därpå följande kalenderår ska varje medlemsstat för varje tillverkare fastställa följande, i enlighet med de metoder som beskrivs i del B:
  - a) Sammanlagt antal nya personbilar som registrerats på medlemsstatens territorium.
  - b) Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp enligt del B punkt 2 i denna bilaga.
  - c) Genomsnittlig vikt enligt del B punkt 3 i denna bilaga.
  - d) För varje version av varje variant av varje typ av ny personbil:
    - i) Det sammanlagda antalet nya personbilar som registrerats på medlemsstatens territorium, enligt del B punkt 1 i denna bilaga.
    - ii) De specifika koldioxidutsläppen samt andelen utsläppsminskningar som uppnåtts till följd av innovativa tekniker i enlighet med artikel 12 eller fordon som drivs med alternativa drivmedel i enlighet med artikel 6.
    - iii) Vikten.
    - iv) Bilens "avtryck" enligt del B punkt 5 i denna bilaga.

DEL B – Metoder för att fastställa övervakningsinformation för koldioxidutsläppen från nya personbilar

Den övervakningsinformation som medlemsstaterna är skyldiga att fastställa i enlighet med del A punkt 3 ska fastställas enligt de metoder som anges i denna del.

1. Antal registrerade nya personbilar (N)

Medlemsstaterna ska fastställa antalet nya personbilar som registrerats på deras territorium under det berörda övervakningsåret (N).

2. Genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid från nya personbilar (S_{ave})

De genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid från alla nya, nyregistrerade personbilar på en medlemsstats territorium under övervakningsåret (S_{ave}) beräknas genom att man delar summan av de specifika utsläpp av koldioxid från varje enskild ny personbil (S) med antalet nya personbilar (N).

$$S_{ave} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Genomsnittlig vikt för de nya personbilarna

Den genomsnittliga vikten av alla nya personbilar som är registrerade på en medlemsstats territorium under övervakningsåret (M_{ave}) beräknas genom att man delar summan av varje enskild ny personbils vikt (M) med antalet nya personbilar (N).

$$M_{ave} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. De nya personbilarnas spridning på olika versioner

För varje version av varje variant av varje typ av ny personbil ska antalet nyregistrerade personbilar, fordonens vikt, de specifika koldioxidutsläppen och fordonets avtryck registreras.

5. Avtryck

Fordonets avtryck beräknas genom att hjulbasen multipliceras med fordonets spårvidd.

DEL C – Formulär för dataöverföring

Medlemsstaterna ska varje år på följande formulär rapportera de uppgifter som anges i del A punkt 3 för varje tillverkare:

Sammanställda uppgifter:

År:				
Tillverkare	Sammanlagt antal registrerade nya personbilar	Genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid (g/km)	Genomsnittlig vikt (kg)	Genomsnittligt avtryck (m ²)
(Tillverkare 1)	...	...	...	...
(Tillverkare 2)	...	...	...	...
...	...	...	...	...
Alla tillverkare tillsammans	...	...	...	...

Detaljerade uppgifter på tillverkarnivå:

År	Tillverkare	Fordonstyp	Variant	Version	Innovativ teknik (*) eller grupp innovativa tekniker eller bränsleflexibelt fordon (**)	Fabrikat	Handelsnamn	Sammanlagt antal nyregistreringar	Specifika utsläpp av koldioxid (g/km)	Vikt (kg)	Avtryck (m ²)	Utsläppsminskningar medels innovativ teknik (*) eller bränsleflexibilitet (**)
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	(Namn på typ 1)	(Namn på variant 1)	(Namn på version 1)		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	(Namn på typ 1)	(Namn på variant 1)	(Namn på version 2)		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	(Namn på typ 1)	(Namn på variant 2)	(Namn på version 1)		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	(Namn på typ 1)	(Namn på variant 2)	(Namn på version 2)		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	(Namn på typ 2)	(Namn på variant 1)	(Namn på version 1)		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	(Namn på typ 2)	(Namn på variant 1)	(Namn på version 2)		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	(Namn på typ 2)	(Namn på variant 2)	(Namn på version 1)		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	(Namn på typ 2)	(Namn på variant 2)	(Namn på version 2)		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
År 1	(Namn på tillverkare nr 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...

(*) I enlighet med artikel 12.

(**) I enlighet med artikel 6.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/28/EG

av den 23 april 2009

om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1, och artikel 95 såvitt avser artiklarna 17, 18 och 19 i detta direktiv,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kontroll av energiförbrukningen i Europa samt ökad användning av energi från förnybara energikällor är, tillsammans med energisparande och förbättrad energieffektivitet, viktiga komponenter i det åtgärds paket som krävs för att minska växthusgasutsläppen och uppfylla Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar samt andra åtaganden på gemenskapsnivå eller internationell nivå om att minska växthusgasutsläppen efter 2012. Dessa faktorer spelar också en viktig roll för att trygga energiförsörjningen, stimulera teknisk utveckling och innovation och ge möjligheter till sysselsättning och regional utveckling, särskilt i landsbygdsområden och isolerade områden.
- (2) Fler tekniska förbättringar, fler incitament för användning och utbyggnad av allmänna transportmedel, utnyttjande av energieffektiv teknik och användning av energi från förnybara energikällor inom transportsektorn hör särskilt till de

mest effektiva sätten för att minska gemenskapens beroende av importerad olja inom transportsektorn, som svarar för de mest akuta energiförsörjningsproblemen, och påverka marknaden för drivmedel.

- (3) Möjligheterna att skapa ekonomisk tillväxt genom innovation och en hållbar konkurrenskraftig energipolitik har konstaterats. Produktionen av energi från förnybara energikällor är ofta beroende av lokala eller regionala små och medelstora företag. Investeringar i regional och lokal produktion av energi från förnybara energikällor skapar betydande möjligheter till tillväxt och sysselsättning i medlemsstaterna och deras regioner. Kommissionen och medlemsstaterna bör därför stödja nationella och regionala utvecklingsåtgärder i dessa områden, uppmuntra utbyte av bästa metoder för produktion av energi från förnybara energikällor mellan lokala och regionala utvecklingsinitiativ och främja användningen av strukturfonder på detta område.
- (4) Vid främjandet av utvecklingen av marknaden för förnybara energikällor är det nödvändigt att ta i betraktande dess positiva inverkan på regionala och lokala utvecklingsmöjligheter, exportmöjligheter, social sammanhållning och sysselsättning, inte minst när det gäller små och medelstora företag och oberoende energiproducenter.
- (5) För att gemenskapens växthusgasutsläpp och beroende av energiimport ska minska bör utvecklingen av energi från förnybara energikällor stå i ett nära samband med en ökning av energieffektiviteten.
- (6) Det är lämpligt att stödja demonstrations- och kommersialiseringsfasen för decentraliserad teknik för energi från förnybara energikällor. Utvecklingen mot en decentraliserad energiproduktion har många fördelar såsom utnyttjandet av lokala energikällor, förbättrad lokal trygg energiförsörjning, kortare transportsträckor och minskade förluster vid energitransmission. Sådan decentralisering främjar också samhällsutvecklingen och sammanhållningen genom att erbjuda inkomstkällor och skapa lokala arbetstillfällen.

⁽¹⁾ EUT C 77, 31.3.2009, s. 43.

⁽²⁾ EUT C 325, 19.12.2008, s. 12.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

- (7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel⁽²⁾ fastställer definitioner för olika typer av energi från förnybara energikällor. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el⁽³⁾ fastställer definitioner för elsektorn i allmänhet. För att uppnå rättslig säkerhet och tydlighet är det lämpligt att använda samma eller liknande definitioner i det här direktivet.
- (8) Enligt kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "Färdplan för förnybar energi – Förnybara energikällor under 2000-talet: att bygga en hållbarare framtid" är det ett lämpligt och realistiskt mål att andelen energi från förnybara energikällor ska motsvara 20 % av den totala energianvändningen och 10 % av användningen inom transportsektorn; planen visar också att rambestämmelser med bindande mål skulle ge näringslivet den långsiktiga stabilitet som krävs för att göra rationella, hållbara investeringar inom sektorn för energi från förnybara energikällor, som skulle kunna minska beroendet av importerade fossila bränslen och öka användningen av ny energiteknik. Dessa mål existerar i anslutning till den målsättning om att uppnå 20 % ökning av energieffektiviteten senast 2020, som fastställts i kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006 "Handlingsplanen för ökad energieffektivitet: Att inse möjligheterna", som fick stöd av Europeiska rådet i mars 2007 och av Europaparlamentet i sin resolution av den 31 januari 2008 om den handlingsplanen.
- (9) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 betonades på nytt gemenskapens åtagande att över hela gemenskapen utveckla energi från förnybara energikällor även efter 2010. Europeiska rådet anslöt sig till det bindande målet att 20 % av gemenskapens bruttoenergianvändning ska tillgodose genom energi från förnybara energikällor senast 2020 samt det bindande målet att minst 10 % av varje medlemsstats användning av bensin och diesel inom transportsektorn ska utgöras av biodrivmedel senast 2020, vilka ska införas på ett kostnadseffektivt sätt. Europeiska rådet konstaterade att de uppställda biodrivmedelsmålen bör vara bindande, förutsatt att produktionen är hållbar, att den andra generationens biodrivmedel blir kommersiellt tillgängliga, och att Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen⁽⁴⁾ ändras så att ändamålsenliga inblandningsnivåer tillåts. Europeiska rådet upprepade vid sitt möte i mars 2008 att det är synnerligen viktigt att utveckla och uppfylla effektiva hållbarhetskriterier för biodrivmedel och att sörja för att andra generationens biodrivmedel finns kommersiellt tillgängliga. Europeiska rådet hänvisade vid sitt möte i juni 2008 återigen till hållbarhetskriterierna och utvecklingen av andra generationens biodrivmedel och betonade behovet av att bedöma eventuella konsekvenser av biodrivmedelsproduktionen för jordbruksprodukter avsedda för livsmedel och vid behov åtgärda bristerna. Det konstaterade vidare att man ytterligare bör utreda de miljömässiga och sociala konsekvenserna av produktion och användning av biodrivmedel.
- (10) I sin resolution av den 25 september 2007 om färdplanen för energi från förnybara energikällor⁽⁵⁾ uppmanar Europaparlamentet kommissionen att senast i slutet av 2007 lägga fram ett förslag till en rättslig ram för energi från förnybara energikällor, varvid det anser att det är viktigt att man sätter upp mål för andelen energi från förnybara energikällor på gemenskaps- och medlemsstatsnivå.
- (11) Det är nödvändigt att fastställa transparenta och entydiga regler för hur man beräknar andelen energi från förnybara energikällor och för att definiera vilka källorna är. I detta sammanhang bör den energi som finns i haven och andra vattenförekomster i form av vågor, havsströmmar, tidvatten, temperaturgradientenergi och saltgradientenergi inkluderas.
- (12) Att använda jordbruksmaterial som t.ex. gödsel och flytgödsel och annat animaliskt och organiskt avfall för att producera biogas ger betydande miljöfördelar, eftersom det har en stor potential att minska växthusgasutsläppen, både vid produktion av värme och kraft och när det används som biodrivmedel. Biogasanläggningar kan, eftersom de är decentraliserade till sin karaktär och har en regional investeringsstruktur, ge ett avgörande bidrag till den hållbara utvecklingen på landsbygden och ge jordbrukarna nya inkomstmöjligheter.
- (13) Mot bakgrund av Europaparlamentets, rådets och kommissionens ståndpunkter är det lämpligt att fastställa som bindande nationella mål att andelen energi från förnybara energikällor ska motsvara 20 % av energianvändningen och 10 % av användningen inom transportsektorn i gemenskapen senast 2020.
- (14) Det viktigaste syftet med bindande nationella mål är att skapa säkerhet för investerarna och främja en kontinuerlig utveckling av sådana tekniker som genererar energi från alla typer av förnybara energikällor. Beslutet om huruvida ett mål ska vara bindande bör därför inte skjutas upp i väntan på en viss framtida händelse.

⁽¹⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 123, 17.5.2003, s. 42.

⁽³⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽⁵⁾ EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

- (15) Medlemsstaterna har skilda utgångslägen och olika potential för energi från förnybara energikällor, och energimixen varierar mellan medlemsstaterna. Gemenskapsmålet på 20 % måste därför på ett rättvist sätt översättas till individuella mål för varje medlemsstat med hänsyn till medlemsstaternas olika utgångslägen och potential, inbegripet nuvarande andel energi från förnybara energikällor och befintlig energimix. Detta bör ske för det första genom att den nödvändiga totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor fördelas mellan medlemsstaterna genom att alla ökar sin nuvarande andel med en viss faktor, och att denna faktor sedan viktas i förhållande till ländernas bruttonationalprodukt och modifieras för att återspegla deras skilda utgångspunkter, och för det andra, genom att man i samband med redovisningen ta fasta på den slutliga energianvändningen (brutto), med beaktande av de ansträngningar som hittills gjorts av medlemsstaterna för att använda energi från förnybara energikällor.
- (16) Målet på 10 % energi från förnybara energikällor inom transportsektorn bör däremot gälla för varje enskild medlemsstat för att garantera enhetliga drivmedelsspecifikationer och trygga tillgången. Eftersom det finns en välfungerande handel med transportdrivmedel kommer medlemsstater med liten tillgång till de resurser som krävs att utan problem kunna säkra tillgången på biodrivmedel från annat håll. Även om det tekniskt sett vore möjligt för gemenskapen att uppnå sina mål för användningen av energi från förnybara energikällor inom transportsektorn enbart genom inhemsk produktion är det både sannolikt och önskvärt att det sker genom en kombination av inhemsk produktion och import. Kommissionen bör därför övervaka tillgången på biodrivmedel på gemenskapsmarknaden och, när så är lämpligt, föreslå relevanta åtgärder för att skapa balans mellan inhemsk produktion och import, med beaktande av, bland annat, hur multilaterala och bilaterala handelsförhandlingar förlöper, miljö-, kostnads- och sociala aspekter samt trygg energiförsörjning.
- (17) En förbättring av energieffektiviteten är ett huvudmål för gemenskapen och målet är att förbättra energieffektiviteten med 20 procent senast 2020. Detta mål kommer tillsammans med befintlig och framtida lagstiftning, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster ⁽³⁾, att spela en avgörande roll när det gäller att säkerställa att klimat- och energimålen uppnås till lägsta kostnad och kan också innebära nya möjligheter för EU:s ekonomi. Energieffektivitetspolitiken och energibesparingspolitiken utgör några av de mest effektiva metoderna för medlemsstaterna att öka den procentandel energi som kommer från förnybara energikällor och medlemsstaterna kommer därför lättare att uppnå de övergripande nationella mål och transportmål för förnybara energikällor som fastställs i detta direktiv.
- (18) Det kommer att åligga medlemsstaterna att avsevärt förbättra energieffektiviteten inom alla sektorer för att lättare uppnå sina mål för energi från förnybara energikällor, vilka uttrycks i procentandelar av den slutliga energianvändningen (brutto). Det är synnerligen viktigt med energieffektivitet inom transportsektorn, eftersom ett bindande procentmål för energi från förnybara energikällor sannolikt kommer att bli allt svårare att uppnå på ett hållbart sätt, om den totala efterfrågan på energi inom transportsektorn fortsätter att öka. Därför bör det bindande målet för transportsektorn på 10 procent, som alla medlemsstater ska uppnå, definieras som den andel av den slutliga mängd energi som används inom transportsektorn som ska erhållas från förnybara energikällor, och inte bara från biodrivmedel.
- (19) För att säkerställa att de bindande nationella övergripande målen uppfylls, bör medlemsstaterna sträva efter att följa ett vägledande förlopp i flera steg för att uppnå sina slutliga bindande mål. De bör upprätta nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor med information om olika sektors mål, med beaktande av att biomassa kan användas på olika sätt och att det därför är viktigt att börja utnyttja nya biomassaresurser. Medlemsstaterna bör dessutom vidta åtgärder för att nå dessa mål. Varje medlemsstat bör i samband med uppskattningen av den förväntade slutliga energianvändningen (brutto) i sin nationella handlingsplan för energi från förnybara energikällor bedöma i vilken mån energieffektivitets- och energibesparingsåtgärder kan bidra till uppnåendet av dess nationella mål. Medlemsstaterna bör beakta den optimala kombinationen av energieffektiv teknik och energi från förnybara energikällor.
- (20) Det är tänkbart att användningen av energi från förnybara energikällor ökar snabbare i framtiden tack vare den tekniska utvecklingen och olika stordriftsfördelar och detta bör beaktas i det vägledande förloppet. På så sätt kan man ta särskild hänsyn tas till sektorer som drabbas oproportionerligt hårt av uteblivna tekniska framsteg och stordriftsfördelar, och som därför förblir underutvecklade, men som i framtiden kan ge ett betydande bidrag till uppfyllandet av målen för 2020.
- (21) Det vägledande förloppet bör fastställas med 2005 som utgångspunkt, eftersom det är det senaste året för vilket tillförlitliga data om de olika ländernas andel energi från förnybara energikällor är tillgängliga.

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (22) För att målen i detta direktiv ska kunna uppnås är det nödvändigt att gemenskapen och medlemsstaterna anslår betydande ekonomiska resurser till forskning och utveckling avseende teknik för energi från förnybara energikällor. Europeiska institutet för teknik och innovation bör i synnerhet ge hög prioritet åt forskning och utveckling av teknik för energi från förnybara energikällor.
- (23) Medlemsstaterna kan uppmantra lokala och regionala myndigheter att fastställa mål som sträcker sig längre än de nationella målen och involvera lokala och regionala myndigheter i utarbetandet av nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor och i åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om fördelarna med energi från förnybara energikällor.
- (24) För att utnyttja biomassans potential fullt ut bör gemenskapen och medlemsstaterna främja befintliga skogsreserver i större utsträckning samt garantera nya skogsbrukssystem.
- (25) Medlemsstaterna har olika potential när det gäller energi från förnybara energikällor och använder på nationell nivå olika system för att stödja sådan energi. En majoritet av medlemsstaterna tillämpar stödssystem där bidrag endast beviljas för energi från förnybara energikällor som produceras på deras territorium. För att de nationella stödssystemen ska fungera korrekt är det synnerligen viktigt att medlemsstaterna kan kontrollera effekten av och kostnaderna för sina nationella stödssystem i förhållande till sin egen potential. Ett viktigt sätt att uppnå målet för detta direktiv är att garantera korrekt fungerande nationella stödssystem så som i enlighet med direktiv 2001/77/EG, för att upprätthålla investerarnas förtroende och ge medlemsstaterna möjlighet att utforma effektiva nationella åtgärder för att uppnå målen. Syftet med detta direktiv är att underlätta gränsöverskridande stöd till energi från förnybara energikällor utan att påverka nationella stödssystem. I detta direktiv införs frivilliga mekanismer för samarbete mellan medlemsstaterna, vilka ger dem möjlighet att enas om i vilken omfattning en medlemsstat ska stödja energiproduktionen i en annan medlemsstat och i vilken omfattning produktionen av energi från förnybara energikällor bör inberäknas i det nationella övergripande målet för den eller den andra medlemsstaten. För att säkerställa effektiviteten i de båda åtgärderna för måluppfyllelse, dvs. nationella stödssystem och samarbetsmekanismer, är det av avgörande betydelse att medlemsstaterna har möjlighet att fastställa huruvida och i vilken utsträckning deras nationella stödssystem omfattar energi från förnybara energikällor som produceras i andra medlemsstater och kan enas om detta genom att tillämpa de samarbetsmekanismer som föreskrivs i detta direktiv.
- (26) Det är önskvärt att energipriset återspeglar de externa kostnaderna för energiproduktion och energianvändning, inklusive miljömässiga kostnader, sociala kostnader och hälsokostnader i tillämpliga fall.
- (27) Offentligt stöd är nödvändigt för att uppnå gemenskapens mål i fråga om utbyggnad av el från förnybara energikällor, särskilt så länge som elpriserna på den inre marknaden inte återspeglar alla miljömässiga och sociala kostnader och fördelar med de energikällor som används.
- (28) Gemenskapen och medlemsstaterna bör arbeta för att minska den totala energianvändningen inom transportsektorn och förbättra transporternas energieffektivitet. De främsta medlen för att minska energianvändningen i transporter är transportplanering, stöd till kollektivtrafik, ökning av andelen elbilar i produktion och produktion av bilar som är mer energieffektiva och mindre i storlek och har svagare motorer.
- (29) Medlemsstaterna bör sträva efter att diversifiera energimixen från förnybara energikällor inom hela transportsektorn. Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet senast den 1 juni 2015 med en beskrivning av möjligheterna att utöka användningen av energi från förnybara energikällor inom varje del av transportsektorn.
- (30) Vid beräkningen av vattenkraftens och vindkraftens bidrag med avseende på detta direktiv bör effekterna av klimatvariationer jämnas ut genom användning av en normaliseringsregel. Elproduktion från pumpkraftverk med hjälp av vatten som tidigare har pumpats upp till en högre nivå, bör dessutom inte anses som el producerad från förnybara energikällor.
- (31) Värmepumpar som möjliggör utnyttjande av aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk värme med en lämplig temperatur kräver el eller annan hjälpenergi för att fungera. Den energi som utnyttjas för att driva värmepumpar bör därför dras av från total användbar värme. Endast värmepumpar vars energikutveckling klart överskrider den primärenergi som behövs för att driva värmepumpen bör beaktas.
- (32) I passiva energisystem utformas byggnader så att energi kan tillvaratas. Detta räknas som en energibesparing. För att undvika dubbelt räknande bör energi som tillvaratagits på detta sätt därför inte beaktas vid tillämpningen av detta direktiv.
- (33) Vissa medlemsstater har en stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto). Med tanke på de befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar som förhindrar att biodrivmedel används kommersiellt inom luftfarten, är det lämpligt att bevilja sådana medlemsstater ett visst undantag, genom att de vid beräkningen av sin slutliga energianvändning (brutto) inom den nationella luftfarten får dra av det belopp med vilket de överskrider en och en halv gång gemenskapsgenomsnittet för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 6,18 %. Cypern och Malta som är östater och ligger geografiskt avlägset är beroende av flyget som ett transportslag som är av avgörande betydelse för deras medborgare och deras ekonomi. Cypern

och Malta har till följd av detta en oproportionellt stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto), dvs. mer än tre gånger genomsnittet i gemenskapen 2005 och är därför oproportionerligt påverkade av befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar. För dessa medlemsstater är det lämpligt att föreskriva att undantaget bör omfatta det belopp med vilket de överskrider gemenskapsgenomsnittet för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 4,12 %.

- (34) För att uppnå en energimodell som bygger på energi från förnybara energikällor måste man uppmuntra strategiskt samarbete mellan medlemsstaterna, i vilket även regioner och lokala myndigheter bör medverka när så är lämpligt.
- (35) Med vederbörligt beaktande av bestämmelserna i detta direktiv bör medlemsstaterna uppmuntras att bedriva samarbete i alla lämpliga former när det gäller de mål som fastställs i detta direktiv. Ett sådant samarbete kan genomföras på alla nivåer, bilateralt eller multilateralt. Utöver de mekanismer som påverkar beräkningen av mål och målpåfyllelse och som uttryckligen föreskrivs i detta direktiv, nämligen statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt och gemensamma stödsystem, kan samarbete även ske i form av t.ex. utbyte av information och bästa praxis, vilket särskilt tas upp i öppenhetsplattformen som införs genom detta direktiv, och annan frivillig samordning mellan alla typer av stödsystem.
- (36) För att göra det möjligt att minska kostnaderna för att uppfylla målen i direktivet är det lämpligt både att stimulera medlemsstaternas användning av energi från förnybara energikällor som producerats i andra medlemsstater och att göra det möjligt för medlemsstaterna att ta med sådan energi från förnybara energikällor som använts i andra medlemsstater vid beräkningen av de egna nationella målen. Därför krävs det flexibilitetsåtgärder, men de kvarstår under medlemsstaternas kontroll för att inte påverka deras förmåga att nå sina nationella mål. Dessa flexibilitetsåtgärder utformas som statistiska överföringar, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna eller gemensamma stödsystem.
- (37) Importerad el som producerats från förnybara energikällor utanför gemenskapen bör kunna räknas in i medlemsstaternas mål. För att undvika en nettoökning av växthusgasutsläppen genom att man slutar använda befintliga förnybara energikällor och helt eller delvis ersätter dem med konventionella energikällor, bör endast el som producerats i sådana anläggningar för energi från förnybara energikällor som tagits i drift efter det att detta direktiv har trätt i kraft, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, kunna tas med i beräkningen. För att kunna garantera en adekvat effekt av skiftet från konventionell energi till energi från förnybara energikällor i gemenskapen och i tredjeländer, är det lämpligt att

se till att sådan import kan spåras och redovisas på ett tillförlitligt sätt. Avtal med tredjeländer om hur denna handel med el från förnybara energikällor ska organiseras kommer att övervägas. Om ett beslut som fattas enligt fördraget om energigemenskapen ⁽¹⁾ innebär att de relevanta bestämmelserna i detta direktiv blir bindande för parterna i det fördraget, kommer de bestämmelser om samarbete mellan medlemsstaterna som föreskrivs i detta direktiv att vara tillämpliga på dem.

- (38) När medlemsstaterna tillsammans med ett eller flera tredjeländer genomför gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor, är det lämpligt att dessa gemensamma projekt endast gäller nybyggda anläggningar eller anläggningar med nyligen ökad kapacitet. Detta kommer att hjälpa till att garantera att andelen energi från förnybara energikällor i tredjeländets totala energianvändning inte minskas på grund av importen av energi från förnybara energikällor till gemenskapen. Vidare bör de berörda medlemsstaterna underlätta det berörda tredjeländets inhemska användning av elproduktionen från de anläggningar som omfattas av det gemensamma projektet. Det berörda tredjelandet bör även uppmuntras av kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en policy för energi från förnybara energikällor med ambitiösa mål.
- (39) Det är tydligt att projekt av stort europeiskt intresse i tredjeländer, t.ex. solenergiplanen för Medelhavet, kan behöva en lång ledtid innan de är fullt anslutna till gemenskapens territorium. Det är därför lämpligt att underlätta utvecklingen av dem genom att tillåta att medlemsstaterna i sina nationella mål tar hänsyn till en begränsad mängd el producerad genom sådana projekt under den tid som sammankopplingen byggs.
- (40) Det förfarande som används av den förvaltning som bär ansvaret för godkännande, certifiering och licensiering av anläggningar för energi från förnybara energikällor bör vara objektivt, transparent, icke-diskriminerande och proportionellt vid tillämpningen av bestämmelserna på enskilda projekt. Det är i synnerhet lämpligt att undvika alla onödiga bördor som kan uppstå när projekt för energi från förnybara energikällor klassificeras som anläggningar som innebär stora hälsorisker.
- (41) Bristen på transparenta regler och samordning mellan olika organ för godkännande har visat sig hindra utvecklingen av energi från förnybara energikällor. Särskild hänsyn bör därför tas till den speciella strukturen hos sektorn för energi från förnybara energikällor när nationella, regionala och lokala myndigheter ser över sina administrativa förfaranden för att ge tillstånd till uppförande och drift av anläggningar, med tillhörande nätinfrastruktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller

⁽¹⁾ EUT L 198, 20.7.2006, s. 18.

- kyla eller transportdrivmedel frånförnybara energikällor. Administrativa godkännandeförfaranden bör följa transparenta tidsplaner för anläggningar som utnyttjar energi från förnybara energikällor. Bestämmelser och riktlinjer som gäller planering bör utformas med tanke på sådan kostnadseffektiv och miljövänlig utrustning för värme, kyla och el som utnyttjar förnybara energikällor.
- (42) För att energi från förnybara energikällor snabbt ska kunna tas i bruk och med tanke på dess kvalitet, dvs. att den generellt sett är mycket hållbar och gynnsam för miljön, bör medlemsstaterna vid tillämpning av administrativa bestämmelser, planeringsstrukturer och lagstiftning som syftar till att ge licenser till anläggningar såvitt avser utsläppsminskningar och utsläppskontroll i industrianläggningar, till att motverka nedsmutsning av luften och till att förebygga eller minimera utsläpp av farliga ämnen i miljön, beakta förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke förnybara energikällor.
- (43) För att stimulera enskilda medborgares bidrag till de mål som fastställs i detta direktiv bör de relevanta myndigheterna överväga möjligheten att ersätta godkännanden med en enkel anmälan till det behöriga organet när små decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor anläggs.
- (44) Överensstämmelsen mellan målen i detta direktiv och gemenskapens övriga miljölagstiftning bör säkerställas. Särskilt under förfarandena för bedömning, planering och licensiering av anläggningarna för energi från förnybara energikällor, bör medlemsstaterna beakta all miljölagstiftning på gemenskapsnivå samt förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke-förnybara energikällor.
- (45) Nationella tekniska specifikationer och andra krav som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster ⁽¹⁾ när det gäller t.ex. kvalitetsnivå, testmetoder eller användningsvillkor, bör inte leda till handelshinder för utrustning eller system för energi från förnybara energikällor. Stödssystem för energi från förnybara energikällor bör därför inte föreskriva nationella tekniska specifikationer som avviker från gällande gemenskapsstandard eller innebära krav på att den utrustning eller de system för vilka stöd beviljas ska certifieras eller testas på en särskild plats eller av en viss angiven enhet.
- (46) Medlemsstaterna bör överväga mekanismer för att främja fjärrvärme och fjärrkyla från energi från förnybara energikällor.
- (47) På nationell och regional nivå har bestämmelser och skyldigheter beträffande minimikrav för användning av energi från förnybara energikällor i nya och renoverade byggnader lett till en betydligt ökad användning av denna typ av energi. Dessa åtgärder bör också framhållas som föredömen i ett vidare gemenskapssammanhang, samtidigt som man genom ändrade byggregler och byggnormer främjar energieffektivare anordningar för energi från förnybara energikällor.
- (48) För att underlätta och påskynda fastställandet av miniminivåer för användningen av energi från förnybara energikällor i byggnader, kan det vara lämpligt att medlemsstaterna förskriver att sådana nivåer ska uppnås genom att en faktor för energi från förnybara energikällor tas med för att uppfylla minimikraven för energiprestanda i enlighet med direktiv 2002/91/EG, i samband med en kostnadsoptimal minskning av koldioxidutsläppen per byggnad.
- (49) Det bör informeras och utbildas mer, särskilt inom värme- och kylbranschen, för att främja användningen av energi från förnybara energikällor.
- (50) I den mån som tillträde till eller utövande av yrket installatör är en reglerad yrkesverksamhet fastställs villkoren för erkännande av yrkeskvalifikationer i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽²⁾. Tillämpningen av det här direktivet påverkar därför inte tillämpningen av direktiv 2005/36/EG.
- (51) Direktiv 2005/36/EG innehåller krav på ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer för bland annat arkitekter, men det krävs också att arkitekter och planerare ingående överväger en optimal kombination av energi från förnybara energikällor och högeffektiv teknik när de gör upp planer och ritningar. Medlemsstaterna bör därför ge tydliga riktlinjer om detta. Detta bör göras utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/36/EG, särskilt artiklarna 46 och 49.
- (52) Vid tillämpning av detta direktiv är ursprungsgarantiernas enda funktion att visa för slutkunden att en viss andel eller mängd energi har producerats från förnybara energikällor. En ursprungsgaranti kan, oberoende av vilken energi det gäller, överföras från en innehavare till en annan. I syfte att garantera att en elenhet från förnybara energikällor endast kan överlämnas en gång till en kund bör emellertid dubbelt räknande och dubbelt överlämnande av ursprungsgarantier undvikas. Energi från förnybara energikällor vars åtföljande ursprungsgaranti sålts separat av producenten bör inte överlämnas eller säljas till slutkunden som energi från förnybara energikällor. Det är viktigt att skilja mellan miljöcertifikat som används för stödssystem, och ursprungsgarantier.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (53) Det är lämpligt att låta den framväxande konsumentmarknaden för el från förnybara energikällor bidra till uppbyggnaden av nya anläggningar för energi från förnybara energikällor. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att kräva att elleverantörer som informerar slutkunderna om sin energimix i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG tar med en minsta procentandel av ursprungsgarantier från nybyggda anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor, förutsatt att ett sådant krav är förenligt med gemenskapslagstiftningen.
- (54) Det är viktigt att tillhandahålla information om hur den el som fått stöd fördelas till slutkunderna i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG. För att förbättra kvaliteten på denna information till konsumenterna, särskilt när det gäller den mängd energi som kommer från förnybara energikällor och som producerats av nya anläggningar, bör kommissionen utvärdera effektiviteten hos de åtgärder som medlemsstaterna vidtar.
- (55) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi ⁽¹⁾ föreskrivs ursprungsgarantier för att visa ursprunget av den el som produceras i högeffektiva kraftvärmeverk. Sådana ursprungsgarantier kan inte användas för att redovisa användningen av energi från förnybara energikällor i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG, eftersom det skulle kunna resultera i dubbelt räknande eller dubbel redovisning.
- (56) Ursprungsgarantierna innebär inte någon automatisk rätt till stöd från nationella stödssystem.
- (57) Det behövs stöd för integration av energi från förnybara energikällor i transmissions- och distributionsnätet och för utnyttjande av system för lagring av energi för integrerad kortvarig produktion av energi från förnybara energikällor.
- (58) Utvecklingstakten bör ökas när det gäller projekt för energi från förnybara energikällor, inklusive "projekt för energi från förnybara energikällor av europeiskt intresse" inom ramen för programmen avseende transeuropeiska energinät (TEN-E). Därför bör kommissionen också analysera hur finansieringen av sådana projekt kan förbättras. Särskild uppmärksamhet bör ägnas sådana projekt för energi från förnybara energikällor som kommer att bidra till att ge gemenskapen och dess grannländer en väsentligt tryggare energiförsörjning.
- (59) Sammankopplingar av olika länders nät gör det lättare att integrera förnybara energikällor. Förutom att sammankopplingar leder till att variationer jämnas ut kan de också minska balanseringskostnaderna, stimulera konkurrensen – vilket leder till lägre priser – och främja nätens utveckling. Genom att man delar på överföringskapaciteten och utnyttjar den maximalt kan man också undvika ett överdrivet behov av att ny kapacitet byggs.
- (60) Prioriterad och garanterad tillgång till el från förnybara energikällor är viktigt för integrering av förnybara energikällor i den inre marknaden för el i linje med artikel 11.2 och är en ytterligare utveckling av artikel 11.3 i direktiv 2003/54/EG. Krav angående upprätthållande av tillförlitlighet och säkerhet när det gäller nät och inmatning kan skilja sig åt beroende på det nationella nätets särdrag och dess säkra drift. Prioriterad tillgång till nätet ger anslutna producenter av el från förnybara energikällor säkerhet om att de vid varje tidpunkt kan sälja och överföra el från förnybara energikällor i enlighet med anslutningsreglerna närhelst källan blir tillgänglig. Om el från förnybara energikällor integreras på spotmarknaden, säkerställer garanterad tillgång att all el som säljs och stöds får tillgång till nätet, vilket möjliggör maximal användning av el från förnybara energikällor från anläggningar som är uppkopplade till nätet. Detta innebär emellertid inte någon skyldighet för medlemsstaterna att stödja eller införa köpskyldighet för energi från förnybara energikällor. I andra system bestäms ett fast pris för el från förnybara energikällor, i allmänhet i kombination med köpskyldighet för systemoperatören. I ett sådant fall har prioriterad tillgång redan givits.
- (61) Det är i vissa fall omöjligt att fullt ut säkra transmission och distribution av el från förnybara energikällor utan att negativt påverka nätets tillförlitlighet eller säkerhet. I sådana fall kan det vara motiverat att ekonomiskt kompensera de berörda producenterna. Målen i detta direktiv kräver dock en varaktig ökning av transmissionen och distributionen av el som producerats från förnybara energikällor utan att detta påverkar nätsystemets tillförlitlighet eller säkerhet. I detta syfte bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att möjliggöra större genomträngning av el från förnybara energikällor, bland annat genom att ta hänsyn till särdragen hos variabla energikällor och energikällor som ännu inte kan lagras. I den mån som målen i detta direktiv så kräver, bör anslutning av nya anläggningar för energi från förnybara energikällor tillåtas så snart som möjligt. För att påskynda förfarandena för anslutning till elnätet kan medlemsstaterna ge prioriterad anslutning eller reservera anslutningsmöjligheter åt nya anläggningar som producerar el från förnybara energikällor.
- (62) Kostnaden för att ansluta nya producenter av el och gas från förnybara energikällor till el- och gasnäten bör vara objektiv, transparent och icke-diskriminerande och vederbörlig hänsyn bör tas till den nytta som anslutna producenter av el från förnybara energikällor och lokala producenter av gas från förnybara energikällor medför för el- och gasnäten.

⁽¹⁾ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (63) Elproducenter som vill utnyttja potentialen hos energi från förnybara energikällor i gemenskapens randområden, särskilt öregioner och områden med låg befolkningstäthet, bör i möjligaste mån ha rimliga anslutningskostnader, så att de inte orättvist missgynnas jämfört med producenter i mer centrala, mer industrialiserade och mer tätbefolkade områden.
- (64) I direktiv 2001/77/EG fastställs en ram för hur el från förnybara energikällor ska anslutas till elnätet. Den faktiska anslutningsgrad som uppnåtts varierar dock starkt mellan olika medlemsstater. Det är därför nödvändigt att stärka ramen och regelbundet se över dess tillämpning på nationell nivå.
- (65) Biodrivmedelproduktion bör ske på ett hållbart sätt. De biodrivmedel som används för att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv och de som omfattas av nationella stödssystem bör därför uppfylla hållbarhetskriterier.
- (66) Gemenskapen bör vidta lämpliga åtgärder inom ramen för detta direktiv, inklusive främjande av hållbarhetskriterier för biodrivmedel och utveckling av andra och tredje generationens biodrivmedel i gemenskapen och globalt samt intensifiering av jordbruksforskningen och kunskapsuppbygget inom dessa områden.
- (67) Införandet av hållbarhetskriterier för biodrivmedel kommer inte att få önskad effekt om det leder till att produkter som inte uppfyller kriterierna och som i avsaknad av kriterier skulle ha använts som biodrivmedel i stället används som flytande biobränsle inom värme- eller elsektorn. Hållbarhetskriterierna bör därför också tillämpas på flytande biobränslen i allmänhet.
- (68) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 uppmanades kommissionen att lägga fram ett förslag till ett omfattande direktiv om användning av samtliga förnybara energikällor som skulle kunna innehålla kriterier och bestämmelser för att säkerställa en hållbar tillgång och användning av bioenergi. Sådana hållbarhetskriterier bör ingå i ett större system som inte bara omfattar biodrivmedel utan också flytande biobränslen. Sådana hållbarhetskriterier bör därför anges i det här direktivet. För att uppnå överensstämmelse mellan energi- och miljöpolitiken och för att undvika ytterligare kostnader för företagen och inkonsekvenser på miljöområdet som skulle bli följden av bristande överensstämmelse, är det viktigt att tillhandahålla samma hållbarhetskriterier för användning av biodrivmedel med stöd av det här direktivet som dem som används med stöd av direktiv 98/70/EG. Av samma skäl bör dubbel rapportering undvikas i detta sammanhang. Kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna bör dessutom koordinera sina verksamheter inom ramen för den kommitté som är särskilt ansvarig för hållbara aspekter. Kommissionen bör också under 2009 bedöma om även andra tekniska produkter av biomassa bör ingå och hur det ska ske.
- (69) Den ökade globala efterfrågan på biodrivmedel och flytande biobränslen och de stimulansåtgärder för användning av dessa produkter som föreskrivs i detta direktiv bör inte få leda till att landområden med biologisk mångfald förstörs. Dessa ändliga resurser, som i olika internationella fördrag anses vara viktiga för hela mänskligheten, bör bevaras. Konsumenterna i gemenskapen skulle dessutom anse det vara moraliskt oacceptabelt om deras ökade användning av biodrivmedel och flytande biobränslen kunde leda till att områden med biologisk mångfald förstörs. Det är av dessa skäl nödvändigt att fastställa hållbarhetskriterier varigenom biodrivmedel och flytande biobränslen bara kan bli föremål för stimulansåtgärder om man kan garantera att de inte producerats i områden med biologisk mångfald eller, när det gäller områden som utsetts till naturskyddsområden eller till skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, att relevanta behöriga myndigheter visar att produktionen av råvarorna inte inverkar negativt på dessa syften. De hållbarhetskriterier som valts bör betrakta skogar som biologiskt rika när det rör sig om naturskog, enligt den definition som FN:s organisation för livsmedel och jordbruk (FAO) använder i sin globala bedömning av skogsresurserna och som länder allmänt använder för att rapportera om naturskogens utbredning – eller om de omfattas av nationell naturskyddslagstiftning. Områden där uttag av icke träbaserade skogsprodukter förekommer bör ingå, förutsatt att den mänskliga inverkan är liten. Andra typer av skog enligt de definitioner som används av FAO, t.ex. modifierad naturlig skog, halvnaturlig skog och planterad skog bör inte betraktas som naturskog. Med tanke på vissa typer av gräsmark med stor biologisk mångfald, såväl tempererade som tropiska, bland annat savanner med stor biologisk mångfald, stäpper, områden med buskvegetation och prärier, bör biodrivmedel som framställs av råvaror från sådan mark inte kunna bli föremål för stimulansåtgärder enligt detta direktiv. Kommissionen bör, i enlighet med senaste vetenskapliga rön och tillämpliga internationella normer, ta fram kriterier och geografiska avgränsningar för att fastställa vilka områden som utgör sådan gräsmark med stor biologisk mångfald.
- (70) Om landområden som innehåller stora kollager, i mark och vegetation, ställs om till odling av råvaror för biodrivmedel eller flytande biobränslen kommer normalt sett en del av det bundna koldioxidet att släppas ut i atmosfären i form av koldioxid. Den negativa effekt som detta har på växthusgaserna kan överstiga de positiva effekterna från biodrivmedel eller flytande biobränslen, i vissa fall med bred marginal. När man beräknar hur mycket växthusgasutsläppen minskar tack vare enskilda biodrivmedel och

flytande biobränslen bör man alltså utgå från den totala växthuseffekten av sådana omställningar. Detta är nödvändigt för att garantera att den beräkning som visar hur mycket växthusgasutsläppen minskar baseras på de sammanlagda växthuseffekterna av användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen.

(71) Vid beräkning av hur mycket förändrad markanvändning påverkar växthusgaserna bör de ekonomiska aktörerna ha möjlighet att använda sig av faktiska värden för kollagren för referensmarkanvändningen och markanvändningen efter omställningen. De bör också kunna använda sig av standardvärden. Arbetet inom FN:s panel för klimatförändringar är den lämpliga utgångspunkten för sådana standardvärden. Detta arbete är för närvarande inte tillgängligt i en form som kan användas direkt av ekonomiska aktörer. Därför bör kommissionen utarbeta vägledning, baserad på detta arbete, som kan tjäna som grund för beräkning av kollagrens förändring i enlighet med detta direktiv, inbegripet sådana förändringar när det gäller beskogade områden med ett krontak på mellan 10 och 30 %, savanner, stäpper, buskvegetation och prärier.

(72) Det är lämpligt att kommissionen utarbetar en metodik i syfte att bedöma effekterna av dikning av torvmark på växthusgasutsläppen.

(73) Land bör inte ställas om för produktion av biodrivmedel om minskningen av dess kollager vid omställningen inte inom rimlig tid – mot bakgrund av behovet av att snabbt ta itu med klimatförändringen – kan kompenseras med minskade växthusgasutsläpp på grund av produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen. Detta skulle förhindra att ekonomiska aktörer tvingas utföra onödigt betungande forskning och att man ställer om sådan mark med stora kollager som i efterhand visar sig vara olämplig för produktion av råvaror för biodrivmedel eller flytande biobränslen. Kartläggningar av världens kollager leder till slutsatsen att våtmarker och kontinuerligt beskogade områden med krontak som täcker mer än 30 % av ytan bör ingå i denna kategori. Beskogade områden med krontak som täcker mellan 10 och 30 % bör också ingå, om det inte kan visas att deras kollager är tillräckligt lågt för att motivera en omställning i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Vid hänvisningen till våtmarker bör definitionen i konventionen om våtmarker av internationell betydelse, särskilt "livsmiljö för våtmarksfåglar", som antogs den 2 februari 1971 i Ramsar, beaktas.

(74) Stimulansåtgärderna i detta direktiv kommer att uppmuntra till ökad produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen i hela världen. I de fall biodrivmedel och flytande biobränslen framställs ur råvaror som producerats inom gemenskapen, bör de också uppfylla gemenskapens miljökraV på jordbruksområdet, inklusive de krav som

gäller skydd av grundvattnets och ytvattnets kvalitet, samt sociala krav. Det finns emellertid farhågor för att produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen i vissa tredjeländer inte respekterar minimikrav på miljöområdet och det sociala området. Det är därför lämpligt att försöka få till stånd multilaterala och bilaterala avtal och frivilliga internationella och nationella system vilka omfattar centrala miljömässiga och sociala överväganden, i syfte att främja produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen i hela världen på ett hållbart sätt. I avsaknad av sådana avtal eller system bör medlemsstaterna kräva att ekonomiska aktörer rapporterar om dessa frågor.

(75) Kraven på att införa ett hållbarhetssystem för energimässig användning av andra typer av biomassa än biodrivmedel och flytande biobränslen bör bedömas av kommissionen under 2009, med beaktande av behovet av att biomassaresurserna förvaltas på ett hållbart sätt.

(76) Hållbarhetskriterier kommer endast att fungera, om de leder till förändringar i marknadsaktörernas beteende. Dessa förändringar kommer bara att ske, om biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller dessa kriterier kan säljas till ett högre pris än sådana som inte gör det. Enligt massbalansmetoden för kontroll av efterlevnad finns det en fysisk koppling mellan produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna och användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen i gemenskapen, varigenom man uppnår en jämvikt mellan tillgång och efterfrågan och säkerställer en prismässig fördel som är större än i system där en sådan koppling saknas. Massbalansmetoden bör därför användas för att kontrollera efterlevnad, i syfte att säkerställa att biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna kan säljas till ett högre pris. Detta bör säkerställa att systemet fungerar på ett enhetligt sätt samtidigt som man undviker att industrin belastas orimligt hårt. Andra kontrollmetoder bör dock undersökas.

(77) När så är lämpligt bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till FN:s millenniebedömning av ekosystem, som innehåller användbara uppgifter för bevarande av åtminstone de områden som i kritiska lägen erbjuder grundläggande ekosystemtjänster, bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd.

(78) Man bör övervaka effekterna av odling av biomassa, t.ex. genom förändrad markanvändning, bland annat genom förflyttning, införande av invaderande främmande arter och annan inverkan på den biologiska mångfalden samt effekter för livsmedelsproduktionen och det lokala välbefinnandet. Kommissionen bör beakta alla relevanta informationskällor, inbegripet FAO:s hungerkarta. Biodrivmedel bör gynnas på ett sätt som uppmuntrar ökad produktivitet inom jordbruket och användning av skadad mark.

- (79) Det ligger i gemenskapens intresse att försöka få till stånd multilaterala och bilaterala avtal samt frivilliga internationella eller nationella system som fastställer standarder för produktionen av hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen, och som garanterar att produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen uppfyller dessa standarder. Man bör därför föreskriva att sådana avtal och system ska anses tillhandahålla tillförlitliga belägg och uppgifter, under förutsättning att de uppfyller lämpliga standarder avseende tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning.
- (80) Det är nödvändigt att fastställa tydliga regler för hur man ska beräkna växthusgasutsläppen från biodrivmedel och flytande biobränslen liksom deras fossila motsvarigheter.
- (81) Vid beräkningen av växthusgasutsläpp bör samprodukter från produktion och användning av bränslen tas med. Substitutionsmetoden är lämplig för analys av åtgärdernas effekter, men inte i regleringssyfte avseende enskilda ekonomiska aktörer eller enskilda leveranser av transportdrivmedel. I dessa fall är i stället energifördelningsmetoden den mest lämpliga, eftersom den är lätt att tillämpa och förutsägbar på längre sikt samt minimerar kontraproduktiva stimulansåtgärder och ger resultat som generellt sett är jämförbara med resultaten av substitutionsmetoden. När kommissionen i olika rapporter analyserar åtgärdernas effekter bör även resultaten enligt substitutionsmetoden anges.
- (82) För att undvika en orimligt stor administrativ börda bör en förteckning över normalvärden för vanliga produktionskedjor för biodrivmedel fastställas och denna förteckning bör uppdateras och utvidgas, när nya pålitliga uppgifter finns att tillgå. Ekonomiska aktörer bör alltid vara berättigade att tillgodoräkna sig de värden avseende minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel och flytande biobränslen som anges i förteckningen. När normalvärdet för minskade växthusgasutsläpp från en produktionskedja är lägre än det fastställda minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp, bör producenter som önskar visa att de uppfyller minimivärdet ha skyldighet att visa att de faktiska utsläppen från produktionsprocessen är lägre än de som användes då normalvärdena räknades fram.
- (83) Det är lämpligt att de uppgifter som används vid beräkningen av dessa normalvärden tas från oberoende vetenskapliga expertkällor och uppdateras på lämpligt sätt efterhand som dessa källor fortsätter sitt arbete. Kommissionen bör uppmuntra dessa källor att inom ramen för uppdateringen av sitt arbete behandla utsläpp i samband med odling, effekterna av regionala och klimatbetingade förhållanden, effekterna av odling med hållbara och ekologiska produktionsmetoder och vetenskapliga bidrag från producenter både inom gemenskapen och i tredjeländer samt från det civila samhället.
- (84) För att undvika att odling av råvaror för biodrivmedel och flytande biobränslen uppmuntras i områden där detta skulle medföra stora växthusgasutsläpp, bör användningen av normalvärden för odling begränsas till regioner där sådana effekter med säkerhet kan uteslutas. För att de administrativa bördorna inte ska bli för tunga, bör medlemsstaterna emellertid fastställa nationella eller regionala medelvärden för utsläpp från odling, inbegripet användning av gödningsmedel.
- (85) Efterfrågan på jordbruksråvaror i världen ökar. Denna ökande efterfrågan kommer delvis att tillgodoses genom att jordbruksarealen utökas. Att återställa allvarligt skadad eller starkt förorenad mark, som följaktligen inte kan användas för jordbruksändamål i sitt nuvarande skick, är en metod för att utöka den areal som kan användas för grödor. Eftersom efterfrågan på jordbruksråvaror kommer att öka om man främjar biodrivmedel och flytande biobränslen, bör hållbarhetsystemet främja utnyttjandet av återställd skadad mark. Även om biodrivmedel framställs av råmaterial från mark som redan används som åkermark, kan den nettoökning av efterfrågan på grödor som uppstått till följd av att biodrivmedel främjats medföra en nettoökning av odlingsarealen. Detta skulle kunna påverka mark med stora kollager, vilket skulle resultera i skadliga förluster av kollager. För att minska denna risk är det lämpligt att införa kompletterande åtgärder i syfte att uppmuntra en ökad produktivitet på mark som redan används för odling av grödor, användning av skadad mark och antagande av hållbarhetskrav, jämförbara med dem som fastställs i detta direktiv med avseende på användningen av biodrivmedel i gemenskapen, i andra jurisdiktioner där biodrivmedel används. Kommissionen bör utarbeta en konkret metodik för att minimera växthusgasutsläpp som orsakas av indirekta ändringar i markanvändning. I detta syfte bör kommissionen analysera, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, särskilt möjligheten att inkludera en faktor för indirekta ändringar i markanvändningen vid beräkning av växthusgasutsläpp och behovet att ge incitament till hållbara biodrivmedel som minimerar effekterna av ändringar i markanvändningen och förbättrar biodrivmedlens hållbarhet med avseende på ändringar i indirekt markanvändning. Vid utarbetandet av denna metodik bör kommissionen bland annat ta upp de potentiella indirekta ändringarna i markanvändning som sker till följd av biodrivmedel som producerats av cellulosa från icke-livsmedel samt av material som innehåller både cellulosa och lignin.
- (86) För att uppnå en adekvat marknadsandel för biodrivmedel är det nödvändigt att se till att diesel som innehåller blandningar med större andel biodiesel än vad som anges i standarden EN590/2004 släpps ut på marknaden.
- (87) För att säkerställa att biodrivmedel från nya typer av råvaror görs kommersiellt gångbara bör dessa ges en högre viktning i vad gäller nationella biodrivmedelsskyldigheter.

- (88) För att säkerställa att utvecklingen på området energi från förnybara energikällor på nationell nivå och gemenskapsnivå även fortsättningsvis kommer att vara i fokus krävs det en regelbunden rapportering. Det är lämpligt att kräva att en harmoniserad mall används för de nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor som medlemsstaterna bör lämna in. Sådana planer kan inbegripa de beräknade kostnaderna för och nyttan av de planerade åtgärderna, åtgärder som rör den nödvändiga utvidgningen eller förstärkningen av den befintliga nätinfrastrukturen, de beräknade kostnader för och nyttan av att utveckla energi från förnybara energikällor som överskrider den nivå som krävs i det vägledande förloppet, information om nationella stödsystem och information om deras användning av energi från förnybara energikällor i nya eller renoverade byggnader.
- (89) När medlemsstaterna utformar sina stödsystem har de möjlighet att främja användningen av sådana biodrivmedel som medför extra fördelar – inbegripet de diversifieringsfördelar som är kopplade till biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel, material som innehåller både cellulosa och lignin samt alger, liksom växter som inte behöver bevattnas och som växer i torra områden för att stoppa ökenspridningen – genom att ta hänsyn till de skilda kostnaderna för att producera energi från å ena sidan traditionella biodrivmedel och å andra sidan sådana biodrivmedel som medför extra fördelar. Medlemsstaterna har möjlighet att stimulera investeringar i forskning och utveckling avseende denna och annan teknik för energi från förnybara energikällor, som bara kan bli konkurrenskraftig på längre sikt.
- (90) Genomförandet av detta direktiv bör om relevant återspegla bestämmelserna i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, särskilt så som de genomförs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽¹⁾.
- (91) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (92) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa de metodologiska principer och värden som krävs för att bedöma huruvida hållbarhetskriterierna har uppfyllts när det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen, att anpassa energiinnehållet för transportdrivmedel till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, att fastställa kriterier och geografisk räckvidd för gräsområden med stor biologisk mångfald samt att fastställa detaljerade definitioner av allvarligt skadad och kraftigt förorenad mark. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (93) De bestämmelser i direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG som överlappar med bestämmelser i det här direktivet bör utgå när den sista dagen för införlivandet av det här direktivet infaller. Bestämmelser som gäller mål och rapportering för 2010 bör fortsätta att gälla till slutet av 2011. Det är därför nödvändigt att ändra direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG i enlighet med detta.
- (94) Eftersom de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 17–19 även har en effekt på den inre marknadens funktion, genom att de harmoniserar hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen för redovisningsmålen enligt det här direktivet, och därigenom underlättar, i enlighet med artikel 17.8, handel mellan medlemsstaterna med biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller kraven, är de baserade på artikel 95 i fördraget.
- (95) Hållbarhetssystemet bör inte hindra medlemsstaterna från att i sina nationella stödsystem ta hänsyn till de högre produktionskostnaderna för de biodrivmedel och flytande biobränslen som har fördelar som överstiger minimivärdena i hållbarhetssystemet.
- (96) Eftersom de allmänna målen för detta direktiv, nämligen att 20 % av gemenskapens slutliga energianvändning (brutto) ska täckas av energi från förnybara energikällor och 10 % av varje medlemsstats energianvändning inom transportsektorn ska täckas av energi från förnybara energikällor senast 2020, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (97) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽³⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom detta direktiv upprättas en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. Det anger bindande nationella mål för totala andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) och för andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn. Det innehåller bestämmelser om statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna och med tredjeländer, ursprungsgarantier, administrativa förfaranden, information och utbildning samt tillträde till elnätet för energi från förnybara energikällor. I direktivet fastställs dessutom hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller de definitioner som anges i direktiv 2003/54/EG.

Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *energi från förnybara energikällor*: energi från förnybara, icke-fossila energikällor, nämligen vindenergi, solenergi, aerotermisk energi (luftvärme), geotermisk energi, hydrotermisk energi (vattenvärme) och havsenergi, vattenkraft, biomassa, deponigas, gas från avloppsreningsverk samt biogas.
- b) *aerotermisk energi*: energi lagrad i form av värme i omgivningsluften (luftvärme).
- c) *geotermisk energi*: energi lagrad i form av värme under den fasta jordytan.
- d) *hydrotermisk energi*: energi lagrad i form av värme i ytvattnet.
- e) *biomassa*: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.
- f) *slutlig energianvändning (brutto)*: energiprodukter som för energändamål levereras till industrin, transportsektorn, hushållen, servicesektorn, inbegripet offentliga tjänster, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen, inbegripet användningen av el och värme inom energisektorn i samband med el- och värmeproduktion samt inbegripet förluster av el och värme vid distribution och transmission.
- g) *ffjärrvärme* eller *ffjärrkyla*: distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller kylda vätskor från en central produktionskälla, via ett nät, till ett flertal byggnader eller anläggningar i syfte att värma eller kyla ner utrymmen eller processer.
- h) *flytande biobränslen*: vätskeformiga bränslen för andra energändamål än för transportändamål, inbegripet el, uppvärmning och kylning, som framställs av biomassa.
- i) *biodrivmedel*: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål.
- j) *ursprungsgaranti*: ett elektroniskt dokument som har som enda uppgift att utgöra bevis för slutkunden på att en viss andel eller mängd energi producerats från förnybara energikällor i enlighet med kraven i artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.
- k) *stödsystem*: varje instrument, system eller mekanism som en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater tillämpar och som främjar användning av energi från förnybara energikällor genom att minska kostnaden för denna energi, öka försäljningspriset eller öka försäljningsvolymen av sådan köpt energi, genom införande av kvoter för energi från förnybara energikällor. Detta omfattar, men är inte begränsat till, investeringsstöd, skattebefrielser eller skattelättnader, skatteåterbetalningar, stödsystem med kvoter för energi från förnybara energikällor, inklusive system med gröna certifikat, samt system med direkt prisstöd, däribland inmatningspriser och stödutbetalningar.
- l) *kvoter för energi från förnybara energikällor*: ett nationellt stödsystem där det ställs krav på att energiproducenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de producerar, eller att energileverantörerna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de levererar, eller att energikonsumenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de konsumerar. Detta inbegriper system där sådana krav kan uppfyllas genom användning av gröna certifikat.
- m) *faktiskt värde*: minskningen av växthusgasutsläpp för några eller alla steg i en specifik produktionsprocess för biodrivmedel beräknad enligt den metod som fastställs i del C i bilaga V.
- n) *typiskt värde*: en beräkning av den representativa minskningen av växthusgasutsläpp för en särskild produktionskedja för biodrivmedel.
- o) *normalvärde*: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.

Artikel 3

Bindande nationella övergripande mål och åtgärder för användningen av energi från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna ska se till att deras andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020, beräknad i enlighet med artiklarna 5–11, minst motsvarar deras nationella övergripande mål för andelen energi från förnybara energikällor under det året, i enlighet med vad som anges i tredje kolumnen i tabellen i bilaga I del A. Dessa bindande nationella övergripande mål stämmer överens med målet om att minst 20 % av gemenskapens slutliga energianvändning (brutto) ska komma från förnybara energikällor 2020. För att de mål som fastställts i denna artikel lättare ska kunna uppnås ska varje medlemsstat främja och uppmuntra energieffektivitet och energisparande.

2. Medlemsstaterna ska vidta effektivt utformade åtgärder som syftar till att säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor är minst lika hög som den som anges i det vägledande förloppet i del B i bilaga I.

3. För att uppnå de mål som fastställs i punkterna 1 och 2 i denna artikel får medlemsstaterna bland annat tillämpa följande åtgärder:

- a) Stödsystem.
- b) Åtgärder för samarbete mellan olika medlemsstater och med tredjeländer i syfte att uppnå sina övergripande nationella mål i enlighet med artiklarna 5–11.

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget, ska medlemsstaterna ha rätt att i enlighet med artiklarna 5–11 i detta direktiv besluta i vilken omfattning de ska stödja energi från förnybara energikällor som produceras i en annan medlemsstat.

4. Varje medlemsstat ska se till att andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter år 2020 är minst 10 % av den slutliga energianvändningen i transporter i medlemsstaten.

Vid tillämpningen av denna punkt ska följande bestämmelser gälla:

- a) Vid beräkningen av nämnaren, dvs. den totala energianvändningen i transporter i enlighet med första stycket, ska endast bensin, diesel, biodrivmedel som används för väg- och tågtransport och el beaktas.
- b) Vid beräkningen av täljaren, dvs. användningen av energi från förnybara energikällor i transporter i enlighet med första stycket, ska alla typer av energi från förnybara energikällor som används för alla former av transporter beaktas.
- c) Vid beräkningen av bidraget från el som produceras från förnybara energikällor och används i alla typer av elfordon får medlemsstaterna, vid tillämpningen av leden a och b, välja att använda antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor för gemenskapen eller andelen el från förnybara energikällor i det egna landet, uppmätt två år före det

ifrågavarande året. Vid beräkningen av användningen av el från förnybara energikällor i eldrivna vägfordon, ska denna användning dessutom anses ha 2,5 gånger energiinnehållet från tillförseln av el från förnybara energikällor.

Kommissionen ska vid behov senast den 31 december 2011 lägga fram ett förslag som på vissa villkor medger att hela mängden el från förnybara energikällor som används för att driva alla typer av elfordon får beaktas.

Kommissionen ska också vid behov senast den 31 december 2011 lägga fram ett förslag till metod för beräkning av bidraget av väte från förnybara energikällor i den sammanlagda bränslemixen.

Artikel 4

Nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor

1. Varje medlemsstat ska anta en nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor. De nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor ska fastställa dels medlemsstaternas nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor som används för transporter, el samt värme och kyla år 2020, med beaktande av de effekter som andra energieffektivitetsåtgärder har på den slutliga energianvändningen, dels lämpliga åtgärder för att uppnå dessa nationella övergripande mål, bl.a. samarbete mellan lokala, regionala och nationella myndigheter, planerade statistiska överföringar och gemensamma projekt, nationella strategier för att utveckla befintliga biomassa-resurser och mobilisera nya sådana för olika användningsområden, samt de åtgärder som krävs för att uppfylla kraven i artiklarna 13–19.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2009 anta en mall för de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor. Denna mall ska omfatta minimikraven enligt bilaga VI. Medlemsstaterna ska följa denna mall vid presentationen av de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor.

2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2010 till kommissionen anmäla sina handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.

3. Sex månader innan den nationella handlingsplanen för energi från förnybara energikällor ska vara klar, ska varje medlemsstat offentliggöra och till kommissionen anmäla ett prognosdokument som visar

- a) medlemsstatens beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor i förhållande till det vägledande förloppet, vilken kan överföras till andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 6–11, samt dess beräknade potential för gemensamma projekt fram till 2020, och
- b) medlemsstatens beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion fram till 2020.

Denna information kan inbegripa aspekter rörande kostnader, nytta och finansiering. Prognosen ska uppdateras i medlemsstaternas rapporter i enlighet med artikel 22.1 leden l och m.

4. Om andelen energi från förnybara energikällor i en medlemsstat hamnar under det vägledande förloppet under den närmast föregående tvåårsperiod som anges i del B i bilaga I, ska medlemsstaten lämna in en ändrad nationell handlingsplan för energi från förnybar energi till kommissionen senast den 30 juni följande år, vilken ska innehålla lämpliga och proportionella åtgärder för att göra det möjligt för medlemsstaten att inom en rimlig tid uppfylla det vägledande förloppet i del B i bilaga I.

Om en medlemsstat endast med en begränsad marginal misslyckats med att uppfylla det vägledande förloppet får kommissionen, med vederbörlig hänsyn tagen till de nuvarande och framtida åtgärder som medlemsstaten vidtar, besluta om att medlemsstaten ska befrias från skyldigheten att lägga fram en ändrad nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor.

5. Kommissionen ska utvärdera de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor, särskilt om de åtgärder som medlemsstaten planerar i enlighet med artikel 3.2 är tillräckliga. Kommissionen får utfärda en rekommendation med anledning av en nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor eller en sådan ändrad plan.

6. Kommissionen ska till Europaparlamentet sända in de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor och prognosdokumenten i den form de offentliggjorts på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24.2, tillsammans med eventuella rekommendationer av det slag som avses i punkt 5 i den här artikeln.

Artikel 5

Beräkning av andelen energi från förnybara energikällor

1. Den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i varje medlemsstat ska beräknas som summan av

- den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor,
- den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning, och
- den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor i transporter.

Vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor ska gas, el och vätgas från förnybara energikällor bara räknas med i ett av alternativen i första stycket led a, b eller c.

Om inte annat föreskrivs i artikel 17.1 andra stycket ska biodrivmedel och flytande biobränslen som inte uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.6 inte tas med i beräkningen.

2. Om en medlemsstat på grund av force majeure anser att det inte är möjligt för den att uppfylla det krav på andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020 som anges i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga I, ska den så snart som möjligt informera kommissionen. Kommissionen ska fatta ett beslut om huruvida force majeure har påvisats. Om kommissionen beslutar att force majeure har påvisats, ska den fastställa vilken justering som ska göras av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto) från förnybara energikällor för år 2020.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor beräknas som mängden el producerad i en medlemsstat från förnybara energikällor, dock med undantag av elproduktion från pumpkraftverk som använder tidigare uppumpat vatten.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor, ska bara den el som kommer från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

El från vattenkraft och vindkraft ska redovisas i enlighet med normaliseringsreglerna som fastställs i bilaga II.

4. Vid tillämpning av punkt 1 b ska den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning beräknas som mängden fjärrvärme och fjärrkyla som produceras i en medlemsstat från förnybara energikällor plus användningen av annan energi från förnybara energikällor i industrin, hushållen, servicesektorn, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen för uppvärmning, kylning och processer.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor ska bara den värme och kyla som producerats från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

Aerotermisk, geotermisk och hydrotermisk energi som utvinns från värmepumpar ska beaktas vid tillämpning av punkt 1 b, under förutsättning att den slutliga nyttiggjorda mängden energi betydligt överskrider den mängd insatt primäre energi som krävs för att driva värmepumpen. Mängden värme som ska anses utgöra energi från förnybara energikällor enligt detta direktiv ska beräknas i enlighet med den metod som anges i bilaga VII.

Vid tillämpning av punkt 1 b ska värmeenergi från passiva energisystem, där lägre energianvändning uppnås passivt genom byggnaders utformning eller genom värme från icke förnybara energikällor, inte tas med i beräkningen.

5. Energiinnehållet i de transportdrivmedel som anges i bilaga III ska vara det som anges i den bilagan. Bilaga III får anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

6. Andelen energi från förnybara energikällor ska beräknas som den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor delat med den slutliga energianvändningen (brutto) från alla energikällor, uttryckt i procent.

Vid tillämpningen av första stycket ska den summa som avses i punkt 1 justeras i enlighet med artiklarna 6, 8, 10 och 11.

Vid beräkning av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) för mätning av om medlemsstaten följer målen och det vägledande förloppet i detta direktiv ska den energimängd som används inom luftfarten anses uppgå till högst 6,18 % av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto). För Cypern och Malta ska den energimängd som används inom luftfarten, i förhållande till de medlemsstaternas respektive slutliga energianvändning (brutto), anses uppgå till högst 4,12 %.

7. Den metod och de definitioner som används vid beräkningen av andelen energi från förnybara energikällor ska vara de som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik ⁽¹⁾.

Medlemsstaterna ska säkerställa samstämmigheten i de statistikuppgifter som används vid beräkningen av dessa sektoriella och övergripande andelar samt de statistikuppgifter som lämnas till kommissionen enligt förordning (EG) nr 1099/2008.

Artikel 6

Statistiska överföringar mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna får enas om och vidta åtgärder för statistiska överföringar från en medlemsstat till en annan av bestämda mängder energi från förnybara energikällor. Den överförda mängden ska

- a) dras av från den mängd energi från förnybara energikällor som beaktas när man mäter efterlevnaden av kraven i artikel 3.1 och 3.2 hos den medlemsstat som genomför överföringen, och
- b) läggs till den mängd energi från förnybara energikällor som beaktas när man mäter efterlevnaden av kraven i artikel 3.1 och 3.2 hos en annan medlemsstat som tar emot överföringen.

En statistisk överföring ska inte påverka uppnåendet av det nationella målet för den medlemsstat som gör överföringen.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 får gälla under ett eller flera år. De ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av varje år då de gäller. Den information som skickas till kommissionen ska innehålla uppgifter om mängd och pris på den berörda energin.

3. Överföringar ska gälla endast sedan alla medlemsstater som är inblandade i överföringen har anmält överföringen till kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.

Artikel 7

Gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Två eller flera medlemsstater får samarbeta om alla typer av gemensamma projekt som rör produktion av el, värme eller kyla från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den andel eller mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som produceras av ett gemensamt projekt på deras territorium, som tagits i drift efter den 25 juni 2009, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, vilket ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i en annan medlemsstat för att mäta efterlevnaden av kraven i detta direktiv.

3. Den anmälan som avses i punkt 2 ska

- a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,
- b) specificera den andel eller mängd el, värme eller kyla som produceras i anläggningen och som ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i en annan medlemsstat,
- c) ange vilken medlemsstat till vars förmån anmälan görs,
- d) specificera den tid, angivet i fullständiga kalenderår, under vilken den el, värme eller kyla som produceras i anläggningen från förnybara energikällor ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i den andra medlemsstaten.

4. Den tid som anges i punkt 3 d får inte utsträckas till efter 2020. Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter 2020.

5. En anmälan som görs enligt denna artikel får inte ändras eller återkallas utan ett gemensamt samtycke från den medlemsstat som gör anmälan och den medlemsstat som anges i enlighet med punkt 3 c.

Artikel 8

Resultaten av gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Inom tre månader efter utgången av varje år som omfattas av den tid som fastställs enligt artikel 7.3 d, ska den medlemsstat som gjort anmälan enligt artikel 7 upprätta en skriftlig anmälan som anger

- a) den totala mängden el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i den anläggning som var föremål för anmälan enligt artikel 7, och

- b) den mängd el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i anläggningen och som ska medräknas med avseende på de nationella övergripande målen i en annan medlemsstat i enlighet med villkoren i anmälan.
2. Den anmälande medlemsstaten ska skicka den skriftliga anmälan till den medlemsstat till vars förmån anmälan gjordes och till kommissionen.
3. För beräkning av efterlevnaden av kraven i detta direktiv när det gäller nationella övergripande mål, ska den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som anmälts i enlighet med punkt 1 b
- a) dras av från den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som utfärdar meddelandet enligt punkt 1, och
- b) läggs till den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som tar emot meddelandet enligt punkt 2.
- b) Elen produceras i en nybyggd anläggning som tagits i drift efter den 25 juni 2009 eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter detta datum, inom ramen för ett gemensamt projekt enligt punkt 1.
- c) Den producerade och exporterade mängden el har inte erhållit något annat stöd från ett stödsystem i ett tredjeland än investeringsstöd som beviljats anläggningen.
3. Medlemsstaterna får hos kommissionen ansöka om att el från förnybara energikällor, vilken producerats och använts i ett tredjeland, får beaktas vid tillämpningen av artikel 5 i samband med att det anläggs en gränsöverföringsförbindelse med mycket lång ledtid mellan en medlemsstat och ett tredjeland, under förutsättning att samtliga följande villkor uppfylls:
- a) Byggandet av gränsöverföringsförbindelsen ska inledas senast den 31 december 2016.
- b) Gränsöverföringsförbindelsen kan inte tas i drift före den 31 december 2020.
- c) Gränsöverföringsförbindelsen måste kunna tas i drift senast den 31 december 2022.
- d) Gränsöverföringsförbindelsen kommer, efter att den tagits i drift, att i enlighet med punkt 2 användas för export till gemenskapen av el från förnybara energikällor.
- e) Ansökan gäller ett gemensamt projekt som uppfyller kriterierna i punkt 2 b och c och som kommer att använda gränsöverföringsförbindelsen, efter att den tagits i drift, och en mängd el som inte överstiger den mängd som kommer att exporteras till gemenskapen efter det att gränsöverföringsförbindelsen tagits i drift.

Artikel 9

Gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. En eller flera medlemsstater får samarbeta med ett eller flera tredjeländer om alla typer av gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.
2. El från förnybara energikällor som produceras i ett tredjeland ska beaktas endast vid beräkningen av efterlevnaden av kraven i detta direktiv avseende nationella övergripande mål om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Elen används i gemenskapen, ett krav som ska anses vara uppfyllt när
- i) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har avsatts för den tilldelade överföringskapaciteten av alla berörda systemansvariga för transmissionssystem i ursprungslandet, destinationslandet och, i förekommande fall, varje tredjeland som är transitland,
- ii) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har registrerats i balansförteckningen av den berörda systemansvariga för transmissionssystem på gemenskapssidan av en gränsöverföringsförbindelse, och
- iii) den avsatta kapaciteten och produktionen av el från förnybara energikällor i den anläggning som avses i punkt 2 b hänför sig till samma tidsperiod.
4. Den andel eller mängd el som produceras i en anläggning inom ett tredjelands territorium och som ska medräknas i en eller flera medlemsstaters övergripande nationella mål när man beräknar efterlevnaden av artikel 3, ska anmälas till kommissionen. När mer än en medlemsstat är berörd ska fördelningen mellan medlemsstaterna av denna andel eller mängd anmälas till kommissionen. Andelen eller mängden får inte överstiga den andel eller mängd som faktiskt exporterats till och använts i gemenskapen, motsvarande den mängd som anges i punkt 2 a i och ii i denna artikel och som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 a. Denna anmälan ska göras av varje medlemsstat när denna andel eller mängd producerad el ska tas med vid beräkningen av dess övergripande nationella mål.
5. Den anmälan som avses i punkt 4 ska
- a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,
- b) specificera den andel eller mängd el som produceras i anläggningen som ska medräknas i en medlemsstats nationella mål samt motsvarande finansiella arrangemang, med förbehåll för kraven på konfidentialitet,

- c) ange den period, i hela kalenderår, under vilken elen ska anses ingå i beräkningen av medlemsstatens övergripande nationella mål, och
- d) innehålla en skriftlig bekräftelse beträffande b och c från det tredjeland inom vars territorium anläggningen ska tas i drift och andelen eller mängden el som produceras av den anläggning som kommer att användas inom det tredje landet.
6. Den under punkt 5 c angivna perioden får inte utsträckas till efter 2020. Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter 2020.
7. En anmälan som gjorts enligt denna artikel får inte ändras eller dras tillbaka utan en gemensam överenskommelse mellan medlemsstaten som gjort anmälan och tredjelandet som bekräftat det gemensamma projektet i enlighet med punkt 5 d.
8. Medlemsstaterna och kommissionen ska uppmuntra de relevanta organ som omfattas av fördraget om energigemenskapen att, i enlighet med fördraget om energigemenskapen, vidta de åtgärder som krävs så att de fördragsslutande parterna i det fördraget kan tillämpa de bestämmelser om samarbete som föreskrivs i detta direktiv mellan medlemsstaterna.

Artikel 10

Effekter av gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. Inom tre månader efter utgången av varje år under den period som avses i artikel 9.5 c ska medlemsstaten som gjort anmälan enligt artikel 9 utfärda en skriftlig anmälan, i vilken följande ska anges, nämligen
- a) den totala mängden producerad el under det året från förnybara energikällor i den anläggning som omfattas av anmälan enligt artikel 9,
- b) den mängd el som producerades under det året från förnybara energikällor i den anläggning som ska tas med i beräkningen av landets övergripande nationella mål i enlighet med villkoren i anmälan enligt artikel 9, och
- c) bevis för uppfyllande av villkoren i artikel 9.2.
2. Medlemsstaten ska sända den skriftliga anmälan till det tredjeland som har bekräftat projektet i enlighet med artikel 9.5 d och till kommissionen.
3. För beräkning av efterlevnaden av kraven i detta direktiv när det gäller nationella övergripande mål, ska den enligt punkt 1 b anmälda mängden el producerad från förnybara energikällor läggas till den mängd energi från förnybara energikällor som ska beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som utfärdat den skriftliga anmälan.

Artikel 11

Gemensamma stödsystem

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 3, får två eller fler medlemsstater på frivillig basis besluta att slå samman eller delvis samordna sina nationella stödsystem. Då kan en viss mängd energi från förnybara energikällor som produceras inom territoriet för en deltagande medlemsstat beaktas vid beräkning av det övergripande nationella målet för en annan deltagande medlemsstat, om de berörda medlemsstaterna:
- a) gör en statistisk överföring av de angivna mängderna energi från förnybara energikällor från en medlemsstat till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 6, eller
- b) fastställer en fördelningsnyckel som godkänts av de deltagande medlemsstaterna och som fördelar mängder av energi från förnybara energikällor mellan de deltagande medlemsstaterna. En sådan fördelningsnyckel ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av det första året då den använts.
2. Inom tre månader efter utgången av varje år ska varje medlemsstat som gjort en anmälan enligt punkt 1 b utfärda en skriftlig anmälan med uppgift om den totala mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor under året och som omfattats av fördelningsnyckeln.
3. I syfte att beräkna efterlevnaden av kraven i detta direktiv om övergripande nationella mål ska den mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor och som anmälts i enlighet med punkt 2, omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i enlighet med den anmälda fördelningsnyckeln.

Artikel 12

Kapacitetsökningar

I enlighet med artiklarna 7.2 och 9.2 b ska de enheter energi från förnybara energikällor som kan tillskrivas ökad kapacitet i en anläggning, behandlas som om de producerades i en separat anläggning som togs i drift vid den tidpunkt då kapacitetsökningen skedde.

Artikel 13

Administrativa förfaranden, regler och normer

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella reglerna för godkännande, certifiering och licensiering som gäller för anläggningar med tillhörande nätinfrastuktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller kyla från förnybara energikällor och för omvandlingen av biomassa till biodrivmedel eller andra energiprodukter, är proportionella och nödvändiga.

Medlemsstaterna ska särskilt vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa

- a) med förbehåll för skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller administrativ uppbyggnad och organisation, att de nationella, regionala och lokala administrativa organens ansvarsområden för godkännande, certifiering och licensiering, inklusive fysisk planering, är tydligt samordnade och definierade, med transparenta tidsplaner för fastställande av planer och ansökningar om bygglov,
- b) att omfattande information om handläggning av ansökningar om godkännande, certifiering och licensiering för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt om tillgänglig hjälp till sökande görs tillgänglig på lämplig nivå,
- c) att administrativa förfaranden förenklas så långt det är möjligt och genomförs på lämplig administrativ nivå,
- d) att reglerna som styr godkännande, certifiering och licensiering är objektiva, transparenta, proportionella och inte diskriminerar mellan sökandena och är utformade så att de tar fullständig hänsyn till särdragen hos olika teknikslag för energi från förnybara energikällor,
- e) att de administrativa kostnader som ska betalas av konsumenter, planerare, arkitekter, byggare, montörer av utrustning och system samt leverantörer är transparenta och kopplade till faktiska kostnader, och
- f) att förenklade och mindre arbetskrävande godkännandeförfaranden, också i form av enkel anmälan om detta är tillåtet enligt gällande regelverk, fastställs för mindre projekt och för decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor, när så är lämpligt.

2. Medlemsstaterna ska exakt definiera tekniska specifikationer som måste uppfyllas av utrustning och system för energi från förnybara energikällor för att de ska omfattas av stödsystemen. Om det finns europeiska standarder på området, till exempel miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem fastställda av europeiska standardiseringsorgan, ska de tekniska specifikationerna utformas enligt de standarderna. De tekniska specifikationerna ska inte föreskriva var utrustningen och systemen ska certifieras och bör inte utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

3. Medlemsstaterna ska rekommendera alla aktörer, särskilt lokala och regionala administrativa organ, att de vid planering, utformning, byggande och reovering av industri- eller bostadsområden ser till att det installeras utrustning och system för användning av el, värme och kyla från förnybara energikällor samt för fjärrvärme och fjärrkyla. Medlemsstaterna ska särskilt uppmuntra lokala och regionala administrativa organ att ta med uppvärmning och kylning från förnybara energikällor i planeringen av stadsinfrastrukturen, när så är lämpligt.

4. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer införa lämpliga åtgärder för att öka andelen energi från alla typer av energi från förnybara energikällor i byggsektorn.

Vid fastställandet av sådana regler eller i sina regionala stödsystem får medlemsstaterna beakta nationella åtgärder till förmån för avsevärt ökad energieffektivitet och med anknytning till kraftvärme och till passiva byggnader eller byggnader med lågt eller inget behov av energitillförsel.

I sina byggregler och byggnormer eller på andra sätt som har motsvarande verkan ska medlemsstaterna, där så är lämpligt, kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor senast den 31 december 2014 används i nya byggnader och i befintliga byggnader som genomgår betydande reoveringar. Medlemsstaterna ska tillåta att dessa miniminivåer uppnås, bland annat genom fjärrvärme eller fjärrkyla som produceras med hjälp av en avsevärd andel förnybara energikällor.

Kraven i det första stycket ska gälla väpnade styrkor endast i den utsträckning som tillämpningen av dem inte strider mot karaktären av och huvudsyftet med de väpnade styrkornas verksamhet, och med undantag för materiel som används endast för militära ändamål.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att nya offentliga byggnader, och befintliga sådana som genomgår betydande reoveringar, på nationell, regional och lokal nivå uppfyller en exemplarisk roll när det gäller detta direktiv från och med den 1 januari 2012. Medlemsstaterna får tillåta att denna skyldighet uppfylls bland annat genom att normerna för byggnader med nollutsläpp följs eller genom att föreskriva att taken på offentliga eller blandade privata-offentliga byggnader används av tredje part för anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.

6. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer främja användningen av värme- och kylsystem som drivs med energi från förnybara energikällor och system som ger betydande sänkningar av energianvändningen. För att öka användningen av sådana system och sådan utrustning ska medlemsstaterna använda energi- eller miljömärkning eller andra lämpliga certifikat eller standarder utvecklade nationellt eller på gemenskapsnivå, där sådana finns.

När det gäller biomassa ska medlemsstaterna främja omvandlingsteknik med en verkningsgrad på minst 85 % i fråga om användning i hushåll och kommersiella tillämpningar, och minst 70 % i inom industrin.

När det gäller värmepumpar ska medlemsstaterna gynna sådana som uppfyller minimikraven i fråga om miljömärkning i kommissionens beslut 2007/742/EG av den 9 november 2007 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till eldrivna eller gasdrivna värmepumpar och gasdrivna absorptionsvärmepumpar ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 301, 20.11.2007, s. 14.

När det gäller termisk solenergi ska medlemsstaterna främja användningen av certifierad utrustning och certifierade system som bygger på europeiska standarder där sådana finns, däribland miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen.

När medlemsstaterna vid tillämpningen av denna punkt bedömer verkningsgrad samt kostnader/resultat för sådana system och sådan utrustning ska de använda gemenskapsförfaranden, eller, om sådana inte finns, internationella förfaranden, där sådana finns.

Artikel 14

Information och utbildning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om stödåtgärder finns tillgänglig för alla relevanta aktörer, såsom konsumenter, byggare, installatörer, arkitekter och leverantörer av värme-, kyl- och elutrustning och -system och fordon som kan drivas med energi från förnybara energikällor

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om nettofördelarna med, kostnaderna för och energieffektiviteten hos utrustning och system för användning av värme, kyla och el från förnybara energikällor görs tillgänglig av antingen leverantören av utrustningen eller systemet eller av nationella behöriga myndigheter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem senast den 31 december 2012 görs eller finns tillgängliga för installatörer av små pannor och ugnar som drivs med biomassa, solcells- och solvärmesystem, system för ytnära jordvärme samt värmepumpar. Dessa system får i förekommande fall ta hänsyn till befintliga system och strukturer och ska baseras på kriterierna i bilaga IV. Medlemsstaterna ska erkänna certifieringar som andra medlemsstater utfärdat i enlighet med dessa kriterier.

4. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till information om certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem som avses i punkt 3. Medlemsstaterna får också ge tillgång till förteckningen över installatörer som är kvalificerade eller certifierade i enlighet med de bestämmelser som avses i punkt 3.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla relevanta aktörer, särskilt planerare och arkitekter, ges vägledning så att de kan överväga den optimala kombinationen av energi från förnybara energikällor, högeffektiv teknik och fjärrvärme och fjärrkyla när de planerar, utformar, bygger och renoverar industri- eller bostadsområden.

6. Medlemsstaterna ska, med deltagande av lokala och regionala myndigheter, utveckla lämpliga program för information, ökad medvetenhet, vägledning eller utbildning för att informera medborgarna om fördelarna med att utveckla och använda energi från förnybara energikällor samt de praktiska detaljerna kring detta.

Artikel 15

Ursprungsgaranti för el, värme och kyla som produceras från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna ska, i syfte att för slutkunderna visa hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i energileverantörens energimix, i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG, säkerställa att ursprunget på el som produceras från förnybara energikällor, kan garanteras som sådan i den mening som avses i det här direktivet, i enlighet med objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

2. Medlemsstaterna ska därför säkerställa att en ursprungsgaranti utfärdas efter begäran från en producent av el från förnybara energikällor. Medlemsstaterna får arrangera så att ursprungsgarantier utfärdas på begäran av producenter av värme och kyla från förnybara energikällor. Ett sådant arrangemang får kräva en minimikapacitetsgräns. Standardstorleken för en ursprungsgaranti ska vara 1 MWh. Endast en ursprungsgaranti ska utfärdas för varje energienhet som produceras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samma energienhet från förnybara energikällor beaktas endast en gång.

Medlemsstaterna får föreskriva att stöd inte ska beviljas en producent som erhåller en ursprungsgaranti för samma energiproduktion från förnybara energikällor.

Ursprungsgarantin ska inte påverka avgörandet huruvida en medlemsstat uppfyller bestämmelserna i artikel 3 eller inte. Överföring av ursprungsgarantier, separat eller tillsammans med den fysiska överföringen av energi, ska inte påverka medlemsstatens beslut att använda statistiska överföringar, gemensamma projekt eller gemensamma stödsystem för måluppfyllelsen eller beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i enlighet med artikel 5.

3. En ursprungsgaranti får användas endast inom tolv månader från och med produktionen av motsvarande energienhet. En ursprungsgaranti ska annulleras efter det att den använts.

4. Medlemsstaterna eller utsedda behöriga organ ska övervaka utfärdande, överföring och annullering av ursprungsgarantier. De utsedda behöriga organen ska ha icke-överlappande geografiska ansvarsområden och vara oberoende av produktions-, handels- och leveransverksamhet.

5. Medlemsstaterna eller de behöriga organen som utsetts ska inrätta lämpliga mekanismer för att säkerställa att ursprungsgarantier utfärdas, överförs och annulleras elektroniskt och att de är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägeri.

6. En ursprungsgaranti ska innehålla uppgifter om åtminstone

a) den energikälla energin produceras från samt start- och slutdatum för produktion,

b) huruvida garantin gäller

i) el, eller

ii) kyla eller värme,

c) namnet på den anläggning där energin produceras, var den är belägen, vilken typ av anläggning det rör sig om och dess kapacitet,

d) huruvida och i vilken omfattning anläggningen har åtnjutit investeringsstöd, huruvida och i vilken omfattning energienheten i någon form har fått något annat stöd genom ett nationellt stödssystem, och typen av stödssystem,

e) datum då anläggningen togs i drift,

f) datum och land för utfärdande samt ett unikt identifieringsnummer.

7. När en elleverantör ska styrka hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i dennes energimix vid tillämpningen av artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG får leverantören göra detta genom ursprungsgarantierna.

8. Den mängd energi från förnybara energikällor som motsvarar ursprungsgarantierna och som överförs av en elleverantör till en tredje part ska dras ifrån andelen energi från förnybara energikällor som ingår i dess energimix vid tillämpningen av artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.

9. Medlemsstater ska erkänna de ursprungsgarantier som utfärdas av andra medlemsstater i enlighet med detta direktiv, utslutande som bevis för det som avses i punkterna 1 och 6 a–f. En medlemsstat får vägra att erkänna en ursprungsgaranti endast om den har välgrundade tvivel på dess riktighet, tillförlitlighet eller trovärdighet. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om en sådan vägran och skälen till denna.

10. Om kommissionen finner att en vägran att erkänna en ursprungsgaranti är ogrundad, får kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska erkänna den.

11. En medlemsstat får, i enlighet med gemenskapslagstiftningen, införa objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier för användningen av ursprungsgarantier som uppfyller skyldigheterna enligt artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.

12. När energileverantörer saluför energi från förnybara energikällor till kunder med hänvisning till miljömässiga eller andra fördelar med energi från förnybara energikällor, får medlemsstaterna kräva att dessa energileverantörer tillgängliggör sammanfattad information om mängden eller andelen energi från förnybara energikällor som kommer från anläggningar eller ökad kapacitet som tagits i drift efter den 25 juni 2009.

Artikel 16

Åtkomst till och drift av näten

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att utveckla nätinfrastrukturen för transmission och distribution, intelligenta nät, lagringsanläggningar och elsystemet för att möjliggöra en säker drift av elsystemet, eftersom detta tillgodoser ytterligare utveckling av elproduktion från förnybara energikällor, inklusive sammankopplingar mellan medlemsstaterna, och mellan medlemsstaterna och tredjeländer. Medlemsstaterna ska även vidta lämpliga åtgärder för att påskynda godkännandeförfarandena för nätinfrastuktur och samordna godkännande av nätinfrastuktur med hjälp av administrativa förfaranden och planeringsförfaranden.

2. I enlighet med krav som rör underhållet av nätets tillförlitlighet och säkerhet ska medlemsstaterna, på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier som fastställts av de behöriga nationella myndigheterna,

a) se till att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen på sina territorier garanterar transmissionen och distributionen av el från förnybara energikällor,

b) sörja för att el från förnybara energikällor får antingen prioriterad åtkomst eller garanterad åtkomst till elnätet,

c) se till att de systemansvariga för transmissionssystemen då de avgör inmatningsordningen mellan produktionsanläggningarna prioriterar anläggningar som använder förnybara energikällor, i den mån säkerheten för driften av det nationella elsystemet tillåter det och på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga nät- och marknadsrelaterade driftsåtgärder vidtas så att andelen el från förnybara energikällor inte minskas mer än nödvändigt. Om betydande åtgärder vidtas för att minska andelen el från förnybara energikällor för att garantera säkerheten i det nationella elsystemet och en trygg energiförsörjning, ska medlemsstaterna se till att de systemansvariga rapporterar till de behöriga tillsynsmyndigheterna om dessa åtgärder och anger vilka avhjälpande åtgärder de har för avsikt att vidta för att förhindra att andelen el från förnybara energikällor minskas mer än vad som är lämpligt.

3. Medlemsstaterna ska kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen utarbetar och offentliggör standardregler för hur kostnaderna för teknisk anpassning ska bäras och fördelas, såsom nätanslutningar och nätförstärkningar, förbättrad drift av nätet och föreskrifter om hur anslutningsreglerna ska tillämpas utan diskriminering, något som är nödvändigt för att integrera nya producenter som levererar el från förnybara energikällor till det sammankopplade nätet.

Reglerna ska baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som tar särskild hänsyn till samtliga kostnader och fördelar förknippade med anslutningen av dessa producenter till nätet och de särskilda omständigheterna för producenter i avlägsna regioner och i regioner med låg befolkningsdensitet. Reglerna får föreskriva om olika typer av anslutningar.

4. När så är lämpligt får medlemsstaterna kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen helt eller delvis bär de kostnader som avses i punkt 3. Medlemsstaterna ska se över och vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra ramarna och reglerna för att bära och fördela de kostnader som avses i punkt 3 senast den 30 juni 2011 och därefter vartannat år för att säkerställa integrationen av nya producenter enligt den punkten.

5. Medlemsstaterna ska kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen ger de nya producenter av energi från förnybara energikällor som vill ansluta sig till systemet de omfattande och detaljerade uppgifter som krävs, däribland

- a) omfattande och detaljerade uppskattningar av anslutningskostnaderna,
- b) en rimlig och exakt tidsplan för mottagande och handläggning av ansökan om anslutning till nätet,
- c) en rimlig vägledande tidsplan för föreslagen anslutning till nätet.

Medlemsstaterna får tillåta att de producenter av el från förnybara energikällor som vill ansluta sig till nätet använder sig av en anbudsfrågan för anslutningsarbetet.

6. Den kostnadsdelning som avses i punkt 3 ska ske genom en mekanism som baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som tar hänsyn till de fördelar anslutningarna kan innebära för de producenter som ansluter sig i början och de som ansluter sig senare samt för de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen.

7. Medlemsstaterna ska se till att transmissions- och distributionsavgifterna inte innebär diskriminering av el från förnybara energikällor, särskilt inte el från förnybara energikällor i avlägsna regioner, till exempel öregioner, och i regioner med låg befolkningstäthet. Medlemsstaterna ska se till att transmissions- och distributionsavgifterna inte innebär diskriminering av gas från förnybara energikällor.

8. Medlemsstaterna ska se till att de avgifter som systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen tar ut för transmission och distribution av el från anläggningar som använder energi från förnybara energikällor motsvarar realiserbara kostnadsfördelar som uppkommer genom anläggningens anslutning till nätet. Sådana kostnadsfördelar kan uppstå genom direkt användning av ett lågspänningsnät.

9. I relevanta fall ska medlemsstaterna göra en bedömning av behovet av en utbyggnad av nuvarande infrastrukturer inom gasnäten för att underlätta integreringen av gas från förnybara energikällor.

10. I relevanta fall ska medlemsstaterna kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen inom sina territorier offentliggör tekniska bestämmelser i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den

26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas⁽¹⁾, särskilt vad avser nätanslutningsbestämmelser som inbegriper krav rörande gasens kvalitet, lukt och tryck. Medlemsstaterna ska även kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen offentliggör avgifterna för anslutning till förnybara gaskällor på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

11. Medlemsstaterna ska i sina nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor göra en bedömning av behovet av ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla från förnybara energikällor för att det i artikel 3.1 angivna nationella målet för 2020 ska uppnås. Medlemsstaterna ska i relevanta fall och i enlighet med denna bedömning vidta åtgärder för att utveckla en fjärrvärmeinfrastruktur som lämpar sig för utvecklingen av produktion av värme och kyla i stora anläggningar för biomassa, solenergi och geotermisk energi.

Artikel 17

Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

1. Oavsett om råvarorna odlats inom eller utanför gemenskapens territorium ska energi från biodrivmedel och flytande biobränslen beaktas för följande syften i a, b och c endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna i punkterna 2–6:

- a) Mätning av hur väl kraven i detta direktiv rörande nationella mål uppfylls.
- b) Mätning av hur kvoter för energi från förnybara energikällor uppfylls.
- c) Möjlighet att få finansiellt stöd för användning av biodrivmedel och flytande biobränslen.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver emellertid endast uppfylla hållbarhetskriterierna i punkt 2 för att beaktas för de syften som anges i leden a, b och c.

2. De minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska vara åtminstone 35 %.

Från och med den 1 januari 2017 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen för de syften som anges i punkt 1 a, b och c vara åtminstone 50 %. Från och med den 1 januari 2018 ska denna minskning av växthusgasutsläppen vara åtminstone 60 % för biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats i anläggningar vars produktion startat den 1 januari 2017 eller senare.

⁽¹⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.

De minskade växthusgasutsläppen genom användning av biodrivmedel och flytande biobränslen ska beräknas i enlighet med artikel 19.1.

För biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008, ska det första stycket tillämpas från och med den 1 april 2013.

3. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c får inte produceras från råvaror från mark som har stort värde för den biologiska mångfalden, dvs. mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av något av följande, oavsett om marken fortfarande har denna status:

- a) Naturskog och annan trädbevuxen mark, dvs. skog och annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.
- b) Områden som utsetts
  - i) i lag eller av den relevanta behöriga myndigheten för naturskyddssyften, eller
  - ii) för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, förutsatt att de erkänts i enlighet med artikel 18.4 andra stycket,

om det inte finns belägg för att produktionen av råvarorna inte påverkar dessa naturskyddssyften.

- c) Gräsmark med stor biologisk mångfald som är
  - i) naturlig, dvs. gräsmark som skulle förbli gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och ekologiska särdrag och processer, eller
  - ii) icke naturlig, dvs. gräsmark som skulle upphöra att vara gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som är rik på arter och inte skadad, om det inte finns belägg för att insamlande av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark.

Kommissionen ska fastställa kriterier och geografisk räckvidd för de gräsområden som ska omfattas av första stycket c. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

4. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte produceras från råvaror från mark med stora kollager, dvs. mark vars status i januari 2008 utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det.

- a) Våtmarker, dvs. mark som under hela året, eller en betydande del av året, är täckt eller genomdränkt av vatten.
- b) Kontinuerligt beskogade områden, dvs. mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.
- c) Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att, när metoden som anges i del C i bilaga V tillämpas, villkoren i punkt 2 i denna artikel skulle uppfyllas.

Bestämmelserna i den här punkten gäller inte om marken, vid tidpunkten då råvarorna anskaffades, hade samma status som i januari 2008.

5. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte framställas från råvaror som erhålls från mark som var torvmark i januari 2008, om det inte finns belägg för att odling och skörd av detta råmaterial inte medför dränering av tidigare odikad mark.

6. Jordbruksråvaror som odlats i gemenskapen och som används för produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska införskaffas i enlighet med kraven och normerna i de bestämmelser som avses under rubriken Miljö i del A och i punkt 9 i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare⁽¹⁾ samt i enlighet med de minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anges i artikel 6.1 i den förordningen.

7. Kommissionen ska, för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till biodrivmedel, eller till råvaror för biodrivmedel, som används i gemenskapen, vartannat år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de nationella åtgärder som vidtas för att beakta hållbarhetskriterierna i punkterna 2–5 och för att skydda mark, vatten och luft. Den första rapporten ska överlämnas 2012.

⁽¹⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken inverkan den ökade efterfrågan på biodrivmedel har haft på den sociala hållbarheten i gemenskapen och i tredjeländer och om vilken verkan gemenskapens biodrivmedelspolitik har haft på tillgången till livsmedel till överkomligt pris, särskilt för människor som lever i utvecklingsländer, samt om bredare utvecklingsfrågor. Rapporterna ska ta upp respekten för markrättigheter. Rapporterna ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor för råvaror till biodrivmedel som används i gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört var och en av följande ILO-konventioner:

- Konvention (nr 29) angående tvångs- eller obligatoriskt arbete.
- Konvention (nr 87) angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten.
- Konvention (nr 98) angående tillämpning av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten.
- Konvention (nr 100) angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde.
- Konvention (nr 105) angående avskaffande av tvångsarbete.
- Konvention (nr 111) angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.
- Konvention (nr 138) om minimiålder för tillträde till arbete.
- Konvention (nr 182) om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete.

Dessa rapporter ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till råvaror för biodrivmedel som används inom gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört

- Cartagenaprotokollet om biosäkerhet,
- konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter.

Den första rapporten ska överlämnas 2012. Kommissionen ska vid behov föreslå korrigerande åtgärder, i synnerhet om det visar sig att produktionen av biodrivmedel i betydande grad påverkar livsmedelspriserna.

8. Med avseende på de syften som anges i punkt 1 a, b och c får medlemsstaterna inte av andra skäl som rör hållbarhet vägra att beakta biodrivmedel och flytande biobränslen som erhållits i enlighet med den här artikeln.

9. Senast den 31 december 2009 ska kommissionen rapportera om kraven på ett hållbarhetssystem för energimässig användning av andra typer av biomassa än biodrivmedel och flytande biobränslen. Rapporten ska i lämpliga fall åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet på ett hållbarhetssystem för annan energianvändning av biomassa. Denna rapport och förslag i rapporten ska bygga på tillgängliga vetenskapliga rön av högsta kvalitet, under beaktande av den senaste utvecklingen inom relevanta innovativa processer. Om den analys som gjorts i detta syfte visar att det skulle vara lämpligt att införa ändringar, vad avser biomassa från skogsbruket, i beräkningsmetoden i bilaga V eller i hållbarhetskraven när det gäller kollager i samband med biodrivmedel och flytande biobränslen, ska kommissionen i lämpliga fall samtidigt lägga fram sådana förslag till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 18

Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen

1. I de fall biodrivmedel och flytande biobränslen ska beaktas för de syften som anges i artikel 17.1 a, b och c, ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de hållbarhetskriterier som anges i artikel 17.2–17.5 har uppfyllts. För detta syfte ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som

- a) medger att partier med råvaror eller biobränslen med olika hållbarhetsegenskaper kan blandas,
- b) kräver att information om hållbarhetsegenskaperna hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplad till blandningen, och
- c) fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

2. Kommissionen ska 2010 och 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om driften av den massbalansmetod för kontroll av överensstämmelse som beskrivs i punkt 1 och om möjligheten att tillåta andra kontrollmetoder för vissa eller alla typer av råvaror, biodrivmedel eller flytande biobränslen. Kommissionen ska i sin bedömning beakta de kontrollmetoder där information om hållbarhetsegenskaper inte behöver vara fysiskt kopplad till vissa partier eller blandningar. Vid bedömningen ska man beakta behovet av att bibehålla kontrollsystemets integritet och effektivitet, samtidigt som man undviker att lägga en orimligt tung börda på industrin. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet beträffande användningen av andra kontrollmetoder.

3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information och att de på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för medlemsstaten. Medlemsstaterna ska kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att informationen genomgår en tillfredsställande oberoende granskning och att de tillhandahåller bevis på att detta har gjorts. Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.

Den information som avses i första stycket ska i synnerhet inbegripa information om hur hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.5 har respekterats och lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att skydda mark, vatten och luft, för att återställa skadad mark, för att undvika överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att ta hänsyn till de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket.

Kommissionen ska i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3 upprätta en förteckning över den lämpliga och relevanta information som avses i de första två styckena. Den ska särskilt se till att tillhandahållandet av informationen inte innebär en orimligt tung administrativ börda för aktörerna i allmänhet och för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ i synnerhet.

De skyldigheter som anges i denna punkt ska gälla oavsett om biodrivmedlen eller de flytande biobränslena produceras inom gemenskapen eller importeras.

Medlemsstaterna ska i aggregerad form lägga fram den information som avses i första stycket i denna punkt för kommissionen. Kommissionen ska offentliggöra denna information på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24 i sammanfattad form, där confidentialiteten hos kommersiellt känsliga uppgifter bevaras.

4. Gemenskapen ska sträva efter att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer vilka innehåller bestämmelser om hållbarhetskriterier som motsvarar de kriterier som fastställs i detta direktiv. När gemenskapen har ingått avtal vilka innehåller bestämmelser i ämnen som omfattas av de hållbarhetskriterier som anges i artikel 17.2–17.5, får kommissionen besluta att dessa avtal visar att biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras från råvaror som odlats i dessa länder uppfyller hållbarhetskriterierna i fråga. Vid ingåendet av dessa avtal ska särskild uppmärksamhet ägnas de åtgärder som vidtagits för att bevara områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd), skydd av mark, vatten och luft, indirekta ändringar i markanvändning, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av biomassaprodukter innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 17.2 eller visar att leveranserna av biodrivmedel uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17.3–17.5. Kommissionen får besluta att dessa system innehåller tillförlitliga uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits för att skydda områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd), skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket. Kommissionen får också erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, vid tillämpning av artikel 17.3 b ii.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 17.2.

Kommissionen får besluta att mark som omfattas av ett nationellt eller regionalt program för återställande av allvarligt skadad eller kraftigt förorenad mark uppfyller de kriterier som fastställs i del C punkt 9 i bilaga V.

5. För att kommissionen ska fatta beslut i enlighet med punkt 4 krävs det att avtalet eller systemet uppfyller tillfredsställande normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning. System för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp ska också uppfylla de krav på metoder som anges i bilaga V. Förteckningar över de områden med stort värde för den biologiska mångfalden som avses i artikel 17.3 b ii ska uppfylla tillfredsställande normer för objektivitet och överensstämma med internationellt erkända normer samt kunna överklagas på lämpligt sätt.

6. Beslut enligt punkt 4 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

7. Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett avtal eller system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4, i den utsträckning som omfattas av det beslutet, får en medlemsstat inte kräva att leverantören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterier som fastställs i artikel 17.2–17.5 eller information om de åtgärder som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln.

8. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen undersöka tillämpningen av artikel 17 i fråga om en källa för biodrivmedel eller flytande biobränsle och, inom sex månader från mottagandet av en begäran och i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3, besluta

om den berörda medlemsstaten får beakta biodrivmedel eller flytande biobränsle från den källan med avseende på de syften som anges i artikel 17.1 a, b och c.

9. Senast den 31 december 2012 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om

- a) effektiviteten hos systemet för tillhandahållande av information om hållbarhetskriterier, och
- b) huruvida det är genomförbart och lämpligt att införa bindande krav i fråga om skyddet av luft, mark eller vatten, med hänsyn till de senaste vetenskapliga rön och till gemenskapens internationella förpliktelser.

Vid behov ska kommissionen föreslå korrigerande åtgärder.

Artikel 19

Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel och flytande biobränslen

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 17.2 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen beräknas enligt följande, nämligen

- a) genom att använda normalvärdet när ett normalvärde för minskningen av växthusgasutsläppen för en produktionskedja fastställs i del A eller B i bilaga V och när e_f -värdet för dessa biodrivmedel eller flytande biobränslen, som beräknas i enlighet med del C punkt 7 i bilaga V, är lika med eller mindre än noll,
- b) genom att använda ett faktiskt värde som beräknas i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V, eller
- c) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i den formel som avses i del C punkt 1 i bilaga V, varvid de disaggregerade normalvärdena i del D eller E i bilaga V får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V för alla övriga faktorer.

2. Senast den 31 mars 2010 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport med en förteckning över de områden på deras territorier som klassificeras som nivå 2 enligt den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) eller som en mer disaggregerad Nuts-nivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) ⁽¹⁾, när de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas vara lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken "Disaggregerade normalvärden för odling" i del D i bilaga V till detta direktiv, varvid rapporten ska åtföljas av en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa förteckningen. Metoden ska beakta markegenskaperna, klimatet och förväntad skördenivå.

⁽¹⁾ EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.

3. Normalvärdena i del A i bilaga V för biodrivmedel och de disaggregerade normalvärdena för odling i del D i bilaga V för biodrivmedel och flytande biobränslen får användas endast om råvarorna

- a) odlas utanför gemenskapen,
- b) odlas inom gemenskapen i områden som ingår i de förteckningar som avses i punkt 2, eller
- c) är avfall eller restprodukter som inte härrör från jordbruk, vattenbruk eller fiske.

För biodrivmedel och flytande biobränslen som inte omfattas av led a, b eller c ska de faktiska värdena för odling användas.

4. Senast den 31 mars 2010 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om möjligheten att upprätta förteckningar över områden i tredjeländer där de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas bli lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken "Odling" i del D i bilaga V, varvid rapporten om möjligt ska åtföljas av sådana förteckningar och en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa dem. Rapporten ska vid behov åtföljas av relevanta förslag.

5. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 och därefter vartannat år rapportera om de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i delarna B och E i bilaga V, med särskilt beaktande av utsläpp från transporter och bearbetning, och får om nödvändigt besluta att korrigera värdena. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

6. Kommissionen ska senast den 31 december 2010 lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet med en översyn av konsekvenserna av indirekta ändringar av markanvändning på växthusgasutsläppen och möjliga vägar för att minimera dessa konsekvenser. Rapporten ska, vid behov, åtföljas av ett förslag, som grundar sig på bästa tillgängliga vetenskapliga rön, och innehålla en konkret metod för utsläpp från förändringar i kollager som orsakas av indirekta ändringar av markanvändningen, för att säkerställa efterlevnad av detta direktiv, särskilt artikel 17.2.

Ett sådant förslag ska omfatta nödvändiga skyddsåtgärder för att ge säkerhet åt investeringar som gjorts innan denna metod tillämpas. Med avseende på anläggningar som producerade biodrivmedel före slutet av 2013, ska tillämpningen av de åtgärder som avses i första stycket inte, förrän den 31 december 2017, leda till att biodrivmedel som produceras i dessa anläggningar inte anses uppfylla hållbarhetskriterierna enligt detta direktiv om de annars hade gjort det, under förutsättning att dessa biodrivmedel medför en minskning av växthusgasutsläpp på minst 45 %. Detta ska gälla för biodrivmedelsanläggningarnas kapacitet vid slutet av 2012.

Europaparlamentet och rådet ska sträva efter att fatta beslut senast den 31 december 2012 om sådana eventuella förslag som lagts fram av kommissionen.

7. Bilaga V får anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bland annat genom tillägg av värden för ytterligare produktionskedjor för biodrivmedel för samma eller för andra råvaror och genom ändring av den metod som fastställs i del C. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

När det gäller anpassning av normalvärdena och den metod som fastställs i bilaga V, ska särskild uppmärksamhet ägnas

- redovisningsmetoden för avfall och restprodukter,
- redovisningsmetoden för samprodukter,
- redovisningsmetoden för kraftvärme, och
- den status som tilldelas skörderester som samprodukter.

Normalvärdena för biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfall-solja ska ses över så snart som möjligt.

Eventuella ändringar av eller tillägg till förteckningen över normalvärden i bilaga V ska uppfylla följande:

- a) Om bidraget till de totala utsläppen från en faktor är litet, om avvikelserna är begränsade eller om det är mycket dyrt eller besvärligt att fastställa de faktiska värdena, ska normalvärdena vara typiska för normala produktionsprocesser.
- b) I alla övriga fall ska normalvärdena vara konservativa jämfört med normala produktionsprocesser.

8. Detaljerade definitioner ska fastställas, inbegripet de tekniska specifikationer som krävs för de kategorier som anges i del C punkt 9 i bilaga V. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

Artikel 20

Genomförandeåtgärder

De genomförandeåtgärder som avses i artiklarna 17.3 andra stycket, 18.3 tredje stycket, 18.6, 18.8, 19.5, 19.7 första stycket och 19.8 i det här direktivet ska även fullt ut beakta de syften som anges i artikel 7a i direktiv 98/70/EG.

Artikel 21

Särskilda bestämmelser för energi från förnybara energikällor inom transportsektorn

1. Medlemsstaterna ska se till att allmänheten utförligt informeras om tillgängligheten på samtliga olika källor för energi från förnybara energikällor i transporter och deras miljöfördelar.

Då biobränsleandelen i mineraloljederivat överstiger 10 volymprocent ska medlemsstaterna kräva att det anges vid försäljningsstället.

2. När operatörerna ska visa att de uppfyller nationella kvoter för energi från förnybara energikällor och målet om andelen energi från förnybara energikällor i samtliga transporter enligt artikel 3.4, ska bidraget från biodrivmedel som produceras från avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin räknas dubbelt jämfört med andra biodrivmedel.

Artikel 22

Medlemsstaternas rapportering

1. Varje medlemsstat ska, senast den 31 december 2011 och därefter vartannat år, lämna in en rapport till kommissionen om hur främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor utvecklas. Den sjätte rapporten, som ska lämnas in senast den 31 december 2021, ska vara den sista rapport som krävs.

Rapporten ska särskilt behandla följande:

- a) Den sektorsvisa (el, värme och kyla samt transport) och den totala andelen energi från förnybara energikällor under de två föregående kalenderåren samt de åtgärder som vidtagits eller planeras på nationell nivå för att främja tillväxten av energi från förnybara energikällor, med beaktande av det vägledande förloppet i bilaga 1 del B, i enlighet med artikel 5.
- b) Införande och funktionssätt för stödsystem och andra åtgärder för att främja energi från förnybara energikällor samt alla förändringar beträffande de åtgärder som tillämpas jämfört med dem i medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor och information om hur den stödda elen fördelas till slutkunderna i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.
- c) En beskrivning av hur medlemsstaten, i förekommande fall, lagt upp sitt stödsystem för att ta hänsyn till sådana tillämpningar av energi från förnybara energikällor som ger extra fördelar i förhållande till andra, jämförbara tillämpningar, men som samtidigt kan medföra högre kostnader, inbegripet biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.
- d) En beskrivning av hur systemet med ursprungsgarantier för el, värme och kyla från förnybara energikällor fungerar, samt vilka åtgärder som vidtagits för att göra systemet tillförlitligt och skydda det mot bedrägerier.
- e) Vilka framsteg som gjorts när det gäller att utvärdera och förbättra administrativa förfaranden i syfte att avlägsna lagstiftningsmässiga och icke-lagstiftningsmässiga hinder för utvecklingen av energi från förnybara energikällor.

- f) Vilka åtgärder som vidtagits för att säkra transmission och distribution av energi från förnybara energikällor och för att förbättra systemet eller bestämmelserna för fördelning av kostnader enligt artikel 16.3.
- g) Förändringar när det gäller tillgänglighet och användning av biomassaresurser för energiändamål.
- h) Förändringar när det gäller råvarupriser och markanvändning i medlemsstaten som kan kopplas till den ökade användningen av biomassa och andra former av energi från förnybara energikällor.
- i) Förändringar när det gäller andel biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.
- j) Den beräknade effekten av produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen på den biologiska mångfalden, vattenresurserna, vattenkvaliteten och markkvaliteten inom medlemsstaten.
- k) Uppskattad nettominuskning av växthusgasutsläppen till följd av användningen av energi från förnybara energikällor.
- l) Beräknad överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor jämförd med det vägledande förloppet, som kan överföras till andra medlemsstater samt den beräknade potentialen för gemensamma projekt fram till 2020.
- m) Beräknad efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion fram till 2020.
- n) Uppgifter om hur andelen biologiskt nedbrytbart avfall i det avfall som använts för energiproduktion beräknats samt vad som gjorts för att förbättra och verifiera dessa beräkningar.

2. När medlemsstaterna uppskattar hur stor nettominuskning av växthusgasutsläppen som användningen av biodrivmedel lett till, får de, för de rapporter som avses i punkt 1, använda de typiska värden som anges i delarna A och B i bilaga V.

3. I den första rapporten ska medlemsstaten ange huruvida den avser att

- a) inrätta ett enda administrativt organ som ansvarar för godkännande, certifiering och beviljande av tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt hjälp till sökande,
- b) automatiskt godkänna ansökningar beträffande planering och tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor, om det ansvariga organet inte i tid tagit ställning till ansökan, eller

- c) ange geografiska områden som är lämpade för produktion av energi från förnybara energikällor i den fysiska planeringen och för uppförande av anläggningar för fjärrvärme och fjärrkyla.

4. I varje rapport ska medlemsstaten ha möjlighet att korrigera uppgifter i tidigare rapporter.

Artikel 23

Kommissionens övervakning och rapportering

1. Kommissionen ska övervaka ursprunget för biodrivmedel och flytande biobränslen som används i gemenskapen samt de konsekvenser som produktionen får på markanvändningen i gemenskapen och i de viktigaste tredjeländer som tillhandahåller produkterna, inklusive konsekvenser som beror på förflyttning. Övervakningen ska grunda sig på medlemsstaternas rapporter, som lämnats in i enlighet med artikel 22.1, och på rapporter från relevanta tredjeländer och mellanstatliga organisationer samt på vetenskapliga studier och annan information av värde. Kommissionen ska också övervaka de förändringar av råvarupriser som är kopplade till användningen av biomassa för energiändamål och dithörande positiva och negativa effekter på livsmedelstryggheten. Kommissionen ska övervaka alla anläggningar som omfattas av artikel 19.6.

2. Kommissionen ska upprätthålla en dialog och utbyta information med tredjeländer, biodrivmedelsproducenter, konsumentorganisationer och det civila samhället beträffande genomförandet av de åtgärder i detta direktiv som gäller biodrivmedel och flytande biobränslen. Den ska härvid vara särskilt uppmärksam på hur produktionen av biodrivmedel påverkar livsmedelspriserna.

3. Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet på grundval av medlemsstaternas rapporter enligt artikel 22.1 och den övervakning och analys som avses i punkt 1 i den här artikeln. Den första rapporten ska överlämnas 2012.

4. När kommissionen rapporterar om minskningar av växthusgasutsläpp till följd av användning av biodrivmedel ska den använda sig av de värden som medlemsstaterna rapporterat in och samtidigt bedöma om – och i så fall hur – det uppskattade utfallet skulle ändras om även samprodukter räknades in vid användningen av substitutionsmetoden.

5. Kommissionen ska särskilt analysera följande i sina rapporter:

- a) De relativa miljömässiga fördelarna och kostnaderna med olika biodrivmedel, effekterna på biodrivmedelområdet av gemenskapens importlagstiftning, konsekvenserna för försörjningstryggheten samt åtgärder för att uppnå balans mellan inhemsk produktion och import.
- b) Vilka effekter den ökade efterfrågan på biodrivmedel har på hållbarheten i gemenskapen och tredjeländer, med beaktande av ekonomiska och miljömässiga effekter, inbegripet konsekvenserna för den biologiska mångfalden.

- c) Möjligheterna att på ett vetenskapligt objektivt sätt identifiera geografiska områden med stor biologisk mångfald som inte omfattas av artikel 17.3.
- d) Vilka effekter den ökade efterfrågan på biomassa har på de sektorer som utnyttjar den.
- e) Tillgången på biodrivmedel som produceras från avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.
- f) Indirekta förändringar av markanvändningen i förhållande till samtliga produktionskedjor.

Kommissionen ska, om lämpligt, föreslå korrigerande åtgärder.

6. Utgående från de rapporter som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 22.3 ska kommissionen bedöma effektiviteten i de åtgärder medlemsstaterna vidtagit för att inrätta en enda administrativt organ som ansvarar för handläggning av ansökningar om godkännande, certifiering och tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt hjälp till sökande.

7. För att uppnåendet av det i artikel 3.1 avsedda målet på 20 % ska gå lättare att finansiera och samordna, ska kommissionen senast den 31 december 2010 lägga fram en plan med analys och åtgärder på området energi från förnybara energikällor, i syfte att särskilt

- a) förbättra användningen av strukturfonder och ramprogram,
- b) förbättra och öka användningen av medel från Europeiska investeringsbanken och andra offentliga finansinstitut,
- c) förbättra tillgången till riskkapital, framför allt med hjälp av en analys av genomförbarheten av ett riskdelningssystem för investeringar i energi från förnybara energikällor i gemenskapen, liknande initiativet med den globala fonden för energieffektivitet och energi från förnybara energikällor som är inriktad på tredjeländer,
- d) förbättra samordningen mellan gemenskapsstödet och nationellt stöd samt andra stödformer, och
- e) förbättra samordningen av stödet till initiativ som avser energi från förnybara energikällor vars framgång beror av insatser från aktörer i flera olika medlemsstater.

8. Senast den 31 december 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport som särskilt ska behandla följande:

- a) En omprövning av minimisänkningen av växthusgasutsläppen som ska gälla från de datum som avses i artikel 17.2 andra stycket med utgångspunkt i en konsekvensanalys, som

i synnerhet tar hänsyn till den tekniska utvecklingen, tillgänglig teknik och tillgången till den första och andra generationens biodrivmedel som ger en kraftig minskning av växthusgasutsläppen.

- b) En omprövning av följande faktorer med avseende på det mål som avses i artikel 3.4:
  - i) Kostnadseffektiviteten hos de åtgärder som ska genomföras för att nå målet.
  - ii) Bedömning av om det är möjligt att nå målet samtidigt som biodrivmedelproduktionens hållbarhet säkerställs i gemenskapen och i tredjeländer, och med hänsyn till de ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenserna, inklusive indirekta konsekvenser för den biologiska mångfalden, samt kommersiell tillgänglighet av andra generationens biodrivmedel.
  - iii) Konsekvenserna av genomförandet av målet på tillgång till livsmedel till överkomliga priser.
  - iv) Den kommersiella tillgången till elfordon, hybridfordon och vätgasdrivna fordon samt de metoder som valts för att beräkna andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn.
  - v) Bedömningen av de specifika marknadsvillkoren, i synnerhet med hänsyn till marknader där transportdrivmedel utgör mer än hälften av den slutliga energianvändningen och marknader som är helt beroende av importerade biodrivmedel.
- c) En utvärdering av genomförandet av detta direktiv, särskilt när det gäller samarbetsmekanismer, för att se till att de gör det möjligt för medlemsstaterna att fortsätta använda de nationella stödssystem som avses i artikel 3.3 och således nå de nationella mål som anges i bilaga I när det gäller det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta, teknisk utveckling, samt av vilka slutsatser som kan dras för att nå målet att 20 % av energin ska komma från förnybara energikällor på gemenskapsnivå.

På grundval av denna rapport ska kommissionen vid behov lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet där ovanstående faktorer tas upp, särskilt följande:

- Såvitt avser faktorerna i led a: ändring av den minimisänkningen av växthusgasutsläppen som anges i det ledet.
- Såvitt avser faktorerna i led c: lämpliga anpassningar av de samarbetsåtgärder som föreskrivs i detta direktiv för att förbättra deras effektivitet att uppnå målet om 20 %. Detta förslag ska varken påverka målet om 20 % eller medlemsstaternas kontroll över nationella stödssystem och samarbetsåtgärder.

9. Kommissionen ska 2018 lägga fram en färdplan för energi från förnybara energikällor för perioden efter 2020.

Denna färdplan ska vid behov åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet för perioden efter 2020. I färdplanen ska det tas hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv samt den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor.

10. Kommissionen ska 2021 lägga fram en rapport med en översyn av tillämpningen av detta direktiv. I rapporten ska det särskilt tas upp vilken roll följande faktorer spelat för att göra det möjligt för medlemsstaterna att nå de nationella mål som anges i bilaga I när det gäller det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta:

- a) Arbetet med att ta fram prognoser och nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.
- b) Effektiviteten i samarbetsmekanismerna.
- c) Den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor, också hur användningen av biodrivmedel inom kommersiell luftfart utvecklats.
- d) Effektiviteten i de nationella stödsystemen.
- e) Slutsatserna i de rapporter från kommissionen som avses i punkterna 8 och 9.

Artikel 24

Öppenhetsplattform

1. Kommissionen ska inrätta en offentlig öppenhetsplattform on-line. Denna plattform ska bidra till att öka öppenheten samt underlätta och främja samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt i fråga om de statistiska överföringar som avses i artikel 6 och de gemensamma projekt som avses i artiklarna 7 och 9. Dessutom kan plattformen användas till att offentliggöra relevant information som kommissionen eller en medlemsstat anser vara av stor betydelse för detta direktiv och för att uppnå dess mål.

2. Genom öppenhetsplattformen ska kommissionen offentliggöra följande uppgifter, i tillämpliga fall i en aggregerad form där konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter bevaras:

- a) Medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.
- b) Medlemsstaternas prognosdokument enligt artikel 4.3, så snart som möjligt kompletterade med kommissionens sammanfattning av överskottsproduktion och uppskattad efterfrågan på import.
- c) Medlemsstaternas erbjudanden om samarbete kring statistiska överföringar eller gemensamma projekt på begäran av den berörda medlemsstaten.

d) De uppgifter som avses i artikel 6.2 om statistiska överföringar mellan medlemsstater.

e) De uppgifter som avses i artikel 7.2 och 7.3 och artikel 9.4 och 9.5 om gemensamma projekt.

f) Medlemsstaternas nationella rapporter enligt artikel 22.

g) Kommissionens rapporter enligt artikel 23.3.

Kommissionen ska dock inte offentliggöra de prognosdokument från medlemsstaterna som avses i artikel 4.3 och de uppgifter i medlemsstaternas nationella rapporter som avses i artikel 22.1 led l och m om den medlemsstat som lämnat in uppgifterna begär det.

Artikel 25

Kommittéer

1. Förutom i de fall som avses i punkt 2 ska kommissionen biträdas av kommittén för energi från förnybara energikällor.

2. Såvitt avser frågor som rör hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen ska kommissionen biträdas av kommittén för hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 26

Ändringar och upphävanden

1. I direktiv 2001/77/EG ska artiklarna 2, 3.2 och 4–8 utgå med verkan från och med den 1 april 2010.

2. I direktiv 2003/30/EG ska artiklarna 2, 3.2, 3.3, 3.5, 5 och 6 utgå med verkan från och med den 1 april 2010.

3. Direktiv 2001/77/EG och 2003/30/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2012.

Artikel 27

Införlivande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.1, 4.2 och 4.3, ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 december 2010.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 28

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 29

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA I

Nationella övergripande mål för andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) 2020 ⁽¹⁾

A. Nationella övergripande mål

	Andel energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) 2005 (S_{2005})	Mål beträffande andelen energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) 2020 (S_{2020})
Belgien	2,2 %	13 %
Bulgarien	9,4 %	16 %
Tjeckien	6,1 %	13 %
Danmark	17,0 %	30 %
Tyskland	5,8 %	18 %
Estland	18,0 %	25 %
Irland	3,1 %	16 %
Grekland	6,9 %	18 %
Spanien	8,7 %	20 %
Frankrike	10,3 %	23 %
Italien	5,2 %	17 %
Cypern	2,9 %	13 %
Lettland	32,6 %	40 %
Litauen	15,0 %	23 %
Luxemburg	0,9 %	11 %
Ungern	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nederländerna	2,4 %	14 %
Österrike	23,3 %	34 %
Polen	7,2 %	15 %
Portugal	20,5 %	31 %
Rumänien	17,8 %	24 %
Slovenien	16,0 %	25 %
Slovakien	6,7 %	14 %
Finland	28,5 %	38 %
Sverige	39,8 %	49 %
Förenade kungariket	1,3 %	15 %

B. Vägledande förlopp

Det vägledande förlopp som avses i artikel 3.2 ska bestå av följande andelar energi från förnybara energikällor:

$S_{2005} + 0,20 + (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2011–2012

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2013–2014

⁽¹⁾ För att det ska vara möjligt att uppnå de nationella målen enligt denna bilaga framhålls att riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd erkänner det fortsatta behovet av nationella stödmekanismer för främjande av energi från förnybara energikällor.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2015–2016

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2017–2018

där

S_{2005} = medlemsstatens andel 2005 enligt tabellen i del A,

och

S_{2020} = medlemsstatens andel 2020 enligt tabellen i del A.

BILAGA II

Normaliseringsregel för att redovisa el från vattenkraft och vindkraft

Följande regel ska tillämpas vid redovisningen av el från vattenkraft i en medlemsstat:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

där

- N = referensår,
 $Q_{N(norm)}$ = normaliserad el som producerats i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten under år N , för redovisningsändamål,
 Q_i = mängden el som faktiskt producerats i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten under år i , mätt i GWh, med undantag för den produktion i pumpkraftverk som kommer från tidigare uppumpat vatten,
 C_i = den totala installerade kapaciteten, exklusive pumpad lagring, i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten vid slutet av år i , mätt i MW.

Följande regel ska tillämpas vid redovisningen av el från vindkraft i en medlemsstat:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

där

- N = referensår,
 $Q_{N(norm)}$ = normaliserad el som producerats i samtliga vindkraftverk i medlemsstaten under år N , för redovisningsändamål,
 Q_i = mängden el som faktiskt producerats i samtliga vindkraftverk i medlemsstaten under år i , mätt i GWh,
 C_j = den totala installerade kapaciteten i samtliga vindkraftverk i medlemsstaten vid slutet av år j , mätt i MW,
 n = 4 eller det antal år som föregår år N och för vilka uppgifter om kapacitet och produktion finns tillgängliga för medlemsstaten i fråga, beroende på vilket som är lägst.

BILAGA III

Energiinnehåll i transportdrivmedel

Drivmedel	Energiinnehåll per viktenhet (effektivt värmevärde, MJ/kg)	Energiinnehåll per volymenhet (effektivt värmevärde, MJ/l)
Bioetanol (etanol som framställs av biomassa)	27	21
Bio-ETBE (etyltertiärbutyleter som framställs med bioetanol som råvara)	36 (varav 37 % från förnybara energikällor)	27 (varav 37 % från förnybara energikällor)
Biometanol (metanol som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	20	16
Bio-MTBE (metyltertiärbutyleter som framställs med biometanol som råvara)	35 (varav 22 % från förnybara energikällor)	26 (varav 22 % från förnybara energikällor)
Biodimetyleter (dimetyleter som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	28	19
Bio-TAEE (tert-amyletyleter som framställs med bioetanol som råvara)	38 (varav 29 % från förnybara energikällor)	29 (varav 29 % från förnybara energikällor)
Biobutanol (butanol som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	33	27
Biodiesel (metylester av dieselkvalitet som framställs av vegetabilisk eller animalisk olja, för användning som biodrivmedel)	37	33
Fischer-Tropsch-diesel (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten som framställs av biomassa)	44	34
Vätebehandlad vegetabilisk olja (vegetabilisk olja som termokemiskt behandlats med väte)	44	34
Ren vegetabilisk olja (olja som framställs av oljeväxter genom pressning, extraktion eller liknande metoder, oraffinerad eller raffinerad men kemiskt oförändrad, förutsatt att den kan användas i den typ av motorer det gäller och att den uppfyller utsläppskraven)	37	34
Biogas (bränslegas som framställs av biomassa eller av den biologiskt nedbrytbara delen av avfall, som kan renas till naturgaskvalitet, för användning som biodrivmedel eller vedgas)	50	—
Bensin	43	32
Diesel	43	36

BILAGA IV

Certifiering av installatörer

De certifieringssystem eller motsvarande kvalificeringssystem som avses i artikel 14.3 ska grundas på följande kriterier:

1. Certifierings- eller kvalificeringsprocessen ska vara transparent och tydligt beskriven av medlemsstaten eller av det administrativa organ som medlemsstaten utsett.
2. Installatörer av anläggningar för biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme och solceller och solfångare ska certifieras genom ett ackrediterat utbildningsprogram eller av en ackrediterad utbildningsleverantör.
3. Ackrediteringen av utbildningsprogrammet eller utbildningsleverantören ska göras av medlemsstaterna eller av de administrativa organ som dessa utsett. Det ackrediterande organet ska se till att det utbildningsprogram som utbildningsleverantören tillhandahåller har såväl kontinuitet som regional eller nationell täckning. Utbildningsleverantören ska ha lämplig teknisk utrustning för att ge praktisk utbildning, inbegripet viss laboratorieutrustning eller liknande. Utbildningsleverantören ska också, förutom den grundläggande utbildningen, tillhandahålla kortare repetitionskurser i aktuella frågor, inbegripet ny teknik, för att möjliggöra livslångt lärande om installationsarbete. Utbildningsleverantören kan vara tillverkaren av utrustningen eller systemet, institut eller organisationer.
4. Utbildningen för att certifiera eller kvalificera installatörer ska innehålla både teoretiska och praktiska moment. I slutet av utbildningen ska installatören ha nödvändiga färdigheter för att installera den utrustning och de system som motsvarar kundens behov av prestanda och funktionssäkerhet, uppvisa god yrkesskicklighet samt följa alla gällande normer och standarder, inbegripet dem som gäller energi- och miljömärkning.
5. Utbildningen ska avslutas med ett prov, och de deltagare som klarar provet ska få ett intyg eller en kvalificering. Provet ska innehålla ett praktiskt moment där deltagarna får visa att de kan installera värmepannor eller kaminer som eldas med biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme, solceller eller solfångare.
6. I de certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem som avses i artikel 14.3 ska följande riktlinjer vederbörligen beaktas:
  - a) Ackrediterade utbildningsprogram bör erbjudas installatörer med yrkeserfarenhet som har genomgått, eller som håller på att genomgå, någon av följande utbildningar:
    - i) För installatörer av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa: utbildning som rörmokare, rörläggare eller värmeingenjör, eller som tekniker med specialisering på sanitets-, värme- eller kylutrustning.
    - ii) För installatörer av värmepumpar: utbildning som rörmokare eller kylingenjör och med grundläggande färdigheter inom el och rörmokeri (kapning av rör, lödning och limning av rörskarvar, värmeisolerings, tätning av kopplingar, läckagetester samt installation av värme- och kylsystem).
    - iii) När det gäller installatörer av solceller och solfångare: utbildning som rörmokare eller elektriker och med färdigheter inom rörmokeri, el och takläggning, inbegripet kunskaper i lödning och limning av rörskarvar, tätning av kopplingar samt läckagetester (rörmokeri), färdigheter när det gäller elinstallation samt kännedom om vanliga takmaterial, stänkleck o.dyl. samt vanliga tätningsmetoder.
    - iv) Yrkesutbildning som ger installatören relevanta färdigheter motsvarande 3 års utbildning i de färdigheter som anges i a, b eller c, inbegripet både teoriundervisning och utbildning på en arbetsplats.
  - b) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa bör ge en överblick över marknadsläget för biomassa och täcka ekologiska aspekter, biodrivmedel, logistik, brandskydd och därtill kopplade stöd och subventioner, förbränningsmetoder, eldningsystem, optimala hydrauliska lösningar, kostnads- och lönsamhetskalkyler, samt utformning, installation och underhåll av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för biomassateknik och biodrivmedel, t.ex. pellets, samt om nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning som gäller biomassa.

- c) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av värmepumpar bör ge en överblick över marknadsläget för värmepumpar och täcka geotermiska resurser och marktemperaturer i olika regioner, identifiering av jord- och bergarter med avseende på värmeledningsförmåga, bestämmelser om utnyttjande av geotermiska resurser, möjligheter att använda värmepumpar i byggnader och fastställande av vilket värmepumpssystem som är lämpligast, kunskap om deras tekniska krav, säkerhet, luftfiltrering, sammankoppling med värmekällan och systemets utformning. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för värmepumpar samt om tillämplig nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. Installatören ska ha följande nyckelkompetenser:
- i) En grundläggande förståelse av de fysikaliska och operativa principerna för en värmepump, inbegripet egenskaperna hos värmepumpens cirkulationssystem, nämligen förhållandet mellan låg temperatur hos värme-sänkan, hög temperatur hos värmekällan, och systemets effektivitet, samt bestämning av värmefaktorn (COP) och årsvärmefaktorn (SPF).
  - ii) Förståelse av de olika komponenterna i värmepumpens cirkulationssystem och deras funktion, inbegripet kompressor, expansionsventil, förångare, kondensor, fixturer och kopplingar, smörjolja, köldmedium samt möjligheterna till överhettning, underkyllning och kylning med värmepumpar.
  - iii) Förmåga att välja och dimensionera komponenter i typiska installationssituationer, inbegripet bestämning av standardvärden för värmelasten i olika byggnader och för varmvattenproduktion på grundval av energi-användningen, beräkning av värmepumpens önskade kapacitet utifrån värmelasten för varmvattenproduk-tion och byggnadens lagringsmassa samt i händelse av diskontinuerlig strömförsörjning, val av komponenter till ackumulatortanken och beräkning av tankens volym samt integrering av ett extra värmesystem.
- d) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av solceller och solfångare bör ge en överblick över marknadsläget för solenergiprodukter samt kostnads- och lönsamhetskalkyler och täcka ekologiska aspekter, kompo-nenter, egenskaper hos och dimensionering av solenergisystem, val av rätt system och dimensionering av komponenter, beräkning av värmebehovet, brandskydd och därtill kopplade stöd och subventioner samt utformning, installation och underhåll av solceller och solfångare. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för teknik och certifiering, t.ex. Solar Keymark, samt om nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. Installatören bör ha följande nyckelkompetenser:
- i) Förmåga att arbeta säkert med de redskap och den utrustning som krävs, att följa normer och standarder för säkerhet, och att uppmärksamma sådana risker vid rörmokeri, elarbeten m.m. som är förbundna med solenergiinstallationer.
  - ii) Förmåga att identifiera sådana system och komponenter som utmärker aktiva och passiva system, inbegripet den mekaniska konstruktionen, samt bestämma komponenternas läge och hela systemets utformning och sammansättning.
  - iii) Förmåga att avgöra hur stor installationsyta som krävs, riktning och lutning på solceller och solfångare med beaktande av skuggning, solexponering, strukturell integritet, installationens lämplighet för byggnaden och klimatet, val av lämplig installationsmetod för olika typer av tak samt jämvikt för den systemutrustning som krävs för installationen.
  - iv) När det gäller solcellssystem krävs särskilt förmåga att anpassa den elektriska utformningen, inbegripet att bestämma normal belastningsström, välja lämpliga typer av ledare och lämplig märkkapacitet för varje elek-trisk krets, bestämma lämplig storlek, märkkapacitet och placering för all ansluten utrustning och alla del-system samt välja en lämplig sammankopplingspunkt.
- e) Intyget som utfärdas till installatörerna bör vara tidsbegränsat, så att det krävs att man går en repetitionskurs för att få behålla certifieringen.
-

BILAGA V

Bestämmelser för beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen och deras fossila motsvarigheter

A. Typiska värden och normalvärden för biodrivmedel när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidkvivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av sockerbetor	61 %	52 %
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32 %	16 %
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32 %	16 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	45 %	34 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	53 %	47 %
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	69 %	69 %
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	56 %	49 %
Etanol av sockerrör	71 %	71 %
ETBE (etyltertiärbutyleter), andel från energiförnybara källor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE (tert-amyletyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	45 %	38 %
Biodiesel av solros	58 %	51 %
Biodiesel av sojaböner	40 %	31 %
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	36 %	19 %
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	62 %	56 %
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*)avfallsolja	88 %	83 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	51 %	47 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	65 %	62 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	40 %	26 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	68 %	65 %
Ren vegetabilisk olja av raps	58 %	57 %
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	80 %	73 %
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	84 %	81 %
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	86 %	82 %

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (!).

(!) EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. Uppskattade typiska värden respektive normalvärden för framtida biodrivmedel som inte, eller bara i försumbar omfattning, fanns på marknaden i januari 2008, när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidekvivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av vetehalm	87 %	85 %
Etanol av virkesavfall	80 %	74 %
Etanol av odlad skog	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	93 %	93 %
DME (dimetyleter) av virkesavfall	95 %	95 %
DME av odlad skog	92 %	92 %
Metanol av virkesavfall	94 %	94 %
Metanol av odlad skog	91 %	91 %
MTBE (metylteriärbutyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

C. Metod

1. Växthusgasutsläppen från produktion och användning av transportdrivmedel, biodrivmedel och flytande bibränslen beräknas enligt följande:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

där

- E = totala utsläpp från användningen av bränslet,
 e_{ec} = utsläpp från utvinning eller odling av råvaror,
 e_l = på år fördelade utsläpp från förändringar av kollagret till följd av förändrad markanvändning,
 e_p = utsläpp från bearbetning,
 e_{td} = utsläpp från transport och distribution,
 e_u = utsläpp från bränsle som används,
 e_{sca} = utsläppsminskningar genom beständig inlagring av kol i marken genom förbättrad jordbruksmetoder,
 e_{ccs} = utsläppsminskningar genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring,
 e_{ccr} = utsläppsminskningar genom avskiljning och ersättning av koldioxid, och
 e_{ee} = utsläppsminskningar genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion.

Utsläpp från tillverkning av maskiner och utrustning ska inte räknas med.

2. Växthusgasutsläpp från bränslen, E , ska uttryckas som gram koldioxidekvivalenter per MJ bränsle, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Med undantag från punkt 2 får värden för transportdrivmedel som beräknas i form av $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ anpassas för att ta hänsyn till skillnader mellan bränslen när det gäller mängden nyttigt arbete, uttryckt som km/MJ . Sådana anpassningar får bara göras om man kan visa att det finns skillnader i mängden nyttigt arbete som utförts.
4. De minskade växthusgasutsläppen till följd av användningen av biodrivmedel och flytande bibränslen beräknas enligt följande:

$$\text{UTSLÄPPSMINSKNING} = (E_F - E_B)/E_F,$$

där

- E_B = totala utsläpp från biodrivmedlet eller flytande bibränsle,
 E_F = totala utsläpp från den fossila motsvarigheten.

5. De växthusgaser som omfattas av punkt 1 är CO₂, N₂O och CH₄. Vid beräkningen av koldioxidekvivalenter ska följande värden användas för dessa gaser:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Utsläpp från extraktion eller odling av råvaror, e_{ec} , ska omfatta utsläpp från själva extraktions- eller odlingsprocessen, från insamlingen av råvaror, från avfall och utlakning, och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid uttag eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Certifierade minskningar av växthusgasutsläppen från fackling vid oljeproduktionsanläggningar överallt i världen ska dras av. Då man uppskattar utsläppen från odling är det tillåtet att, i stället för faktiska värden, utgå från medelvärden från geografiska områden som är mindre än de som används vid beräkningen av normalvärden.

7. De årliga utsläppen från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning, e_l , beräknas genom att de totala utsläppen fördelas jämnt över 20 år. Följande formel ska användas:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

där

e_l = årligt växthusgasutsläpp från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning (uttryckt som massan koldioxidekvivalenter per enhet biobränsleenergi),

CS_R = kollager per ytenhet för referensmarkanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation). Referensmarkanvändningen är den användning som marken hade antingen i januari 2008 eller 20 år innan råvaran erhöles, beroende på vilket som inträffar senare,

CS_A = kollager per ytenhet för den faktiska markanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation); om kollagret ackumuleras under mer än ett år ska det värde som tilldelas CS_A vara det beräknade lagret per ytenhet efter tjugo år eller när grödan når mognad, beroende på vilket som inträffar först,

P = grödans produktivitet (uttryckt som mängden energi från biodrivmedel och flytande biobränslen per ytenhet per år), och

e_B = bonus på 29 gCO₂eq/MJ biodrivmedel eller flytande biobränsle, om biomassa erhålls från återställd skadad mark under de förutsättningar som anges i punkt 8.

8. Bonusen på 29 gCO₂eq/MJ ska beviljas om det kan styrkas att marken

a) i januari 2008 inte användes för jordbruk eller annan verksamhet, och

b) faller inom någon av följande kategorier:

i) Allvarligt skadad mark, inbegripet mark som tidigare användes för jordbruk.

ii) Kraftigt förorenad mark.

Bonusen på 29 gCO₂eq/MJ ska vara tillämplig upp till 10 år från och med dagen för omställning av marken till jordbruk, om en regelbunden ökning av kollagret och en betydande minskning av erosionen för mark enligt led i garanteras och markföroreningen för mark enligt led ii minskas.

9. Kategorierna i punkt 8 b definieras enligt följande:

a) *allvarligt skadad mark*: mark som under en längre tid antingen har försälsats i betydande omfattning eller vars halt av organiska ämnen varit särskilt låg och som drabbats av kraftig erosion.

b) *kraftigt förorenad mark*: mark som är olämplig för livsmedels- eller foderproduktion på grund av markförorening.

Sådan mark ska inbegripa mark som varit föremål för ett kommissionsbeslut i enlighet med artikel 18.4 fjärde stycket.

(¹) Den kvot som erhålls när molekylvikten för CO₂ (44,010 g/mol) divideras med molekylvikten för kol (12,011 g/mol) är lika med 3,664.

10. Kommissionen ska senast den 31 december 2009 anta riktlinjer för beräkning av kollager på land med utgångspunkt i 2006 års IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories – volym 4. Kommissionens riktlinjer ska ligga till grund för beräkningen av kollager på land vid tillämpningen av detta direktiv.

11. Utsläpp från bearbetning, e_p , ska omfatta utsläpp från själva bearbetningen, från avfall och läckage, och från produktionen av kemikalier och produkter som används vid bearbetningen.

När man ska redovisa användningen av sådan el som inte producerats i bränsleproduktionsanläggningen ska växthusgasutsläppen vid produktion och distribution av denna el antas motsvara de genomsnittliga utsläppen vid produktion och distribution av el i en angiven region. Med undantag från denna bestämmelse får producenter använda sig av ett genomsnittsvärde för en enskild anläggning för elproduktion när det gäller el som producerats av den anläggningen, förutsatt att den inte är ansluten till elnätet.

12. Utsläpp från transporter och distribution, e_{td} , ska omfatta utsläpp från transport och lagring av råvaror och halvfabrikat och från lagring och distribution av färdigt material. Utsläpp från transporter och distribution som ska beaktas enligt punkt 6 ska inte omfattas av den här punkten.

13. Utsläpp från bränsle som används, e_w , ska antas vara noll för biodrivmedel och flytande bibränslen.

14. Minskade utsläpp genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring, e_{ccs} , som inte redan har redovisats i e_p , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning och upptag av koldioxid med direkt koppling till extraktion, transport, bearbetning och distribution av bränsle.

15. Minskade utsläpp genom avskiljning och ersättning av koldioxid, e_{ccr} , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning av koldioxid vars kol kommer från biomassa och som ersätter koldioxid av fossilt ursprung som används i kommersiella produkter och tjänster.

16. Minskade utsläpp genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion, e_{ov} , ska beaktas i förhållande till överskottsel som producerats i bränsleproduktionssystem med kraftvärme, utom då det bränsle som används för kraftvärmeproduktionen är en produkt som erhålles tillsammans med drivmedlet i samma process (samprodukt) och som inte består av skörderester från jordbruket. Vid redovisningen av denna överskottsel ska kraftvärmeenheten antas vara så stor som krävs för att precis fylla minimibehovet av värme för bränsleproduktionen. De minskade växthusgasutsläpp som är kopplade till denna överskottsel ska antas motsvara mängden växthusgas som skulle släppas ut om en lika stor mängd el producerades i ett kraftverk där samma bränsle användes som i kraftvärmeenheten.

17. Om en bränsleproduktionsprocess både producerar det bränsle för vilket utsläpp beräknas och en eller flera andra produkter (samprodukter), ska växthusgasutsläppen fördelas mellan bränslet (eller dess mellanprodukt) och samprodukterna i förhållande till deras energiinnehåll (fastställt som det lägre värmevärdet när det gäller andra samprodukter än el).

18. Vid beräkningen i punkt 17 ska de utsläpp som fördelas bestå av $e_{cc} + e_1$ + de fraktioner av e_p , e_{td} och e_{ec} som äger rum till och med det processteg där en samprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan "tilldelning" i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från drivmedelsproduktionen.

När det gäller biodrivmedel och flytande bibränslen ska alla samprodukter, inbegripet el som inte omfattas av punkt 16, tas med i denna beräkning, utom skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal. Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen.

Avfall och skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal, liksom bearbetningsrester, inklusive råglycerin (glycerin som inte är raffinerat), ska anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in.

När det gäller bränslen som produceras i raffinaderier ska analysenheten för beräkningen i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.

19. Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_f till biodrivmedel vara de senast tillgängliga faktiska genomsnittsutsläppen från den fossila delen av bensin och diesel som förbrukats i gemenskapen enligt rapporteringen i enlighet med direktiv 98/70/EG. Om sådana uppgifter saknas ska värdet 83,8 gCO_{2eq}/MJ användas.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_F till flytande bibränslen som används för elproduktion vara 91 gCO_{2eq}/MJ.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_F till flytande bibränslen som används för värmeproduktion vara 77 gCO_{2eq}/MJ.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_F till flytande bibränslen som används för kraftvärmeproduktion vara 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Disaggregerade normalvärden för biodrivmedel och flytande bibränslen

Disaggregerade normalvärden för odling: " e_{ec} " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	12	12
Etanol av vete	23	23
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	20	20
Etanol av sockerrör	14	14
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, del från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	29	29
Biodiesel av solros	18	18
Biodiesel av sojaböner	19	19
Biodiesel av palmolja	14	14
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*)avfallsolja	0	0
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	30	30
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	18	18
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	15	15
Ren vegetabilisk olja av raps	30	30
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002.

Disaggregerade normalvärden för bearbetning (inbegripet överskottsel): " $e_p - e_{ec}$ " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	19	26
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32	45
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32	45
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	21	30
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	14	19

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	1	1
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	15	21
Etanol av sockerrör	1	1
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	16	22
Biodiesel av solros	16	22
Biodiesel av sojaböner	18	26
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	35	49
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	13	18
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	9	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	30	42
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	7	9
Ren vegetabilisk olja från raps	4	5
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	14	20
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11

Disaggregerade normalvärden för transport och distribution: "e_{td}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	2	2
Etanol av vete	2	2
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	2	2
Etanol av sockerrör	9	9
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	1	1
Biodiesel av solros	1	1
Biodiesel av sojaböner	13	13
Biodiesel av palmolja	5	5
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	5	5
Ren vegetabilisk olja av raps	1	1
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	3	3
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	5	5
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	4	4

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	33	40
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	57	70
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	57	70
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	46	55
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	39	44
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	26	26
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	37	43
Etanol av sockerrör	24	24
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	46	52
Biodiesel av solros	35	41
Biodiesel av sojaböner	50	58
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	54	68
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	32	37
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	10	14
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	41	44
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	29	32
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	50	62
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	27	29
Ren vegetabilisk olja av raps	35	36
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	17	23
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	13	16
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	12	15

- E. Uppskattade disaggregerade normalvärden för framtida biodrivmedel och flytande bibränslen som inte, eller bara i försumbar omfattning, fanns på marknaden i januari 2008

Disaggregerade normalvärden för odling: "e_{ec}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete	3	3
Etanol av virkesavfall	1	1
Etanol av odlad skog	6	6
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	1	1
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	4	4
DME av virkesavfall	1	1
DME av odlad skog	5	5
Metanol av virkesavfall	1	1
Metanol av odlad skog	5	5
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade normalvärden för bearbetning (inbegripet överskottsel): " $e_p - e_{ec}$ " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	5	7
Etanol av träråvara	12	17
Fischer-Tropsch-diesel av träråvara	0	0
DME av träråvara	0	0
Metanol av träråvara	0	0
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade normalvärden för transport och distribution: " e_{td} " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	2	2
Etanol av virkesavfall	4	4
Etanol av odlad skog	2	2
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	3	3
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	2	2
DME av virkesavfall	4	4
DME av odlad skog	2	2
Metanol av virkesavfall	4	4
Metanol av odlad skog	2	2
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande bibränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	11	13
Etanol av virkesavfall	17	22
Etanol av odlad skog	20	25
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	4	4
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	6	6
DME av virkesavfall	5	5
DME av odlad skog	7	7
Metanol av virkesavfall	5	5
Metanol av odlad skog	7	7
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

BILAGA VI

Minimikrav för den harmoniserade mallen för den nationella handlingsplanen för energi från förnybara energikällor

1. Förväntad slutlig energianvändning

Den slutliga energianvändningen (brutto) för el, transport och värme och kyla för 2020 med beaktande av effekterna av policyåtgärderna för energieffektivitet

2. Nationella sektoriella mål för 2020 och uppskattade andelar energi från förnybara energikällor i el, värme och kyla och transport

- a) Andel energi som eftersträvas från förnybara energikällor avseende el för 2020.
- b) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende el.
- c) Andel energi som eftersträvas från förnybara energikällor avseende värme och kyla för 2020.
- d) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende värme och kyla.
- e) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende transport.
- f) Nationellt vägledande förlopp i enlighet med artikel 3.2 och del B i bilaga I.

3. Åtgärder för att uppnå målen

- a) Översyn av all policy och alla åtgärder för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.
- b) Särskilda åtgärder för att uppfylla kraven i artiklarna 13, 14 och 16, inbegripet behovet av att utvidga eller stärka befintlig infrastruktur för att underlätta integreringen av de mängder energi från förnybara energikällor som behövs för att nå det nationella målet för 2020, åtgärder för att påskynda godkännandeförfarandena, åtgärder för att minska icke-tekniska hinder och åtgärder avseende artiklarna 17–21.
- c) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende el.
- d) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende värme och kyla.
- e) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende transport.
- f) Särskilda åtgärder för främjande av användningen av energi från biomassa, särskilt för tillvaratagande av ny biomassa, med beaktande av
  - i) tillgången på biomassa, både inhemsk och importerad,
  - ii) åtgärder för att öka tillgången på biomassa, med beaktande av andra användare av biomassa (jordbruk och skogsbaserade sektorer).
- g) Planerad användning av statistiska överföringar mellan medlemsstater och planerat deltagande i gemensamma projekt med andra medlemsstater och tredjeländer:
  - i) Den beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor jämfört med det vägledande förloppet som skulle kunna överföras till andra medlemsstater.
  - ii) Den beräknade potentialen för gemensamma projekt.
  - iii) Den beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion.

---

4. Utvärderingar

- a) Det totala förväntade bidraget från varje enskild teknik för energi från förnybara energikällor till uppnåendet av de bindande målen för 2020 och det vägledande förloppet för andelen energi från förnybara energikällor avseende el, värme och kyla samt transporter.
  - b) Det totala förväntade bidraget från energieffektivitets- och energibesparingsåtgärder till uppnåendet av de bindande målen för 2020 och det vägledande förloppet för andelen energi från förnybara energikällor avseende el, värme och kyla samt transporter.
-

BILAGA VII

Redovisning av energi från värmepumpar

Den mängd aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk energi som avskiljs från värmepumpar och som ska betraktas som energi från förnybara energikällor vid tillämpningen av detta direktiv, E_{RES} , ska beräknas enligt följande formel:

$$E_{RES} = Q_{användbar} * (1 - 1/SPF)$$

där

- $Q_{användbar}$ = uppskattad totalmängd användbar värme som avges från värmepumpar som uppfyller de kriterier som anges i artikel 5.4, tillämpat enligt följande: Endast värmepumpar för vilka $SPF > 1,15 * 1/\eta$ ska beaktas,
- SPF = uppskattad genomsnittlig årsvärmefaktor för dessa värmepumpar,
- η = förhållandet mellan den totala bruttoproduktionen av el och förbrukningen av primärenergi för elproduktion och ska beräknas som ett EU-genomsnitt på grundval av uppgifter från Eurostat.

Senast den 1 januari 2013 ska kommissionen fastställa riktlinjer för hur medlemsstaterna ska uppskatta värdena för $Q_{användbar}$ och SPF för de olika teknikerna och anordningarna för värmepumpar, med beaktande av skillnader i klimatförhållanden, särskilt mycket kalla klimat.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/29/EG

av den 23 april 2009

om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽⁴⁾ inrättas ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (gemenskapssystem) i syfte att minska utsläppen av dessa gaser på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt.
- (2) Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (UNFCCC), som antogs på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 94/69/EG ⁽⁵⁾, syftar ytterst till att stabilisera koncentrationerna av växthusgaser i atmosfären på en nivå som förebygger farlig antropogen påverkan på klimatsystemet. För att detta mål ska kunna uppnås bör den globala genomsnittstemperaturen vid jordytan inte nå en nivå som är högre än 2 °C över den förindustriella nivån. Den senaste utvärderingsrapporten från FN:s klimatpanel (IPCC) visar att de globala växthusgasutsläppen måste nå sin topp före 2020 för att det målet ska kunna uppnås. Detta innebär att gemenskapen måste öka sina ansträngningar, att industriländerna snabbt måste engagera sig och att utvecklingsländerna måste uppmuntras att delta i processen att minska utsläppen.
- (3) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 gjordes ett fast åtagande att till år 2020 minska gemenskapens sammanlagda växthusgasutsläpp med minst 20 % jämfört med nivåerna 1990, och med 30 % under förutsättning att

andra industriländer åtar sig att minska sina utsläpp i liknande omfattning och att ekonomiskt mer framskridna utvecklingsländer bidrar på ett sätt som står i proportion till deras ansvar och respektive möjligheter. Till 2050 bör de globala växthusgasutsläppen ha minskats med minst 50 % jämfört med 1990 års nivåer. Alla ekonomiska sektorer bör bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar, även den internationella sjö- och luftfarten. Luftfarten bidrar till dessa minskningar genom att inkluderas i gemenskapssystemet. Om vare sig något internationellt avtal som inkluderar minskningsåtagande för utsläpp från internationell sjöfart under Internationella sjöfartsorganisationen har godkänts av medlemsstaterna eller något sådant avtal under UNFCCC har godkänts av gemenskapen senast den 31 december 2011, bör kommissionen lägga fram ett förslag om att inkludera utsläpp från den internationella sjöfarten i enlighet med harmoniserade tillvägagångssätt i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar med målsättningen att den föreslagna rättsakten ska träda i kraft senast 2013. Ett sådant förslag bör minimera eventuella negativa följder för gemenskapens konkurrenskraft och samtidigt ta hänsyn till de potentiella miljöfördelarna.

- (4) I sin resolution av den 31 januari 2008 om resultaten från Balikonferensen om klimatförändringarna (COP 13 och COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ påminde Europaparlamentet om sin ståndpunkt att de industrialiserade länderna bör åta sig att minska sina växthusgasutsläpp med minst 30 % till 2020 och med 60–80 % till 2050, jämfört med 1990 års nivåer. Med tanke på att EU räknar med ett positivt resultat från COP 15-förhandlingarna, som ska hållas i Köpenhamn 2009, bör EU nu börja planera för strängare utsläppsminskningmål för 2020 och tiden därefter och bör sikta mot att försäkra sig om att gemenskapssystemet efter 2013 möjliggör strängare utsläppstak om så är nödvändigt, som en del av unionens bidrag till ett framtida internationellt avtal om klimatförändringar (nedan kallat *det internationella avtalet om klimatförändringar*).
- (5) För att dessa långsiktiga mål ska kunna uppnås är det lämpligt att på ett förutsägbart sätt fastställa vilka utsläppsminskningar som krävs av de anläggningar som täcks av gemenskapssystemet. För att gemenskapens åtagande att minska sina växthusgasutsläpp med minst 20 % jämfört med utsläppsnivåerna 1990 ska kunna uppnås på ett kostnadseffektivt sätt, bör de utsläppsrätter som tilldelas dessa anläggningar senast 2020 ligga 21 % under deras utsläppsnivåer för 2005.

⁽¹⁾ EUT C 27, 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 325, 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 68 E, 21.3.2009, s. 13.

- (6) För att gemenskapssystemet ska bli säkrare och mer förutsägbart bör det fastställas bestämmelser som ökar gemenskapssystemets bidrag till en total minskning på mer än 20 %, särskilt mot bakgrund av Europeiska rådets mål att minska utsläppen med 30 % till 2020, vilket ur vetenskaplig synvinkel anses vara nödvändigt för att undvika farliga klimatförändringar.
- (7) När gemenskapen och tredjeländer väl har ingått ett internationellt avtal om klimatförändringar i enlighet med vilket lämpliga världsomfattande åtgärder kommer att vidtas efter 2012, är det emellertid viktigt att se till att reduktionsenheterna för de utsläppsminskningar som uppnås i dessa länder blir tillgängliga. Fram till dess bör emellertid större säkerhet garanteras angående den fortsatta användningen av reduktionsenheter som genererats utanför gemenskapen.
- (8) Erfarenheterna av den första handelsperioden visar visserligen att gemenskapssystemet har potential och att de nationella tilldelningsplanerna för den andra handelsperioden kommer att leda till betydande utsläppsminskningar till 2012, men en översyn som genomfördes 2007 bekräftar att det krävs ett mer harmoniserat system för handel med utsläppsrätter i syfte att bättre utnyttja utsläppshandelns fördelar, undvika snedvridning på den inre marknaden och underlätta sammanlänkning av olika system för utsläppshandel. Systemet bör också bli mer förutsägbart och det bör utvidgas till att omfatta nya sektorer och gaser så att det blir möjligt att både stärka en prissignal för koldioxidutsläpp för att skapa motivation för nödvändiga investeringar och genom att erbjuda nya minskningsmöjligheter, vilket kommer att leda till att kostnaderna för utsläppsminskningar blir lägre totalt sett och till att systemet blir mer effektivt.
- (9) Definitionen av växthusgaser bör vara densamma som i UNFCCC och det bör förtydligas hur den globala uppvärmningspotentialen för enskilda växthusgaser fastställs och uppdateras.
- (10) Gemenskapssystemet bör utvidgas till andra anläggningar vars utsläpp kan övervakas, rapporteras och verifieras med samma tillförlitlighet som enligt de övervaknings-, rapporterings- och verifieringskrav som gäller för närvarande.
- (11) I de fall likvärdiga åtgärder för att minska växthusgasutsläppen (särskilt skattemässiga åtgärder) införs för mindre anläggningar vars utsläpp inte överstiger en tröskel på 25 000 ton koldioxidekvivalent per år, bör det finnas ett förfarande som gör det möjligt för medlemsstaterna att utesluta dessa mindre anläggningar från systemet med utsläppshandel så länge åtgärderna tillämpas. Även sjukhus bör kunna undantas om de vidtar likvärdiga åtgärder. Relativt sett erbjuder denna tröskel maximala vinster i minskade administrativa kostnader för varje ton koldioxidekvivalent som inte omfattas av systemet på grund av förenklad administration. Eftersom man nu frångår de femåriga tilldelningsperioderna bör det, i syfte att öka säkerheten och förutsägbarheten, fastställas bestämmelser om hur ofta tillstånden för växthusgasutsläpp ska ses över. Det åligger medlemsstaterna att föreslå åtgärder för små anläggningar som kommer att leda till utsläppsminskningar som är likvärdiga med dem som uppnås genom systemet för handel med utsläppsrätter. Sådana åtgärder skulle kunna omfatta skattemässiga åtgärder, avtal med industrin och reglering. Med tanke på behovet av att minska onödig administrativ belastning på mindre utsläppskällor kan medlemsstaterna inrätta förenklade förfaranden och åtgärder för att efterleva detta direktiv.
- (12) Informationen om genomförandet av detta direktiv bör vara lättillgänglig, särskilt för små och medelstora företag.
- (13) Den sammanlagda mängden utsläppsrätter i gemenskapen bör minska linjärt räknat från mitten av perioden 2008–2012, så att systemet med utsläppshandel med tiden ger gradvis tilltagande och förutsägbara minskningar av utsläppen. Den årliga minskningen av utsläppsrätter bör uppgå till 1,74 % av de utsläppsrätter som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om medlemsstaternas nationella tilldelningsplaner för perioden 2008–2012, så att gemenskapssystemet på ett kostnadseffektivt sätt bidrar till att uppnå gemenskapens åtagande att åstadkomma en minskning av utsläppen med minst 20 % till 2020.
- (14) Detta bidrag motsvarar en utsläppsminskning inom ramen för gemenskapssystemet med 21 % 2020, jämfört med de rapporterade nivåerna 2005, med beaktande av effekterna av det utvidgade tillämpningsområdet mellan perioden 2005–2007 och perioden 2008–2012 och de utsläppssiffror 2005 för den handlande sektorn som använts för bedömningen av Bulgariens och Rumäniens nationella tilldelningsplaner för perioden 2008–2012, vilket ger en total mängd på högst 1 720 miljoner utsläppsrätter under 2020. De exakta utsläppsmängderna kommer att beräknas när medlemsstaterna har utfärdat utsläppsrätter i enlighet med kommissionens beslut rörande de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012, eftersom utsläppsrätterna för vissa anläggningar inte kunde godkännas förrän utsläppen från dessa anläggningar hade styrkts och verifierats. Så snart utsläppsrätter har utfärdats för perioden 2008–2012, kommer kommissionen att offentliggöra den sammanlagda mängden utsläppsrätter för hela gemenskapen. Denna bör justeras med avseende på anläggningar som tas med i eller undantas från gemenskapssystemet under perioden 2008–2012 eller från 2013 och framåt.
- (15) Den ytterligare ansträngning som ska göras av gemenskapens ekonomi kräver bland annat att det omarbetade gemenskapssystemet drivs med så hög ekonomisk effektivitet som möjligt och på grundval av fullt ut harmoniserade tilldelningsvillkor inom gemenskapen. Auktionsmetoden bör därför vara huvudprincipen för tilldelning av utsläppsrätter, eftersom det är det system som

är enklast och som i allmänhet anses vara mest ekonomiskt effektivt. Detta bör också undanröja exceptionella vinster och göra nya deltagare och ekonomier som har högre tillväxt än genomsnittet lika konkurrenskraftiga som befintliga anläggningar.

(16) För att upprätthålla den miljömässiga och administrativa effektiviteten i gemenskapssystemet samt undvika risken för snedvridning av konkurrensen och att reserven för nya deltagare töms i ett tidigt skede, bör reglerna om nya deltagare harmoniseras så att samtliga medlemsstater antar samma förhållningssätt, särskilt när det gäller innebörden av "betydande utvidgning" av anläggningar. Därför bör det föreskrivas att harmoniserade regler ska antas för genomförandet av detta direktiv. I dessa regler bör det i alla tillämpliga fall fastställas att en betydande utvidgning innebär att anläggningens befintliga installerade kapacitet utökas med minst 10 % eller att utökningen av den installerade kapaciteten medför en påtaglig ökning av anläggningens utsläpp. Tilldelning från reserven för nya deltagare bör endast beviljas för en betydande utvidgning av anläggningen.

(17) Alla medlemsstater kommer att tvingas att göra betydande investeringar för att minska koldioxidintensiteten inom ekonomin till 2020, och de medlemsstater där inkomsten per capita fortfarande ligger betydligt under genomsnittet i gemenskapen, men vars ekonomi är på väg att komma ifatt de rikare medlemsstaternas, kommer att behöva göra en betydande ansträngning för att förbättra energieffektiviteten. Målen att undanröja snedvridning av konkurrensen inom gemenskapen och säkerställa en hög grad av ekonomisk effektivitet i arbetet med att omvandla gemenskapens ekonomi till en säker och hållbar ekonomi med låga koldioxidutsläpp, innebär att det skulle vara olämpligt om olika ekonomiska sektorer behandlades på olika sätt inom ramen för gemenskapssystemet i enskilda medlemsstater. Det är därför nödvändigt att utveckla andra mekanismer för att stödja ansträngningarna i medlemsstater med relativt sett lägre inkomst per capita och högre tillväxtutsikter. 88 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter som ska auktioneras ut bör fördelas mellan medlemsstaterna i förhållande till deras relativa andel av utsläpp inom ramen för gemenskapssystemet för 2005 eller medeltalet för perioden 2005–2007, beroende på vilket som är störst. Av solidaritetsskäl och för att främja tillväxten inom gemenskapen bör 10 % av den totala kvantiteten anslås till vissa medlemsstater, att användas till minskning av utsläppen och anpassning till effekterna av klimatförändringarna. Vid fördelningen av dessa 10 % bör hänsyn tas till inkomsten per capita under 2005 och tillväxtutsikterna i medlemsstaterna och medlemsstater med låga inkomstnivåer per capita och höga tillväxtutsikter bör få en större tilldelning. Medlemsstater med en genomsnittsinkomst per capita som ligger mer än 20 % över genomsnittet i gemenskapen bör bidra till omfördelningen, utom när de direkta kostnaderna för hela paketet enligt uppskattningen i kommissionens konsekvensbedömning som åtföljer paketet med tillämpningsåtgärder för EU:s mål angående klimatförändringar och förnybar energi 2020 överstiger 0,7 % av

BNP. Ytterligare 2 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter som ska auktioneras ut bör fördelas bland de medlemsstater vars växthusgasutsläpp under 2005 med minst 20 % underskred deras utsläpp för det basår som gäller för dem enligt Kyotoprotokollet.

(18) Med hänsyn till de avsevärda ansträngningar som krävs för att bekämpa klimatförändringarna och göra anpassningar till klimatförändringarnas oundvikliga följder, bör minst 50 % av intäkterna från auktioneringen av utsläppsrätter användas till att minska växthusgasutsläppen, göra anpassningar till klimatförändringarnas verkningar, finansiera forskning och utveckling på området utsläppsminskningar och anpassning, utveckla förnybar energi för att uppfylla unionens åtagande som innebär att 20 % av all energi som används ska vara förnybar till 2020, uppfylla gemenskapens åtagande att öka energieffektiviteten med 20 % till 2020, ombesörja avskiljning och lagring av växthusgasar på ett miljösäkert sätt, bidra till den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi och till den anpassningsfond som nu tagits i drift genom beslut vid Poznan-konferensen om klimatförändringarna (COP 14 och COP/MOP 4), hindra avskogningen och underlätta anpassningen i utvecklingsländerna, samt hantera sociala aspekter som eventuella öknings av elpriser som berör hushåll som består av låg- eller medelinkomsttagare. Denna andel ligger väsentligt under de förväntade nettointkomsterna från auktionsförandet för myndigheternas del, med hänsyn taget till de minskade inkomster från bolagsskatter som eventuellt också kan förväntas. Utöver detta bör inkomster från auktioneringen av utsläppsrätter användas för att täcka administrativa kostnader för förvaltningen av gemenskapssystemet. I detta direktiv bör bestämmelser om övervakningen av att medel från auktioneringen används för dessa syften fastställas. Tillhandahållande av information om användningen av medel befriar inte medlemsstaterna från den skyldighet att underrätta kommissionen om vissa nationella åtgärder som föreskrivs i artikel 88.3 i fördraget. Detta direktiv påverkar inte utgången av framtida överträdelseförfaranden beträffande statligt stöd vilka genomförs med stöd av artiklarna 87 och 88 i fördraget.

(19) Därför bör fullständig auktionering vara regel från 2013 och framåt inom elsektorn, med tanke på dess förmåga att föra de ökade koldioxidkostnaderna vidare, och ingen fri tilldelning bör beviljas för avskiljning och lagring av koldioxid eftersom incitamentet för detta är att inga utsläppsrätter behöver överlämnas för utsläpp som lagrats. För att undvika snedvridning av konkurrensen bör elproducenter kunna få gratis utsläppsrätter för fjärrvärme och fjärrkyla och för värme och kyla som produceras genom högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi ⁽¹⁾, när denna typ av värme som produceras av anläggningar inom andra sektorer skulle få gratis tilldelning.

⁽¹⁾ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (20) Det viktigaste incitamentet på lång sikt för avskiljning och lagring av koldioxid och ny teknik för förnybar energi är att man inte behöver överlämna utsläppsrätter för koldioxidutsläpp som lagras permanent eller undviks. För att påskynda demonstrationen av de första kommersiella anläggningarna och av innovativ teknik för förnybar energi bör utsläppsrätter dessutom avsättas från reserven för nya deltagare, så att de ton koldioxid som lagras eller undviks i tillräcklig omfattning ger en garanterad belöning för de första anläggningarna av det slaget i unionen, förutsatt att det finns ett avtal om kunskapsutbyte. Den extra finansieringen bör gälla tillräckligt storskaliga projekt som är innovativa till sin karaktär och som i betydande grad samfinansieras av verksamhetsutövaren till ett belopp som i princip bör utgöra mer än hälften av de relevanta investeringskostnaderna, med beaktande av projektets bärkraft.
- (21) För övriga sektorer som omfattas av gemenskapssystemet bör ett övergångssystem införas enligt vilket gratis tilldelning under 2013 skulle utgöra 80 % av den kvantitet som svarar mot den procentandel av de sammanlagda utsläppen i gemenskapen under perioden 2005–2007 som dessa anläggningar stod för, uttryckt som andelen av den årliga sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter i gemenskapen. Efter detta bör gratis tilldelning varje år minska med lika stora kvantiteter för att nå 30 % år 2020, med målsättningen att under 2027 helt ha avskaffat gratis tilldelning.
- (22) För att koldioxid- och elmarknaderna ska kunna fungera ordentligt bör auktioneringen av utsläppsrätter för perioden 2013 och framåt inledas senast 2011 och bygga på tydliga och objektiva principer som fastställts i god tid.
- (23) Gratis tilldelning av utsläppsrätter till anläggningar under en övergångsperiod bör ske enligt harmoniserade gemenskapstäckande regler (*förhandsriktmärken*), så att risken för snedvridning av konkurrensen inom gemenskapen blir så liten som möjligt. Dessa regler bör utgå från den mest växthusgas- och energieffektiva tekniken, substitut, alternativa produktionsmetoder, användning av biomassa, förnybara energikällor och avskiljning och lagring av koldioxid. Reglerna bör emellertid aldrig fungera som incitament till att öka utsläppen och de bör garantera att en ökande andel av utsläppsrätterna auktioneras ut. Tilldelningen av utsläppsrätter måste fastställas före handelsperioden så att marknaden kan fungera väl. De harmoniserade reglerna kan även ta hänsyn till utsläpp från brännbara rökgaser när produktionen av sådana rökgaser inte kan undvikas i industriprocessen. Därför kan reglerna medge gratis tilldelning av utsläppsrätter till verksamhetsutövarna vid de anläggningar där rökgaserna förbränns eller där de uppstått. De bör inte heller leda till otillbörlig snedvridning av konkurrensen på marknaderna för el och för värme och kyla till industrianläggningar. Vidare bör de inte leda till snedvridning av konkurrensen mellan industriverksamhet som utförs i anläggningar som drivs av en enda verksamhetsutövare och produktion som sker på entreprenad i anläggningar. Reglerna bör tillämpas på nya deltagare som utför samma verksamhet som befintliga anläggningar som erhåller gratis tilldelning under en övergångsperiod. För att undvika snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden bör inga utsläppsrätter tilldelas gratis för el som produceras av nya deltagare. Utsläppsrätter som är kvar i reserven för nya deltagare 2020, bör auktioneras ut.
- (24) Gemenskapen kommer att fortsätta att gå i tåten för förhandlingarna om ett ambitiöst internationellt avtal om klimatförändringar som lever upp till målet att begränsa den globala temperaturökningen till 2 °C och uppmuntras i sitt arbete av de framsteg i denna riktning som gjordes vid den trettonde konferensen för parterna i UNFCCC och tredje mötet för Kyotoprotokollets parter på Bali, Indonesien, den 3–14 december 2007. Om andra industriländer och andra stora producenter av växthusgaser inte deltar i det internationella avtalet kan detta leda till en ökning av växthusgasutsläppen i de tredjeländer där industrin inte skulle omfattas av jämförbara koldioxidbegränsningar (*koldioxidläckage*) och samtidigt skapa en ekonomiskt ofördelaktig situation för vissa energiintensiva sektorer och delsektorer i gemenskapen som är utsatta för internationell konkurrens. Detta skulle kunna undergräva gemenskapsinsatserna ur miljö- och nyttohänseende. För att hantera risken för koldioxidläckage bör gemenskapen tilldela 100 % av utsläppsrätterna gratis till sektorer eller delsektorer som uppfyller relevanta kriterier. Definitionen av dessa sektorer och delsektorer samt av de åtgärder som krävs bör omfattas av översyn, i syfte att se till att åtgärderna sätts in där det behövs och för att undvika överkompensering. För de särskilda sektorer eller delsektorer där det vederbörligen kan styrkas att risken för koldioxidläckage inte kan förhindras på något annat sätt och där el svarar för en hög andel av produktionskostnaderna och produceras på ett effektivt sätt, kan de åtgärder som vidtas beakta elförbrukningen i produktionsprocessen, dock utan att den totala kvantiteten utsläppsrätter ändras. Risken för koldioxidläckage inom dessa sektorer eller delsektorer bör i utgångsläget bedömas på en tresiffrig nivå (Nace-kod 3) eller, om det är lämpligt och om relevanta uppgifter finns tillgängliga, på en fyrsiffrig nivå (Nace-kod 4).
- (25) Kommissionen bör därför senast den 30 juni 2010 se över situationen, samråda med alla arbetsmarknadens berörda parter och, mot bakgrund av resultaten av de internationella förhandlingarna, lägga fram en rapport åtföljd av lämpliga förslag. Kommissionen bör senast den 31 december 2009 också undersöka vilka energiintensiva sektorer eller delsektorer som sannolikt riskerar koldioxidläckage. Denna undersökning bör grundas på vilka branscher som inte har möjlighet att föra kostnaderna för utsläppsrätter vidare till produktpriset utan att förlora stora marknadsandelar till anläggningar utanför gemenskapen, som inte gör motsvarande insatser för att minska sina utsläpp. Energiintensiva branscher som visar sig vara utsatta för stora

risker för koldioxidläckageskulle kunna tilldelas en större andel utsläppsrätter gratis eller ett system för effektiv koldioxidutjämnning skulle kunna införas för att ge anläggningar i gemenskapen med stor risk för koldioxidläckage samma konkurrensläge som anläggningar i tredjeländer. Genom ett sådant system skulle importörer kunna omfattas av krav som inte skulle vara mindre gynnsamma än de krav som gäller för anläggningar inom gemenskapen, till exempel genom att ställa krav på överlämnande av utsläppsrätter. Alla sådana åtgärder skulle behöva vara förenliga med de principer som UNFCCC antagit, särskilt principen om gemensamt men differentierat ansvar och insatser efter förmåga, med hänsyn till de minst utvecklade ländernas särskilda situation. Det är även nödvändigt att de är förenliga med gemenskapens internationella åtaganden, inklusive åtagandena enligt WTO-avtalet.

- (26) Överläggningar inom Europeiska rådet om fastställande av vilka sektorer och delsektorer som är förenade med betydande risker för koldioxidläckage är av exceptionell natur och påverkar inte på något sätt de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter enligt artikel 202 i fördraget.
- (27) Medlemsstaterna kan komma att anse att det är nödvändigt att tillfälligt kompensera vissa anläggningar som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage till följd av att kostnaderna för växthusgasutsläppen förs vidare till elpriset. Sådant stöd bör endast beviljas om det är nödvändigt och proportionellt och bör säkerställa att gemenskapssystemets incitament för att spara energi och stimulera en övergång från "grå" till "grön" el upprätthålls.
- (28) För att konkurrensen ska bli rättvis inom gemenskapen bör företagens användning av reduktionsenheter för utsläppsminskningar utanför gemenskapen inom ramen för gemenskapssystemet harmoniseras. I Kyotoprotokollet fastställs kvantifierade utsläppsmål för industriländerna under perioden 2008–2012 och det föreskrivs införande av certifierade utsläppsminskningar (CER) som genereras genom projekt inom ramen för mekanismen ren utveckling (CDM) och utsläppsminskningenheter (ERU) genom projekt inom ramen för gemensamt genomförande (JI), och att industriländerna ska utnyttja dessa reduktionsenheter i syfte att uppnå delar av de fastställda målen. Från 2013 kommer inga ERU att kunna genereras inom ramen för Kyotoprotokollet såvida inte nya kvantifierade utsläppsmål fastställs för värdländerna, men CDM kan eventuellt fortsätta att genereras. Så snart det föreligger ett internationellt avtal om klimatförändringar bör ytterligare användning av CER och ERU möjliggöras för de länder som har ratificerat avtalet. Så länge inget avtal ingåtts skulle fortsatt utnyttjande av CER och ERU undergräva incitamenten att minska utsläppen och göra det svårare att uppnå gemenskapens mål för ökad användning av förnybar energi. Användningen av CER och ERU bör vara förenlig med gemenskapens mål att 20 % av dess energi ska komma från förnybara energikällor år 2020, och bör dessutom främja energieffektivitet, innovation och teknisk utveckling. Så länge det är förenligt med dessa mål bör möjligheten finnas att ingå avtal med tredjeländer som uppmuntrar till utsläppsminskningar i dessa länder och som leder till konkreta, ytterligare minskningar av växthusgasutsläppen och samtidigt stimulerar till innovation inom företag i gemenskapen och till teknisk utveckling i tredjeländer. Sådana avtal kan ratificeras av fler än ett land. Så snart gemenskapen har godkänt ett tillfredsställande internationellt avtal om klimatförändringar bör tillgången till reduktionsenheter från projekt i tredjeländer ökas parallellt med att utsläppsminskningarnivån inom ramen för gemenskapssystemet för utsläppshandel höjs.
- (29) För att skapa förutsägbarhet för verksamhetsutövarna bör de garanteras möjligheten att efter 2012, upp till den nivå som de hade beviljats för perioden 2008–2012, använda CER och ERU från projekttyper som fått användas i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012. Eftersom medlemsstaterna inte kan överföra CER och ERU mellan åtagandeperioder enligt internationella avtal ("sparande" av CER och ERU) före 2015, och då endast om medlemsstaterna väljer att tillåta sparande av dessa CER och ERU enligt regler om begränsade möjligheter att spara sådana reduktionsenheter, bör dessa garantier erbjudas genom att medlemsstaterna åläggs att låta verksamhetsutövare byta ut sådana CER och ERU som utfärdats avseende utsläppsminskningar som genomförts före 2012 mot utsläppsrätter som är giltiga från 2013 och framåt. Eftersom medlemsstaterna inte bör vara skyldiga att godta certifierade utsläppsminskningar och utsläppsminskningenheter som de inte med säkerhet vet att de kommer att kunna utnyttja inom ramen för sina gällande internationella åtaganden, bör detta krav inte gälla längre än till den 31 mars 2015. Verksamhetsutövare bör få samma garantier rörande CER som utfärdats för projekt som inlett före 2013 men som rör utsläppsminskningar från 2013 och framåt. Det är viktigt att reduktionsenheter från projekt som utnyttjats av medlemsstaterna motsvarar verkliga, verifierbara, ytterligare och permanenta utsläppsminskningar och som medför tydliga fördelar när det gäller en hållbar utveckling och som inte har några betydande negativa effekter på miljö och samhälle. Det bör införas ett förfarande som gör det möjligt att utesluta vissa projekttyper.
- (30) Om ingåendet av ett internationellt avtal om klimatförändringar skulle försenas, bör det finnas möjlighet att via avtal med tredjeländer använda reduktionsenheter från högkvalitativa projekt inom gemenskapssystemet. Sådana avtal, som kan vara bilaterala eller multilaterala, kan göra det möjligt för projekt som genererade ERU fram till 2012, men som inte längre kan göra det inom ramen för Kyoto-regelverket, att fortsätta att göra detta inom ramen för gemenskapssystemet.

- (31) De minst utvecklade länderna är särskilt känsliga för klimatförändringarnas effekter, men står bara för en mycket låg nivå av växthusgasutsläpp. Därför bör de minst utvecklade ländernas behov ges särskild prioritet när inkomster från auktioneringen används för att underlätta utvecklingsländernas anpassning till klimatförändringarnas effekter. Eftersom ytterst få projekt inom ramen för CDM har genomförts i dessa länder, är det lämpligt att ge vissa garantier för att reduktionsenheter från projekt som startas i de minst utvecklade länderna efter 2012 kommer att godkännas, även om det inte har ingåtts något internationellt avtal om klimatförändringar, om dessa projekt är tydligt additionella och bidrar till en hållbar utveckling. Detta bör gälla för de minst utvecklade länderna till 2020, förutsatt att de till dess har ratificerat ett internationellt avtal om klimatförändringar eller ett bilateralt eller multilateralt avtal med gemenskapen.
- (32) När ett internationellt avtal om klimatförändringar väl har ingåtts bör ytterligare reduktionsenheter på upp till hälften av den ytterligare minskning som sker inom gemenskapssystemet få utnyttjas, och reduktionsenheter av hög kvalitet inom ramen för CDM från tredjeländer bör endast godtas i gemenskapssystemet från 2013 om dessa länder har ratificerat det internationella avtalet.
- (33) För att förhindra så kallad friåkning från företag i stater som inte har ingått ett internationellt avtal, bör gemenskapen och dess medlemsstater endast tillåta projektverksamhet om alla projektdeltagarna har sitt säte i ett land som har ingått ett internationellt avtal som rör sådana projekt, utom om företagen är etablerade i tredjeländer eller ingår i enheter på delstatsnivå eller regional nivå som är knutna till gemenskapssystemet.
- (34) Att det i vissa bestämmelser i detta direktiv hänvisas till gemenskapens godkännande av ett internationellt avtal om klimatförändringar hindrar inte medlemsstaterna från att också ingå detta avtal.
- (35) Gemenskapssystemets bestämmelser om övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp bör förbättras i takt med de erfarenheter som görs.
- (36) Unionen bör verka för inrättandet av ett internationellt erkänt system för att minska avskogningen och öka ny- och återbeskogning, genom att stödja det mål som fastställs i UNFCCC och som innebär att det ska utvecklas finansieringsmekanismer, med beaktande av befintliga arrangemang, som ett led i en funktionell, effektiv, rättvis och sammanhängande finansiell struktur i det internationella avtal om klimatförändringar som ska ingås vid Köpenhamnskonferensen om klimatförändringar (COP 15 och COP/MOP 5).
- (37) För att tydligt ange att alla typer av pannor, brännare, turbiner, värmeaggregat, processugnar, förbränningsugnar, rostugnar, brännugnar, värmningsugnar, torkar, motorer, bränsleceller, enheter för tvåstegsförbränning för avskiljning av koldioxid, facklor och enheter för termisk eller katalytisk efterbränning omfattas av direktiv 2003/87/EG bör en definition av *förbränning* läggas till.
- (38) För att utsläppsrätter utan restriktioner ska kunna överföras mellan personer inom gemenskapen och för att säkerställa att gemenskapssystemet kan knytas till system för utsläppshandel i tredjeländer och enheter på delstatsnivå eller regional nivå, bör alla utsläppsrätter, från och med januari 2012 och framåt, samlas i det gemenskapsregister som upprättas genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet⁽¹⁾. Detta bör inte påverka nationella utsläppsregister för de utsläpp som inte täcks av gemenskapssystemet. Gemenskapsregistret bör hålla samma kvalitet på tjänsterna som nationella register.
- (39) Från 2013 och framåt bör miljösäker avskiljning, transport och geologisk lagring av koldioxid omfattas av gemenskapssystemet på ett harmoniserat sätt.
- (40) Arrangemang bör inrättas för ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapssystemet och andra obligatoriska system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med absoluta utsläppstak inrättade av tredjeländer eller enheter på delstatsnivå eller regional nivå.
- (41) Tredjeländer som gränsar till unionen bör uppmuntras att ansluta sig till gemenskapssystemet om de uppfyller bestämmelserna i detta direktiv. Kommissionen bör göra allt för att främja detta mål i förhandlingarna med kandidatländer och potentiella kandidatländer samt länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och vid tillhandahållande av ekonomiskt och tekniskt stöd till dessa länder. Detta skulle underlätta teknik- och kunskapsöverföringen till dessa länder, som är ett viktigt sätt att skapa ekonomiska, miljömässiga och sociala fördelar för alla.
- (42) Detta direktiv bör göra det möjligt att ingå avtal för erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapssystemet och andra obligatoriska system för handel med utsläppsrätter som innehåller absoluta utsläppstak och som är förenliga med gemenskapssystemet med avseende på miljöambitionen och förekomsten av en stabil och jämförbar mekanism för övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp och ett system för efterlevnad av bestämmelserna.

(¹) EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

- (43) Med beaktande av erfarenheterna från gemenskapssystemet bör det vara möjligt att utfärda utsläppsrätter för projekt som minskar växthusgasutsläppen, förutsatt att projekten genomförs i enlighet med harmoniserade regler antagna på gemenskapsnivå och att de inte leder till dubbelräkning av utsläppsminskningar eller hindrar utvidgning av gemenskapssystemets tillämpningsområde eller möjligheten att vidta andra strategiska åtgärder för minskad utsläpp som inte täcks av gemenskapssystemet.
- (44) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (45) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta åtgärder för harmonisering av bestämmelserna om definitionen av *ny deltagare*, auktionering av utsläppsrätter, gemenskapstäckande tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod, upprättande av kriterier och villkor för utnämningen av vissa demonstrationsprojekt, upprättande av en förteckning över sektorer och delsektorer som löper avsevärd risk för koldioxidläckage, utnyttjande av reduktionsenheter, övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp, ackreditering av kontrollörer, genomförande av harmoniserade projektregler och ändring av vissa bilagor. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av direktiv 2003/87/EG, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (46) Direktiv 2003/87/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (47) Det är lämpligt att föreskriva ett tidigt införlivande av de bestämmelser som förbereder för användningen av den omarbetade versionen av gemenskapssystemet från 2013 och framåt.
- (48) För ett korrekt fullbordande av handelsperioden 2008–2012 bör bestämmelserna i direktiv 2003/87/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2004/101/EG ⁽²⁾, direktiv 2008/101/EG ⁽³⁾ och förordning (EG)

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/101/EG av den 27 oktober 2004 om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, i överensstämmelse med Kyotoprotokollets projektbaserade mekanismer (EUT L 338, 13.11.2004, s. 18).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (EUT L 8, 13.1.2009, s. 3).

nr 219/2009 ⁽⁴⁾, fortsätta att gälla utan att det påverkar kommissionens möjlighet att anta de åtgärder som är nödvändiga för den omarbetade versionen av gemenskapssystemet från 2013 och framåt.

- (49) Tillämpningen av detta direktiv påverkar inte tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget.
- (50) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.
- (51) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av direktivets omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (52) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁵⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2003/87/EC

Direktiv 2003/87/EG ska ändras på följande sätt:

- I artikel 1 ska följande stycken läggas till:

"I detta direktiv föreskrivs också att minskningarna av växthusgasutsläppen ska ökas så att de bidrar till de minskningsnivåer som enligt vetenskapen anses nödvändiga för att undvika farliga klimatförändringar.

Detta direktiv innehåller även bestämmelser för bedömning och genomförande av ett striktare gemenskapsåtagande på mer än 20 %, som ska gälla efter det att gemenskapen ingått ett internationellt avtal om klimatförändringar som leder till större minskningar av växthusgasutsläppen än de som krävs enligt artikel 9, i enlighet med det åtagande på 30 % som bekräftades av Europeiska rådet i mars 2007."

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 av den 11 mars 2009 om anpassning till rådets beslut 1999/468/EG av vissa rättsakter som omfattas av det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, med avseende på det föreskrivande förfarandet med kontroll. Anpassning till det föreskrivande förfarandet med kontroll – Del två (EUT L 87, 31.3.2009, s. 109).

⁽⁵⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

"c) *växthusgaser*: de gaser som anges i bilaga II och andra gasformiga beståndsdelar i atmosfären, både naturliga och antropogena, som absorberar och återkastar infraröd strålning."

b) Led h ska ersättas med följande:

"h) ny deltagare:

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I och som har fått tillstånd för växthusgasutsläpp för första gången efter den 30 juni 2011,

— en anläggning vid vilken det bedrivs en verksamhet som inbegrips i gemenskapssystemet enligt artikel 24.1 eller 24.2 för första gången, eller

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I eller en verksamhet som inbegrips i gemenskapssystemet enligt artikel 24.1 eller 24.2, och som har genomfört en betydande utvidgning efter den 30 juni 2011, med avseende på denna utvidgning."

c) Följande led ska läggas till:

"t) *förbränning*: varje oxidation av bränslen, oavsett hur den värme, el eller mekaniska energi som produceras genom denna process används, och all annan direkt därtill anknuten verksamhet, inbegripet rening av rökgaser,

u) *elproducent*: en anläggning som den 1 januari 2005 eller senare har producerat el för försäljning till tredje part och i vilken ingen verksamhet som anges i bilaga I bedrivs utom *förbränning av bränsle*."

3. I artikel 3c.2 ska "artikel 11.2" ersättas med "artikel 13.1".

4. I artikel 3g ska "de riktlinjer som antagits i enlighet med artikel 14" ersättas med "den förordning som avses i artikel 14".

5. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

Tillstånd för växthusgasutsläpp

Medlemsstaterna ska från och med den 1 januari 2005 se till att inga anläggningar bedriver sådan verksamhet som anges i bilaga I och som resulterar i utsläpp som angetts för den verksamheten, såvida inte verksamhetsutövaren har ett

tillstånd som utfärdats av en behörig myndighet i enlighet med artiklarna 5 och 6 eller anläggningen är undantagen från gemenskapssystemet enligt artikel 27. Detta ska även gälla anläggningar som har inkluderats i enlighet med artikel 24."

6. Artikel 5 d ska ersättas med följande:

"d) Planerade åtgärder för att övervaka och rapportera utsläpp i enlighet med den förordning som avses i artikel 14."

7. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"Den behöriga myndigheten ska minst vart femte år se över tillståndet för växthusgasutsläpp och göra de ändringar som är nödvändiga."

b) Punkt 2 c ska ersättas med följande:

"c) En övervakningsplan som uppfyller kraven enligt den förordning som avses i artikel 14. Medlemsstaterna får låta verksamhetsutövare uppdatera sina övervakningsplaner utan att tillståndet ändras. Verksamhetsutövarna ska lämna in alla uppdaterade övervakningsplaner till den behöriga myndigheten för godkännande."

8. Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

Förändringar av anläggningarna

Verksamhetsutövaren ska informera den behöriga myndigheten om alla planerade förändringar av anläggningens art eller funktion, om utvidgningar av anläggningen eller om betydande kapacitetsminskningar, vilka kan innebära att tillstånden för växthusgasutsläpp måste förnyas. När det är lämpligt ska den behöriga myndigheten förnya tillstånden. Om en ny verksamhetsutövare tar över driften av en anläggning ska den behöriga myndigheten förnya tillståndet och ange den nya verksamhetsutövarens namn och adress."

9. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Sammanlagd kvantitet utsläppsrätter i gemenskapen

Den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för gemenskapen som utfärdas varje år med början 2013, ska minska linjärt med början i mitten av perioden 2008–2012. Kvantiteten ska minska med en linjär faktor på 1,74 % jämfört med den genomsnittliga totala årliga kvantitet utsläppsrätter som utfärdas av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012.

Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen offentliggöra den absoluta sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för 2013 för hela gemenskapen, baserad på den totala kvantiteten utsläppsrätter som har utfärdats eller ska utfärdas av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012.

Kommissionen ska se över den linjära faktorn och vid behov lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och för rådet från och med 2020, så att ett beslut kan tas senast 2025.”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9a

Justering av den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter i gemenskapen

1. För anläggningar som inkluderades i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012 i enlighet med artikel 24.1, ska den kvantitet utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2013 justeras så att den återspeglar den genomsnittliga årliga kvantiteten utsläppsrätter som utfärdades för dessa anläggningar under den period de inkluderades, justerad med den linjära faktor som avses i artikel 9.

2. När det gäller anläggningar som bedriver någon av verksamheterna i bilaga I och som inkluderas i gemenskapssystemet från och med 2013 ska medlemsstaterna se till att anläggningarnas verksamhetsutövare lämnar in vederbörligen styrkta och av tredje part verifierade utsläppsdata till den berörda behöriga myndigheten så att dessa kan beaktas med avseende på justeringen av den kvantitet utsläppsrätter som ska utfärdas i gemenskapen.

Alla sådana data ska senast den 30 april 2010 lämnas in till den berörda behöriga myndigheten i enlighet med bestämmelser som antagits enligt artikel 14.1.

Om inlämnade data är vederbörligen styrkta ska den behöriga myndigheten meddela kommissionen detta senast den 30 juni 2010, och den kvantitet utsläppsrätter som ska utfärdas, justerad med den linjära faktor som avses i artikel 9, ska justeras i enlighet med detta. För anläggningar som släpper ut andra växthusgaser än CO₂ får den behöriga myndigheten ange en lägre utsläppskvantitet beroende på potentialen att minska utsläppen från dessa anläggningar.

3. Kommissionen ska senast den 30 september 2010 offentliggöra de justerade kvantiteter som avses i punkterna 1 och 2.

4. För anläggningar som är undantagna från gemenskapssystemet i enlighet med artikel 27 ska den sammanlagda kvantitet utsläppsrätter som utfärdas i gemenskapen från och med den 1 januari 2013 justeras nedåt så att den återspeglar genomsnittet för de årliga verifierade utsläppen från de anläggningarna under perioden 2008–2010, justerat med den linjära faktor som avses i artikel 9.”

11. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Auktionering av utsläppsrätter

1. Från och med 2013 ska medlemsstaterna auktionera ut alla utsläppsrätter som inte tilldelas gratis i enlighet med artiklarna 10a och 10c. Senast den 31 december 2010 ska kommissionen fastställa och offentliggöra den uppskattade kvantitet utsläppsrätter som ska auktioneras ut.

2. Den totala kvantitet utsläppsrätter som ska auktioneras ut av varje medlemsstat ska fördelas enligt följande:

- a) 88 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan medlemsstaterna i andelar som exakt överensstämmer med den berörda medlemsstatens andel verifierade utsläpp inom ramen för gemenskapssystemet, för 2005 eller det genomsnittliga medelvärdet för perioden 2005–2007, beroende på vilket som är störst.
- b) 10 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan vissa medlemsstater av solidaritetsskäl och för att främja tillväxten inom gemenskapen, vilket innebär en ökning av den mängd utsläppsrätter som dessa medlemsstater auktioneras ut enligt punkt a med de procentsatser som anges i bilaga IIa, och
- c) 2 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan de medlemsstater vars växt-husgasutsläpp under 2005 underskred med minst 20 % deras utsläpp för det basår som gäller för dem enligt Kyotoprotokollet. Fördelningen av denna procentsats bland de berörda medlemsstaterna anges i bilaga IIb.

För medlemsstater som inte deltog i gemenskapssystemet under 2005 ska, vid tillämpning av led a, deras andel beräknas på grundval av deras verifierade utsläpp inom ramen för gemenskapssystemet under 2007.

Om nödvändigt ska de procentsatser som avses i led b och c anpassas proportionellt i syfte att säkerställa att fördelningen blir 10 % respektive 2 %.

3. Medlemsstaterna ska besluta om hur inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas. Minst 50 % av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, inklusive alla däri ingående inkomster från auktionering enligt punkt 2 b och c, eller ett ekonomiskt värde motsvarande dessa inkomster, bör användas för ett eller flera av följande syften:

- a) Att minska växthusgasutsläppen, bland annat genom bidrag till den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi och till den anpassningsfond som nu tagits i drift genom beslut vid Poznankonferensen om klimatförändringarna (COP 14 och COP/MOP 4), att underlätta anpassning till klimatförändringarnas verkningar och att finansiera forskning och utveckling och

demonstrationsprojekt för minskade utsläpp och anpassning till klimatförändringarna, inklusive deltagande i initiativ inom ramen för den strategiska EU-planen för energiteknik och de europeiska teknikplattformarna.

- b) Att utveckla förnybar energi så att gemenskapen kan uppfylla sitt åtagande att utnyttja 20 % förnybar energi 2020, att utveckla annan teknik som bidrar till omställningen till en säker och hållbar koldioxidsnål ekonomi och att bidra till att öka energieffektiviteten med 20 % till 2020.
- c) Att vidta åtgärder för att förhindra avskogning och öka ny- och återbeskogning i utvecklingsländer som har ratificerat det internationella avtalet om klimatförändringar, och att överföra teknik och underlätta anpassningen till klimatförändringarnas negativa effekter i dessa länder.
- d) Att vidta åtgärder för koldioxidbindning i skogar i gemenskapen.
- e) Att vidta åtgärder för miljösäker avskiljning och geologisk lagring av CO₂, särskilt från kraftverk som försörjs av fasta fossila bränslen och från en rad industrisektorer och delsektorer, även i tredjeland.
- f) Att främja en övergång till utsläppsnåla och kollektiva transportsätt.
- g) Att finansiera forskning och utveckling i fråga om energieffektivitet och ren teknik i de sektorer som omfattas av detta direktiv.
- h) Att vidta åtgärder för att förbättra energieffektivitet och isolering eller för att ge ekonomiskt stöd i syfte att hantera sociala aspekter som berör hushåll som består av låg- eller medelinkomsttagare.
- i) Att täcka administrativa kostnader för förvaltningen av gemenskapssystemet.

Medlemsstaterna ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i denna punkt om de har inrättat och genomfört skattemässiga eller ekonomiska stödåtgärder, särskilt i utvecklingsländer, eller en nationell regleringspolitik som innebär ekonomiskt stöd, som inrättats i de syften som anges i det första stycket och som har ett värde motsvarande minst 50 % av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, inklusive alla inkomster från auktionering enligt punkt 2 b och c.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om hur inkomsterna används och om de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna punkt i sina rapporter enligt beslut nr 280/2004/EG.

4. Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen anta en förordning om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionsförfarandet i syfte att se till att det sker på ett transparent, tydligt, harmoniserat och icke-diskriminerande sätt. Förfarandet ska vara förutsägbart, framför allt vad gäller auktionernas tidsschema och ordningsföljd samt de beräknade volymer utsläppsrätter som ska göras tillgängliga.

Auktionerna ska utformas så att

- a) verksamhetsutövarna, särskilt små och medelstora företag som täcks av gemenskapssystemet, har fullt och rättvist tillträde,
- b) alla deltagare har tillgång till samma information samtidigt och inga deltagare kan undergräva auktionsförfarandet,
- c) organisationen och deltagandet sker på ett kostnadseffektivt sätt och otillbörliga administrativa kostnader undviks, och
- d) även de som släpper ut små mängder får tillgång till utsläppsrätter.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Medlemsstaterna ska rapportera om huruvida reglerna för auktioneringen följts för varje auktion, särskilt beträffande rättvist och transparent tillträde, insyn, prisbildning och tekniska och driftsmässiga aspekter. Rapporterna ska lämnas in senast en månad efter det att auktionen ägt rum och ska publiceras på kommissionens webbplats.

5. Kommissionen ska övervaka att den europeiska koldioxidmarknaden fungerar väl. Kommissionen ska varje år lämna in en rapport till Europaparlamentet och till rådet om koldioxidmarknadens funktion, inklusive genomförandet av auktionerna, likviditeten och de volymer som sålts. Medlemsstaterna ska vid behov se till att all relevant information lämnas in till kommissionen åtminstone två månader innan kommissionen antar rapporten."

12. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 10a

Gemenskapstäckande övergångsbestämmelser för gratis tilldelning

1. Senast den 31 december 2010 ska kommissionen anta gemenskapstäckande och fullt harmoniserade genomförandebestämmelser för tilldelning av utsläppsrätter enligt punkterna 4, 5, 7 och 12, inklusive eventuella bestämmelser som krävs för en harmoniserad tillämpning av punkt 19.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Genom de åtgärder som avses i första stycket ska det i möjligaste mån fastställas gemenskapstäckande förhandsriktmärken för att garantera att tilldelningen sker på ett sätt som ger incitament till minskade växthusgasutsläpp och energieffektiv teknik genom att beakta de mest effektiva teknikerna, ersättningsmöjligheter, alternativa produktionsprocesser, högeffektiv kraftvärme, effektiv energiåtervinning från rökgaser, användande av biomassa samt avskiljning och lagring av CO₂, om sådana möjligheter finns, och åtgärderna ska inte ge incitament till att öka utsläppen. Gratis tilldelning ska inte förekomma för någon typ av elproduktion, utom i de fall som omfattas av artikel 10c och för el som produceras från rökgaser.

För varje sektor och delsektor ska riktmärket i princip beräknas för produkter snarare än för insatsvaror för att maximera minskningarna av växthusgasutsläppen och energieffektiviseringarna i hela produktionsprocessen i den berörda sektorn eller delsektorn.

När kommissionen fastställer principerna för förhandsriktmärken i enskilda sektorer och delsektorer ska den samråda med berörda parter, inklusive berörda sektorer och delsektorer.

Efter det att gemenskapen godkänt ett internationellt avtal om klimatförändringar som leder till obligatoriska minskningar av växthusgasutsläppen som är jämförbara med gemenskapens minskningar ska kommissionen se över dessa åtgärder i syfte att se till att gratis tilldelning endast sker om den är fullt berättigad mot bakgrund av nämnda avtal.

2. Vid fastställandet av principerna för hur förhandsriktmärken ska sättas i enskilda sektorer eller delsektorer ska utgångspunkten vara genomsnittsprestandan för de 10 % som utgör de mest effektiva anläggningarna i en sektor eller en delsektor i gemenskapen under åren 2007–2008. Kommissionen ska samråda med berörda parter, inklusive berörda sektorer och delsektorer.

Förordningarna enligt artiklarna 14 och 15 ska innehålla harmoniserade bestämmelser om övervakning, rapportering och verifiering av produktionsrelaterade växthusgasutsläpp i syfte att fastställa förhandsriktmärken.

3. Om inte annat följer av punkterna 4 och 8, och trots vad som sägs i artikel 10c, ska ingen fri tilldelning ges till elproducenter, avskiljningsanläggningar, transportledningar eller till lagringsplatser för koldioxid.

4. Gratis tilldelning ska ges för fjärrvärme och högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i direktiv 2004/8/EG, förutsatt att det finns en ekonomiskt motiverad efterfrågan, med avseende på produktionen av värme eller kyla. Varje år efter 2013 ska den totala tilldelningen av utsläppsrätter för värmeproduktion till sådana anläggningar justeras enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

5. Det högsta årliga antalet utsläppsrätter som ligger till grund för beräkningen av tilldelningen till anläggningar som inte omfattas av punkt 3 och som inte är nya deltagare får inte överstiga summan av

- a) den årliga totala kvantiteten i hela gemenskapen, enligt artikel 9, multiplicerad med andelen utsläpp från anläggningar som inte omfattas av punkt 3 av de totala genomsnittliga verifierade utsläppen under perioden 2005–2007 från anläggningar som omfattas av gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, och
- b) genomsnittet av de sammanlagda årliga verifierade utsläppen under perioden 2005–2007 från anläggningar som endast deltagit i gemenskapssystemet från och med 2013 och som inte omfattas av punkt 3, justerat enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

Vid behov ska en enhetlig, sektorsövergripande korrigeringsfaktor tillämpas.

6. Medlemsstaterna får även införa ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage till följd av att kostnaderna för växthusgasutsläppen förs vidare till elpriset, i syfte att kompensera dem för dessa kostnader, om dessa ekonomiska åtgärder överensstämmer med gällande och kommande bestämmelser för statligt stöd på området.

Dessa åtgärder ska baseras på förhandsriktmärken för indirekta koldioxidutsläpp per produktionsenhet. Förhandsriktmärken ska i en viss sektor eller delsektor beräknas som produkten av elkonsumtionen per produktionsenhet, motsvarande den mest effektiva tillgängliga tekniken, och koldioxidutsläppen från den relevanta europeiska elproduktionsmixen.

7. Av den mängd utsläppsrätter för hela gemenskapen som under perioden 2013–2020 fastställs i enlighet med artiklarna 9 och 9a ska fem procent avsättas för nya deltagare, vilket är den högsta andel som kan tilldelas nya deltagare i enlighet med de bestämmelser som antagits med tillämpning av punkt 1 i denna artikel. Utsläppsrätter i denna gemenskapsreserv som varken tilldelas nya deltagare eller används i enlighet med punkt 8, 9 eller 10 i denna artikel under perioden 2013–2020 ska auktioneras ut av medlemsstaterna, varvid hänsyn ska tas till i vilken omfattning anläggningarna i medlemsstaterna har utnyttjat denna reserv, i enlighet med artikel 10.2 och, för närmare villkor och tidschema, artikel 10.4 samt de relevanta genomförandebestämmelserna.

Tilldelningen ska justeras enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

Elproduktion från nya deltagare ska inte omfattas av gratis tilldelning.

Senast den 31 december 2010 ska kommissionen anta harmoniserade bestämmelser för tillämpningen av definitionen av *ny deltagare*, särskilt i samband med definitionen av *betydande utvidgning*.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

8. Upp till 300 miljoner utsläppsrätter i reserven för nya deltagare ska fram till den 31 december 2015 hållas tillgängliga för att stimulera uppförandet och driften av upp till 12 kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösjäker avskiljning och geologisk lagring (CCS) av CO₂, samt demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi, på unionens territorium.

Utsläppsrätterna ska göras tillgängliga för stöd till demonstrationsprojekt som bidrar till utveckling på geografiskt spridda platser av en bred uppsättning innovativa tekniker för CCS och för förnybar energi som ännu inte är kommersiellt bärkraftiga. Tilldelningen av dessa ska vara beroende av den verifierade mängd koldioxidutsläpp som kunnat undvikas.

Projekten ska väljas på grundval av objektiva och transparenta kriterier som inbegriper krav på kunskapsutbyte. Dessa kriterier och åtgärderna ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3 och ska göras tillgängliga för allmänheten.

Utsläppsrätter ska avdelas för projekt som uppfyller kriterierna i det tredje stycket. Stödet till dessa projekt ska ges via medlemsstaterna och ska komplettera en betydande samfinansiering från verksamhetsutövaren vid anläggningen. Projekten kan även samfinansieras av berörda medlemsstater och via andra instrument. Inget projekt ska få mer stöd via det system som avses i denna punkt än 15 % av det totala antalet utsläppsrätter som är tillgängliga för detta ändamål. Dessa utsläppsrätter ska beaktas enligt punkt 7.

9. Litauen – som enligt artikel 1 i det till 2003 års anslutningsakt fogade protokollet nr 4 om kärnkraftverket Ignalina i Litauen har åtagit sig att stänga enhet 2 vid kärnkraftverket Ignalina senast den 31 december 2009 – får begära utsläppsrätter från reserven för nya deltagare för auktionering i enlighet med den förordning som avses i artikel 10.4, under förutsättning att Litauens totala verifierade utsläpp enligt gemenskapssystemet för perioden 2013–2015 överstiger de sammantagna utsläppsrätter som anläggningar i Litauen tilldelats gratis för utsläpp i samband med elproduktion under denna period och tre åttondelar av de utsläppsrätter för perioden 2013–2020 som ska auktioneras ut av Litauen. Det maximala antalet sådana utsläppsrätter ska motsvara de extra utsläppen under denna period, under förutsättning att dessa består i utsläppsökningar i samband med elproduktion minus den eventuella del av tilldelningarna i den medlemsstaten under perioden 2008–2012 som överstiger de verifierade utsläppen, inom gemenskapssystemet, i Litauen under denna period. Dessa utsläppsrätter ska beaktas enligt punkt 7.

10. Varje medlemsstat som har ett elnät i vilket Litauen ingår och som under 2007 importerade mer än 15 % av den inhemska elförbrukningen från Litauen för medlemsstatens egen förbrukning, och i vilken utsläppen har ökat som följd av investeringar i ny elproduktion, får i tillämpliga delar tillämpa punkt 9 enligt de villkor som anges i den punkten.

11. Om inte annat följer av artikel 10b ska antalet utsläppsrätter som under 2013 tilldelas gratis enligt punkterna 4–7 i denna artikel uppgå till 80 % av den kvantitet som fastställs i enlighet med de åtgärder som avses i punkt 1. Därefter ska gratis tilldelning minska med samma antal utsläppsrätter varje år för att uppgå till 30 % år 2020, med målsättningen att 2027 ha avskaffat all gratis tilldelning.

12. Om inte annat följer av artikel 10b ska anläggningar inom sektorer eller delsektorer där det föreligger betydande risk för koldioxidläckage från och med 2013 och varje påföljande år till 2020 tilldelas gratis utsläppsrätter i enlighet med punkt 1 på 100 % av den kvantitet som fastställs i enlighet med åtgärderna som avses i punkt 1.

13. Senast den 31 december 2009 och vart femte år därefter ska kommissionen, efter överläggningar i Europeiska rådet, fastställa en förteckning över de sektorer eller delsektorer som avses i punkt 12 på grundval av kriterierna i punkterna 14–17.

Varje år får kommissionen, på eget initiativ eller på en medlemsstats begäran, lägga till en sektor eller delsektor till den förteckning som avses i första stycket, om det i en utredande rapport kan påvisas att sektorn eller delsektorn uppfyller kriterierna i punkterna 14–17 till följd av en förändring som avsevärt påverkar verksamheten i sektorn eller delsektorn.

Vid tillämpningen av denna artikel ska kommissionen samråda med medlemsstaterna, berörda sektorer och delsektorer samt andra berörda parter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

14. För att fastställa sektorerna och delsektorerna enligt punkt 12 ska kommissionen på gemenskapsnivå bedöma i vilken utsträckning det är möjligt för den berörda sektorn eller delsektorn, på relevant indelningsnivå, att till priserna för produkter överföra de direkta kostnaderna för de utsläppsrätter som behövs och de indirekta kostnaderna från höjda elpriser till följd av genomförandet av detta direktiv, utan att förlora väsentliga marknadsandelar till mindre koldioxideffektiva anläggningar utanför gemenskapen. Dessa bedömningar ska baseras på ett genomsnittligt koldioxidpris enligt kommissionens konsekvensanalys som åtföljer paketet med tillämpningsåtgärder avseende EU:s mål om klimatförändring och förnybar energi för 2020 och, om sådana uppgifter finns tillgängliga, på uppgifter om handel, produktion och förädlingsvärde från de tre senaste åren för varje sektor eller delsektor.

15. En sektor eller en delsektor ska anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage om

- a) summan av de direkta och indirekta merkostnaderna till följd av genomförandet av detta direktiv skulle leda till en väsentlig ökning av produktionskostnaderna, beräknade som en andel av bruttoförelägningsvärdet, på minst 5 %, och
- b) handelsintensiteten med tredjeländer, definierad som förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och gemenskapens totala marknadsstorlek (årlig omsättning plus total import från tredjeländer), är större än 10 %.

16. Trots vad som sägs i punkt 15 ska en sektor eller en delsektor anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage

- a) om summan av de direkta och indirekta merkostnaderna till följd av genomförandet av detta direktiv skulle leda till en särskilt stor höjning av produktionskostnaderna, beräknade som en andel av bruttoförelägningsvärdet, på minst 30 %, eller
- b) om handelsintensiteten med tredjeländer, definierad som förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och gemenskapens totala marknadsstorlek (årlig omsättning plus total import från tredjeländer), är större än 30 %.

17. Den förteckning som avses i punkt 13 får kompletteras efter genomförandet av en kvalitativ bedömning där följande kriterier ska beaktas, om relevanta uppgifter finns tillgängliga:

- a) I vilken utsträckning det är möjligt för enskilda anläggningar inom den berörda sektorn eller delsektorn att minska utsläppsnivåerna eller elkonsumtionen – med beaktande av eventuellt ökade produktionskostnader som den tillhörande investeringen medför – till exempel på grundval av den mest effektiva tekniken.
- b) Aktuella och förväntade marknadsförhållanden, inbegripet när marknadsexponeringen eller ökningen på de direkta eller indirekta kostnaderna närmar sig ett av de gränsvärden som anges i punkt 16.
- c) Vinstmarginal som en potentiell indikator för beslut om långsiktiga investeringar eller utlokalisering.

18. Den förteckning som avses i punkt 13 ska, om relevanta uppgifter finns tillgängliga, fastställas med beaktande av följande:

- a) I vilken utsträckning tredjeländer, som står för en avgörande del av den globala produktionen av produkter i sektorer eller delsektorer som anses löpa risk för koldioxidläckage, klart förbinder sig att minska växthusgasutsläppen i berörda sektorer eller delsektorer i en

omfattning som är jämförbar med gemenskapens och inom samma tidsram,

- b) och i vilken utsträckning anläggningarnas koldioxidfektivitet i dessa länder är jämförbar med den i gemenskapen.

19. Gratis tilldelning av utsläppsrätter ska inte ske till anläggningar som har upphört med sin verksamhet, såvida inte verksamhetsutövaren för den behöriga myndigheten visar att denna anläggning kommer att återuppta produktionen inom en specificerad och rimlig tid. Anläggningar vars tillstånd för växthusgasutsläpp har löpt ut eller upphävt och anläggningar för vilka det är tekniskt omöjligt att bedriva eller återuppta verksamhet ska anses ha upphört med verksamheten.

20. Kommissionen ska i de bestämmelser som antas med stöd av punkt 1 även inbegripa åtgärder för att definiera anläggningar vars verksamhet delvis har upphört eller vars kapacitet har minskat avsevärt och åtgärder för att, vid behov, i motsvarande grad anpassa antalet utsläppsrätter som ska tilldelas dem gratis.

Artikel 10b

Åtgärder för att stödja vissa energiintensiva industrier i händelse av koldioxidläckage

1. Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen, mot bakgrund av utgången av de internationella förhandlingarna och den utsträckning i vilken dessa leder till globala minskningar av växthusgasutsläpp samt efter att ha samrått med alla berörda arbetsmarknadsparter, lägga fram en analytisk rapport för Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av situationen rörande energiintensiva sektorer och delsektorer som har fastställts vara utsatta för betydande risker för koldioxidläckage. Rapporten ska åtföljas av lämpliga förslag rörande t.ex. följande:

- a) Justering av andelen gratis utsläppsrätter som tas emot av dessa sektorer eller delsektorer i enlighet med artikel 10a.
- b) Upptagande i gemenskapssystemet av importörer av produkter som produceras av de sektorer eller delsektorer som fastställs i enlighet med artikel 10a.
- c) Bedömning av konsekvenserna av koldioxidläckage för medlemsstaternas energitrygghet, särskilt där elförbindelserna med resten av EU är otillräckliga och där det finns elförbindelser med tredjeländer, samt lämpliga åtgärder i detta avseende.

Eventuella bindande sektorsanknutna avtal som leder till globala minskningar av växthusgasutsläpp av den storleksordning som krävs för att på ett effektivt sätt hantera klimatförändringarna och som är möjliga att övervaka och verifiera samt omfattas av obligatoriska tillsynsarrangemang ska också beaktas vid övervägandet av lämpliga åtgärder.

2. Senast den 31 mars 2011 ska kommissionen bedöma huruvida de beslut som fattats om den andel gratis utsläppsrätter som tas emot av sektorer eller delsektorer i enlighet med punkt 1, inbegripet följderna av att fastställa förhandsriktmärken i enlighet med artikel 10a.2, kan förväntas påverka antalet utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10.2 b på ett påtagligt sätt, jämfört med ett scenario med full auktionering för alla sektorer år 2020. Kommissionen ska i förekommande fall lägga fram lämpliga förslag för Europaparlamentet och rådet, med hänsyn tagen till de eventuella fördelningseffekterna av dessa förslag.

Artikel 10c

Möjlighet till gratis tilldelning för moderniseringen av elproduktionen under en övergångsperiod

1. Med avvikelse från artikel 10a.1–5 får medlemsstaterna under en övergångsperiod ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion som är i drift den 31 december 2008 eller till anläggningar för elproduktion för vilka investeringsförfarandet rent fysiskt inletts senast detta datum förutsatt att något av följande kriterier är uppfyllt:

- a) 2007 var det nationella elnätet varken direkt eller indirekt kopplat till det sammanlänkade nätsystem som drivs av Ucte (Union for the Co-ordination of the Transmission of Electricity).
- b) 2007 var det nationella elnätet direkt eller indirekt kopplat till Uctes nät genom en enda ledning med en kapacitet på mindre än 400 MW.
- c) 2006 producerades mer än 30 % av elen från ett enda fossilt bränsle, och BNP per capita räknat i marknadspriser översteg inte 50 % av den genomsnittliga BNP per capita räknat i marknadspriser i gemenskapen.

Den berörda medlemsstaten ska till kommissionen lämna in en nationell plan för investeringar i teknikanpassning och modernisering av infrastrukturen och i ren teknik. Den nationella planen ska även sörja för en diversifiering av deras energimix och leveranskällorna till ett belopp som i möjligaste mån motsvarar marknadsvärdet för gratis tilldelning med avseende på de planerade investeringarna, med hänsyn tagen till behovet att så långt det går begränsa direkt kopplade prisökningar. Den berörda medlemsstaten ska varje år lämna in en rapport till kommissionen om de investeringar som gjorts i modernisering av infrastrukturen och i ren teknik. Investeringar som gjorts från och med den 25 juni 2009 får tas med.

2. Gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod ska dras av från den mängd utsläppsrätter som medlemsstaten annars skulle auktionera ut i enlighet med artikel 10.2. År 2013 ska den totala tilldelningen av gratis utsläppsrätter under övergångsperioden inte överstiga 70 % av de årliga genomsnittliga verifierade utsläppen under 2005–2007 från sådana elproducenter för det antal som motsvarar den slutliga energianvändningen (brutto) i den berörda medlemsstaten, och gratis tilldelning ska därefter

gradvis minska för att helt upphöra år 2020. För de medlemsstater som inte deltog i gemenskapssystemet 2005 ska de relevanta utsläppen räknas ut med hjälp av deras verifierade utsläpp inom gemenskapssystemet under 2007.

Den berörda medlemsstaten får besluta att de utsläppsrätter som tilldelats enligt denna artikel får användas av den berörda verksamhetsutövaren vid anläggningen endast för att lämna över utsläppsrätter i enlighet med artikel 12.3 för utsläpp från samma anläggning under det år för vilket utsläppsrätterna tilldelats.

3. Tilldelningen av utsläppsrätter till verksamhetsutövare ska baseras på tilldelningen för utsläpp som verifierats år 2005–2007 eller på ett förhandsriktmärke för effektivitet baserat på det viktade medelvärdet av växthusgasutsläppsnivåerna för sådan elproduktion i gemenskapssystemet som är mest växthusgaseffektiv med avseende på anläggningar som använder olika typer av bränslen. Viktningarna får återspegla de olika bränslenas andelar i elproduktionen i den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2 fastställa riktlinjer för att se till att tilldelningsmetoden inte innebär en oacceptabel snedvridning av konkurrensen och att den minimerar de negativa effekterna på incitamenten för utsläppsminskning.

4. En medlemsstat som tillämpar denna artikel ska kräva att de elproducenter och nätoperatörer som tilldelats utsläppsrätter var tolfte månad rapporterar om genomförandet av sina investeringar enligt den nationella planen. Medlemsstaterna ska rapportera om detta till kommissionen och ska offentliggöra rapporterna.

5. En medlemsstat som avser att tilldela utsläppsrätter på grundval av denna artikel ska senast den 30 september 2011 lämna in en ansökan till kommissionen med den föreslagna tilldelningsmetoden och enskilda tilldelningar. Ansökan ska innehålla

- a) bevis på att medlemsstaten uppfyller åtminstone ett av villkoren i punkt 1,
- b) en förteckning över de anläggningar som ansökan gäller och det antal utsläppsrätter som ska tilldelas varje anläggning i enlighet med punkt 3 och med kommissionens riktlinjer,
- c) den nationella plan som avses i punkt 1 andra stycket,
- d) bestämmelser om övervakning och verkställighet avseende de planerade investeringarna enligt den nationella planen,
- e) information som visar att tilldelningarna inte leder till otillbörlig snedvridning av konkurrensen.

6. Kommissionen ska bedöma ansökan med beaktande av uppgifterna i punkt 5 och får avslå ansökan, eller någon del av denna, senast sex månader efter det att relevant information inkommit.

7. Två år före utgången av den övergångsperiod under vilken en medlemsstat får ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion som är i drift senast den 31 december 2008 ska kommissionen göra en bedömning av de framsteg som gjorts i tillämpningen av den nationella planen. Om kommissionen bedömer, efter en begäran från den berörda medlemsstaten, att det kan finnas behov att förlänga denna period får kommissionen för Europaparlamentet och för rådet lägga fram lämpliga förslag som även innehåller de villkor som ska uppfyllas för att förlänga perioden.”

13. Artiklarna 11 och 11a ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Nationella genomförandeåtgärder

1. Senast den 30 september 2011 ska varje medlemsstat offentliggöra och till kommissionen överlämna en förteckning över anläggningar inom dess gränser som omfattas av detta direktiv samt över all gratis tilldelning till varje anläggning inom dess gränser, beräknat i enlighet med de bestämmelser som avses i artiklarna 10a.1 och 10c.

2. Senast den 28 februari varje år ska de behöriga myndigheterna utfärda den kvantitet utsläppsrätter som ska tilldelas för det året, beräknat i enlighet med artiklarna 10, 10a och 10c.

3. Medlemsstaterna får inte utfärda gratis utsläppsrätter i enlighet med punkt 2 till anläggningar vars införande i förteckningen i punkt 1 har avslagits av kommissionen.

Artikel 11a

Utnyttjande av CER och ERU från projektverksamhet inom gemenskapssystemet före ikraftträdandet av ett internationellt avtal om klimatförändringar

1. Punkterna 2–7 i denna artikel ska tillämpas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28.3 och 28.4.

2. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, får de begära att den behöriga myndigheten till dem utfärdar utsläppsrätter som är giltiga från och med 2013 och framåt i utbyte mot CER och ERU som utfärdats till och med 2012 för utsläppsminskningar från projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.

Den behöriga myndigheten ska på begäran genomföra ett sådant utbyte till och med den 31 mars 2015.

3. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, ska de behöriga myndigheterna låta verksamhetsutövarna byta ut CER och ERU som härrör från projekt registrerade före 2013 och som utfärdats för utsläppsminskningar som genomförts från och med 2013 och framåt, mot utsläppsrätter som är giltiga från och med 2013 och framåt.

Första stycket ska tillämpas på CER och ERU för alla projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.

4. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, ska de behöriga myndigheterna låta verksamhetsutövarna byta ut CER som utfärdats för utsläppsminskningar från och med 2013 och framåt, mot utsläppsrätter från nya projekt i de minst utvecklade länderna som inlets från och med 2013.

Första stycket ska tillämpas på CER för alla projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, till dess dessa länder har ratificerat ett relevant avtal med gemenskapen eller fram till år 2020, beroende på vilket som inträffar först.

5. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, och om förhandlingarna om ett internationellt avtal om klimatförändringar inte har avslutats senast den 31 december 2009, får reduktionsenheter från projekt eller annan verksamhet för att minska utsläppen användas inom gemenskapssystemet enligt avtal som ingåtts med tredjeländer, i vilka utnyttjandenivåerna anges. Verksamhetsutövarna ska, med stöd av sådana avtal, kunna utnyttja reduktionsenheter från projektverksamhet i de berörda tredjeländerna i syfte att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapssystemet.

6. Alla avtal som avses i punkt 5 ska ge möjlighet att inom gemenskapssystemet utnyttja reduktionsenheter från projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, bland annat avseende teknik för förnybar energi eller för energieffektivitet som främjar tekniköverföring och hållbar utveckling. Sådana avtal kan också tillåta utnyttjande av reduktionsenheter från projekt där utsläppen från det grundscenari som används ligger under den nivå som föreskrivs för gratis tilldelning inom ramen för de åtgärder som avses i artikel 10a eller under de nivåer som föreskrivs enligt gemenskapslagstiftningen.

7. När ett internationellt avtal om klimatförändringar har uppnåtts ska, från och med den 1 januari 2013, endast reduktionsenheter från projekt i tredjeländer som har ratificerat avtalet godkännas inom ramen för gemenskapssystemet.

8. Alla befintliga verksamhetsutövare ska få utnyttja reduktionsenheter under perioden 2008–2020 antingen upp till det antal som de tilldelats under perioden 2008–2012 eller upp till ett antal som motsvarar en procentsats, motsvarande minst 11 % av deras tilldelning under perioden 2008–2012, beroende på vilket som är högst.

Verksamhetsutövare ska kunna utnyttja reduktionsenheter utöver de 11 % som anges i första stycket upp till ett antal som innebär att deras samlade gratis tilldelning under perioden 2008–2012 tillsammans med deras sammanlagda rätt att utnyttja reduktionsenheter motsvarar en viss procentsats av deras verifierade utsläpp under perioden 2005–2007.

Nya deltagare, däribland nya deltagare under perioden 2008–2012 som varken fått gratis tilldelning eller rätt att utnyttja CER eller ERU under perioden 2008–2012, och nya sektorer ska kunna utnyttja reduktionsenheter upp till ett antal som motsvarar en procentsats, som ska fastställas till minst 4,5 % av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020. Luftfartygsoperatörer ska kunna utnyttja reduktionsenheter upp till ett antal som motsvarar en procentsats, som ska fastställas till minst 1,5 %, av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020.

Åtgärder ska vidtas för att fastställa de exakta procentsatser som ska tillämpas enligt första, andra och tredje styckena. Minst en tredjedel av det extra antal som ska fördelas bland befintliga verksamhetsutövare utöver den första procentsatsen i det första stycket ska tilldelas de verksamhetsutövare som hade lägst genomsnittlig gratis tilldelning tillsammans med utnyttjade reduktionsenheter under perioden 2008–2012.

Dessa åtgärder ska säkerställa att det sammanlagda utnyttjandet av beviljade reduktionsenheter inte överstiger 50 % av minskningarna i hela gemenskapen under 2005 års nivåer från de befintliga sektorerna inom gemenskapssystemet under perioden 2008–2020 och 50 % av minskningarna i hela gemenskapen i förhållande till 2005 års nivåer från nya sektorer och från luftfarten från den tidpunkt de inkluderas i gemenskapssystemet till 2020.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

9. Från och med den 1 januari 2013 får åtgärder genomföras för att begränsa utnyttjandet av vissa reduktionsenheter från projekttyper.

Dessa åtgärder ska även innehålla det datum från och med vilket utnyttjandet av reduktionsenheter enligt punkterna 1–4 ska vara förenligt med åtgärderna. Detta datum ska sättas till tidigast sex månader och senast tre år efter det att åtgärderna antagits.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3. På begäran av en medlemsstat ska kommissionen överväga att för kommittén lägga fram ett utkast till de åtgärder som ska vidtas.”

14. I artikel 11b.1 ska följande stycke läggas till:

”Gemenskapen och dess medlemsstater ska endast tillåta projekt om alla projektdeltagare har sitt säte antingen i ett land som har ingått ett internationellt avtal avseende sådana projekt eller i ett land eller en enhet på delstatsnivå eller regional nivå som är knuten till gemenskapssystemet i enlighet med artikel 25.”

15. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Kommissionen ska senast den 31 december 2010 undersöka huruvida marknaden för utsläppsrätter är tillräckligt skyddad mot insiderhandel eller marknadsmanipulation och ska vid behov lägga fram förslag för att säkra detta skydd. Tillämpliga bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (*) får användas med lämpliga ändringar som är nödvändiga för att tillämpa dem på handel med råvaror.

(*) EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Skyldigheten att överlämna utsläppsrätter ska inte gälla i förhållande till utsläpp som verifierats som avskilda och transporterade för permanent lagring till en anläggning som har giltigt tillstånd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*).

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”5. Punkterna 1 och 2 ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10c.”

16. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Utsläppsrätternas giltighet

1. Utsläppsrätter som utfärdats från och med den 1 januari 2013 och framåt ska vara giltiga för utsläpp under perioder av åtta år med start den 1 januari 2013.

2. Utsläppsrätter som inte längre är giltiga och som inte överlämnats och annullerats i enlighet med artikel 12 ska annulleras av den behöriga myndigheten, fyra månader efter det att varje period som avses i punkt 1 börjat löpa.

Medlemsstaterna ska utfärda utsläppsrätter till personer för den innevarande perioden i syfte att ersätta utsläppsrätter som har innehaft av dessa personer men som annullerats i enlighet med första stycket.”

17. Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Övervakning och rapportering av utsläpp

1. Senast den 31 december 2011 ska kommissionen anta en förordning för övervakning och rapportering av utsläpp och, när så är lämpligt, aktivitetsdata från de verksamheter som förtecknas i bilaga I för övervakning och rapportering av uppgifter om tonkilometer vid tillämpningen av artikel 3e eller 3f, vilken ska baseras på de principer för övervakning och rapportering som fastställs i bilaga IV och ska, i övervaknings- och rapporteringskraven för olika växthusgasar, ange den globala uppvärmningspotentialen för respektive växthusgas.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

2. Den förordning som avses i punkt 1 ska ta hänsyn till de mest exakta och aktuella vetenskapliga uppgifter som finns tillgängliga, särskilt från IPCC, och kan också specificera krav på att verksamhetsutövare ska rapportera utsläpp knutna till produktionen av varor som framställs i energiintensiva industrier som kan vara utsatta för internationell konkurrens. I förordningen får även fastställas krav på att dessa uppgifter ska verifieras av tredje man.

Kraven får även inbegripa en skyldighet att rapportera om storleken på utsläpp i samband med elproduktion som omfattas av gemenskapssystemet och som sker vid produktionen av sådana varor.

3. Medlemsstaterna ska se till att varje verksamhetsutövare vid en anläggning eller varje luftfartygsoperatör övervakar och rapporterar utsläppen från anläggningen till den behöriga myndigheten under varje kalenderår eller, från och med den 1 januari 2010, från det luftfartyg med vilket denne bedriver luftfartsverksamhet, till den behöriga myndigheten efter utgången av det kalenderåret i enlighet med den förordning som avses i punkt 1.

4. Den förordning som avses i punkt 1 får innehålla krav på användning av automatiserade system och format för datautbyte för att harmonisera kommunikationen om övervakningsplanen, den årliga utsläppsrapporten och verifieringsåtgärderna mellan verksamhetsutövaren, kontrollören och de behöriga myndigheterna.”

18. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Verifiering och ackreditering”.

b) Följande stycken ska läggas till:

”Senast den 31 december 2011 ska kommissionen anta en förordning om verifiering av utsläppsrappporter på grundval av principerna i bilaga V och om ackreditering och tillsyn av kontrollörer. Den ska innehålla villkor för ackreditering och återkallande av ackreditering, ömsesidigt erkännande och, i tillämpliga fall, sakkunnigbedömning av ackrediteringsorgan.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.”

19. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Offentliggörande av information och tystnadsplikt

Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att alla beslut och rapporter om mängden utsläppsrätter och tilldelning av dessa och om övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp omedelbart offentliggörs på ett korrekt sätt som garanterar icke-diskriminerande tillgång.

Information som omfattas av tystnadsplikt får inte avslöjas för någon annan person eller myndighet utom när detta sker med stöd av tillämpliga lagar och andra författningar.”

20. I artikel 16 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Avgiften för extra utsläpp när det gäller utsläppsrätter som utfärdats från och med den 1 januari 2013 och framåt ska höjas i enlighet med det europeiska konsumentprisindexet.”

21. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2012 ska hållas i gemenskapsregistret för att möjliggöra åtgärder för underhåll av de depåkonton som öppnats i medlemsstaterna och för tilldelning, överlämnande och annullering av utsläppsrätter i enlighet med den kommissionsförordning som avses i punkt 3.

Varje medlemsstat ska kunna utföra tillåtna åtgärder enligt UNFCCC eller Kyotoprotokollet.”

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. Den förordning som avses i punkt 3 ska innehålla lämpliga bestämmelser för att transaktioner och andra åtgärder för att genomföra de arrangemang som avses i artikel 25.1 b ska kunna vidtas inom ramen för gemenskapsregistret. I förordningen ska även anges vilka förfaranden för ändrings- och tillbudshantering som ska gälla för gemenskapsregistret i ärenden enligt punkt 1 i den här artikeln. Förordningen ska innehålla lämpliga metoder för hur man i gemenskapsregistret ska se till att medlemsstaternas initiativ rörande förbättrad effektivitet, hantering av administrativa kostnader och åtgärder för kvalitetskontroll blir möjliga."

22. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra meningen ersättas med följande:

"I rapporten ska särskild uppmärksamhet ägnas metoderna för tilldelning av utsläppsrätter, förandet av register, tillämpningen av genomförandebestämmelserna för övervakning och rapportering, verifiering och ackreditering samt frågor som gäller efterlevnaden av detta direktiv och eventuell beskattning av utsläppsrätter."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen ska organisera informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om utvecklingen av frågor som rör tilldelning, användning av ERU och CER i gemenskapssystemet, förande av register, övervakning, rapportering, verifiering, ackreditering, informationsteknik och efterlevnad av detta direktiv."

23. Artikel 22 ska ersättas med följande:

"Artikel 22

Ändringar av bilagorna

Alla bilagor till detta direktiv, utom bilagorna I, IIa och IIb, får ändras mot bakgrund av de rapporter som föreskrivs i artikel 21 och erfarenheterna från tillämpningen av detta direktiv. Bilagorna IV och V får ändras i syfte att förbättra övervakningen, rapporteringen och verifieringen av utsläppen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3."

24. I artikel 23 ska följande punkt läggas till:

"4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet."

25. Artikel 24 ska ersättas med följande:

"Artikel 24

Förfaranden för unilateralt införande av ytterligare verksamheter och gaser

1. Med beaktande av alla relevanta kriterier, särskilt konsekvenserna för den inre marknaden, möjliga snedvridningar av konkurrensen, gemenskapssystemets miljönytta och det planerade övervaknings- och rapporteringssystemets tillförlitlighet, får medlemsstaterna från och med 2008 tillämpa handel med utsläppsrätter enligt detta direktiv för verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I, under förutsättning att kommissionen godkänner att sådana verksamheter och växthusgaser inkluderas

a) i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2, om detta inkluderande avser installationer som inte omfattas av bilaga I, eller

b) i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3, om detta inkluderande avser verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I. Dessa åtgärder avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det.

2. I samband med godkännande av att ytterligare verksamheter och gaser inkluderas i systemet, kan kommissionen samtidigt tillåta att ytterligare utsläppsrätter utfärdas och ge andra medlemsstater tillstånd att inkludera sådana ytterligare verksamheter och gaser.

3. På kommissionens initiativ eller på en medlemsstats begäran får det antas en förordning om övervakning av och rapportering om utsläpp när det gäller verksamheter, anläggningar och växthusgaser som inte förtecknas som en kombination i bilaga I, förutsatt att denna övervakning och rapportering kan utföras med tillfredsställande exakthet.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3."

26. Följande artikel ska införas:

"Artikel 24a

Harmoniserade bestämmelser för projekt som leder till minskade utsläpp

1. Utöver det inkluderande i systemet som föreskrivs i artikel 24 får genomförandeåtgärder för utfärdande av utsläppsrätter eller reduktionsenheter för projekt som förvaltas av medlemsstaterna och som leder till minskade växthusgasutsläpp som inte omfattas av gemenskapssystemet antas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Åtgärder av detta slag får aldrig leda till dubbelräkning av utsläppsminskningar eller hindra genomförandet av andra strategiska åtgärder för att minska utsläpp som inte täcks av gemenskapssystemet. Åtgärder ska endast antas när ett inkluderande i systemet enligt artikel 24 inte är möjligt, och i den kommande översynen av gemenskapssystemet ska en harmoniserad täckning av sådana utsläpp i hela gemenskapen övervägas.

2. Genomförandeåtgärder med bestämmelser för utfärdande av reduktionsenheter för projekt på gemenskapsnivå som avses i punkt 1 får antas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

3. En medlemsstat får vägra att utfärda utsläppsrätter eller reduktionsenheter för vissa projekttypen som minskar växthusgasutsläppen inom medlemsstatens eget territorium.

Sådana projekt ska genomföras med samtycke från den medlemsstat i vilken projektet äger rum.”

27. I artikel 25 ska följande punkter införas:

”1a. Avtal kan ingås för erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapssystemet och förenliga obligatoriska system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med absoluta utsläppstak som inrättats i ett annat land eller i en enhet på delstatsnivå eller regional nivå.

1b. Icke-bindande arrangemang får ingås med tredjeländer eller med enheter på delstatsnivå eller regional nivå i syfte att få till stånd administrativ eller teknisk samordning i anknytning till utsläppsrätter inom gemenskapssystemet eller andra obligatoriska system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med absoluta utsläppstak.”

28. Artiklarna 27, 28 och 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Undantag för små anläggningar som omfattas av likvärdiga åtgärder

1. Efter samråd med verksamhetsutövaren får medlemsstaterna från gemenskapssystemet undanta anläggningar som till den behöriga myndigheten har rapporterat utsläpp som underskrider 25 000 ton koldioxidequivalerter och, om de bedriver förbränningsverksamhet, har haft en tillförd

effekt på mindre än 35 MW, med undantag av utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt led a, förutsatt att de omfattas av åtgärder som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna och förutsatt att den berörda medlemsstaten uppfyller följande villkor:

- a) Medlemsstaten underrättar kommissionen om varje enskild anläggning av denna typ samt om de likvärdiga åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till gällande utsläppsminskningar, före sista dagen för inlämnande av förteckningen över anläggningar enligt artikel 11.1, och allra senast i samband med att den lämnas in till kommissionen.
- b) Medlemsstaten bekräftar att övervakningsåtgärder har införts för att uppskatta om någon av anläggningarna under något kalenderår släpper ut 25 000 ton koldioxidkvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa. Medlemsstaterna får tillåta förenklade övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder för anläggningar med genomsnittliga verifierade utsläpp under 2008–2010 som understiger 5 000 ton per år, i enlighet med artikel 14.
- c) Medlemsstaten bekräftar att en anläggning kommer att återinföras i gemenskapssystemet om den under något kalenderår släpper ut 25 000 ton koldioxidkvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa, eller om den inte längre tillämpar sådana åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna.
- d) Medlemsstaten offentliggör den information som avses i leden a, b och c för synpunkter från berörda parter.

Även sjukhus får undantas om de vidtar likvärdiga åtgärder.

2. Om kommissionen, efter tre månader från dagen för offentliggörandet för synpunkter från berörda parter och inom en period på ytterligare sex månader, inte kommer med några invändningar, ska undantaget anses vara godkänt.

Efter det att utsläppsrätterna har överlämnats för den period under vilken anläggningen omfattades av gemenskapssystemet, ska anläggningen uteslutas och medlemsstaten ska inte längre utfärda gratis utsläppsrätter till anläggningen i enlighet med artikel 10a.

3. Om en anläggning återinföras i gemenskapssystemet enligt punkt 1 c ska alla utsläppsrätter som utfärdats enligt artikel 10a beviljas, med början samma år som anläggningen återinföras. Utsläppsrätter som utfärdas till sådana anläggningar ska dras av från den mängd som i enlighet med artikel 10.2 ska auktioneras ut av den medlemsstat i vilken anläggningen finns.

Alla sådana anläggningar ska stanna kvar i gemenskapssystemet under återstoden av handelsperioden.

4. För anläggningar som inte har ingått i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012 får förenklade krav på övervakning, rapportering och verifiering tillämpas för att fastställa utsläpp för de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt punkt 1 a.

Artikel 28

Justeringar som ska tillämpas sedan gemenskapen godkänt ett internationellt avtal om klimatförändringar

1. Inom tre månader från gemenskapens undertecknande av ett internationellt avtal om klimatförändringar som senast 2020 leder till obligatoriska minskningar av växthusgasutsläppen som överskrider 20 % jämfört med 1990 års nivåer, i överensstämmelse med det minskningsåtagande om 30 % som stöddes av Europeiska rådet i mars 2007, ska kommissionen lägga fram en rapport med en bedömning av i synnerhet följande aspekter:

- a) Den typ av åtgärder som man kommit överens om inom ramen för de internationella förhandlingarna, de åtaganden som gjorts av andra industriländer om utsläppsminskningar som är likvärdiga med gemenskapens samt de åtaganden som gjorts av ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer att i rimlig utsträckning bidra efter ansvar och förmåga.
- b) Konsekvenserna av det internationella avtalet om klimatförändringar och de insatser som följaktligen kommer att krävas på gemenskapsnivå för att närma sig det mer ambitiösa minskningsmålet på 30 % på ett välavvägt, transparent och rättvist sätt, med beaktande av det arbete som utförts under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod.
- c) Konkurrenskraften hos gemenskapens tillverkningsindustri mot bakgrund av riskerna för koldioxidläckage.
- d) Konsekvenserna av det internationella avtalet för andra ekonomiska sektorer inom gemenskapen.
- e) Konsekvenserna för gemenskapens jordbrukssektor, bland annat riskerna för koldioxidläckage.
- f) Lämpliga former för att inkludera utsläpp och upptag i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapen.
- g) Ny- och återbeskogning samt undvikande av avskogning och skogsutarmning i tredjeländer, för det fall att ett internationellt erkänt system inrättas i detta avseende.
- h) Behovet av ytterligare strategier och åtgärder från gemenskapens sida med hänsyn till gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden om minskade växthusgasutsläpp.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av detta direktiv i enlighet med punkt 1, i syfte att det ändrade direktivet ska kunna träda i kraft efter det att gemenskapen godkänt det internationella avtalet om klimatförändringar och med hänsyn tagen till det åtagande om utsläppsminskningar som ska genomföras enligt det avtalet.

Detta förslag ska bygga på principerna om transparens, ekonomisk effektivitet, kostnadseffektivitet, samt rättvisa och solidaritet i fördelningen av insatserna mellan medlemsstaterna.

3. Förslaget ska i lämpliga fall ge verksamhetsutövare rätt att utöver reduktionsenheter enligt detta direktiv även utnyttja CER, ERU eller andra tillåtna reduktionsenheter från tredjeländer som har ratificerat det internationella avtalet om klimatförändringar.

4. Förslaget ska även, om det är lämpligt, innehålla eventuella ytterligare åtgärder som krävs för att nå de obligatoriska minskningarna enligt punkt 1 på ett transparent, välavvägt och rättvist sätt, och ska framför allt innehålla genomförandeåtgärder för att verksamhetsutövare i gemenskapssystemet ska kunna utnyttja andra typer av reduktionsenheter från projekt än dem som avses i artikel 11a.2–5 eller, alternativt, använda andra mekanismer som inrättats enligt det internationella avtalet om klimatförändringar.

5. Förslaget ska innehålla lämpliga övergångsåtgärder och uppskjutande åtgärder i avvaktan på att det internationella avtalet om klimatförändringar träder i kraft.

Artikel 29

Rapport för att förbättra koldioxidmarknadens funktion

Om kommissionen på grundval av de regelbundna rapporter om koldioxidmarknaden som avses i artikel 10.5 har belegg för att koldioxidmarknaden inte fungerar väl ska den lägga fram en rapport för Europaparlamentet och för rådet. Rapporten får vid behov åtföljas av förslag som syftar till att öka transparensen på koldioxidmarknaden och som innehåller åtgärder för att förbättra dess funktion.”

29. Följande artikel ska införas:

”Artikel 29a

Åtgärder vid alltför stora prisfluktuationer

1. Om priset på utsläppsrätter under mer än sex månader i rad är mer än tre gånger så högt som genomsnittspriset på utsläppsrätter under de två föregående åren på europeiska marknaden för kol ska kommissionen omedelbart kalla till möte i den kommitté som inrättats genom artikel 9 i beslut nr 280/2004/EG.

2. Om prisutvecklingen enligt punkt 1 inte motsvaras av förändringar av fundamentala marknadsfaktorer får någon av följande åtgärder vidtas, med beaktande av hur kraftig prisutvecklingen är:

- a) En åtgärd som ger medlemsstaterna möjlighet att tidigarelägga utauktioneringen av en del av den mängd som ska auktioneras ut.
- b) En åtgärd som ger medlemsstaterna möjlighet att auktionera ut 25 % av de återstående utsläppsrätterna i reserven för nya deltagare.

Dessa åtgärder ska antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 23.4.

3. Åtgärderna ska fullt ut beakta de rapporter som kommissionen ska lägga fram för Europaparlamentet och för rådet i enlighet med artikel 29 och all annan relevant information från medlemsstaterna.

4. Tillämpningsvillkoren för dessa bestämmelser ska fastställas i den förordning som avses i artikel 10.4.”

30. Bilaga I ska ersättas med bilaga I till detta direktiv.

31. Bilagorna IIa och IIb ska införas, enligt bilaga II till detta direktiv.

32. Bilaga III ska utgå.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2012.

De ska emellertid sätta i kraft de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa artikel 9a.2 i direktiv 2003/87/EG, införd genom artikel 1.10 i detta direktiv, och artikel 11 i direktiv 2003/87/EG, ändrad genom artikel 1.13 i detta direktiv, senast den 31 december 2009.

Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som avses i första stycket från och med den 1 januari 2013. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i första och andra stycket ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Övergångsbestämmelse

Bestämmelserna i direktiv 2003/87/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2004/101/EG, direktiv 2008/101/EG och förordning (EG) nr 219/2009, ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2012.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA I

Bilaga I till direktiv 2003/87/EG ska ersättas med följande:

"BILAGA I

VERKSAMHETSKATEGORIER SOM OMFATTAS AV DETTA DIREKTIV

1. Anläggningar eller delar av anläggningar som används för forskning, utveckling och provning av nya produkter och processer samt anläggningar som uteslutande använder biomassa omfattas inte av detta direktiv.
2. Nedan angivna tröskelvärden avser normalt sett produktionskapacitet eller produktion. Om flera verksamheter som omfattas av samma kategori bedrivs inom en och samma anläggning ska dessa verksamheters kapacitet räknas samman.
3. När den sammanlagda tillförda effekten i en anläggning beräknas inför ett beslut om huruvida anläggningen ska tas upp i gemenskapssystemet ska den tillförda effekten i alla anläggningens tekniska enheter som förbränner bränsle räknas samman. Sådana enheter kan bland annat vara alla typer av pannor, brännare, turbiner, värmeaggregat, processugnar, förbränningsugnar, rostugnar, brännugnar, värmningsugnar, torkar, motorer, bränsleceller, enheter för tvåstegsförbränning för avskiljning av koldioxid, facklor och enheter för termisk eller katalytisk efterbränning. Enheter med en tillförd effekt på mindre än 3 MW och enheter som uteslutande använder biomassa ska inte ingå i beräkningen. Med enheter som uteslutande använder biomassa avses även enheter som använder fossila bränslen endast vid start och avstängning.
4. Om en enhet används för en verksamhet vars tröskelvärde inte uttrycks i sammanlagd tillförd effekt ska tröskelvärdet för denna verksamhet ha företräde vid beslutet om upptagning i gemenskapssystemet.
5. Om en anläggning överskrider tröskelvärdet för kapaciteten vid någon verksamhet i denna bilaga ska alla enheter som förbränner bränsle, utom enheter för förbränning av farligt avfall och industriavfall, ingå i tillståndet för växthusgasutsläpp.
6. Från och med den 1 januari 2012 ska alla flygningar som ankommer till eller avgår från flygplatser belägna inom en medlemsstats territorium på vilket fördraget är tillämpligt hänföras till luftfartsverksamhet enligt detta direktiv.

Verksamhet	Växthusgaser
Förbränning av bränsle i anläggningar med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW (med undantag av anläggningar för förbränning av farligt avfall och kommunalt avfall)	Koldioxid
Raffinering av mineralolja	Koldioxid
Produktion av koks	Koldioxid
Rostning och sintring, inklusive pelletering, av metallhaltig malm (inklusive sulfid malm)	Koldioxid
Tackjärns- eller ståltillverkning (primär- eller sekundärsmältning) inklusive stränggjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme	Koldioxid
Produktion eller bearbetning av järnmetaller (inklusive ferrolegeringar) där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används. Här ingår bland annat valsverk, värmningsugnar, värmebehandlingsugnar, smedjor, gjuterier samt ytbelägnings- och betningsenheter.	Koldioxid
Produktion av primäraluminium	Koldioxid och perfluorkolväten
Produktion av sekundäraluminium där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Produktion eller bearbetning av icke-järnmetaller, inklusive produktion av legeringar, raffinering, gjutning etc., där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt (inklusive bränslen som används som reduktionsmedel) på mer än 20 MW används	Koldioxid

Verksamhet	Växthusgaser
Produktion av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dag, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag	Koldioxid
Produktion av kalk eller bränning av dolomit eller magnesit i roterugn eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av glas, inklusive glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast tegel, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av isoleringsmaterial av mineralull som görs av glas, sten eller slagg, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Torkning eller bränning av gips eller framställning av gipsplattor och andra gipsprodukter, där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Framställning av pappersmassa av trä eller andra fibermaterial	Koldioxid
Framställning av papper eller kartong, där produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Produktion av kimrök som inbegriper förkolning av organiska ämnen som oljor, tjäror, kracknings- och destillationsrester, där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Produktion av salpetersyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av adipinsyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av glyoxal och glyoxalsyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av ammoniak	Koldioxid
Produktion av organiska baskemikalier genom krackning, reformering, delvis eller full oxidation eller genom liknande processer, med en produktionskapacitet som överstiger 100 ton per dag	Koldioxid
Produktion av vätgas (H ₂) och syntesgas genom reformering eller partiell oxidation till en produktionskapacitet som överstiger 25 ton per dag	Koldioxid
Produktion av natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) och natrium bikarbonat (NaHCO ₃)	Koldioxid
Avskiljning av växthusgaser från anläggningar som omfattas av detta direktiv, för transport och geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid
Transport av växthusgaser via pipelines för geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid
Geologisk lagring av växthusgaser i lagringsanläggningar som är godkända enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid

Verksamhet	Växthusgaser
<p data-bbox="284 259 352 282">Luftfart</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Flygningar som avgår från eller ankommer till en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium på vilket fördraget är tillämpligt</p> <p data-bbox="284 405 587 427">I denna verksamhet ska inte ingå:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="284 465 911 591">a) Flygningar som uteslutande utförs vid officiella uppdrag för transport av regerande monark och hans/hennes närmaste familj, statsöverhuvud, regeringschefer eller regeringsministrar i en annan stat än en medlemsstat när detta styrks med en relevant uppgift i färdplanen. <li data-bbox="284 624 911 676">b) Flygningar för militära ändamål som genomförs med militära luftfartyg samt flygningar i tull- eller polistjänst. <li data-bbox="284 710 911 788">c) Flygningar i samband med eftersökning och räddning och flygningar för brandbekämpning, humanitära flygningar och ambulansflygningar med tillstånd av relevant behörig myndighet. <li data-bbox="284 822 911 873">d) Alla flygningar som uteslutande genomförs enligt visuelflygregler (VFR) enligt bilaga 2 till Chicagokonventionen. <li data-bbox="284 907 911 958">e) Flygningar som avslutas vid samma flygplats som ett luftfartyg startade ifrån utan mellanlandningar. <li data-bbox="284 992 911 1120">f) Skolflygningar som uteslutande genomförs för att erhålla certifikat, eller klassificering när det gäller flygbesättning, och detta styrks genom vederbörlig anteckning i färdplanen, under förutsättning att flygningen inte används för passagerar- och/eller fraktbefordran eller för positionering eller överföringsflygningar. <li data-bbox="284 1153 911 1256">g) Flygningar som uteslutande genomförs i syfte att bedriva vetenskaplig forskning eller i syfte att kontrollera, testa eller certifiera luftfartyg eller utrustning, oberoende av om den är luftburen eller markbaserad. <li data-bbox="284 1290 911 1341">h) Flygningar med luftfartyg vars maximala certifierade startmassa understiger 5 700 kg. <li data-bbox="284 1375 911 1503">i) Flygningar som genomförs inom ramen för allmän trafikplikt i enlighet med förordning (EEG) nr 2408/92 på flyglinjer som omfattar de yttersta randområdena i enlighet med artikel 299.2 i fördraget, eller på flyglinjer där den erbjudna kapaciteten inte överstiger 30 000 platser per år. <li data-bbox="284 1536 911 1615">j) Flygningar som om det inte vore för denna punkt skulle omfattas av denna verksamhet, som genomförs av en operatör av kommersiella lufttransporter, som genomför antingen <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="328 1648 911 1700">— mindre än 243 flygningar per period under tre fyramånadersperioder i följd, eller <li data-bbox="328 1733 911 1785">— flygningar med en sammanlagd årlig utsläppsmängd som är mindre än 10 000 ton per år. <p data-bbox="328 1818 911 1919">Undantag enligt denna punkt får inte göras för flygningar som uteslutande utförs vid officiella uppdrag för transport av regerande monark och hans/hennes närmaste familj, statsöverhuvud, regeringschefer eller regeringsministrar i en medlemsstat.”</p>	<p data-bbox="922 259 1023 282">Koldioxid</p>

BILAGA II

Följande bilagor ska införas som bilaga IIa och bilaga IIb till direktiv 2003/87/EG:

"BILAGA IIa

Ökningar av den procentandel utsläppsrätter som, för solidaritet och tillväxt i gemenskapen, ska utauktioneras av medlemsstaterna enligt artikel 10.2 a, i syfte att minska utsläppen och underlätta anpassningen till klimatförändringarna

	Medlemsstatens andel
Belgien	10 %
Bulgarien	53 %
Tjeckien	31 %
Estland	42 %
Grekland	17 %
Spanien	13 %
Italien	2 %
Cypern	20 %
Lettland	56 %
Litauen	46 %
Luxemburg	10 %
Ungern	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumänien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakien	41 %
Sverige	10 %

BILAGA IIb

FÖRDELNING AV UTSLÄPPSRÄTTER SOM SKA UTAUKTIONERAS AV MEDLEMSSTATERNA ENLIGT ARTIKEL 10.2 c MED HÄNSYN TILL VISSA MEDLEMSSTATERS TIDIGA STRÄVAN ATT UPPNÅ EN 20-PROCENTIG MINSKNING AV SINA VÄXTHUSGASUTSLÄPP

Medlemsstat	Fördelning av de 2 % utöver Kyotobasnivån i procent
Bulgarien	15 %
Tjeckien	4 %
Estland	6 %
Ungern	5 %
Lettland	4 %
Litauen	7 %
Polen	27 %
Rumänien	29 %
Slovakien	3 %"

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/30/EG

av den 23 april 2009

om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensin, diesel och gasoljor och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG, vad gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EEG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95, och artikel 175.1 såvitt avser artikel 1.5 och artikel 2 i detta direktiv,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen ⁽³⁾ fastställs minimispecifikationer med avseende på hälsa och miljö för bensin och dieselbränslen som används både i vägtransport och i andra sammanhang.
- (2) Ett av de mål som fastställts i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG ⁽⁴⁾ av den 22 juli 2002, består i att uppnå en sådan luftkvalitet som inte leder till betydande negativa konsekvenser eller risker för människors hälsa eller miljön. I sitt uttalande som åtföljde Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa ⁽⁵⁾ erkände kommissionen att utsläppen av skadliga luftföroreningar måste minska för att betydande framsteg ska kunna göras mot de mål som fastställts i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, och kommissionen ställde i utsikt framför allt nya lagstiftningsförslag som ytterligare skulle minska medlemsstaternas tillåtna nationella utsläpp av de viktigaste föroreningarna, minska utsläpp som uppkommer då bensindrivna bilar tankas på bensinstationer och ta itu med svavelhalten i bränslen, inklusive marina bränslen.

- (3) Gemenskapen har inom ramen för Kyotoprotokollet åtagit sig att uppfylla mål för växthusgasutsläpp för perioden 2008–2012. Dessutom har gemenskapen åtagit sig att minska växthusgasutsläppen med 30 % fram till 2020 inom ramen för en övergripande överenskommelse och med 20 % unilateralt. Alla sektorer kommer att behöva bidra till dessa mål.
- (4) En aspekt av transportsektorns växthusgasutsläpp åtgärdas genom gemenskapens politik för koldioxid och bilar. Förbränning av transportbränsle bidrar i betydande grad till de totala växthusgasutsläppen i gemenskapen. Övervakning och minskning av växthusgasutsläppen från bränslen under hela livscykeln kan hjälpa gemenskapen att uppfylla sina mål rörande minskade växthusgasutsläpp genom att minska användningen av kolbaserat transportbränsle.
- (5) Gemenskapen har antagit förordningar om begränsning av förorenande utsläpp från lätta och tunga vägfordon. Bränslespecifikationen är en av de faktorer som påverkar möjligheterna att begränsa den typen av utsläpp.
- (6) Undantag från det högsta ångtrycket för bensin sommartid bör begränsas till de medlemsstater som har låga lufttemperaturer sommartid. Det är därför lämpligt att klargöra i vilka medlemsstater ett sådant undantag bör tillåtas. Det gäller i princip de medlemsstater där medeltemperaturen i större delen av deras territorium understiger 12 °C under minst två av de tre månaderna juni, juli och augusti.
- (7) I Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ⁽⁶⁾ fastställs utsläppsgränser för motorer som används i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för vägtransport. Dessa typer av maskiner behöver kunna få viss typ av bränsle för att motorerna ska fungera på rätt sätt.
- (8) Förbränning av vägtransportbränsle utgör 20 % av växthusgasutsläppen i gemenskapen. Ett sätt att minska utsläppen är att minska dem under bränslets hela livscykel. Detta

⁽¹⁾ EUT C 44, 16.2.2008, s. 53.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

⁽³⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽⁴⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 152, 11.6.2008, s. 43.

⁽⁶⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

- kan göras på flera olika sätt. Mot bakgrund av gemenskapens ambitioner att ytterligare minska växthusgasutsläppen och det betydande bidrag som utsläppen från vägtransport utgör i det sammanhanget är det lämpligt att fastställa ett system som ställer krav på bränsleleverantörerna att rapportera växthusgasutsläppen under hela livscykeln för det bränsle som de levererar och att minska utsläppen från och med 2011. Metoderna för beräkning av växthusgasutsläppen under hela livscykeln från biodrivmedel bör vara identiska med de metoder för beräkning av växthusgasernas påverkan som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor ⁽¹⁾.
- (9) Leverantörerna bör gradvis minska växthusgasutsläppen under hela livscykeln per energienhet från bränslen och energi som levererats med upp till 10 % fram till den 31 december 2020. Genom att använda biodrivmedel, alternativa bränslen och minska avfacklingen och utluftningen på produktionsställena bör de, fram till den 31 december 2020, uppnå en minskning på minst 6 % jämfört med den genomsnittliga EU-nivån för utsläpp per energienhet under hela livscykeln från fossila bränslen under 2010. Beroende på resultaten av en översyn bör det ingå en ytterligare minskning på 2 % genom användning av miljövänlig teknik för avskiljning och lagring av koldioxid samt elfordon och dessutom en ytterligare minskning på 2 % genom inköp av tillgodohavanden enligt Kyotoprotokollets mekanism för ren utveckling. Dessa ytterligare minskningar bör inte vara bindande för medlemsstaterna eller för bränsleleverantörer vid ikraftträdandet av detta direktiv. Översynen bör ta upp att de inte är bindande.
- (10) Biodrivmedelsproduktion bör ske på ett hållbart sätt. De biodrivmedel som används för att uppnå de mål för minskning av växthusgasutsläpp som fastställs i detta direktiv bör därför uppfylla hållbarhetskriterier. För att uppnå överensstämmelse mellan energi- och miljöpolitiken och för att undvika extrakostnader för företagen och inkonsekvenser på miljöområdet som skulle bli följden av bristande överensstämmelse är det viktigt att tillhandahålla samma hållbarhetskriterier för användning av biodrivmedel med stöd av det här direktivet som dem som används med stöd av direktiv 2009/28/EG. Av samma skäl bör dubbel rapportering undvikas i detta sammanhang. Kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna bör dessutom koordinera sina verksamheter inom ramen för den kommitté som är särskilt ansvarig för hållbarhetsaspekter.
- (11) Den ökade globala efterfrågan på biodrivmedel och de stimulansåtgärder för användning av dessa produkter som föreskrivs i detta direktiv bör inte få leda till att landområden med biologisk mångfald förstörs. Dessa ändliga resurser, som i olika internationella fördrag anses vara viktiga för hela mänskligheten, bör bevaras. Konsumenter i gemenskapen skulle dessutom anse det vara moraliskt oacceptabelt om deras ökade användning av biodrivmedel kunde leda till att områden med biologisk mångfald förstörs. Det är av dessa skäl nödvändigt att fastställa hållbarhetskriterier varigenom biodrivmedel bara kan bli föremål för stimulansåtgärder om man kan garantera att de inte producerats i områden med biologisk mångfald eller, när det gäller områden som utsetts till naturskyddsområden eller till skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, att relevanta behöriga myndigheter visar att produktionen av råvarorna inte inverkar negativt på dessa syften. De hållbarhetskriterier som valts bör betrakta skogar som biologiskt rika när det rör sig om naturskog, enligt den definition som FN:s organisation för livsmedel och jordbruk (FAO) använder i sin globala bedömning av skogsresurserna och som länder allmänt använder för att rapportera om naturskogens utbredning, eller om de omfattas av nationell naturskyddslagstiftning. Områden där uttag av icke träbaserade skogsprodukter förekommer bör ingå, förutsatt att den mänskliga inverkan är liten. Andra typer av skog enligt de definitioner som används av FAO, t.ex. modifierad naturlig skog, halv naturlig skog, och planterad skog bör inte betraktas som naturskog. Med tanke på vissa typer av gräsmark med stor biologisk mångfald, såväl tempererade som tropiska, bland annat savanner med stor biologisk mångfald, stäpper, områden med buskvegetation och prärier, bör biodrivmedel som framställs av råvaror från sådan mark inte kunna bli föremål för stimulansåtgärder enligt detta direktiv. Kommissionen bör, i enlighet med senaste vetenskapliga rön och tillämpliga internationella normer, ta fram kriterier och geografiska avgränsningar för att fastställa vilka områden som utgör sådan gräsmark med stor biologisk mångfald.
- (12) Vid beräkning av hur mycket förändrad markanvändning påverkar växthusgaserna bör de ekonomiska aktörerna ha möjlighet att använda sig av faktiska värden för kollagren för referensmarkanvändningen och markanvändningen efter omställningen. De bör också kunna använda sig av standardvärden. Arbetet inom FN:s panel för klimatförändringar är den lämpliga utgångspunkten för sådana standardvärden. Detta arbete är för närvarande inte tillgängligt i en form som kan användas direkt av ekonomiska aktörer. Därför bör kommissionen utarbeta vägledning, baserad på detta arbete, som kan tjäna som grund för beräkning av kollagrens förändring i enlighet med detta direktiv, inbegripet sådana förändringar när det gäller beskogade områden med ett krontak på mellan 10 och 30 %, savanner, stäpper, buskvegetation och prärier.

(¹) Se sidan 16 i detta nummer av EUT.

- (13) Det är lämpligt att kommissionen utarbetar en metodik i syfte att bedöma effekterna av dikning av torvmark på växthusgasutsläppen.
- (14) Land bör inte ställas om för produktion av biodrivmedel om minskningen av dess kollager vid omställningen inte inom rimlig tid – mot bakgrund av behovet av att snabbt ta itu med klimatförändringen – kan kompenseras med minskade växthusgasutsläpp på grund av produktionen av biodrivmedel. Detta skulle förhindra att ekonomiska aktörer tvingas utföra onödigt betungande forskning och att man ställer om sådan mark med stora kollager som i efterhand visar sig vara olämplig för produktion av råvaror för biodrivmedel. Kartläggningar av världens kollager leder till slutsatsen att våtmarker och kontinuerligt beskogade områden med krontak som täcker mer än 30 % av ytan bör ingå i denna kategori. Beskogade områden med krontak som täcker mellan 10 och 30 % bör också ingå, om det inte kan visas att deras kollager är tillräckligt lågt för att motivera en omställning i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Vid hänvisningen till våtmarker bör definitionen i konventionen om våtmarker av internationell betydelse, särskilt "livsmiljö för våtmarksfåglar", som antogs den 2 februari 1971 i Ramsar, beaktas.
- (15) Stimulansåtgärderna i detta direktiv kommer att uppmuntra till ökad produktion av biodrivmedel i hela världen. I de fall biodrivmedel framställs ur råvaror som producerats inom gemenskapen, bör de också uppfylla gemenskapens miljökrav på jordbruksområdet, inklusive de krav som gäller skydd av grundvattnets och ytvattnets kvalitet, samt sociala krav. Det finns emellertid farhågor för att produktionen av biodrivmedel i vissa tredjeländer inte respekterar minimikrav på miljöområdet och det sociala området. Det är därför lämpligt att försöka få till stånd multilaterala och bilaterala avtal och frivilliga internationella och nationella system vilka omfattar centrala miljömässiga och sociala överväganden, i syfte att främja produktionen av biodrivmedel i hela världen på ett hållbart sätt. I avsaknad av sådana avtal eller system bör medlemsstaterna kräva att ekonomiska aktörer rapporterar om dessa frågor.
- (16) Hållbarhetskriterier kommer endast att fungera, om de leder till förändringar i marknadsaktörernas beteende. Dessa förändringar kommer bara att ske, om biodrivmedel som uppfyller dessa kriterier kan säljas till ett högre pris än sådana som inte gör det. Enligt massbalansmetoden för kontroll av efterlevnad finns det en fysisk koppling mellan produktionen av biodrivmedel som uppfyller hållbarhetskriterierna och användningen av biodrivmedel i gemenskapen, varigenom man uppnår en jämvikt mellan tillgång och efterfrågan och säkerställer en prismässig fördel som är större än i system där en sådan koppling saknas. Massbalansmetoden bör därför användas för att kontrollera efterlevnad, i syfte att säkerställa att biodrivmedel som uppfyller hållbarhetskriterierna kan säljas till ett högre pris. Detta bör säkerställa att systemet fungerar på ett enhetligt sätt samtidigt som man undviker att industrin belastas orimligt hårt. Andra kontrollmetoder bör dock undersökas.
- (17) När så är lämpligt bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till FN:s millenniebedömning av ekosystem, som innehåller användbara uppgifter för bevarande av åtminstone de områden som i kritiska lägen erbjuder grundläggande ekosystemtjänster, bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionskydd.
- (18) Vid beräkningen av växthusgasutsläpp bör samprodukter från produktion och användning av bränslen tas med. Substitutionsmetoden är lämplig för analys av åtgärdernas effekter, men inte i regleringssyfte avseende enskilda ekonomiska aktörer eller enskilda leveranser av transportdrivmedel. I dessa fall är i stället energifördelningsmetoden den mest lämpliga, eftersom den är lätt att tillämpa och förutsägbar på längre sikt samt minimerar kontraproduktiva stimulansåtgärder och ger resultat som generellt sett är jämförbara med resultaten av substitutionsmetoden. När kommissionen i olika rapporter analyserar åtgärdernas effekter bör även resultaten enligt substitutionsmetoden anges.
- (19) För att undvika en orimligt stor administrativ börda bör en förteckning över normalvärden för vanliga produktionskedjor för biodrivmedel fastställas och denna förteckning bör uppdateras och utvidgas, när nya pålitliga uppgifter finns att tillgå. Ekonomiska aktörer bör alltid vara berättigade att tillgodoräkna sig de värden avseende minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel som anges i förteckningen. När normalvärdet för minskade växthusgasutsläpp från en produktionskedja är lägre än det fastställda minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp, bör producenten som önskar visa att de uppfyller minimivärdet ha skyldighet att visa att de faktiska utsläppen från produktionsprocessen är lägre än de som användes då normalvärdena räknades fram.
- (20) Det är lämpligt att de uppgifter som används vid beräkningen av dessa normalvärden tas från oberoende vetenskapliga expertkällor och uppdateras på lämpligt sätt efterhand som dessa källor fortsätter sitt arbete. Kommissionen bör uppmuntra dessa källor att inom ramen för uppdateringen av sitt arbete behandla utsläpp i samband med odling, effekterna av regionala och klimatbetingade förhållanden, effekterna av odling med hållbara och ekologiska produktionsmetoder och vetenskapliga bidrag från producenten både inom gemenskapen och i tredjeländer samt från det civila samhället.

- (21) För att undvika att odling av råvaror för biodrivmedel uppmuntras i områden där detta skulle medföra stora växthusgasutsläpp, bör användningen av normalvärden för odling begränsas till regioner där sådana effekter med säkerhet kan uteslutas. För att de administrativa bördorna inte ska bli för tunga, bör medlemsstaterna emellertid fastställa nationella eller regionala medelvärden för utsläpp från odling, inbegripet användning av gödningsmedel.
- (22) Efterfrågan på jordbruksråvaror i världen ökar. Denna ökande efterfrågan kommer delvis att tillgodoses genom att jordbruksarealen utökas. Att återställa allvarligt skadad eller starkt förorenad mark, som följaktligen inte kan användas för jordbruksändamål i sitt nuvarande skick, är en metod för att utöka den areal som kan användas för grödor. Eftersom efterfrågan på jordbruksråvaror kommer att öka om man främjar biodrivmedel, bör hållbarhetssystemet främja utnyttjandet av återställd skadad mark. Även om biodrivmedel framställs av råmaterial från mark som redan används som åkermark, kan den nettoökning av efterfrågan på grödor som uppstått till följd av att biodrivmedel främjats medföra en nettoökning av odlingsarealen. Detta skulle kunna påverka mark med stora kollager, vilket skulle resultera i skadliga förluster av kollager. För att minska denna risk är det lämpligt att införa kompletterande åtgärder i syfte att uppmuntra en ökad produktivitet på mark som redan används för odling av grödor, användning av skadad mark och antagande av hållbarhetskrav, jämförbara med dem som fastställs i detta direktiv med avseende på användningen av biodrivmedel i gemenskapen, i andra jurisdiktioner där biodrivmedel används. Kommissionen bör utarbeta en konkret metodik för att minimera växthusgasutsläpp som orsakas av indirekta ändringar i markanvändning. I detta syfte bör kommissionen analysera, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, särskilt möjligheten att inkludera en faktor för indirekta ändringar i markanvändningen vid beräkning av växthusgasutsläpp och behovet att ge incitament till hållbara biodrivmedel som minimerar effekterna av ändringar i markanvändningen och förbättrar biodrivmedlens hållbarhet med avseende på ändringar i indirekt markanvändning. Vid utarbetandet av denna metodik bör kommissionen bland annat ta upp de potentiella indirekta ändringarna i markanvändning som sker till följd av biodrivmedel som producerats av cellulosa från icke-livsmedel samt av material som innehåller både cellulosa och lignin.
- (23) Eftersom de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 7b–7e i direktiv 98/70/EG även har en effekt på den inre marknads funktion, genom att de harmoniserar hållbarhetskriterierna för biodrivmedel för redovisningsmålen enligt det direktivet, och därigenom underlättar, i enlighet med artikel 7b.8 i det direktivet, handel mellan medlemsstaterna med biodrivmedel som uppfyller kraven, är de baserade på artikel 95 i fördraget.
- (24) Fortsatta framsteg inom fordons- och bränsletekniken kombinerat med en fortsatt önskan att se till att miljö- och hälsoskyddet är optimerat förutsätter att bränslespecifikationerna ses över regelbundet på grundval av ytterligare studier och analyser av hur tillsatser och komponenter i biodrivmedel påverkar de förorenande utsläppen. Därför bör regelbundna rapporter utarbetas om möjligheten att underlätta en minskning av kolinnehållet i transportbränsle.
- (25) Användning av rengörande tillsatser kan bidra till att hålla motorerna rena och därmed minska de förorenande utsläppen. För närvarande finns det inget tillfredsställande sätt att testa rengöringsegenskaperna hos bränslen. Ansvaret för att informera kunderna om fördelarna med rengörande tillsatser och hur de ska användas åligger därför leverantörerna av bränslet och fordonen. Kommissionen bör emellertid undersöka om en vidareutveckling skulle kunna leda till en bättre metod för att optimera användningen av och fördelarna hos rengörande tillsatser.
- (26) De närmare bestämmelserna om blandningar av etanol och bensin bör ses över på grundval av erfarenheterna från tillämpningen av direktiv 98/70/EG. Denna översyn bör särskilt avse bestämmelserna beträffande gränsvärdena för ångtryck och eventuella alternativ för att se till att etanolblandningarna inte överskrider godtagbara gränser för ångtryck.
- (27) Blandas bensin med etanol ökar bränslets ångtryck. Vidare bör ångtrycket för bensin hållas nere för att begränsa luftförorenande utsläpp.
- (28) Blandningar av etanol och bensin ger en icke-linjär förändring av ångtrycket. Det är lämpligt att tillåta ett undantag från det högsta ångtrycket för bensin sommartid för sådana blandningar, efter en lämplig bedömning av kommissionen. Ett undantag bör förutsätta att gemenskapens lagstiftning om luftkvalitet och luftföroreningar följs. Ett sådant undantag bör motsvara den faktiska ökningen av ångtrycket som uppstår när en viss procent etanol blandas i bensen.
- (29) För att främja användningen av bränslen med lågt kolinnehåll samtidigt som luftföroreningsmålen iakttas, bör bensinraffinaderierna när så är möjligt tillhandahålla bensin med lågt ångtryck i de volymer som behövs. Eftersom detta inte är fallet för närvarande bör gränsen för etanolblandningars ångtryck ökas, under vissa förutsättningar, så att biodrivmedelsmarknaden kan utvecklas.

- (30) I vissa äldre fordon gäller inte garantin om de körs på bensin med hög andel biodrivmedel. Fordon av det slaget kan färdas från en medlemsstat till en annan. Därför är det lämpligt att se till att det under en övergångstid ständigt finns sådan bensin att tillgå som lämpar sig för dessa fordon. Medlemsstaterna bör, i samråd med de berörda parterna, säkerställa en lämplig geografisk täckning som återspeglar efterfrågan på sådan bensin. Märkningen av bensin, till exempel med E5 eller E10, bör följa den relevanta standard som utarbetats av den europeiska standardiseringskommittén (CEN).
- (31) Det är lämpligt att anpassa bilaga IV till direktiv 98/70/EG så att det blir möjligt att släppa ut på marknaden dieselbränslen med högre andel biodrivmedel ("B7") än vad som föreskrivs i standarden EN 590:2004 ("B5"). Denna standard bör uppdateras i konsekvens härmed och bör också fastställa gränser för tekniska parametrar som inte ingår i den bilagan, såsom oxidationsstabilitet, flampunkt, kolresor, askhalt, vattenhalt, föroreningar totalt, kopparbandskorrosion, smörjförmåga, kinematisk viskositet, grumlingspunkt, filtrerbarhet i kyla, fosforhalt, syratalt, peroxider, variation av syratalet, förorening av injektorn och stabiliserande tillsatser.
- (32) För att underlätta effektiv marknadsföring av biodrivmedel uppmanas CEN att fortsätta med att snabbt ta fram en standard som gör det möjligt att blanda in högre halter av biobränslekomponenter i dieselbränsle och, framför allt, att utveckla en standard för "B10".
- (33) Av tekniska skäl behövs det en gräns för halten av fettsyrametylester (Fame) i dieselbränsle. Någon sådan gräns behövs emellertid inte för andra biobränslekomponenter, såsom rena dieselbränsleliknande kolväten som framställts från biomassa med hjälp av Fischer-Tropsch-processen, eller för vätebehandlad vegetabilisk olja.
- (34) Medlemsstaterna och kommissionen bör vidta lämpliga åtgärder för att underlätta utsläppandet på marknaden av gasoljor som innehåller 10 ppm svavel före den 1 januari 2011.
- (35) Användningen av vissa metalltillsatser, särskilt metylcyclopentadienyl-mangantrikarbonyl (MMT), kan öka risken för skador på människors hälsa och skada fordonens motorer och utrustning för utsläppskontroll. Många fordonstillverkare avråder från användning av bränsle med metalltillsatser, och användningen av sådana bränslen kan medföra att fordonens garantier blir ogiltiga. Det är därför lämpligt att, i samråd med alla berörda parter, fortlöpande se över effekterna av att MMT används i bränsle. I avvaktan på en ytterligare översyn måste det vidtas åtgärder för att begränsa svårigheten av eventuella skador som kan uppstå. Det är därför lämpligt att det fastställs en övre gräns för användningen av MMT i bränslen, utgående från den vetenskapliga kunskap som finns att tillgå i dag. Detta gränsvärde bör endast höjas om det kan påvisas att användningen av högre halter inte medför några skadeverkningar. För att undvika att konsumenterna utan att veta om det gör sina fordonsgarantier ogiltiga måste det också ställas krav på märkning av alla bränslen som innehåller metalltillsatser.
- (36) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ uppmanas medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (37) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra direktiv 98/70/EG bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (38) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder avseende systemet för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, anpassa de metodologiska principer och värden som krävs för att bedöma huruvida hållbarhetskriterierna har uppfyllts när det gäller biodrivmedel, fastställa kriterier och geografisk räckvidd för gräsområden med stor biologisk mångfald, se över gränsvärdet för MMT-halten i bränsle och utgående från teknikens och vetenskapens framsteg anpassa metoderna för beräkning av växthusgasutsläpp under hela livscykeln, de tillåtna analysmetoderna i samband med bränslespecifikationerna och det tillåtna undantaget för ångtryck för bensin som innehåller bioetanol. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom en anpassning av metodologiska principer och värden, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (39) I direktiv 98/70/EG finns ett antal bränslespecifikationer varav somliga har blivit inaktuella. Det innehåller även ett antal undantag som inte längre är aktuella. Av tydlighets-skäl bör dessa bestämmelser utgå.
- (40) Rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen ⁽³⁾ behandlar vissa aspekter av bränsleanvändning på inre vattenvägar. Avgränsningen mellan det direktivet och direktiv 98/70/EG måste klargöras. I båda direktiven fastställs den högsta svavelhalten i gasoljor som används för transporter på inre vattenvägar. För tydlighetens och rättssäkerhetens skull bör de direktiven anpassas så att bara ett av dem fastställer denna svavelhalt.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 121, 11.5.1999, s. 13.

- (41) Ny, renare motorteknik har utvecklats för fartyg som används på inre vattenvägar. Dessa motorer kan drivas bara med mycket lågsvavligt bränsle. Svavelhalten i bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar bör sänkas så fort som möjligt.
- (42) Direktiven 98/70/EG och 1999/32/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (43) Rådets direktiv 93/12/EEG av den 23 mars 1993 om svavelhalten i vissa flytande bränslen ⁽¹⁾ har genomgått omfattande förändringar under åren och innehåller inte längre några bestämmelser av betydelse. Det bör därför upphävas.
- (44) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa en inre marknad för bränsle för vägtransporter och mobila maskiner som inte är avsedda att användas för vägtransporter och att säkerställa efterlevnad av minimigränserna för miljöskydd vid användning av detta bränsle, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 98/70/EG

Direktiv 98/70/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs för vägfordon och mobila maskiner som inte är avsedda för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar när de inte är till sjöss), jordbruks- och skogsbrukstraktorer samt fritidsbåtar när de inte är till sjöss

- a) hälso- och miljöbaserade tekniska specifikationer för bränslen som är avsedda för motorer med styrd tändning och med kompressionständning, med beaktande av de tekniska kraven på sådana motorer, och
- b) ett mål för minskade växthusgasutsläpp under hela livscykeln.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) I första stycket ska

- i) punkt 3 ersättas med följande:

”3. *gasoljor avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar) och i jord- och skogsbruksmaskiner samt fritidsbåtar*: alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 19 41 och 2710 19 45 ^(*) och är avsedda att användas i de motorer med kompressions-tändning som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG ^(**), 97/68/EG ^(***) och 2000/25/EG ^(****).

^(*) KN-numren följer gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.6.1987, s. 1).

^(**) EGT L 164, 30.6.1994, s. 15.

^(***) EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

^(****) EGT L 173, 12.7.2000, s. 1.”

- ii) följande punkter läggs till:

”5. *medlemsstater med låga lufttemperaturer sommartid*: Danmark, Estland, Finland, Irland, Lettland, Litauen, Sverige och Förenade kungariket.

6. *växthusgasutsläpp under hela livscykeln*: alla nettoutsläpp av CO₂, CH₄ och N₂O som är att hänföra till bränslet (inklusive alla dess blandningskomponenter) eller till den energi som levererats. Detta inkluderar alla relevanta faser från extraktion eller odling inklusive ändrad markanvändning, transport och distribution, bearbetning och förbränning, oavsett var sådana utsläpp inträffar.

7. *växthusgasutsläpp per energienhet*: totala massan växthusgasutsläpp i koldioxidekvivalenter som har samband med bränslet eller den energi som levererats, delat med bränslets eller den levererade energins totala energiinnehåll (för bränsle uttryckt som dess låga värmevärde).

8. *leverantör*: en enhet som ansvarar för överföring av bränsle eller energi genom en punkt för punktskatteuppbörd, eller, om ingen punktskatt ska uppbäras, vilken som helst annan relevant enhet som utsetts av en medlemsstat.

9. *biodrivmedel*: samma innebörd som i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor ^(*).

^(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.”

⁽¹⁾ EGT L 74, 27.3.1993, s. 81.

b) Andra stycket ska utgå.

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2–6 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att bensen kan saluföras inom deras territorium endast om den uppfyller miljöspecifikationerna i bilaga I.

Medlemsstaterna får emellertid för de yttersta randområdena utfärda särskilda bestämmelser om införande av bensen med en högsta svavelhalt av 10 mg/kg. Medlemsstater som använder sig av denna bestämmelse ska underrätta kommissionen om detta.

3. Medlemsstaterna ska kräva att det på marknaden släpps ut bensen med en högsta syrehalt av 2,7 % och en högsta etanolhalt av 5 % fram till 2013, och får kräva att sådan bensen släpps ut på marknaden under längre tid om de anser detta nödvändigt. De ska se till att konsumenterna får lämplig information om andelen biodrivmedel i bensen och framför allt om lämplig användning av olika bensinblandningar.

4. Medlemsstater med låga sommartemperaturer får, med förbehåll för punkt 5, tillåta att bensen med ett högsta ångtryck av 70 kPa släpps ut på marknaden under sommarperioden.

Medlemsstater som inte omfattas av undantaget i första stycket får, med förbehåll för punkt 5, tillåta att bensen som innehåller etanol med ett högsta ångtryck av 60 kPa, plus det tillåtna undantaget för ångtryck enligt bilaga III, släpps ut på marknaden under sommarperioden, förutsatt att den använda etanolen är ett biodrivmedel.

5. Medlemsstater som vill tillämpa någotdera av undantagen i punkt 4 ska underrätta kommissionen om detta och lämna all relevant information. Kommissionen ska bedöma huruvida undantaget är önskvärt och hur länge det i så fall ska gälla, med beaktande av

- a) de socioekonomiska problem som undviks genom det högre ångtrycket, inklusive tidsbegränsade tekniska anpassningsbehov, och
- b) de miljö- eller hälsomässiga konsekvenserna av det högre ångtrycket och framför allt följderna för efterlevnaden av gemenskapens lagstiftning om luftkvalitet, såväl i den berörda medlemsstaten som i övriga medlemsstater.

Om kommissionens bedömning visar att undantaget kommer att leda till bristande efterlevnad av gemenskapens lagstiftning om luftkvalitet eller luftföroreningar,

inklusive tillämpliga gränsvärden och utsläppstak, ska ansökan avslås. Kommissionen ska även beakta tillämpliga målvärden.

Om kommissionen inte har framfört några invändningar inom sex månader efter det att all relevant information inkommit får medlemsstaten börja tillämpa undantaget.

6. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna även fortsättningsvis tillåta försäljning av små mängder blyhaltig bensen med en blyhalt på högst 0,15 g/l med högst 0,03 % av den totala försäljningen, för användning i äldre fordon av karakteristiskt slag och för distribution genom särskilda intressegrupper.”

b) Punkt 7 ska utgå.

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Dieselbränsle

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att dieselbränslen kan släppas ut på marknaden inom deras territorium endast om de uppfyller specifikationerna i bilaga II.

Trots kraven i bilaga II får medlemsstaterna tillåta att diesel med en halt av fettsyrametylester (Fame) på över 7 % släpps ut på marknaden.

Medlemsstaterna ska se till att konsumenterna får lämplig information om andelen biodrivmedel i dieselbränslen, särskilt om halten av Fame.

2. Medlemsstaterna ska se till att gasoljor som är avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), i jord- och skogsbruksmaskiner och i fritidsbåtar senast den 1 januari 2008 får släppas ut på marknaden inom deras territorium endast om dessa gasoljor har ett svavelinnehåll på högst 1 000 mg/kg. Från och med den 1 januari 2011 ska den högsta tillåtna svavelhalten i sådana gasoljor vara 10 mg/kg. Medlemsstaterna ska se till att andra flytande bränslen än sådana gasoljor får användas i fartyg på inre vattenvägar och i fritidsbåtar endast om bränslenas svavelhalt inte överstiger den högsta tillåtna svavelhalten i gasoljorna.

För att ta hänsyn till smärre föroreningar i leveranskedjan får dock medlemsstaterna från och med den 1 januari 2011 tillåta att gasoljor som är avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), och i jord- och skogsbruksmaskiner och fritidsbåtar har en svavelhalt på upp till 20 mg/kg vid den slutliga distributionen till slutanvändarna. Medlemsstaterna får fram till och med den 31 december 2011 även tillåta fortsatt utsläppande på marknaden av gasoljor med en svavelhalt på upp till 1 000 mg/kg, avsedda för järnvägsfordon och jord- och skogsbruksmaskiner, om de kan garantera att utsläppskontrollsystemens funktion inte kommer att äventyras.

3. Medlemsstaterna får för de yttersta randområdena utfärda särskilda bestämmelser om införande av dieselbränsle och gasoljor med en högsta svavelhalt av 10 mg/kg. Medlemsstater som använder sig av denna bestämmelse ska underrätta kommissionen om detta.

4. För medlemsstater med strängt vinterklimat får den maximala destillationspunkten på 65 % vid 250 °C för dieselbränslen och gasoljor ersättas med en maximal destillationspunkt på 10 % (volymprocent) vid 180 °C.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 7a

Minskade växthusgasutsläpp

1. Medlemsstaterna ska utse den leverantör eller de leverantörer som ansvarar för övervakningen och rapporteringen av växthusgasutsläpp per energienhet under hela livscykeln från det bränsle eller den energi som levereras. Medlemsstaterna ska se till att leverantörer av el avsedd för vägfordon kan välja att bidra till minskningskravet enligt punkt 2 om de kan visa att de på ett adekvat sätt kan mäta och övervaka den levererade elen till sådana fordon.

Med verkan från och med den 1 januari 2011 ska leverantörerna årligen rapportera till den myndighet som utsetts av medlemsstaten om växthusgasintensiteten hos de bränslen och den energi som levererats inom varje medlemsstat, genom att tillhandahålla minst följande information:

- Den totala volymen för varje typ av bränsle eller energi som levererats samt uppgifter om var bränslet eller energin köpts och om dess ursprung.
- Växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln.

Medlemsstaterna ska se till att rapporterna blir granskade.

Kommissionen ska vid behov ta fram riktlinjer för genomförandet av denna punkt.

2. Medlemsstaterna ska ålägga leverantörerna att så gradvis som möjligt minska växthusgasutsläppen per energienhet från bränslen och energi under hela livscykeln med upp till 10 % fram till den 31 december 2020, jämfört med den lägsta standard för bränslen som avses i punkt 5 b. Minskningen ska åstadkommas enligt följande:

- 6 % senast den 31 december 2020. Medlemsstaterna får kräva att leverantörerna för att åstadkomma denna minskning ska uppnå ett etappmål på 2 % senast den 31 december 2014 och på 4 % senast den 31 december 2017.

b) Ett vägledande ytterligare mål, om inget annat följer av artikel 9.1 h, på 2 % fram till den 31 december 2020, vilket ska åstadkommas genom en av eller båda följande metoder:

- Leverans av energi avsedd för transportändamål för användning i alla typer av vägfordon, mobila maskiner som inte är avsedda för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), jord- och skogsbruksmaskiner och fritidsbåtar.

- Användning av varje slag av teknik (inklusive avskiljning och lagring av koldioxid) som kan bidra till att minska växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln från det bränsle eller den energi som levereras.

c) Ett vägledande ytterligare mål, om inget annat följer av artikel 9.1 i, på 2 % fram till den 31 december 2020, vilket ska åstadkommas genom användning av tillgodohavanden som förvärvas genom Kyotoprotokollets mekanism för ren utveckling på de villkor som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (*), i syfte att få till stånd minskningar i bränsleleveranssektorn.

3. Växthusgasutsläpp under hela livscykeln från biodrivmedel ska beräknas i enlighet med artikel 7d. Växthusgasutsläpp under hela livscykeln från andra bränslen och från energi ska beräknas enligt en metod som fastställs i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

4. Medlemsstaterna ska se till att en grupp leverantörer kan välja att uppfylla minskningskraven enligt punkt 2 gemensamt. I sådana fall ska de anses vara en enda leverantör för de syften som anges i punkt 2.

5. De åtgärder som krävs för genomförandet av denna artikel, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4. Dessa åtgärder omfattar särskilt

- en metod för beräkning av växthusgasutsläpp under hela livscykeln från andra bränslen än biodrivmedel och från energi,

- en metod för att för de syften som anges i punkt 2 före den 1 januari 2011 fastställa en lägsta standard för bränslen baserad på växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln från fossila bränslen under 2010,

- eventuella bestämmelser som krävs för tillämpningen av punkt 4,

- en metod för att beräkna bidraget från eldrivna vägfordon, vilken ska vara förenlig med artikel 3.4 i direktiv 2009/28/EG.

(*) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.”

6. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 7b

Hållbarhetskriterier för biodrivmedel

1. Oavsett om råvarorna odlats inom eller utanför gemenskapens territorium ska energi från biodrivmedel beaktas för de syften som anges i artikel 7a endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna i punkterna 2–6 i den här artikeln.

Biodrivmedel som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver emellertid endast uppfylla hållbarhetskriterierna i punkt 2 i den här artikeln för att beaktas för de syften som anges i artikel 7a.

2. De minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel för de syften som anges i punkt 1 ska vara åtminstone 35 %.

Från och med den 1 januari 2017 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel för de syften som anges i punkt 1 vara åtminstone 50 %. Från och med den 1 januari 2018 ska denna minskning av växthusgasutsläppen vara åtminstone 60 % för biodrivmedel som producerats i anläggningar vars produktion startat den 1 januari 2017 eller senare.

De minskade växthusgasutsläppen genom användning av biodrivmedel ska beräknas i enlighet med artikel 7d.1.

För biodrivmedel som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008, ska det första stycket tillämpas från och med den 1 april 2013.

3. Biodrivmedel som beaktas för de syften som anges i punkt 1 får inte produceras från råvaror från mark som har stort värde för den biologiska mångfalden, dvs. mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av något av följande, oavsett om marken fortfarande har denna status:

a) Naturskog och annan trädbevuxen mark, dvs. skog och annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störs i betydande utsträckning.

b) Områden som utsetts

i) i lag eller av den relevanta behöriga myndigheten för naturskyddssyften, eller

ii) för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, förutsatt att de erkänts i enlighet med artikel 7c.4 andra stycket,

om det inte finns belägg för att produktionen av råvarorna inte påverkar dessa naturskyddssyften.

c) Gräsmark med stor biologisk mångfald som är

i) naturlig, dvs. gräsmark som skulle förbli gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och ekologiska särdrag och processer, eller

ii) icke naturlig, dvs. gräsmark som skulle upphöra att vara gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som är rik på arter och inte skadad, om det inte finns belägg för att insamlande av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark.

Kommissionen ska fastställa kriterier och geografisk räckvidd för de gräsområden som ska omfattas av första stycket c. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

4. Biodrivmedel som beaktas för de syften som anges i punkt 1 ska inte produceras från råvaror från mark med stora kollager, dvs. mark vars status i januari 2008 utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det.

a) Våtmarker, dvs. mark som under hela året, eller en betydande del av året, är täckt eller genomdränkt av vatten.

b) Kontinuerligt beskogade områden, dvs. mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

c) Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att, när metoden som anges i del C i bilaga IV tillämpas, villkoren i punkt 2 i denna artikel skulle uppfyllas.

Bestämmelserna i den här punkten gäller inte om marken, vid tidpunkten då råvarorna anskaffades, hade samma status som i januari 2008.

5. Biodrivmedel som beaktas för de syften som anges i punkt 1 ska inte framställas från råvaror som erhålls från mark som var torvmark i januari 2008, om det inte finns belägg för att odling och skörd av detta råmaterial inte medför dränering av tidigare odikad mark.

6. Jordbruksråvaror som odlats i gemenskapen och som används för produktion av biodrivmedel som beaktas för de syften som anges i artikel 7a ska införskaffas i enlighet med kraven och normerna i de bestämmelser som avses under rubriken Miljö i del A och i punkt 9 i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (*) samt i enlighet med de minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anges i artikel 6.1 i den förordningen.

7. Kommissionen ska, för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till biodrivmedel eller till råvaror för biodrivmedel som används i gemenskapen, vartannat år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de nationella åtgärder som vidtas för att beakta hållbarhetskriterierna i punkterna 2–5 och för att skydda mark, vatten och luft. Den första rapporten ska överlämnas 2012.

Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken inverkan den ökade efterfrågan på biodrivmedel har haft på den sociala hållbarheten i gemenskapen och i tredjeländer och om vilken verkan gemenskapens biodrivmedelspolitik har haft på tillgången till livsmedel till överkomligt pris, särskilt för människor som lever i utvecklingsländer, samt om bredare utvecklingsfrågor. Rapporterna ska ta upp respekten för markrättigheter. Rapporterna ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor för råvaror till biodrivmedel som används i gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört var och en av följande ILO-konventioner:

- Konvention (nr 29) angående tvångs- eller obligatoriskt arbete.
- Konvention (nr 87) angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten.
- Konvention (nr 98) angående tillämpning av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten.
- Konvention (nr 100) angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde.
- Konvention (nr 105) angående avskaffande av tvångsarbete.

— Konvention (nr 111) angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.

— Konvention (nr 138) om minimiålder för tillträde till arbete.

— Konvention (nr 182) om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete.

Dessa rapporter ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till råvaror för biodrivmedel som används inom gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört

— Cartagenaprotokollet om biosäkerhet,

— konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter.

Den första rapporten ska överlämnas 2012. Kommissionen ska vid behov föreslå korrigerande åtgärder, i synnerhet om det visar sig att produktionen av biodrivmedel i betydande grad påverkar livsmedelspriserna.

8. Med avseende de syften som anges i punkt 1 får medlemsstaterna inte av andra skäl som rör hållbarhet vägra att beakta biodrivmedel som erhållits i enlighet med denna artikel.

Artikel 7c

Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel

1. I de fall biodrivmedel ska beaktas för de syften som anges i artikel 7a, ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de hållbarhetskriterier som anges i artikel 7b.2–7b.5 har uppfyllts. För detta syfte ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som

- a) medger att partier med råvaror eller biodrivmedel med olika hållbarhetsegenskaper kan blandas,
- b) kräver information om hållbarhetsegenskaperna hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplade till blandningen, och
- c) fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

2. Kommissionen ska 2010 och 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om driften av den massbalansmetod för kontroll av överensstämmelse som beskrivs i punkt 1 och om möjligheten att tillåta andra kontrollmetoder för vissa eller alla typer av råvaror eller biodrivmedel. Kommissionen ska i sin bedömning beakta de kontrollmetoder där information om hållbarhetsegenskaper inte behöver vara fysiskt kopplad till vissa partier eller blandningar. Vid bedömningen ska man beakta behovet av att bibehålla kontrollsystemets integritet och effektivitet, samtidigt som man undviker att lägga en orimligt tung börda på industrin. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet beträffande användningen av andra kontrollmetoder.

3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information och att de på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att informationen genomgår en tillfredsställande oberoende granskning och att de tillhandahåller bevis på att detta har gjorts. Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.

Den information som avses i första stycket ska i synnerhet inbegripa information om hur hållbarhetskriterierna i artikel 7b.2–7b.5 har respekterats och lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att skydda mark, vatten och luft, för att återställa skadad mark, för att undvika överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att ta hänsyn till de aspekter som avses i artikel 7b.7 andra stycket.

Kommissionen ska i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 11.3 upprätta en förteckning över den lämpliga och relevanta information som avses i de första två styckena. Den ska särskilt se till att tillhandahållandet av informationen inte innebär en orimligt tung administrativ börda för aktörerna i allmänhet och för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ i synnerhet.

De skyldigheter som anges i denna punkt ska gälla oavsett om biodrivmedlen produceras inom gemenskapen eller importeras.

Medlemsstaterna ska i aggregerad form lägga fram den information som avses i första stycket för kommissionen. Kommissionen ska offentliggöra denna information på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24 i direktiv 2009/28/EG i sammanfattad form, där konfidentialiteten hos kommersiellt känsliga uppgifter bevaras.

4. Gemenskapen ska sträva efter att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer vilka innehåller bestämmelser om hållbarhetskriterier som motsvarar de kriterier som fastställs i detta direktiv. När gemenskapen har ingått avtal vilka innehåller bestämmelser i ämnen som omfattas av de hållbarhetskriterier som anges i artikel 7b.2–7b.5, får kommissionen besluta att dessa avtal visar att biodrivmedel som produceras från råvaror som odlats i dessa länder uppfyller hållbarhetskriterierna i fråga. Vid ingåendet av dessa avtal ska särskild uppmärksamhet ägnas de åtgärder som vidtagits för att bevara områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionskydd), skydd av mark, vatten och luft, indirekta ändringar i markanvändning, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 7b.7 andra stycket.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av biomassa-produkter innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 7b.2 eller visar att leveranserna av biodrivmedel uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 7b.3–7b.5. Kommissionen får besluta att dessa system innehåller tillförlitliga uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits för att skydda områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionskydd), skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt om de aspekter som avses i artikel 7b.7 andra stycket. Kommissionen får också erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, vid tillämpning av artikel 7b.3 b ii.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 7b.2.

Kommissionen får besluta att mark som omfattas av ett nationellt eller regionalt program för återställande av allvarligt skadad eller kraftigt förorenad mark uppfyller de kriterier som fastställs i del C punkt 9 i bilaga IV.

5. För att kommissionen ska fatta beslut i enlighet med punkt 4 krävs det att avtalet eller systemet uppfyller tillfredsställande normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning. System för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp ska också uppfylla de krav på metoder som anges i bilaga IV. Förteckningar över de områden med stort värde

för den biologiska mångfalden som avses i artikel 7b.3 b ii ska uppfylla tillfredsställande normer för objektivitet och överensstämma med internationellt erkända normer samt kunna överklagas på lämpligt sätt.

6. Beslut enligt punkt 4 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 11.3. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

7. Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett avtal eller system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4, i den utsträckning som omfattas av det beslutet, får en medlemsstat inte kräva att leverantören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterier som fastställs i artikel 7b.2–7b.5 eller information om de åtgärder som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln.

8. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen undersöka tillämpningen av artikel 7b i fråga om en källa för biodrivmedel och, inom sex månader från mottagandet av en begäran och i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 11.3, besluta om den berörda medlemsstaten får beakta biodrivmedel från den källan med avseende på de syften som anges i artikel 7a.

9. Senast den 31 december 2012 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om

- a) effektiviteten hos systemet för tillhandahållande av information om hållbarhetskriterier, och
- b) huruvida det är genomförbart och lämpligt att införa bindande krav i fråga om skyddet av luft, mark eller vatten, med hänsyn till de senaste vetenskapliga rönen och till gemenskapens internationella förpliktelser.

Vid behov ska kommissionen föreslå korrigerande åtgärder.

Artikel 7d

Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel under hela livscykeln

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 7a och artikel 7b.2 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användning av biodrivmedel under hela livscykeln beräknas enligt följande, nämligen

- a) genom att använda normalvärdet när ett normalvärde för minskningen av växthusgasutsläppen för en produktionskedja för biodrivmedel fastställs i del A eller B i bilaga IV och när e_1 -värdet för dessa biodrivmedel, som beräknas i enlighet med del C punkt 7 i bilaga IV, är lika med eller mindre än noll,
- b) genom att använda ett faktiskt värde som beräknas i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga IV, eller

- c) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i den formel som avses i del C punkt 1 i bilaga IV, varvid de disaggregerade normalvärdena i del D eller E i bilaga IV får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga IV för alla övriga faktorer.

2. Senast den 31 mars 2010 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport med en förteckning över de områden på deras territorier som klassificeras som nivå 2 enligt den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) eller som en mer disaggregerad Nuts-nivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) (**), när de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas vara lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken 'Disaggregerade normalvärden för odling' i del D i bilaga IV till detta direktiv, varvid rapporten ska åtföljas av en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa förteckningen. Metoden ska beakta markegenskaperna, klimatet och förväntad skördenivå.

3. Normalvärdena i del A i bilaga IV och de disaggregerade normalvärdena för odling i del D i bilaga IV får användas endast om råvarorna

- a) odlas utanför gemenskapen,
- b) odlas inom gemenskapen i områden som ingår i de förteckningar som avses i punkt 2, eller
- c) är avfall eller restprodukter som inte härrör från jordbruk, vattenbruk eller fiske.

För biodrivmedel som inte omfattas av led a, b eller c ska de faktiska värdena för odling användas.

4. Senast den 31 mars 2010 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om möjligheten att upprätta förteckningar över områden i tredjeländer där de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas bli lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken 'Odling' i del D i bilaga IV, varvid rapporten om möjligt ska åtföljas av sådana förteckningar och en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa dem. Rapporten ska vid behov åtföljas av relevanta förslag.

5. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 och därefter vartannat år rapportera om de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i delarna B och E i bilaga IV, med särskilt beaktande av utsläpp från transporter och bearbetning, och får om nödvändigt besluta att korrigera värdena. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

6. Kommissionen ska senast den 31 december 2010 lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet med en översyn av konsekvenserna av indirekta ändringar av markanvändning på växthusgasutsläppen och möjliga vägar för att minimera dessa konsekvenser. Rapporten ska, vid behov, åtföljas av ett förslag, som grundar sig på bästa tillgängliga vetenskapliga rön, och innehålla en konkret metod för utsläpp från förändringar i kollager som orsakas av indirekta ändringar av markanvändningen, för att säkerställa efterlevnad av detta direktiv, särskilt artikel 7b.2.

Ett sådant förslag ska omfatta nödvändiga skyddsåtgärder för att ge säkerhet åt investeringar, som gjorts innan denna metod tillämpas. Med avseende på anläggningar som producerade biodrivmedel före slutet av 2013 ska tillämpningen av de åtgärder som avses i första stycket inte, förrän den 31 december 2017, leda till att biodrivmedel som produceras i dessa anläggningar inte anses uppfylla hållbarhetskriterierna enligt detta direktiv om de annars hade gjort det, under förutsättning att dessa biodrivmedel medför en minskning av växthusgasutsläpp på minst 45 %. Detta ska gälla för biodrivmedelsanläggningarnas kapacitet vid slutet av 2012.

Europaparlamentet och rådet ska sträva efter att fatta beslut senast den 31 december 2012 om sådana eventuella förslag som lagts fram av kommissionen.

7. Bilaga IV får anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bland annat genom tillägg av värden för ytterligare produktionskedjor för biodrivmedel för samma eller för andra råvaror och genom ändring av den metod som fastställs i del C. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

När det gäller anpassning av normalvärdena och den metod som fastställs i bilaga IV, ska särskild uppmärksamhet ägnas

- redovisningsmetoden för avfall och restprodukter,
- redovisningsmetoden för samprodukter,
- redovisningsmetoden för kraftvärme, och
- den status som tilldelas skörderester som samprodukter.

Normalvärdena för biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja ska ses över så snart som möjligt.

Eventuella ändringar av eller tillägg till förteckningen över normalvärden i bilaga IV ska uppfylla följande:

a) Om bidraget till de totala utsläppen från en faktor är litet, om avvikelserna är begränsade eller om det är mycket dyrt eller besvärligt att fastställa de faktiska värdena, ska normalvärdena vara typiska för normala produktionsprocesser.

b) I alla övriga fall ska normalvärdena vara konservativa jämfört med normala produktionsprocesser.

8. Detaljerade definitioner ska fastställas, inbegripet de tekniska specifikationer som krävs för de kategorier som anges i del C punkt 9 i bilaga IV. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

Artikel 7e

Genomförandeåtgärder och rapporter om hållbarhet när det gäller biodrivmedel

1. De genomförandeåtgärder som avses i artiklarna 7b.3 andra stycket, 7c.3 tredje stycket, 7c.6, 7c.8, 7d.5, 7d.7 första stycket och 7d.8 ska även fullt ut beakta de syften som anges i direktiv 2009/28/EG.

2. De rapporter från kommissionen till Europaparlamentet och rådet som avses i artiklarna 7b.7, 7c.2, 7c.9, 7d.4, 7d.5 och 7d.6 första stycket, liksom de rapporter och den information som lämnats in i enlighet med artikel 7c.3 första och femte styckena och artikel 7d.2, ska utarbetas och överlämnas i enlighet med såväl direktiv 2009/28/EG som med det här direktivet.

(*) EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

(**) EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.”

7. Artikel 8.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska övervaka att kraven i artiklarna 3 och 4 uppfylls för bensen och dieselbränslen, på grundval av de analysmetoder som anges i Europastandarderna EN 228:2004 och EN 590:2004.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 8a

Metalltillsatser

1. Kommissionen ska göra en bedömning av de risker för hälsa och miljö som är förenade med användningen av metalltillsatser i bränsle och ska utveckla en testmetod för detta ändamål. Den ska rapportera sina slutsatser till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2012.

2. Innan en testmetod enligt punkt 1 har utvecklats ska förekomsten av metalltillsatsen metylcyclopentadienylmangantrikarbonyl (MMT) i bränsle begränsas till 6 mg Mn per liter från och med den 1 januari 2011. Gränsvärdet ska vara 2 mg Mn per liter från och med den 1 januari 2014.

3. Det gränsvärde för MMT-halten i bränsle som anges i punkt 2 ska ses över på grundval av resultaten från den bedömning som ska göras med användning av den testmetod som avses i punkt 1. Det får sänkas till noll om detta är motiverat enligt riskbedömningen. Gränsvärdet får inte höjas om detta inte är motiverat enligt riskbedömningen. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.

4. Medlemsstaterna ska se till att en märkning med uppgifter om innehållet av metalltillsatser i bränsle visas på alla ställen där ett bränsle med metalltillsatser tillhandahålls konsumenterna.

5. Märkningen ska innehålla följande text: 'Innehåller metalltillsatser'.

6. Märkningen ska fästas väl synlig på det ställe där bränsletypen anges. Märkningen ska ha en storlek och ett typsnitt som gör den väl synlig och lätt att läsa."

9. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Rapportering

1. Kommissionen ska, senast den 31 december 2012 och därefter vart tredje år, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med ett förslag om ändringar av detta direktiv. Rapporten ska särskilt behandla följande:

- a) Användningen och utvecklingen av fordonsteknik, särskilt möjligheten att öka den högsta tillåtna andelen biodrivmedel i bensen och diesel och behovet att se över det datum som anges i artikel 3.3.
- b) Gemenskapens politik för koldioxidutsläpp från vägtransportfordon.
- c) Möjligheten att tillämpa kraven i bilaga II, särskilt gränsvärdet för polycykliska aromatiska kolväten, på mobila maskiner som inte är avsedda för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), jord- och skogsbruksmaskiner och fritidsbåtar.
- d) Ökad användning av rengörande tillsatser i bränsle.
- e) Användningen av andra metalltillsatser än MMT i bränsle.

f) Den totala volym komponenter som används i bensen och diesel med beaktande av gemenskapens miljölagstiftning, inklusive målen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (*) och dess dotterdirektiv.

g) De konsekvenser som minskningsmålet för växthusgasutsläpp i artikel 7a.2 får för systemet för handel med utsläppsrätter.

h) Det eventuella behovet att anpassa artiklarna 2.6, 2.7 och 7a.2 b för att bedöma tänkbara bidrag till uppnåendet av minskningsmålet för växthusgasutsläpp på upp till 10 % fram till 2020. Dessa överväganden ska baseras dels på möjligheterna att minska växthusgasutsläppen under hela livscykeln från bränslen och energi inom gemenskapen, med särskild hänsyn till utvecklingen i fråga om miljösäker användning av teknik för avskiljning och lagring av koldioxid och eldrivna vägfordon, dels på kostnadseffektiviteten hos metoderna för utsläppsminskning enligt artikel 7a.2 b.

i) Möjligheten att införa ytterligare åtgärder för leverantörer, så att de kan minska växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln med 2 % jämfört med den lägsta standard för bränsle som avses i artikel 7a.5 b, genom att använda tillgodohavanden som förvärvats via Kyotoprotokollets mekanism för ren utveckling i enlighet med de villkor som fastställs i direktiv 2003/87/EG, för att bedöma ytterligare tänkbara bidrag till uppnåendet av minskningsmålet för växthusgasutsläpp på upp till 10 % fram till 2020 i enlighet med artikel 7a.2 c i detta direktiv.

j) En uppdaterad analys av kostnaden och nyttan och av konsekvenserna av att det högsta tillåtna ångtrycket för bensen under sommarperioden minskas till under 60 kPa.

2. Senast 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om uppnåendet av 2020 års mål för växthusgasutsläpp enligt artikel 7a, varvid hänsyn ska tas till behovet av konsekvens mellan detta mål och målet om andelen förnybar energi på transportområdet enligt artikel 3.3 i direktiv 2009/28/EG, mot bakgrund av de rapporter som avses i artikel 23.8 och 23.9 i det direktivet.

Vid behov ska kommissionen till sin rapport foga ett förslag om ändring av målet.

(*) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1."

10. Artikel 10.1 ska ersättas med följande:

”1. Om de tillåtna analytiska metoder som avses i bilaga I eller II måste anpassas till tekniska framsteg får ändringar som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4. Bilaga III får också anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 11.4.”

11. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Med undantag för de fall som avses i punkt 2 ska kommissionen biträdas av kommittén för bränslekvalitet.

2. För frågor som rör hållbarhet för biodrivmedel enligt artiklarna 7b, 7c och 7d ska kommissionen biträdas av den kommitté för hållbarhet för biodrivmedel och flytande bio-bränslen som avses i artikel 25.2 i direktiv 2009/28/EG.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.”

12. Artikel 14 ska utgå.

13. Bilagorna I, II, III och IV ska ersättas med den text som återges i bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Ändring av direktiv 1999/32/EG

Direktiv 1999/32/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. *marina bränslen*: alla petroleumbaserade flytande bränslen som används eller som är avsedda att användas ombord på ett fartyg, inbegripet de bränslen som anges i definitionen i ISO 8217. De omfattar alla petroleumbaserade flytande bränslen som används ombord på fartyg som används i inlands-sjöfart eller på fritidsbåtar, i enlighet med definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monterar i mobila maskiner som inte är avsedda att

användas för transporter på väg (*) och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar (**), när dessa fartyg är till sjöss.

(*) EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

(**) EGT L 164, 30.6.1994, s. 15.”

b) Punkt 3j ska utgå.

2. Artikel 4b ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande: ”**Maximal svavelhalt i marina bränslen som används av fartyg i gemenskapshamnar**”

b) Punkt 1 a ska utgå.

c) Punkt 2 b ska utgå.

3. I artikel 6.1a ska tredje stycket ersättas med följande:

”Stickprovskontrollen ska börja den dag det tillämpliga gränsvärdet för maximal svavelhalt i bränslet träder i kraft. Den ska utföras med tillräcklig frekvens, i tillräcklig mängd och på ett sådant sätt att proven är representativa för det undersökta bränslet och för det bränsle som används av fartyg när de befinner sig på de havsområden och i de hamnar som berörs.”

Artikel 3

Upphävande

Direktiv 93/12/EEG ska upphöra att gälla.

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2010.

De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 6***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA

"BILAGA I

MILJÖSPECIFIKATIONER FÖR MARKNADSBRÄNSLEN AVSEDDA FÖR FORDON MED STYRD TÄNDNING

Typ: **Bensin**

Parameter ⁽¹⁾	Enhet	Gränsvärden ⁽²⁾	
		Minsta	Högsta
Forskningsoktantal		95 ⁽³⁾	—
Motoroktantal		85	—
Ångtryck, sommartid ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destillering:			
— avdunstning vid 100 °C	% v/v	46,0	—
— avdunstning vid 150 °C	% v/v	75,0	—
Kolväteanalys			
— olefiner	% v/v	—	18,0
— aromatiska föreningar	% v/v	—	35,0
— bensen	% v/v	—	1,0
Syrehalt	% m/m		3,7
Oxygenater			
— Metanol	% v/v		3,0
— Etanol (stabiliseringsmedel kan vara nödvändigt)	% v/v		10,0
— Isopropylalkohol	% v/v	—	12,0
— Tertiär-butylalkohol	% v/v	—	15,0
— Isobutylalkohol	% v/v	—	15,0
— Etrar som innehåller fem eller flera kolatomer per molekyl	% v/v	—	22,0
— Andra oxygenater ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Svavelhalt	mg/kg	—	10,0
Blyhalt	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Testmetoderna ska vara de som specificeras i EN 228:2004. Medlemsstaterna får anta de analytiska metoder som specificeras i EN 228:2004 som ersättningsstandard om det kan visas att dessa är minst lika tillförlitliga och exakta som den analysmetod de ersätter.

⁽²⁾ De värden som anges i specifikationen är verkliga värden. Vid fastställandet av gränsvärden har villkoren i EN ISO 4259:2006 "Petroleum products – Determination and application of precision data in relation to methods of test" tillämpats, och vid fastställandet av ett minivärde har en minsta skillnad på 2R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultatet från enskilda mätningar ska tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Medlemsstaterna får besluta att fortsätta att tillåta utsläppande på marknaden av vanlig blyfri bensin med ett lägsta motoroktantal (MON) på 81 och ett lägsta forskningsoktantal (RON) på 91.

⁽⁴⁾ Sommarperioden ska börja senast den 1 maj och sluta tidigast den 30 september. För medlemsstater med låga sommartemperaturer ska sommarperioden börja senast den 1 juni och sluta tidigast den 31 augusti.

⁽⁵⁾ För medlemsstater med låga sommartemperaturer som omfattas av ett undantag enligt artikel 3.4 och 3.5 ska det maximala ångtrycket vara högst 70 kPa. För medlemsstater som i enlighet med artikel 3.4 och 3.5 omfattas av ett undantag för bensin som innehåller etanol ska det maximala ångtrycket vara 60 kPa, plus undantaget för ångtryck enligt bilaga III.

⁽⁶⁾ Andra primära alkoholer och etrar med en slutlig kokpunkt som högst motsvarar den som anges i EN 228:2004.

BILAGA II

MILJÖSPECIFIKATIONER FÖR MARKNADSBRÄNSLEN AVSEDDA FÖR FORDON MED FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED KOMPRESIONSTÄNDNING

Typ: Diesel

Parameter ⁽¹⁾	Enhet	Gränsvärden ⁽²⁾	
		Minsta	Högsta
Cetantal		51,0	—
Densitet vid 15 °C	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destillering:			
— temp. vid 95 % v/v:	°C	—	360,0
Polycykliska aromatiska kolväten	% m/m	—	8,0
Svavelhalt	mg/kg	—	10,0
Fame-halt – EN 14078	% v/v	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Testmetoderna ska vara de som specificeras i EN 590:2004. Medlemsstaterna får anta de analytiska metoder som specificeras i EN 590:2004 som ersättningsstandard om det kan visas att dessa är minst lika tillförlitliga och exakta som den analysmetod de ersätter.

⁽²⁾ De värden som anges i specifikationen är verkliga värden. Vid fastställandet av gränsvärden har villkoren i EN ISO 4259:2006 "Petroleum products – Determination and application of precision data in relation to methods of test" tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultatet från enskilda mätningar ska tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Fame ska överensstämma med EN 14214.

BILAGA III

UNDANTAG FÖR ÅNGTRYCK FÖR BENSIN MED BIOETANOL

Bioetanolhalt (%v/v)	Undantag för ångtryck (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Det tillåtna undantaget för ångtryck för ett etanolinnehåll som ligger mellan de uppräknade värdena ska fastställas genom linjär interpolering mellan de värden för etanolhalt som ligger ovanför och under det mellanliggande värdet.

BILAGA IV

BESTÄMMELSER FÖR BERÄKNING AV VÄXTHUSGASPÅVERKAN FRÅN BIODRIVMEDEL
UNDER HELA LIVSCYKELN

A. Typiska värden och normalvärden för biodrivmedel när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidkvivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av sockerbetor	61 %	52 %
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32 %	16 %
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32 %	16 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	45 %	34 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	53 %	47 %
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	69 %	69 %
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	56 %	49 %
Etanol av sockerrör	71 %	71 %
ETBE (etyltertiärbutyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE (tert-amyletyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	45 %	38 %
Biodiesel av solros	58 %	51 %
Biodiesel av sojaböner	40 %	31 %
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	36 %	19 %
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	62 %	56 %
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*) avfallsolja	88 %	83 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	51 %	47 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	65 %	62 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	40 %	26 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	68 %	65 %
Ren vegetabilisk olja av raps	58 %	57 %
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	80 %	73 %
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	84 %	81 %
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	86 %	82 %

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (!).

B. Uppskattade typiska värden respektive normalvärden för framtida biodrivmedel som inte, eller bara i försumbar omfattning, fanns på marknaden i januari 2008, när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidekvivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av vetehalm	87 %	85 %
Etanol av virkesavfall	80 %	74 %
Etanol av odlad skog	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	93 %	93 %
DME (dimetyleter) av virkesavfall	95 %	95 %
DME av odlad skog	92 %	92 %
Metanol av virkesavfall	94 %	94 %
Metanol av odlad skog	91 %	91 %
MTBE (metylteriärbutyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

C. Metod

1. Växthusgasutsläppen från produktion och användning av biodrivmedel beräknas enligt följande:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

där

E = totala utsläpp från användningen av bränslet,

e_{ec} = utsläpp från utvinning eller odling av råvaror,

e_l = på år fördelade utsläpp från förändringar av kollagret till följd av förändrad markanvändning,

e_p = utsläpp från bearbetning,

e_{td} = utsläpp från transport och distribution,

e_u = utsläpp från bränsle som används,

e_{sca} = utsläppsminskningar genom beständig inlagring av kol i marken genom förbättrade jordbruksmetoder,

e_{ccs} = utsläppsminskningar genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring,

e_{ccr} = utsläppsminskningar genom avskiljning och ersättning av koldioxid, och

e_{ee} = utsläppsminskningar genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion.

Utsläpp från tillverkning av maskiner och utrustning ska inte räknas med.

2. Växthusgasutsläpp från bränslen, E , ska uttryckas som gram koldioxidekvivalenter per MJ bränsle, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Med undantag från punkt 2 får värden som beräknas i form av $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ anpassas för att ta hänsyn till skillnader mellan bränslen när det gäller mängden nyttigt arbete, uttryckt som km/MJ . Sådana anpassningar får bara göras om man kan visa att det finns skillnader i mängden nyttigt arbete som utförts.
4. De minskade växthusgasutsläppen till följd av användningen av biodrivmedel beräknas enligt följande:

$$\text{UTSLÄPPSMINSKNING} = (E_F - E_B)/E_F$$

där

E_B = totala utsläpp från biodrivmedlet,

E_F = totala utsläpp från den fossila motsvarigheten.

5. De växthusgaser som omfattas av punkt 1 är CO₂, N₂O och CH₄. Vid beräkningen av koldioxidekvivalenter ska följande värden användas för dessa gaser:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Utsläpp från extraktion eller odling av råvaror, e_{ec} , ska omfatta utsläpp från själva extraktions- eller odlingsprocessen, från insamlingen av råvaror, från avfall och utlakning, och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid uttag eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Certifierade minskningar av växthusgasutsläppen från fackling vid oljeproduktionsanläggningar överallt i världen ska dras av. Då man uppskattar utsläppen från odling är det tillåtet att, i stället för faktiska värden, utgå från medelvärden från geografiska områden som är mindre än de som används vid beräkningen av normalvärden.

7. De årliga utsläppen från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning, e_t , beräknas genom att de totala utsläppen fördelas jämnt över 20 år. Följande formel ska användas:

$$e_t = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

där

e_t = årligt växthusgasutsläpp från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning (uttryckt som massan koldioxidekvivalenter per enhet biobränsleenergi),

CS_R = kollager per ytenhet för referensmarkanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation). Referensmarkanvändningen är den användning som marken hade antingen i januari 2008 eller 20 år innan råvaran erhöles, beroende på vilket som inträffar senare,

CS_A = kollager per ytenhet för den faktiska markanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation); om kollagret ackumuleras under mer än ett år ska det värde som tilldelas CS_A vara det beräknade lagret per ytenhet efter tjugo år eller när grödan når mognad, beroende på vilket som inträffar först,

P = grödorns produktivitet (uttryckt som mängden energi från biodrivmedel per ytenhet per år), och

e_B = bonus på 29 gCO_{2eq}/MJ biodrivmedel, om biomassa erhålls från återställd skadad mark under de förutsättningar som anges i punkt 8.

8. Bonusen på 29 gCO_{2eq}/MJ ska beviljas om det kan styrkas att marken

a) i januari 2008 inte användes för jordbruk eller annan verksamhet, och

b) faller inom någon av följande kategorier:

i) Allvarligt skadad mark, inbegripet mark som tidigare användes för jordbruk.

ii) Kraftigt förorenad mark.

Bonusen på 29 gCO_{2eq}/MJ ska vara tillämplig upp till 10 år från och med dagen för omställning av marken till jordbruk, om en regelbunden ökning av kollagret och en betydande minskning av erosionen för mark enligt led i garanteras och markföroreningen för mark enligt led ii minskas.

9. Kategorierna i 8 b definieras enligt följande:

a) *allvarligt skadad mark*: mark som under en längre tid antingen har försälsats i betydande omfattning eller vars halt av organiska ämnen varit särskilt låg och som drabbats av kraftig erosion.

b) *kraftigt förorenad mark*: mark som är olämplig för livsmedels- eller foderproduktion på grund av markförorening.

Sådan mark ska inbegripa mark som varit föremål för ett kommissionsbeslut i enlighet med artikel 7c.3 fjärde stycket.

(¹) Den kvot som erhålls när molekylvikten för CO₂ (44,010 g/mol) divideras med molekylvikten för kol (12,011 g/mol) är lika med 3,664.

10. Den vägledning som antagits i enlighet med punkt 10 i del C i bilaga V till direktiv 2009/28/EG ska tjäna som grund för beräkningen av kollager på land vid tillämpningen av det här direktivet.
11. Utsläpp från bearbetning, e_p , ska omfatta utsläpp från själva bearbetningen, från avfall och läckage, och från produktionen av kemikalier och produkter som används vid bearbetningen.

När man ska redovisa användningen av sådan el som inte producerats i bränsleproduktionsanläggningen ska växthusgasutsläppen vid produktion och distribution av denna el antas motsvara de genomsnittliga utsläppen vid produktion och distribution av el i en angiven region. Med undantag från denna bestämmelse får producenter använda sig av ett genomsnittsvärde för en enskild anläggning för elproduktion när det gäller el som producerats av den anläggningen, förutsatt att den inte är ansluten till elnätet.

12. Utsläpp från transporter och distribution, e_{td} , ska omfatta utsläpp från transport och lagring av råvaror och halvfabrikat och från lagring och distribution av färdigt material. Utsläpp från transporter och distribution som ska beaktas enligt punkt 6 ska inte omfattas av den här punkten.
13. Utsläpp från bränsle som används, e_w , ska antas vara noll för biodrivmedel.
14. Minskade utsläpp genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring, e_{ccs} , som inte redan har redovisats i e_p , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning och upptag av CO₂ med direkt koppling till extraktion, transport, bearbetning och distribution av bränsle.
15. Minskade utsläpp genom avskiljning och ersättning av koldioxid, e_{ccr} , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning av CO₂ vars kol kommer från biomassa och som ersätter CO₂ av fossilt ursprung som används i kommersiella produkter och tjänster.
16. Minskade utsläpp genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion, e_{ev} , ska beaktas i förhållande till överskottsel som producerats i bränsleproduktionssystem med kraftvärme, utom då det bränsle som används för kraftvärmeproduktionen är en produkt som erhålles tillsammans med drivmedlet i samma process (samprodukt) och som inte består av skörderester från jordbruket. Vid redovisningen av denna överskottsel ska kraftvärmeenheten antas vara så stor som krävs för att precis fylla minimibehovet av värme för bränsleproduktionen. De minskade växthusgasutsläpp som är kopplade till denna överskottsel ska antas motsvara mängden växthusgas som skulle släppas ut om en lika stor mängd el producerades i ett kraftverk där samma bränsle användes som i kraftvärmeenheten.
17. Om en bränsleproduktionsprocess både producerar det bränsle för vilket utsläpp beräknas och en eller flera andra produkter (samprodukter), ska växthusgasutsläppen fördelas mellan bränslet (eller dess mellanprodukt) och samprodukterna i förhållande till deras energiinnehåll (fastställt som det lägre värmevärdet när det gäller produkter andra samprodukter än el).
18. Vid beräkningen i punkt 17 ska de utsläpp som fördelas bestå av $e_{ec} + e_l$ + de fraktioner av e_p , e_{td} och e_{ee} som äger rum till och med det processteg där en samprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan "tilldelning" i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från drivmedelsproduktionen.

Alla samprodukter, inbegripet el som inte omfattas av punkt 16, tas med i denna beräkning, utom skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal. Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen.

Avfall och skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal, liksom bearbetningsrester, inklusive råglycerin (glycerin som inte är raffinerat), ska anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in.

När det gäller bränslen som produceras i raffinaderier ska analysenheten för beräkningen i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.

19. Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_F vara de senast tillgängliga faktiska genomsnittsutsläppen från den fossila delen av bensin och diesel som förbrukats i gemenskapen enligt rapporteringen i enlighet med detta direktiv. Om sådana uppgifter saknas ska värdet 83,8 gCO_{2eq}/MJ användas.

D. Disaggregerade normalvärden för biodrivmedel

Disaggregerade normalvärden för odling: "e_{cc}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	12	12
Etanol av vete	23	23
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	20	20
Etanol av sockerrör	14	14
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	29	29
Biodiesel av solros	18	18
Biodiesel av sojabönor	19	19
Biodiesel av palmolja	14	14
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*) avfallsolja	0	0
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	30	30
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	18	18
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	15	15
Ren vegetabilisk olja av raps	30	30
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002.

Disaggregerade normalvärden för bearbetning (inbegripet överskottsel): "e_p - e_{cc}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	19	26
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32	45
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32	45
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	21	30
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	14	19
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	1	1
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	15	21
Etanol av sockerrör	1	1

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	16	22
Biodiesel av solros	16	22
Biodiesel av sojaböner	18	26
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	35	49
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	13	18
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	9	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	30	42
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	7	9
Ren vegetabilisk olja från raps	4	5
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	14	20
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11

Disaggregerade normalvärden för transport och distribution: "e_{t,d}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	2	2
Etanol av vete	2	2
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	2	2
Etanol av sockerrör	9	9
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	1	1
Biodiesel av solros	1	1
Biodiesel av sojaböner	13	13
Biodiesel av palmolja	5	5
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	5	5
Ren vegetabilisk olja av raps	1	1
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	3	3
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	5	5
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	4	4

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	33	40
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	57	70
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	57	70
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	46	55
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	39	44
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	26	26
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	37	43
Etanol av sockerrör	24	24
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som i produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som i produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	46	52
Biodiesel av solros	35	41
Biodiesel av sojaböner	50	58
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	54	68
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	32	37
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	10	14
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	41	44
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	29	32
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	50	62
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	27	29
Ren vegetabilisk olja av raps	35	36
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	17	23
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	13	16
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	12	15

E. Uppskattade disaggregerade normalvärden för framtida biodrivmedel som inte, eller bara i försumbar omfattning, fanns på marknaden i januari 2008

Disaggregerade värden för odling: "e_{cc}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete/halm	3	3
Etanol av virkesavfall	1	1
Etanol av odlad skog	6	6
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	1	1
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	4	4
DME av virkesavfall	1	1
DME av odlad skog	5	5
Metanol av virkesavfall	1	1
Metanol av odlad skog	5	5
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade värden för bearbetning (inbegripet överskottsel): "e_p - e_{ce}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	5	7
Etanol av träråvara	12	17
Fischer-Tropsch-diesel av träråvara	0	0
DME av träråvara	0	0
Metanol av träråvara	0	0
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade värden för transport och distribution: "e_{td}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	2	2
Etanol av virkesavfall	4	4
Etanol av odlad skog	2	2
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	3	3
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	2	2
DME av virkesavfall	4	4
DME av odlad skog	2	2
Metanol av virkesavfall	4	4
Metanol av odlad skog	2	2
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vetehalm	11	13
Etanol av virkesavfall	17	22
Etanol av odlad skog	20	25
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	4	4
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	6	6
DME av virkesavfall	5	5
DME av odlad skog	7	7
Metanol av virkesavfall	5	5
Metanol av odlad skog	7	7
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/31/EG

av den 23 april 2009

om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring, som godkändes genom rådets beslut 94/69/EG av den 15 december 1993 ⁽³⁾, syftar främst till att stabilisera koncentrationerna av växthusgaser i atmosfären på en nivå som förebygger farliga antropogena interferenser med klimatsystemet.
- (2) I gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, som upprättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 ⁽⁴⁾, identifieras klimatförändring som ett prioriterat åtgärdsområde. I programmet bekräftas att gemenskapen åtagit sig att minska utsläppen av växthusgaser fram till 2008–2012 med 8 % jämfört med 1990 års nivåer och att det på längre sikt blir nödvändigt att minska de globala utsläppen med omkring 70 % jämfört med 1990 års nivåer.
- (3) I kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "Att begränsa den globala klimatförändringen till 2 grader Celsius – Vägen framåt mot 2020 och därefter" klargörs att om man ska kunna minska de globala utsläppen av

växthusgaser med 50 % till 2050 krävs att industriländerna minskar sina utsläpp av växthusgaser med 30 % fram till 2020, och med 60–80 % fram till 2050, att denna minskning är tekniskt genomförbar och att fördelarna kraftigt uppväger kostnaderna, men för att åstadkomma detta måste alla möjligheter till minskning tas i bruk.

- (4) Avskiljning och geologisk lagring av koldioxid (CCS) är en övergångslösning som kommer att bidra till att mildra klimatförändringen. Den går ut på att koldioxid (CO₂) från industrianläggningar avskiljs, transporteras till en lagringsplats och där injekteras i en lämplig underjordisk geologisk formation för permanent förvaring. Denna teknik bör inte vara ett argument för att öka andelen kraftverk för fossila bränslen. Utvecklingen av denna teknik bör inte leda till minskade ansträngningar för att stödja energisparande åtgärder, förnybar energi och andra säkra och hållbara tekniker med låga koldioxidutsläpp, vare sig det gäller forskning eller i ekonomiskt avseende.
- (5) Preliminära uppskattningar som gjorts för att bedöma resultatet av direktivet, och som nämns i kommissionens konsekvensanalys, visar att sju miljoner ton koldioxid skulle kunna lagras fram till 2020 och upp till 160 miljoner ton fram till 2030, vid antagandet att utsläppen av växthusgaser minskar med 20 % fram till 2020, och förutsatt att CCS får privat och nationellt stöd samt gemenskapsstöd och att tekniken visar sig vara miljösäker. De koldioxidutsläpp som därmed kommer att ha förhindrats fram till 2030 skulle kunna motsvara ca 15 % av den minskning som krävs i unionen.
- (6) Genom det andra europeiska klimatförändringsprogrammet, som upprättades genom kommissionens meddelande av den 9 februari 2005 "Seger i kampen mot den globala klimatförändringen" för att förbereda och granska gemenskapens framtida klimatpolitik, inrättades en arbetsgrupp om avskiljning och geologisk lagring av koldioxid. Arbetsgruppens uppdrag var att granska CCS som metod för att minska klimatförändringarna. Arbetsgruppen publicerade en detaljerad rapport om regleringsfrågor, vilken antogs i juni 2006. I denna framhölls behovet av utveckling av såväl politiska riktlinjer som regelverk för CCS och kommissionen uppmanades att bedriva ytterligare forskning i ämnet.

⁽¹⁾ EUT C 27, 3.2.2009, s. 75.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

⁽³⁾ EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (7) I kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "Hållbar kraftproduktion med fossila bränslen: med sikte på nära nollutsläpp från kol efter 2020", framhölls åter behovet av ett regelverk grundat på en integrerad riskbedömning avseende koldioxidläckage, som även innefattar krav beträffande platsval för att minimera risken för läckage, övervaknings- och rapporteringssystem för att kontrollera lagringen och adekvat korrigerande av eventuella skador som kan uppstå. I meddelandet fastställdes en handlingsplan för kommissionen på detta område under 2007, i vilken det krävdes att en sund förvaltningsram för CCS utarbetas, inklusive arbetet med den befintliga rättsliga ramen, ramar för incitament, stödprogram och externa komponenter, exempelvis tekniksamarbete med centrala länder i fråga om CCS.
- (8) Europeiska rådet uppmanade vid sitt möte i mars 2007 också medlemsstaterna och kommissionen att verka för att stärka forskning och utveckling och utarbeta den tekniska, ekonomiska och rättsliga ram som krävs för att undanröja befintliga rättsliga hinder och att utveckla miljösäker CCS-teknik för nya kraftverk för fossila bränslen, om möjligt före 2020.
- (9) Vid Europeiska rådets möte i mars 2008 erinrades om att målsättningen med att föreslå en rättslig ram för CCS var att säkerställa att denna nya teknik kommer att utvecklas på ett miljösäkert sätt.
- (10) Vid Europeiska rådets möte i juni 2008 uppmanades kommissionen att så snart som möjligt presentera en mekanism för att uppmuntra till investeringar från medlemsstaterna och den privata sektorn för att se till att upp till tolv demonstrationsanläggningar för CCS byggs och tas i drift senast 2015.
- (11) Var och en av de olika komponenterna i CCS, dvs. avskiljning, transport och lagring av koldioxid, har varit föremål för pilotprojekt i mindre skala än den som krävs för industriell tillämpning. Det är fortfarande nödvändigt att integrera dessa komponenter i en fullständig CCS-process, de tekniska kostnaderna måste sänkas och mer och bättre vetenskapliga kunskaper måste samlas in. Det är därför viktigt att gemenskapen så snart som möjligt inleder arbetet med att demonstrera CCS inom en integrerad politisk ram, som i synnerhet inbegriper en rättslig ram för en miljövänlig tillämpning av koldioxidlagring, incitament, särskilt för ytterligare forskning och utveckling, insatser i form av demonstrationsprojekt samt upplysningskampanjer riktade till allmänheten.
- (12) På internationell nivå har rättsliga hinder för geologisk lagring av koldioxid i geologiska formationer under havsbotten undanröjts genom antagandet av regelverk för riskhantering enligt 1996 års Londonprotokoll till 1972 års konvention om förhindrande av havsförorening till följd av dumpning av avfall (1996 års Londonprotokoll) och enligt konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten (Ospar-konventionen).
- (13) Parterna till 1996 års Londonprotokoll antog 2006 ändringar av protokollet. Dessa ändringar medger och reglerar lagring av CO₂-strömmar från avskiljningsprocesser i geologiska formationer under havsbotten.
- (14) Parterna till Ospar-konventionen antog 2007 ändringar av bilagorna till konventionen för att medge lagring av koldioxid i geologiska formationer under havsbotten, ett beslut som ska säkerställa miljösäker lagring av koldioxidströmmar i geologiska formationer, samt Ospars riktlinjer för riskbedömning och hantering av denna aktivitet. De antog också ett beslut om att förbjuda lagring av koldioxid i vattenpelare i havet och på havsbotten, på grund av risken för negativa effekter.
- (15) På gemenskapsnivå finns redan ett antal rättsliga instrument för att hantera en del av miljöriskerna med CCS, särskilt vad gäller avskiljning och transport av koldioxid, och de bör om möjligt användas.
- (16) Vad gäller viss industriell verksamhet lämpar sig Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar⁽¹⁾ väl för att reglera riskerna med avskiljning av koldioxid för miljön och människors hälsa, och det bör därför tillämpas på avskiljning av CO₂-strömmar för geologisk lagring från anläggningar som omfattas av det direktivet.
- (17) Rådets direktiv 85/337/EEC av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽²⁾ bör tillämpas på avskiljning och transport av CO₂-strömmar för geologisk lagring. Det bör också tillämpas på lagringsplatser enligt det här direktivet.
- (18) Detta direktiv bör tillämpas på geologisk lagring av koldioxid inom medlemsstaternas territorier, inom deras exklusiva ekonomiska zoner och deras kontinentalsocklar. Direktivet bör inte tillämpas på projekt med en sammanlagd planerad lagring på under 100 kiloton för forskning, utveckling eller provning av nya produkter och processer. Denna tröskel verkar också vara lämplig med avseende på övrig relevant gemenskapslagstiftning. Lagring av koldioxid i lagringskomplex som sträcker sig utanför detta direktivs geografiska tillämpningsområde och lagring av koldioxid i vattenpelaren bör inte tillåtas.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

- (19) Medlemsstaterna bör behålla rätten att avgöra inom vilka områden inom deras territorier som lagringsplatser kan förläggas. Detta omfattar medlemsstaternas rätt att förbjuda lagring inom delar av eller hela sitt territorium eller att prioritera annan användning av underjordiska områden, t.ex. undersökning, produktion och lagring av kolväten eller geotermiskt utnyttjande av akviferer. I detta sammanhang bör medlemsstaterna särskilt överväga andra energirelaterade alternativa användningar av den potentiella lagringsplatsen, även alternativ som är strategiska för en trygg energiförsörjning för medlemsstaten eller för utveckling av förnybara energikällor. Valet av lämpliga lagringsplatser är mycket viktigt för att säkerställa att den lagrade koldioxiden är fullständig och varaktigt innesluten. När medlemsstaterna väljer lagringsplatser bör de så objektivt och ändamålsenligt som möjligt ta hänsyn till dessas geologiska egenskaper, till exempel seismicitet. En lagringsplats bör därför endast väljas om det inte finns någon betydande risk för läckage och det, i alla händelser, inte är sannolikt att några allvarliga effekter på miljön eller människors hälsa uppstår. Detta bör fastställas genom att ett potentiellt lagringskomplex beskrivs och bedöms enligt specifika krav.
- (20) Ökad återvinning av kolväten (EHR) avser återvinning av kolväten utöver vad som utvinns genom vatteninjektion eller på annat sätt. EHR som sådan omfattas inte av direktivets tillämpningsområde. Om EHR kombineras med geologisk lagring av koldioxid bör dock bestämmelserna i detta direktiv om miljösäker lagring av koldioxid tillämpas. I det fallet är bestämmelserna om läckage i detta direktiv inte avsedda att tillämpas på mängder av koldioxid som frigörs från anläggningar ovan jord och som inte överstiger vad som är nödvändigt i den normala processen för utvinning av kolväten, och inte heller äventyrar den geologiska lagringens säkerhet eller har en negativ inverkan på den omgivande miljön. Sådana utsläpp täcks genom att lagringsplatser omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽¹⁾, vilket innebär att utsläppsrätter ska överlämnas vid varje utsläppsläckage.
- (21) Medlemsstaterna bör offentliggöra miljöinformation som rör geologisk lagring av koldioxid, i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning.
- (22) Medlemsstater som har för avsikt att tillåta geologisk lagring av koldioxid på sitt territorium bör göra en bedömning av den tillgängliga lagringskapaciteten inom sitt territorium. Kommissionen bör organisera ett utbyte av information och bästa metoder mellan dessa medlemsstater, inom ramen för det informationsutbyte som föreskrivs i detta direktiv.
- (23) Medlemsstaterna bör bestämma i vilka fall undersökningar ska krävas för att få tillräckligt med information för valet av plats. Undersökningarna, dvs. åtgärder som tränger in under jordytan, bör vara föremål för tillstånd. Medlemsstaterna är inte skyldiga att fastställa kriterier för tillträde till förfaranden för att bevilja undersökningstillstånd, men om de gör detta, bör de minst se till att förfarandena för att bevilja undersökningstillstånd är öppna för alla enheter som har den kapacitet som krävs. Medlemsstaterna bör även se till att tillstånd beviljas på grundval av objektiva, offentliggjorda och icke-diskriminerande kriterier. För att skydda och uppmuntra till investeringar i undersökningar bör undersökningstillstånd beviljas för ett område med begränsad volym och för begränsad tid, under vilken tillståndsinnehavaren bör ha ensamrätt att undersöka det potentiella lagringskomplexet för koldioxid. Medlemsstaterna bör se till att konkurrerande användningar av komplexet inte tillåts under denna tid. Om ingen verksamhet utförs inom en rimlig tid bör medlemsstaterna se till att undersökningstillståndet dras tillbaka och kan beviljas andra enheter.
- (24) Lagringsplatser bör inte drivas utan lagringstillstånd. Lagringstillståndet bör vara huvudinstrumentet för att se till att direktivets väsentliga krav uppfylls och att geologisk lagring följaktligen sker på ett miljösäkert sätt. Vid beviljandet av lagringstillstånd bör innehavaren av undersökningstillståndet, som i allmänhet har gjort betydande investeringar, ges företräde framför konkurrenter.
- (25) I det första skedet av detta direktivs genomförande bör alla ansökningar om lagringstillstånd göras tillgängliga för kommissionen efter mottagandet för att säkerställa att kraven i detta direktiv genomförs på ett enhetligt sätt i hela gemenskapen. Utkasten till lagringstillstånd bör överlämnas till kommissionen, så att denna kan yttra sig om utkastet inom fyra månader från det att de mottagits. De nationella myndigheterna bör ta yttrandet i beaktande när de fattar beslut om tillståndet och motivera alla avvikelser från kommissionens yttrande. Granskningen på gemenskapsnivå bör även bidra till att stärka allmänhetens förtroende för CCS.

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

- (26) Den behöriga myndigheten bör granska och vid behov uppdatera eller återkalla lagringstillståndet, bland annat om den fått kännedom om läckage eller betydande störningar, om de rapporter som lämnas av verksamhetsutövarna eller de inspektioner som görs visar att villkoren för tillståndet inte följs eller om myndigheten fått kännedom om att verksamhetsutövaren på annat sätt underlåtit att uppfylla villkoren för tillståndet. När ett tillstånd återkallats bör den behöriga myndigheten antingen utfärda ett nytt tillstånd eller stänga lagringsplatsen. Under tiden bör den behöriga myndigheten överta ansvaret för lagringsplatsen, inbegripet ansvaret för särskilda rättsliga skyldigheter. De kostnader som uppstår bör ersättas av den tidigare verksamhetsutövaren.
- (27) Det är nödvändigt att fastställa villkor för CO₂-strömmens sammansättning som är förenliga med det primära syftet med geologisk lagring, nämligen att isolera koldioxidutsläpp från atmosfären, och som grundas på de risker som kontaminering kan innebära för säkerheten och tryggheten i transport- och lagringsnäten samt för miljön och människors hälsa. CO₂-strömmens sammansättning bör därför kontrolleras före injektion och lagring. CO₂-strömmens sammansättning är resultatet av processerna vid avskiljningsanläggningarna. Genom att avskiljningsanläggningar införs i direktiv 85/337/EEG måste en miljökonsekvensbedömning genomföras i samband med tillståndsförfarandet för avskiljning. Genom att avskiljningsanläggningar införs i direktiv 2008/1/EG säkerställs vidare att de bästa tillgängliga teknikerna för att förbättra koldioxidflödets sammansättning måste fastställas och tillämpas. Dessutom bör lagringsplatsens verksamhetsutövare, i enlighet med detta direktiv, endast ta emot och injektera CO₂-strömmar om en analys av strömmarnas sammansättning, som omfattar frätande ämnen, och en riskbedömning har genomförts, samt om riskbedömningen visar att kontamineringsnivåerna i CO₂-strömmen överensstämmer med de sammansättningskriterier som anges i det här direktivet.
- (28) Övervakning krävs för att man ska kunna bedöma om den injicerade koldioxiden uppträder som förväntat, om det uppstår migration eller läckage, och om konstaterade läckage kan skada miljön eller människors hälsa. Därför bör medlemsstaterna se till att verksamhetsutövaren under driftfasen övervakar lagringskomplexet och injektionsanläggningen enligt en övervakningsplan som utformats på grundval av specifika övervakningskrav. Planen bör lämnas in till och godkännas av den behöriga myndigheten. Vid geologisk lagring under havsbotten bör övervakningen också anpassas till de särskilda villkoren för hantering av CCS i den marina miljön.
- (29) Verksamhetsutövaren bör åtminstone en gång om året rapportera, bland annat, resultatet av övervakningen till den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna bör dessutom inrätta ett system för inspektioner för att se till att lagringsplatsen drivs i överensstämmelse med kraven i detta direktiv.
- (30) Det behövs bestämmelser om ansvar för skador på den lokala miljön och klimatet till följd av att den permanenta inneslutningen av koldioxid inte fungerar. Ansvar för miljöskador (skador på skyddade arter och naturliga livsmiljöer, vatten och land) regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador⁽¹⁾, som bör tillämpas på driften av lagringsplatser enligt det här direktivet. Ansvaret för klimatskador till följd av läckage täcks genom att lagringsplatserna omfattas av direktiv 2003/87/EG, enligt vilket utsläppsrätter ska överlämnas vid varje läckage och utsläpp. Dessutom bör en skyldighet för lagringsplatsens verksamhetsutövare att vidta korrigerande åtgärder vid läckage eller betydande störningar enligt en plan för korrigerande åtgärder som lämnats in till och godkänts av den behöriga nationella myndigheten fastställas i det här direktivet. Om verksamhetsutövaren underlåter att vidta de nödvändiga korrigerande åtgärderna bör de vidtas av den behöriga myndigheten, som bör begära ersättning för kostnaderna av verksamhetsutövaren.
- (31) En lagringsplats bör stängas om de relevanta villkor som angivits i tillståndet har uppfyllts, på verksamhetsutövarens begäran efter tillstånd från den behöriga myndigheten, eller om den behöriga myndigheten beslutar om detta efter att ha återkallat ett lagringstillstånd.
- (32) När en lagringsplats har stängts bör verksamhetsutövaren fortsätta att ansvara för underhåll, övervakning och kontroll, rapportering och korrigerande åtgärder enligt kraven i detta direktiv enligt en plan för underhåll m.m. efter stängning, som lämnats in till och godkänts av den behöriga myndigheten, och för alla de skyldigheter som följer av annan relevant gemenskapslagstiftning, fram till dess att ansvaret för lagringsplatsen överförs till den behöriga myndigheten.
- (33) Ansvaret för lagringsplatsen, inbegripet särskilda rättsliga skyldigheter, bör överföras till den behöriga myndigheten, om och när alla tillgängliga uppgifter tyder på att den lagrade koldioxiden kommer att förbli fullständigt och varaktigt innesluten. I detta syfte bör verksamhetsutövaren förelägga den behöriga myndigheten en rapport för godkännande av överföringen. I det tidiga skedet av detta direktivs genomförande bör alla rapporter, för att säkerställa att kraven i detta direktiv genomförs på ett enhetligt sätt i hela gemenskapen, göras tillgängliga för kommissionen vid mottagandet. Utkasten till beslut om godkännande bör överlämnas till kommissionen, så att denna kan yttra sig om utkastet inom fyra månader från mottagandet. De nationella myndigheterna bör ta yttrandet i beaktande när de fattar beslut om godkännande och motivera alla avvikelser från kommissionens yttrande. I likhet med granskningen av föreslagna lagringstillstånd på gemenskapsnivå bör även granskningen av förslag till godkännande bidra till att stärka allmänhetens förtroende för CCS.

⁽¹⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (34) Ansvar som inte omfattas av detta direktiv, direktiv 2003/87/EG och direktiv 2004/35/EG, särskilt rörande injektionsfasen, stängningen av lagringsplatsen och perioden efter överföringen av rättsliga skyldigheter till den behöriga myndigheten, bör hanteras på nationell nivå.
- (35) Efter överföringen av ansvaret bör övervakningen minskas till en nivå som fortfarande gör det möjligt att upptäcka läckage eller betydande störningar, men den bör intensifieras på nytt om läckage eller betydande störningar upptäcks. Efter ansvarsöverföringen bör den behöriga myndigheten inte begära ersättning för eventuella kostnader från den före verksamhetsutövaren utom när denne har gjort sig skyldig till fel innan ansvaret för lagringsplatsen överfördes.
- (36) Ekonomiska medel bör reserveras för att säkerställa att alla skyldigheter vid och efter stängning, skyldigheter enligt direktiv 2003/87/EG samt skyldigheter enligt detta direktiv att vidta korrigerande åtgärder kan uppfyllas i händelse av läckage eller betydande störningar. Medlemsstaterna bör se till att potentiella verksamhetsutövare reserverar ekonomiska medel, genom en finansiell säkerhet eller motsvarande, på sådant sätt att de är giltiga och i kraft innan injektionen inleds.
- (37) De nationella myndigheterna kan efter överföringen av ansvaret behöva stå för kostnader som har samband med koldioxidlagring, som till exempel övervakningskostnader. Verksamhetsutövaren bör därför ställa ett ekonomiskt bidrag till den behöriga myndighetens förfogande innan överföringen av ansvaret sker och på villkor som beslutas av medlemsstaterna. Detta ekonomiska bidrag bör täcka åtminstone den förväntade kostnaden för övervakning under en period av 30 år. Nivån på det ekonomiska bidraget bör fastställas på grundval av riktlinjer som antas av kommissionen, för att bidra till säkerställa att kraven i detta direktiv genomförs på ett enhetligt sätt i hela gemenskapen.
- (38) Tillträde till transportnät och lagringsplatser för koldioxid, oberoende av potentiella användares geografiska belägenhet inom unionen, kan bli ett villkor för att komma in på eller kunna konkurrera på den inre marknaden för elektricitet och värme, beroende på de relativa priserna på kol och CCS. Det är därför lämpligt att ordna så att potentiella användare får tillträde till dessa. Detta bör göras på ett sätt som varje medlemsstat bestämmer, med tillämpning av målsättningarna att tillträdet ska vara rättvist, öppet och icke-diskriminerande och med beaktande bland annat av den transport- och lagringskapacitet som är tillgänglig eller rimligen kan göras tillgänglig, liksom hur stor andel av sina skyldigheter att minska koldioxidutsläppen enligt internationella rättsakter och gemenskapslagstiftning som medlemsstaten har för avsikt att uppfylla genom CCS. Rörledningar för transport av koldioxid bör, när så är möjligt, utformas för att underlätta tillträdet för CO₂-strömmar som uppfyller rimliga minimitrösklar avseende sammansättningen. Medlemsstaterna bör också inrätta tvistlösningsmekanismer för att möjliggöra snabba lösningar av tvister angående tillträde till transportnät och lagringsplatser.
- (39) Bestämmelser krävs för att se till att de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna vid gränsöverskridande transporter av koldioxid, gränsöverskridande lagringsplatser eller gränsöverskridande lagringskomplex gemensamt uppfyller kraven i detta direktiv och i all annan gemenskapslagstiftning.
- (40) Den behöriga myndigheten bör inrätta och upprätthålla ett register över beviljade lagringstillstånd och alla stängda lagringsplatser och kringliggande lagringskomplex, med bland annat kartor över deras rumsliga utsträckning, som bör tas i beaktande av de behöriga nationella myndigheterna vid relevanta planerings- och tillståndsförfaranden. Registret bör också rapporteras till kommissionen.
- (41) Medlemsstaterna bör lämna rapporter om genomförandet av detta direktiv på grundval av de frågeformulär som upprättas av kommissionen enligt rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön ⁽¹⁾.
- (42) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner mot överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (43) De åtgärder som krävs för genomförandet av detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (44) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra bilagorna. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (45) Direktiv 85/337/EEG bör ändras så att det omfattar avskiljning och transport av CO₂-strömmar för geologisk lagring samt lagringsplatser enligt detta direktiv. Direktiv 2004/35/EG bör ändras så att det omfattar driften av lagringsplatser enligt detta direktiv. Direktiv 2008/1/EG bör ändras så att det omfattar avskiljning av CO₂-strömmar för geologisk lagring från anläggningar som omfattas av det direktivet.

(1) EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

(2) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(46) Antagandet av detta direktiv bör säkerställa en hög nivå av skydd för miljön och människors hälsa mot de risker som är förknippade med geologisk lagring av koldioxid. Därför bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall ⁽²⁾ ändras så att koldioxid som avskiljs och transporteras för geologisk lagring undantas från dessa rättsakters tillämpningsområde. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽³⁾ bör också ändras för att medge injektion av koldioxid i saltvattensakviferer för geologisk lagring. Varje sådan injektion omfattas av bestämmelserna i gemenskapens lagstiftning om skydd för grundvatten och måste överensstamma med artikel 4.1 b i direktiv 2000/60/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring ⁽⁴⁾

(47) Övergången till en koldioxidsnål kraftproduktion kräver, vid kraftproduktion med fossila bränslen, att nya investeringar görs på ett sätt som underlättar avsevärda utsläppsminskningar. För detta ändamål bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ⁽⁵⁾ ändras så att alla förbränningsanläggningar med en viss kapacitet, för vilka det ursprungliga tillståndet till uppförande eller det ursprungliga drifttillståndet beviljas efter det att det här direktivet har trätt i kraft, måste ha tillräckligt med utrymme vid anläggningen för den utrustning som krävs för att avskilja och komprimera koldioxid, om lämpliga lagringsplatser är tillgängliga och om transport och ombyggnad för koldioxidavskiljning är tekniskt och ekonomiskt möjliga. Vid bedömningen av om transport och ombyggnad är ekonomiskt möjliga bör hänsyn tas till de förväntade kostnaderna för minskade koldioxidutsläpp under de särskilda lokala förhållandena vid ombyggnad samt de förväntade kostnaderna för utsläppsrätter för koldioxid i gemenskapen. Beräkningarna bör bygga på de senaste rönen. Dessutom bör tekniska alternativ undersökas och en analys av osäkerheter i bedömningsförfarandena genomföras. Den behöriga myndigheten bör på grundval av en utvärdering som gjorts av verksamhetsutövaren, samt andra tillgängliga uppgifter, avgöra om dessa villkor är uppfyllda, särskilt beträffande skyddet av miljön och människors hälsa.

(48) Kommissionen bör senast den 30 juni 2015 se över detta direktiv mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts under

det första skedet av dess genomförande, samt vid behov föreslå ändringar av detsamma.

(49) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att inrätta en rättslig ram för en miljömässigt säker lagring av koldioxid, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(50) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁶⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(51) Genomförandet av detta direktiv påverkar inte artiklarna 87 och 88 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och mål

1. Genom detta direktiv inrättas en rättslig ram för miljömässigt säker geologisk lagring av koldioxid (CO₂) för att bidra till att bekämpa klimatförändringar.

2. Syftet med miljömässigt säker geologisk lagring av koldioxid är permanent inneslutning av koldioxid på ett sätt som förhindrar och, där detta inte är möjligt, i möjligaste mån eliminerar negativa effekter och eventuella risker för miljön och människors hälsa.

Artikel 2

Tillämpningsområde och förbud

1. Detta direktiv ska tillämpas på geologisk lagring av koldioxid inom medlemsstaternas territorium, i deras ekonomiska zoner och på deras kontinentalsocklar i den mening som avses i Förenta nationernas havsrättskonvention (UNCLOS).

⁽¹⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9. Direktiv 2006/12/EG upphävs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3) med verkan från och med den 12 december 2010.

⁽²⁾ EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 372, 27.12.2006, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på geologisk lagring av koldioxid, med en sammanlagd planerad lagring på under 100 kiloton, som görs för forskning, utveckling eller provning av nya produkter och processer.

3. Lagring av koldioxid på en lagringsplats med ett lagringskomplex som sträcker sig utöver de områden som anges i punkt 1 ska inte tillåtas.

4. Lagring av koldioxid i vattenpelaren ska inte tillåtas.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- 1) *geologisk lagring av koldioxid*: injektion åtföljd av lagring av CO₂-strömmar i underjordiska geologiska formationer,
- 2) *vattenpelaren*: den vertikala sammanhängande vattenmassan från ytan till bottensedimentet i en vattenförekomst,
- 3) *lagringsplats*: en avgränsad volym inom en geologisk formation som används för geologisk lagring av koldioxid och därtill hörande ytanläggningar och injektionsanläggningar,
- 4) *geologisk formation*: en litostratigrafisk enhet inom vilken distinkta berglager kan hittas och kartläggas,
- 5) *läckage*: varje utsläpp av koldioxid från lagringskomplexet,
- 6) *lagringskomplex*: lagringsplatsen och omgivande geologiskt område som kan påverka lagringsintegriteten och säkerheten (dvs. sekundära lagringsformationer),
- 7) *hydraulisk enhet*: ett hydrauliskt kommunicerande, poröst hålrum där tryckförändringar är tekniskt mätbara och som leder tekniskt mätbara tryckförändringar vidare och begränsas av ogenomträngliga skikt, som exempelvis förkastningar, saltlager, litologiska gränser, eller av kilbildning eller berggrund från formationen som träder i dagen,
- 8) *undersökning*: utvärdering av potentiella lagringskomplex för geologisk lagring av koldioxid genom åtgärder som tränger in under ytan, såsom borrhining, för att få geologisk information om de olika lagren i det potentiella lagringskomplexet samt, om det är lämpligt, injektionstester för att fastställa lagringsplatsens egenskaper,
- 9) *undersökningstillstånd*: ett skriftligt och motiverat beslut som medger undersökning, och anger på vilka villkor den får äga rum, som utfärdats av den behöriga myndigheten enligt kraven i detta direktiv,

10) *verksamhetsutövare*: en fysisk eller juridisk, privat eller offentlig person som driver eller har kontrollen över lagringsplatsen eller till vilken de avgörande ekonomiska befogenheterna över lagringsplatsens tekniska drift har delegerats enligt nationell lagstiftning,

11) *lagringstillstånd*: ett skriftligt, motiverat beslut (eller flera beslut) som ger verksamhetsutövaren tillstånd till geologisk lagring av koldioxid i en lagringsplats och anger på vilka villkor denna får äga rum, som utfärdats av den behöriga myndigheten enligt kraven i detta direktiv,

12) *betydande förändring*: varje förändring som inte anges i lagringstillståndet och som kan få betydande konsekvenser för miljön eller människors hälsa,

13) *CO₂-ström*: flöde av substanser som är resultatet av processer för koldioxidavskiljning,

14) *avfall*: substanser som definieras som avfall i artikel 1.1 a i direktiv 2006/12/EG,

15) *CO₂-plym*: den volym koldioxid som sprids i den geologiska formationen,

16) *migration*: koldioxidens rörelser inom lagringskomplexet,

17) *betydande störning*: varje störning vid injektion eller lagring eller i fråga om själva lagringskomplexets beskaffenhet, som kan innebära risk för läckage eller risk för miljön eller människors hälsa,

18) *betydande risk*: en kombination av en sannolikhet att skada ska uppkomma och skada av en omfattning som inte kan förbises utan att direktivets syfte när det gäller den berörda lagringsplatsen ifrågasätts,

19) *korrigerande åtgärder*: alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa betydande störningar, eller för att försluta läckor, för att förhindra eller stoppa utsläpp av koldioxid från lagringskomplexet,

20) *stängning* av en lagringsplats: definitivt upphörande av koldioxidinjektion vid den lagringsplatsen,

21) *efter stängning*: perioden efter det att en lagringsplats stängts, inbegripet perioden efter det att ansvaret överförts till den behöriga myndigheten,

22) *transportnät*: det nät av pipelines, inbegripet därtill hörande tryckstegringsstationer, som används för att transportera koldioxid till lagringsplatsen.

KAPITEL 2

**VAL AV LAGRINGSPLATSER OCH
UNDERSÖKNINGSTILLSTÅND**

Artikel 4

Val av lagringsplatser

1. Medlemsstaterna ska bibehålla rätten att själva bestämma vilka områden som kan komma i fråga för val av lagringsplatser enligt kraven i detta direktiv. Detta innefattar rätt för medlemsstaterna att inte tillåta lagring i vissa delar av eller på hela sitt territorium.

2. De medlemsstater som avser att tillåta geologisk lagring av koldioxid på sitt territorium ska göra en bedömning av den lagringskapacitet som är tillgänglig i vissa delar av eller på hela deras territorium, bland annat genom att tillåta undersökningar i enlighet med artikel 5. Kommissionen kan anordna ett utbyte av information och bästa metoder mellan dessa medlemsstater, inom ramen för det informationsutbyte som föreskrivs i artikel 27.

3. En geologisk formations lämplighet som lagringsplats ska avgöras genom en beskrivning och bedömning av det potentiella lagringskomplexet och det omgivande området enligt de kriterier som anges i bilaga I.

4. En geologisk formation får endast väljas som lagringsplats, om det med de planerade användningsförhållandena inte finns någon betydande risk för läckage, och om ingen betydande risk för miljö eller människors hälsa föreligger.

Artikel 5

Undersökningstillstånd

1. Om medlemsstaterna beslutar att det krävs en undersökning för att få fram den information som är nödvändig för val av lagringsplats i enlighet med artikel 4, ska de se till att ingen sådan undersökning sker utan undersökningstillstånd.

Om det är lämpligt får övervakning av injektionstester ingå i undersökningstillståndet.

2. Medlemsstaterna ska se till att förfarandena för beviljande av undersökningstillstånd är öppna för alla som förfogar över den kapacitet som krävs och att tillstånd beviljas eller nekas på grundval av objektiva, offentliga och icke-diskriminerande kriterier.

3. Ett tillstånds giltighetstid ska inte överskrida den period som krävs för att genomföra den undersökning för vilken det beviljas. Medlemsstaterna får emellertid förlänga tillståndets giltighetstid, om den föreskrivna perioden är otillräcklig för att slutföra undersökningen i fråga och om undersökningen har genomförts i enlighet med tillståndet. Undersökningstillstånd ska beviljas avseende ett område med begränsad volym.

4. Innehavaren av ett undersökningstillstånd ska ha ensamrätt att undersöka det potentiella lagringskomplexet för koldioxid. Medlemsstaterna ska se till att komplexet inte används på ett sätt som är oförenligt med undersökningsverksamheten under tillståndets giltighetstid.

KAPITEL 3

LAGRINGSTILLSTÅND

Artikel 6

Lagringstillstånd

1. Medlemsstaterna ska se till att inga lagringsplatser drivs utan lagringstillstånd, att det bara finns en verksamhetsutövare för varje lagringsplats och att oförenlig verksamhet inte tillåts på platsen.

2. Medlemsstaterna ska se till att förfarandena för beviljande av lagringstillstånd är öppna för alla som förfogar över den kapacitet som krävs och att tillstånd beviljas på grundval av objektiva, offentliga och transparenta kriterier.

3. Utan att det påverkar kraven i detta direktiv ska innehavaren av ett undersökningstillstånd för en viss plats ha företräde vid beviljandet av ett lagringstillstånd för denna plats, under förutsättning att undersökningen av platsen har slutförts, att alla villkor i undersökningstillståndet har uppfyllts och att ansökan om lagringstillstånd lämnas in under undersökningstillståndets giltighetstid. Medlemsstaterna ska se till att användningar av komplexet som är oförenliga med tillståndet inte tillåts under tillståndsförfarandet.

Artikel 7

Ansökningar om lagringstillstånd

Ansökningar till den behöriga myndigheten om lagringstillstånd ska åtminstone innehålla följande information:

1. Den potentiella verksamhetsutövarens namn och adress.
2. Bevis på den potentiella verksamhetsutövarens tekniska kompetens.
3. Beskrivning av lagringsplatsen och lagringskomplexet och en bedömning av den förväntade lagringssäkerheten i enlighet med artikel 4.3 och 4.4.
4. Den totala mängd koldioxid som ska injekteras och lagras samt eventuella källor och transportmetoder, CO₂-strömmarnas sammansättning, injektionstakt och injektionstryck samt injektionsanläggningarnas belägenhet.
5. Beskrivning av åtgärder för att förhindra betydande störningar.
6. Förslag till övervakningsplan i enlighet med artikel 13.2.

7. Förslag till plan för korrigerande åtgärder i enlighet med artikel 16.2.
  8. Förslag till preliminär plan för underhåll m.m. efter stängning i enlighet med artikel 17.3.
  9. Informationen i enlighet med artikel 5 i direktiv 85/337/EEG.
  10. Bevis på att den finansiella säkerheten eller motsvarande reservation i enlighet med kravet i artikel 19 kommer att vara giltig och i kraft innan injektionen inleds.
4. Kraven på CO₂-strömmens sammansättning och förfarande för godtagande av CO₂-strömmen i enlighet med artikel 12 och vid behov ytterligare krav för injektion och lagring, i synnerhet för att förebygga betydande störningar.
  5. Den godkända övervakningsplanen, skyldigheten att genomföra planen och krav på uppdatering av denna i enlighet med artikel 13 samt rapporteringskraven i enlighet med artikel 14.
  6. Kravet på anmälan till den behöriga myndigheten i händelse av läckage eller betydande störningar, den godkända planen för korrigerande åtgärder och krav på att genomföra planen för korrigerande åtgärder i händelse av läckage eller betydande störningar i enlighet med artikel 16.

Artikel 8

Villkor för lagringstillstånd

Den behöriga myndigheten ska utfärda lagringstillstånd endast om följande villkor är uppfyllda:

1. Den behöriga myndigheten har, på grundval av den ansökan som lämnats in i enlighet med artikel 7 och andra relevanta uppgifter, försäkrat sig om att
  - a) alla relevanta krav i detta direktiv och annan relevant gemenskapslagstiftning har uppfyllts,
  - b) verksamhetsutövaren är ekonomiskt stabil och tekniskt kompetent och att det går att förlita sig på att denne kan driva och övervaka platsen och att verksamhetsutövaren och all personal kommer att få yrkesmässig och teknisk utbildning,
  - c) om det finns mer än en lagringsplats i samma hydrauliska enhet, att den potentiella tryckinteraktionen är sådan att båda lagringsplatserna samtidigt kan uppfylla kraven i det här direktivet.
2. Den behöriga myndigheten har beaktat eventuella yttranden från kommissionen om utkastet till tillstånd, som avgetts i enlighet med artikel 10.

Artikel 9

Lagringstillståndets innehåll

Tillståndet ska innehålla åtminstone följande:

1. Verksamhetsutövarens namn och adress.
2. Lagringsplatsens och lagringskomplexets exakta lokalisering och avgränsning, och uppgifter om den hydrauliska enheten.
3. Kraven för lagringsdriften, uppgift om den totala mängd koldioxid som får lagras geologiskt, gränser för reservoartrycket och högsta tillåtna injektionstakt och injektionstryck.

7. Villkoren för stängning och den godkända preliminära planen för verksamhet efter stängning som avses i artikel 17.
8. Eventuella bestämmelser om ändringar, översyn, uppdatering och återkallande av lagringstillståndet i enlighet med artikel 11.
9. Kravet på att upprätta och bibehålla den finansiella säkerheten eller motsvarande i enlighet med artikel 19.

Artikel 10

Kommissionens granskning av utkast till lagringstillstånd

1. Medlemsstaterna ska se till att kommissionen får tillgång till alla tillståndsansökningar inom en månad från mottagandet. De ska också göra annat material tillgängligt som ska beaktas av den behöriga myndigheten när den fattar beslut om att godkänna en lagringsplats. De ska informera kommissionen om alla utkast till lagringstillstånd och annat material som beaktats av den behöriga myndigheten för antagandet av utkastet till beslut. Inom fyra månader från mottagandet av utkastet till lagringstillstånd kan kommissionen avge ett icke bindande yttrande om detta. Om kommissionen beslutar att inte avge något yttrande ska den informera medlemsstaten inom en månad från det att utkastet till tillstånd ingivits.
2. Den behöriga myndigheten ska informera kommissionen om det slutgiltiga beslutet och motivera eventuella avvikelser från kommissionens yttrande.

Artikel 11

Ändringar, översyn, uppdatering och återkallande av lagringstillstånd

1. Verksamhetsutövaren ska informera den behöriga myndigheten om varje planerad förändring av driften av lagringsplatsen, inbegripet förändringar som avser verksamhetsutövaren. När det är lämpligt ska den behöriga myndigheten uppdatera lagringstillståndet eller villkoren för tillståndet.

2. Medlemsstaterna ska se till att inga väsentliga förändringar genomförs utan att ett nytt eller uppdaterat lagringstillstånd har utfärdats i enlighet med detta direktiv. Punkt 13 första strecksatsen i bilaga II till direktiv 85/337/EEG ska tillämpas i sådana fall.

3. Den behöriga myndigheten ska granska och när så krävs uppdatera eller, som en sista utväg, återkalla lagringstillståndet

- a) om den har informerats om eller uppmärksammats på läckage eller betydande störningar enligt artikel 16.1,
- b) om de rapporter som lämnats i enlighet med artikel 14 eller de miljöinspektioner som gjorts i enlighet med artikel 15 visar att tillståndsvillkoren inte följs eller att det finns risk för läckage eller betydande störningar,
- c) om myndigheten har kännedom om att verksamhetsutövaren på något annat sätt underlåtit att uppfylla tillståndsvillkoren,
- d) om det förefaller nödvändigt på grundval av de senaste vetenskapliga rönerna och den tekniska utvecklingen, eller
- e) utan att det påverkar tillämpningen av leden a–d, fem år efter utfärdandet av tillståndet och därefter vart tionde år.

4. När ett tillstånd har återkallats enligt punkt 3 ska den behöriga myndigheten antingen utfärda ett nytt lagringstillstånd eller stänga lagringsplatsen enligt artikel 17.1 c. Fram till dess att ett nytt lagringstillstånd har utfärdats ska den behöriga myndigheten tillfälligt överta alla rättsliga skyldigheter beträffande kriterier för godtagande om den beslutar fortsätta injektionerna av koldioxid, liksom också beträffande övervakning och korrigerande åtgärder enligt kraven i detta direktiv, överlämnande av utsläppsrätter vid läckage enligt direktiv 2003/87/EG samt förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder enligt artiklarna 5.1 och 6.1 i direktiv 2004/35/EG. Den behöriga myndigheten ska begära ersättning för alla kostnader för detta från den tidigare verksamhetsutövaren, inbegripet genom att utnyttja den finansiella säkerhet som avses i artikel 19. Vid stängning av lagringsplatsen enligt artikel 17.1 c ska artikel 17.4 gälla.

KAPITEL 4

SKYLDIGHETER UNDER DRIFT, VID STÄNGNING OCH EFTER STÄNGNING

Artikel 12

Kriterier och förfarande för godtagande av CO₂-strömmar

1. En CO₂-ström ska huvudsakligen bestå av koldioxid. Därför får inget avfall eller andra substanser tillsättas i syfte att bortskaffa detta avfall eller denna substans. En CO₂-ström får dock innehålla spår av substanser som härrör från källan, avskiljningen eller injektionsprocessen samt spårsubstanser som tillsatts för att

bistå vid övervakning och kontroll av koldioxidmigrationen. Halterna av substanser som brukar följa med eller tillsätta substanser får inte överstiga nivåer som skulle kunna

- a) ha negativa effekter på lagringsplatsens eller den relevanta transportinfrastrukturens integritet,
- b) utgöra en betydande risk för miljön eller för människors hälsa, eller
- c) bryta mot kraven i tillämplig gemenskapslagstiftning.

2. Kommissionen ska när det är lämpligt anta riktlinjer för att medverka till att fastställa de villkor som från fall till fall ska tillämpas för att upprätthålla respekten för kriterierna i punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren

- a) godkänner och injekterar CO₂-strömmar endast om det har utförts en analys av strömmarnas sammansättning, som omfattar frätande substanser, och en riskbedömning, och om riskbedömningen har visat att kontamineringsnivåerna överensstämmer med de villkor som avses i punkt 1,
- b) håller ett register över de levererade och injekterade CO₂-strömmarnas kvantitet och egenskaper, inbegripet sammansättningen av dessa strömmar.

Artikel 13

Övervakning

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren övervakar injektionsanläggningen, lagringskomplexet (inbegripet CO₂-plymen när det är möjligt), och i tillämpliga fall omgivningen för att

- a) jämföra koldioxidens och formationsvattnets faktiska och modellerade beteende på lagringsplatsen,
- b) upptäcka betydande störningar,
- c) upptäcka koldioxidmigration,
- d) upptäcka koldioxidläckage,
- e) upptäcka betydande negativa effekter på den omgivande miljön, och då särskilt på dricksvatten, för människor eller för användare av den kringliggande biosfären,
- f) bedöma effektiviteten i de korrigerande åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 16,
- g) uppdatera bedömningen av lagringskomplexets säkerhet och integritet på lång och kort sikt, inbegripet bedömningen av huruvida den lagrade koldioxiden kommer att förbli fullständigt och varaktigt innesluten.

2. Övervakningen ska ske enligt en övervakningsplan som utarbetas av verksamhetsutövaren enligt de krav som fastställs i bilaga II, inklusive uppgifter om övervakningen enligt de riktlinjer som fastställs i enlighet med artikel 14 och artikel 23.2 i direktiv 2003/87/EG, samt överlämnats till och godkänts av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 7.6 och artikel 9.5 i detta direktiv. Planen ska uppdateras enligt de krav som fastställs i bilaga II och under alla omständigheter vart femte år för att ta hänsyn till förändringar av de bedömda läckageriskerna, förändringar av de bedömda riskerna för miljön och för människors hälsa, nya vetenskapliga rön samt förbättringar av bästa tillgängliga teknik. Uppdaterade planer ska lämnas för godkännande till den behöriga myndigheten.

Artikel 14

Rapportering från verksamhetsutövaren

Med en frekvens som ska bestämmas av den behöriga myndigheten, och åtminstone en gång om året, ska verksamhetsutövaren lämna följande till den behöriga myndigheten:

1. Alla resultat av övervakningen i enlighet med artikel 13 under rapporteringsperioden, inbegripet information om den övervakningsteknik som används.
2. Uppgift om kvantitet och egenskaper hos de CO₂-strömmar som levererats och injekterats, inbegripet dessas sammansättning, under rapporteringsperioden, som registrerats enligt artikel 12.3 b.
3. Bevis på att den finansiella säkerheten enligt artikel 19 och artikel 9.9 har ställts och bibehållits.
4. All annan information som den behöriga myndigheten anser vara relevant för att kunna bedöma om villkoren för lagringstillståndet uppfylls och för att öka kunskaperna om koldioxidens beteende på lagringsplatsen.

Artikel 15

Inspektioner

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna inrättar ett system med rutininspektioner och andra inspektioner av alla lagringskomplex som omfattas av detta direktiv för att kontrollera och främja överensstämmelsen med direktivets krav och för att övervaka effekterna på miljön och människors hälsa.
2. Inspektionerna bör innefatta aktiviteter som besök på anläggningar ovan jord, däribland injektionsanläggningarna, bedömning av de injektions- och övervakningsförfaranden som genomförs av verksamhetsutövaren och kontroll av alla relevanta register som hålls av verksamhetsutövaren.
3. Rutininspektioner ska genomföras minst en gång om året fram till tre år efter stängning och därefter vart femte år till dess att ansvaret har överförts till den behöriga myndigheten. De ska omfatta de relevanta injektions- och övervakningsanläggningarna

samt hela skalan av lagringskomplexets relevanta effekter på miljön och människors hälsa.

4. Andra inspektioner ska genomföras
  - a) om den behöriga myndigheten har informerats om eller uppmärksamats på läckage eller betydande störningar enligt artikel 16.1,
  - b) om rapporterna enligt artikel 14 visar att tillståndsvillkoren inte uppfylls i tillräckligt hög grad,
  - c) för att utreda allvarliga klagomål som rör miljön eller människors hälsa,
  - d) i andra situationer om den behöriga myndigheten anser det lämpligt.
5. Efter varje inspektion ska den behöriga myndigheten utarbeta en rapport om inspektionens resultat. Rapporten ska innehålla en utvärdering av efterlevnaden av direktivets krav och ange om ytterligare åtgärder krävs eller ej. Rapporten ska lämnas till den berörda verksamhetsutövaren och göras tillgänglig för allmänheten i enlighet med relevant gemenskapslagstiftning senast två månader efter inspektionen.

Artikel 16

Åtgärder i händelse av läckage eller betydande störningar

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren i händelse av betydande störningar eller läckage genast gör en anmälan till den behöriga myndigheten och vidtar de korrigerande åtgärder som krävs, inbegripet åtgärder för att skydda människors hälsa. Vid läckage och betydande störningar som innebär risk för läckage ska verksamhetsutövaren också anmäla detta till den behöriga myndigheten enligt direktiv 2003/87/EG.
2. De korrigerande åtgärder som avses i punkt 1 ska vidtas som ett minimum enligt den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in till och godkänts av den behöriga myndigheten enligt artikel 7.7 och artikel 9.6.
3. Den behöriga myndigheten får när som helst kräva att verksamhetsutövaren vidtar nödvändiga korrigerande åtgärder samt åtgärder för att skydda människors hälsa. Dessa kan gå utöver eller skilja sig från dem som anges i planen för korrigerande åtgärder. Den behöriga myndigheten kan också när som helst själv vidta korrigerande åtgärder.
4. Om verksamhetsutövaren underlåter att vidta de korrigerande åtgärder som krävs ska den behöriga myndigheten själv vidta de nödvändiga korrigerande åtgärderna.
5. Den behöriga myndigheten ska begära ersättning för de kostnader som uppstått i samband med de åtgärder som anges i punkterna 3 och 4 från verksamhetsutövaren, däribland genom att utnyttja den finansiella säkerheten i enlighet med artikel 19.

Artikel 17

Skyldigheter vid stängning och efter stängning

1. En lagringsplats ska stängas
  - a) om de relevanta villkoren för detta enligt tillståndet har uppfyllts,
  - b) på verksamhetsutövarens motiverade begäran, efter den behöriga myndighetens godkännande, eller
  - c) om den behöriga myndigheten beslutar detta efter att ha återkallat ett lagringstillstånd enligt artikel 11.3.
2. Efter det att en lagringsplats har stängts enligt punkt 1 a eller b ska verksamhetsutövaren fortsätta att ansvara för övervakning, rapportering och korrigerande åtgärder enligt de krav som fastställs i detta direktiv, liksom för alla skyldigheter som gäller överlämnande av utsläppsrätter vid läckage enligt direktiv 2003/87/EG samt förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder enligt artiklarna 5–8 i direktiv 2004/35/EG, fram till dess att ansvaret för lagringsplatsen överförs till den behöriga myndigheten enligt artikel 18.1–18.5 i detta direktiv. Verksamhetsutövaren ska också ansvara för att försluta lagringsplatsen och avlägsna injektionsanläggningarna.
3. De skyldigheter som avses i punkt 2 ska uppfyllas enligt en plan för underhåll m.m. efter stängning som utformats av verksamhetsutövaren på grundval av bästa metoder och i enlighet med de krav som fastställs i bilaga II. En preliminär plan för underhåll m.m. efter stängning ska lämnas till och godkännas av den behöriga myndigheten enligt artikel 7.8 och artikel 9.7. Innan en lagringsplats stängs enligt punkt 1 a och b i den här artikeln ska den preliminära planen för underhåll efter stängning m.m.
  - a) uppdateras efter behov, med beaktande av riskanalys, bästa metoder och tekniska förbättringar,
  - b) lämnas till den behöriga myndigheten för godkännande, och
  - c) godkännas av den behöriga myndigheten som slutlig plan för verksamhet efter stängning.
4. Efter det att en lagringsplats stängts enligt punkt 1 c ska den behöriga myndigheten ansvara för övervakning och korrigerande åtgärder enligt de krav som fastställs i det här direktivet samt för alla skyldigheter som gäller överlämnande av utsläppsrättigheter vid läckage i enlighet med direktiv 2003/87/EG samt förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder i enlighet med artiklarna 5.1 och 6.1 i direktiv 2004/35/EG. Kraven efter stängningen enligt detta direktiv ska uppfyllas av den behöriga myndigheten enligt den preliminära planen för verksamhet efter stängning som avses i punkt 3 i den här artikeln, vilken ska uppdateras efter behov.
5. Den behöriga myndigheten ska begära ersättning för de kostnader som uppstått i samband med de åtgärder som avses i punkt 4 från verksamhetsutövaren, inbegripet genom att utnyttja den finansiella säkerheten i enlighet med artikel 19.

Artikel 18

Överföring av ansvar

1. När en lagringsplats har stängts enligt artikel 17.1 a eller 17.1 b ska alla rättsliga skyldigheter för övervakning och korrigerande åtgärder enligt kraven i detta direktiv, överlämnande av utsläppsrättigheter vid läckage enligt direktiv 2003/87/EG och förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder enligt artiklarna 5.1 och 6.1 i direktiv 2004/35/EG överföras till den behöriga myndigheten på dennas eget initiativ eller på verksamhetsutövarens begäran, om följande villkor är uppfyllda:
    - a) Alla tillgängliga uppgifter visar att den lagrade koldioxiden kommer att förbli fullständigt och varaktigt innesluten.
    - b) En minimiperiod som ska fastställas av den behöriga myndigheten har förflutit. Denna minimiperiod ska inte understiga 20 år, såvida inte den behöriga myndigheten är övertygad om att det kriterium som avses i led a är uppfyllt före periodens utgång.
    - c) De finansiella skyldigheter som avses i artikel 20 har fullgjorts.
    - d) Platsen har förslutits och injektionsanläggningarna avlägsnats.
  2. Verksamhetsutövaren ska utarbeta en rapport som styrker att det villkor som anges i punkt 1 a är uppfyllt och lägga fram den för den behöriga myndigheten för att denna ska godkänna överföringen av ansvaret. Denna rapport ska åtminstone visa
    - a) att den injicerade koldioxidens beteende överensstämmer med det modellerade beteendet,
    - b) att det inte finns något påvisbart läckage,
    - c) att lagringsplatsen utvecklas i riktning mot en situation med långsiktig stabilitet.
- Kommissionen får anta riktlinjer för bedömningen av leden a, b och c i första stycket, med betoning på eventuella konsekvenser för de tekniska kriterier som är relevanta för fastställandet av de minimiperioder som anges i punkt 1 b.
3. När den behöriga myndigheten är övertygad om att de villkor som avses i punkt 1 a och 1 b är uppfyllda, ska myndigheten utarbeta ett utkast till beslut om godkännande av överföringen av ansvar. I utkastet till beslut ska anges på vilket sätt det har fastställts att villkoren i punkt 1 d har uppfyllts, liksom eventuella uppdaterade krav för förslutning av lagringsplatsen och för avlägsnande av injektionsanläggningarna.
- Om den behöriga myndigheten anser att villkoren i punkt 1 a och 1 b inte är uppfyllda, ska myndigheten delge verksamhetsutövaren sin motivering.

4. Medlemsstaterna ska göra de rapporter som avses i punkt 2 tillgängliga för kommissionen inom en månad efter mottagandet. De ska också göra annat material tillgängligt som ska beaktas av den behöriga myndigheten när den utarbetar ett utkast till beslut om godkännande av överföring av ansvar. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om alla utkast till beslut om godkännande som den behöriga myndigheten ska utarbeta enligt punkt 3, inklusive allt annat material som beaktats för beslutet. Kommissionen kan på ett icke bindande sätt yttra sig om utkastet till beslut om godkännande inom fyra månader från mottagandet av detta. Om kommissionen beslutar att inte avge ett yttrande, ska den informera medlemsstaten om detta inom en månad från överlämnandet av utkastet till beslut om godkännande, och motivera detta.

5. När den behöriga myndigheten är övertygad om att villkoren i punkt 1 a–d är uppfyllda, ska den anta det slutgiltiga beslutet och underrätta verksamhetsutövaren om beslutet. Den behöriga myndigheten ska också underrätta kommissionen om det slutgiltiga beslutet och motivera eventuella avvikelser från kommissionens yttrande.

6. Efter överföringen av ansvaret ska de rutinkontroller som föreskrivs i artikel 15.3 upphöra och övervakningen får minska till en nivå som gör det möjligt att upptäcka läckage och betydande störningar. Om läckage eller betydande störningar upptäcks ska dock övervakningen intensifieras i den utsträckning som krävs för att bedöma problemets omfattning och de korrigerande åtgärdernas effektivitet.

7. I den händelse verksamhetsutövaren har begått ett fel, vilket omfattar bristfälliga uppgifter, undanhållande av relevant information, oaktsamhet, uppsåtligt bedrägeri eller bristande omsorg, ska den behöriga myndigheten hos den tidigare verksamhetsutövaren begära ersättning för de kostnader som uppstått efter det att ansvaret har överförts. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 ska ingen ytterligare ersättning begäras efter överföringen av ansvaret.

8. När en lagringsplats har stängts i enlighet med artikel 17.1 c ska överföring av ansvaret anses ha ägt rum om och när alla tillgängliga uppgifter tyder på att den lagrade koldioxiden kommer att förbli fullständigt och varaktigt innesluten, och platsen har förslutits och injektionsanläggningarna avlägsnats.

Artikel 19

Finansiell säkerhet

1. Medlemsstaterna ska se till att bevis för att adekvata reserver kan upprättas, i form av finansiell säkerhet eller motsvarande, på villkor som ska beslutas av medlemsstaterna, läggs fram av den potentiella verksamhetsutövaren som en del av ansökan om lagringstillstånd. Syftet med detta är att säkerställa att alla skyldigheter enligt det tillstånd som utfärdas enligt detta direktiv, däribland krav i samband med stängning och efter stängning samt eventuella skyldigheter som följer av att lagringsplatsen inkluderas i direktiv 2003/87/EG, kan uppfyllas. Denna finansiella säkerhet ska vara giltig och effektiv innan injektion påbörjas.

2. Den finansiella säkerheten ska regelbundet anpassas för att beakta ändringar i de bedömda läckageriskerna och de uppskattade kostnaderna för alla skyldigheter enligt det tillstånd som utfärdas enligt detta direktiv samt eventuella skyldigheter som följer av att lagringsplatsen inkluderas i direktiv 2003/87/EG.

3. Den finansiella säkerheten eller motsvarande som avses i punkt 1 ska förbli giltig och effektiv

a) efter det att en lagringsplats har stängts i enlighet med artikel 17.1 a eller b, fram till dess att ansvaret för lagringsplatsen överförs till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 18.1–18.5,

b) efter det att ett lagringstillstånd har återkallats i enlighet med artikel 11.3

i) fram till dess att ett nytt lagringstillstånd har utfärdats,

ii) om anläggningen har stängts i enlighet med artikel 17.1 c, fram till överföringen av ansvaret i enlighet med artikel 18.8, förutsatt att de finansiella skyldigheter som avses i artikel 20 har uppfyllts.

Artikel 20

Finansiell mekanism

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren, på villkor som ska beslutas av medlemsstaterna, ställer ett ekonomiskt bidrag till den behöriga myndighetens förfogande innan överföringen av ansvaret i enlighet med artikel 18 sker. Bidraget från verksamhetsutövaren ska beakta de kriterier som anges i bilaga I och parametrar som rör den historik när det gäller lagring av koldioxid som är relevant för att fastställa skyldigheterna efter överföringen av ansvar, och täcka åtminstone den förväntade kostnaden för övervakning under en period på 30 år. Detta ekonomiska bidrag får användas till att täcka kostnader som betalats av den behöriga myndigheten efter överföringen av ansvaret för att se till att koldioxiden förbli fullständigt och varaktigt innesluten på platser för geologisk lagring efter överföringen av ansvaret.

2. Kommissionen får anta riktlinjer för uppskattningen av de kostnader som avses i punkt 1 som ska tas fram i samråd med medlemsstaterna för att kunna säkerställa öppenhet och förutsebarhet för verksamhetsutövarna.

KAPITEL 5

TILLTRÄDE FÖR TREDJE PART

Artikel 21

Tillträde till transportnät och lagringsplatser

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att potentiella användare får tillträde till transportnät och lagringsplatser för geologisk lagring av producerad och avskild koldioxid enligt punkterna 2, 3 och 4.

2. Det tillträde som avses i punkt 1 ska beviljas på ett transparent och icke-diskriminerande sätt, som beslutas av medlemsstaten. Medlemsstaten ska ha som mål att tillträdet är rättvist och öppet och ta följande i beaktande:

- a) Den lagringskapacitet som är eller rimligen kan göras tillgänglig inom de områden som fastställs i enlighet med artikel 4 och den transportkapacitet som är eller rimligen kan göras tillgänglig.
  - b) Hur stor andel av den skyldighet medlemsstaten har enligt internationella rättsinstrument och gemenskapslagstiftning att minska koldioxidutsläppen som den avser att uppfylla genom avskiljning och geologisk lagring av koldioxid.
  - c) Behovet av att neka tillträde där inkompatibiliteten mellan tekniska specifikationer inte på ett rimligt sätt kan övervinnas.
  - d) Behovet av att ta hänsyn till väl motiverade rimliga behov som ägaren till eller verksamhetsutövaren av lagringsplatsen eller transportnätet har, och till intressena hos alla andra användare av lagringsplatsen eller transportnätet eller relevanta förädlings- eller hanteringsanläggningar som kan påverkas.
3. Verksamhetsutövare som driver transportnät och lagringsplatser får neka tillträde med hänvisning till bristande kapacitet. Varje sådant avslag ska vederbörligen motiveras.
4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att en verksamhetsutövare som nekar tillträde på grund av bristande kapacitet eller anslutningsmöjlighet gör eventuella förbättringar som krävs i den mån detta är ekonomiskt, eller när en potentiell kund är villig att betala för dem, under förutsättning att detta inte inverkar negativt på miljösäkerheten för transport och geologisk lagring av koldioxid.

Artikel 22

Tvistlösning

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns tvistlösningsförfaranden, däribland en myndighet som är oberoende av alla parter och har tillgång till all relevant information, så att tvister som rör tillträde till transportnät och lagringsplatser kan lösas snabbt med beaktande av kriterierna i artikel 21.2 och antalet parter som kan bli inblandade i en förhandlingsprocess om sådant tillträde.
2. Vid gränsöverskridande tvister ska de tvistlösningsförfaranden tillämpas som gäller i den medlemsstat som har jurisdiktion över transportnät eller lagringsplatser till vilka tillträde nekas. Vid gränsöverskridande tvister där flera medlemsstaters jurisdiktion täcker det transportnät eller den lagringsplats som tvisten gäller, ska de berörda medlemsstaterna samråda för att se till att detta direktiv tillämpas på ett enhetligt sätt.

KAPITEL 6

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 23

Behörig myndighet

Medlemsstaterna ska inrätta eller utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för att uppfylla de skyldigheter som fastställs i detta direktiv. Om fler än en behörig myndighet utses ska medlemsstaterna inrätta mekanismer för samordning av dessa myndigheters arbete enligt detta direktiv.

Artikel 24

Gränsöverskridande samarbete

I fråga om gränsöverskridande transporter av koldioxid, gränsöverskridande lagringsplatser eller gränsöverskridande lagringskomplex ska de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter gemensamt uppfylla kraven i detta direktiv och i annan relevant gemenskapslagstiftning.

Artikel 25

Register

1. Den behöriga myndigheten ska inrätta och upprätthålla
  - a) ett register över beviljade lagringstillstånd, och
  - b) ett permanent register över alla stängda lagringsplatser och omgivande lagringskomplex, inbegripet kartor och tvärsnitt över deras rumsliga utsträckning och tillgänglig information som är relevant för att bedöma huruvida den lagrade koldioxiden kommer att förbli fullständigt och varaktigt innesluten.
2. Den behöriga nationella myndigheten ska ta hänsyn till de register som avses i punkt 1 vid relevanta planeringsförfaranden och när den tillåter verksamhet som skulle kunna påverka, eller påverkas av, den geologiska lagringen av koldioxid i de registrerade lagringsplatserna.

Artikel 26

Information till allmänheten

Medlemsstaterna ska göra den miljöinformation som berör den geologiska lagringen av koldioxid tillgänglig för allmänheten i enlighet med den tillämpliga gemenskapslagstiftningen.

Artikel 27

Medlemsstaternas rapportering

1. Medlemsstaterna ska vart tredje år lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av detta direktiv, inbegripet det register som avses i artikel 25.1 b. Den första rapporten ska skickas till kommissionen senast den 30 juni 2011. Rapporten ska upprättas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som utarbetas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 6 i direktiv 91/692/EEG. Frågeformuläret eller mallen ska skickas till medlemsstaterna åtminstone sex månader före den sista dagen för inlämnande av rapporten.

2. Kommissionen ska organisera ett utbyte av information mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter angående genomförandet av detta direktiv.

Artikel 28

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv och de ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dessa regler tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 25 juni 2011 och utan dröjsmål meddela eventuella ändringar som berör dessa.

Artikel 29

Ändring av bilagorna

Kommissionen får göra ändringar i bilagorna. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 30.2.

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av klimatförändringskommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i detta.

KAPITEL 7

ÄNDRINGAR

Artikel 31

Ändring av direktiv 85/337/EEG

Direktiv 85/337/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 16 ska ersättas med följande:

”16. Rörledningar med en diameter över 800 mm och en längd över 40 km

— för transport av gas, olja eller kemikalier, och

— för transport av CO₂-strömmar för geologisk lagring, inklusive därtill hörande tryckstegringsstationer.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”23. Lagringsplatser enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*)

24. Anläggningar för avskiljning av CO₂-strömmar för geologisk lagring enligt direktiv 2009/31/EG från anläggningar som omfattas av denna bilaga, eller från vilka den årliga avskiljningen av koldioxid är minst 1,5 megaton.

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska följande led läggas till:

”j) Anläggningar för avskiljning av CO₂-strömmar för geologisk lagring enligt direktiv 2009/31/EG från anläggningar som inte omfattas av bilaga I till det här direktivet.”

b) Punkt 10 i ska ersättas med följande:

”i) Anläggning av rörledningar för gas och olja samt rörledningar för transport av CO₂-strömmar för geologisk lagring (projekt som inte omfattas av bilaga I).”

Artikel 32

Ändring av direktiv 2000/60/EG

I artikel 11.3 j i direktiv 2000/60/EG ska följande strecksats införas efter den tredje strecksatsen:

”— injektion av koldioxidströmmar för lagringsändamål i geologiska formationer som av naturliga skäl är permanent olämpliga för andra ändamål, under förutsättning att sådan injektion görs i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*) eller undantas från tillämpningsområdet för det direktivet i enlighet med artikel 2.2 i detsamma,

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

Artikel 33

Ändring av direktiv 2001/80/EG

I direktiv 2001/80/EG ska följande artikel införas:

”Artikel 9a

1. Medlemsstaterna ska se till att driftsansvariga vid alla förbränningsanläggningar med en nominell elektrisk effekt på 300 megawatt eller mer, för vilka det ursprungliga tillståndet till uppförande eller, i avsaknad av sådant förfarande, det ursprungliga drifttillståndet har beviljats efter det att Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*) har trätt i kraft, har bedömt huruvida följande villkor är uppfyllda:

— Lämpliga lagringsplatser finns tillgängliga.

- Transporten är tekniskt och ekonomiskt genomförbar.
- Det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att eftermontera utrustning för koldioxidavskiljning.

KAPITEL 8

SLUTBESTÄMMELSER

2. Om villkoren i punkt 1 är uppfyllda, ska den behöriga myndigheten se till att lämpligt utrymme avsätts vid anläggningen för den utrustning som krävs för att avskilja och komprimera koldioxid. Den behöriga myndigheten ska bedöma huruvida villkoren är uppfyllda på grundval av den bedömning som avses i punkt 1 och annan tillgänglig information, särskilt när det gäller skydd av miljön och av människors hälsa.

Artikel 38

Översyn

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

Artikel 34

Ändring av direktiv 2004/35/EG

I bilaga III till direktiv 2004/35/EG ska följande punkt läggas till:

”14. Drift av lagringsplatser enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*)

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

Artikel 35

Ändring av direktiv 2006/12/EG

I artikel 2.1 i direktiv 2006/12/EG ska led a ersättas med följande:

a) gasformiga utsläpp till luften och koldioxid som avskilts och transporterats för geologisk lagring och som lagrats geologiskt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*) eller som undantas från tillämpningsområdet för det direktivet enligt artikel 2.2 i detsamma.

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

Artikel 36

Ändring av förordning (EG) nr 1013/2006

I artikel 1.3 i förordning (EG) nr 1013/2006 ska följande led läggas till:

h) transport av koldioxid för geologisk lagring enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*)

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

Artikel 37

Ändring av direktiv 2008/1/EG

I bilaga I till direktiv 2008/1/EG ska följande punkt läggas till:

6.9 Avskiljning av CO₂-strömmar från anläggningar som omfattas av detta direktiv för geologisk lagring enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (*)

(*) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.”

1. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv senast nio månader efter det att den har mottagit de rapporter som avses i artikel 27.

2. I rapporten, som ska överlämnas senast den 31 mars 2015, ska kommissionen, på grundval av erfarenheterna från genomförandet av detta direktiv, mot bakgrund av erfarenheterna från CCS och med hänsyn till tekniska framsteg och senaste vetenskapliga rön, särskilt utvärdera

- om en permanent inneslutning av koldioxid på ett sätt som i möjligaste mån förhindrar och minskar de negativa effekterna på miljön och eventuella därav följande risker för människors hälsa och säkerheten för miljön och människor vid CCS har dokumenterats tillräckligt,

- om förfarandena för kommissionens översyn av utkast till lagringstillstånd som avses i artikel 10 och utkast till beslut om överföring av ansvar som avses i artikel 18 fortfarande krävs,

- erfarenheterna från tillämpningen av de bestämmelser om kriterier och förfaranden för godtagande av CO₂-strömmar som avses i artikel 12,

- erfarenheterna från tillämpningen av de bestämmelser om tillträde för tredje part som avses i artiklarna 21 och 22 och bestämmelserna om gränsöverskridande samarbete enligt artikel 24,

- de bestämmelser som är tillämpliga på förbränningsanläggningar med en nominell elektrisk effekt på 300 megawatt eller mer som avses i artikel 9a i direktiv 2001/80/EG,

- utsikterna för geologisk lagring av koldioxid i tredjeländer,

- vidareutvecklingen och uppdateringen av de kriterier som anges i bilagorna I och II,

- erfarenheterna från incitament för tillämpning av CCS på anläggningar för förbränning av biomassa,
- behovet av ytterligare lagstiftning om miljörisker i samband med koldioxidtransporter,

och ska vid behov lägga fram ett förslag till översyn av detta direktiv.

3. Om permanent inneslutning av koldioxid på ett sådant sätt att eventuella negativa effekter och risk för miljön och människors hälsa förhindras och, när det inte är möjligt, elimineras i möjligaste mån, och säkerheten för miljön och människorna avseende CCS har påvisats tillräckligt, liksom dess ekonomiska genomförbarhet, ska det vid översynen undersökas om det är nödvändigt och praktiskt möjligt att fastställa obligatoriska utsläppsnormer för nya elproducerande stora förbränningsanläggningar i enlighet med artikel 9a i direktiv 2001/80/EG.

Artikel 39

Införlivande- och övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 25 juni 2011. De ska genast till kommissionen överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska se till att följande lagringsplatser, som omfattas av detta direktiv, drivs i enlighet med kraven i detta direktiv senast den 25 juni 2012;

- a) Lagringsplatser som används i enlighet med befintlig lagstiftning den 25 juni 2009.
- b) Lagringsplatser för vilka det beviljats tillstånd i enlighet med sådan lagstiftning före den eller den 25 juni 2009, förutsatt att lagringsplatserna är i bruk senast ett år efter detta datum.

Artiklarna 4 och 5, artikel 7.3, artikel 8.2 och artikel 10 ska inte tillämpas i dessa fall.

Artikel 40

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 41

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA I

KRITERIER FÖR BESKRIVNING OCH BEDÖMNING AV DET POTENTIELLA LAGRINGSKOMPLEX OCH OMGIVANDE OMRÅDE SOM AVSES I ARTIKEL 4.3

Den beskrivning och bedömning av det potentiella lagringskomplexet och omgivande område som avses i artikel 4.3 ska göras i tre steg i enlighet med bästa metoder vid tidpunkten för bedömningen och med de kriterier som anges nedan. Avvikelse från ett eller flera av dessa kriterier får tillåtas av den behöriga myndigheten, under förutsättning att verksamhetsutövaren har visat att detta inte påverkar beskrivningens och bedömningens ändamålsenlighet för att fatta beslut enligt artikel 4.

Steg 1: Insamling av uppgifter

Tillräckliga uppgifter ska samlas in för att upprätta en volymetrisk och tredimensionell statisk (3-D) geologisk modell över lagringsplatsen och lagringskomplexet inklusive takbergarter och hydrologiskt sammanlänkade områden. Dessa uppgifter ska omfatta åtminstone följande egenskaper hos lagringskomplexet:

- a) Geologi och geofysik.
- b) Hydrogeologi (särskilt förekomsten av grundvatten som är avsett för dricksvatten).
- c) Reservoarsteknik (inbegripet volymetriska beräkningar av porvolymen för injektion av koldioxid och slutlig lagringskapacitet).
- d) Geokemi (upplösningshastighet, mineraliseringstakt).
- e) Geomekanik (permeabilitet, sprickbildningstryck).
- f) Seismicitet.
- g) Förekomst av naturliga och tillverkade sprickor och kanaler, däribland brunnar och borrhål, som kan utgöra läckagevägar, och vilket skick dessa befinner sig i.

Följande egenskaper hos komplexets omgivning ska dokumenteras:

- h) Områden kring lagringskomplexet som kan påverkas av lagringen av koldioxid på lagringsplatsen.
- i) Befolkningsfördelning i den region som ligger över lagringsplatsen.
- j) Närhet till värdefulla naturresurser (i synnerhet Natura 2000-områden enligt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽¹⁾ och rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽²⁾), drickbart grundvatten och kolväten).
- k) Verksamhet kring lagringskomplexet och eventuell interaktion med dessa verksamheter (t.ex. undersökning, produktion och lagring av kolväten, geotermiskt utnyttjande av akviferer samt utnyttjande av underjordiska vattenreserver).
- l) Närhet till de potentiella koldioxidkällor (inbegripet uppskattning av den totala potentiella mängden koldioxid som ekonomiskt kan bli tillgänglig för lagring) och lämpliga transportnät.

Steg 2: Byggnad av den tredimensionella statistiska geologiska modellen

Med hjälp av de uppgifter som samlats in i steg 1 ska en tredimensionell statisk geologisk modell – eller en serie sådana modeller – av det föreslagna lagringskomplexet, inklusive takbergarter och hydrologiskt sammanlänkade områden och vätskor, byggas med användande av datoriserade reservoarsimulatorer. De statistiska geologiska modellerna ska beskriva komplexet i fråga om följande:

- a) Den fysiska fällans geologiska struktur.
- b) Reservoarens geomekaniska, geokemiska och flödesmässiga egenskaper, täckande lager (takbergarter, förseglingar, porösa och permeabla horisonter) och omgivande formationer.

⁽¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

- c) Beskrivning av spricksystem och eventuell förekomst av tillverkade sprickor och kanaler.
- d) Lagringskomplexets area och djup.
- e) Porvolymen (inbegripet porstorleksfördelning).
- f) Ursprunglig vätskefördelning.
- g) Alla andra relevanta kännetecken.

Osäkerheten för varje parameter som används för att bygga modellen ska bedömas genom utveckling av en serie scenarier för varje parameter och beräkning av ett lämpligt sannolikhetsintervall. Varje osäkerhet i själva modellen ska också bedömas.

Steg 3: Beskrivning av dynamiskt beteende i samband med lagring, beskrivning av känslighet och riskbedömning

Beskrivningarna och bedömningen ska grundas på en dynamisk modellering som innefattar simuleringar med flera olika tidssteg av injektion av koldioxid i lagringsplatsen, vilket ska göras med hjälp av de tredimensionella statistiska geologiska modellerna i den datoriserade lagringskomplexsimulator som byggts upp i steg 2.

Steg 3.1: Beskrivning av dynamiskt beteende i samband med lagring

Åtminstone följande faktorer ska beaktas:

- a) Möjlig injektionstakt och CO₂-strömmarnas egenskaper.
- b) Hur effektiv den kopplade processmodelleringen är (dvs. hur de olika enskilda effekterna i simulatoren samverkar).
- c) Reaktiva processer (dvs. hur den injicerade koldioxidens reaktioner med mineraler in situ återkopplas i modellen).
- d) Vilka reservoarsimulatorer som använts (det kan krävas flera simuleringar för att validera vissa rön).
- e) Kort- och långsiktiga simuleringar (för att fastställa vad som händer med koldioxiden och hur den beter sig under årtionden och årtusenden, bland annat i fråga om upplösningshastigheten för koldioxid i vatten).

Den dynamiska modelleringen ska ge kunskap om:

- f) Lagringsformationens tryck och temperatur som en funktion över tiden av injektionshastighet och ackumulerad injektionsmängd.
- g) Koldioxidens rumsliga och vertikala spridning över tid.
- h) Egenskaper hos CO₂-flödet i reservoaren, inbegripet fasbeteende.
- i) Mekanismer för och omfattning av koldioxidinfångning (inbegripet bräddnivåer och laterala och vertikala förseglingar).
- j) Sekundära inneslutningssystem i lagringskomplexet som helhet.
- k) Lagringskapacitet och tryckgradienter på lagringsplatsen.
- l) Risken för sprickbildning i lagringsformationer och takbergarter.
- m) Risken för att koldioxid ska tränga in i takbergarterna.
- n) Risken för läckage från lagringsplatsen (t.ex. genom övergivna eller otillräckligt tätade brunnar).
- o) Migrationstakt (från öppna reservoarer).
- p) Sprickförseglingstakt.

- q) Förändringar av formationernas vätskekemi och därmed sammanhängande reaktioner (t.ex. förändrat pH-värde eller mineralbildning) och reaktiv modellering ska inbegripas för att bedöma effekterna.
- r) Undanträngning av vätskor i formationen.
- s) Ökad seismicitet och elevation vid ytnivå.

Steg 3.2: Beskrivning av känslighet

Flera simuleringar ska göras för att fastställa bedömningens känslighet för antaganden avseende bestämda parametrar. Simuleringarna ska grundas på ändring av parametrarna i de statiska geologiska modellerna, och olika sannolikhetsberäkningar och antaganden i den dynamiska modelleringen. All signifikant känslighet ska tas i beaktande vid riskbedömningen.

Steg 3.3: Utvärdering av riskerna

Utvärderingen av riskerna ska bland annat omfatta följande:

3.3.1 Riskbeskrivning

Riskbeskrivningen ska göras genom en beskrivning av potentialen för läckage från lagringskomplexet, enligt vad som kunnat fastställas genom dynamisk modellering och säkerhetsbeskrivningen ovan. Bland annat ska följande beaktas:

- a) Potentiella läckagevägar.
- b) Potentiell omfattning av läckage från identifierade läckagevägar (flöden).
- c) Kritiska parametrar som kan påverka potentiella läckage (t.ex. maximalt reservoartryck, maximal injektionstakt, temperatur, känslighet för olika antaganden i de statiska geologiska modellerna, osv.).
- d) Sekundära effekter av koldioxidlagring, bland annat undanträngning av vätskor i formationen och nya substanser som bildas på grund av koldioxidlagringen.
- e) Andra faktorer som skulle kunna innebära en fara för människors hälsa eller miljön (t.ex. konstruktioner i samband med projektet).

Riskbeskrivningen ska omfatta hela skalan av möjliga driftförhållanden för att pröva lagringskomplexets säkerhet.

3.3.2 Exponeringsbedömning – Grundad på beskrivningen av omgivningen och befolkningens fördelning samt verksamhet ovanför lagringskomplexet och vad som händer med koldioxiden och hur den beter sig vid eventuella läckage från de potentiella läckagevägar som identifierats under steg 3.3.1.

3.3.3 Effektbedömning – Bedömningen görs på grundval av känsligheten hos specifika arter, samhällen eller livsmiljöer som kan kopplas till potentiella läckagehändelser som identifierats i steg 3.3.1. När det är relevant ska den innefatta effekter av exponering för höga halter av koldioxid i biosfären (inklusive mark, bottensediment och den bentiska zonen (kvävning; koldioxidförgiftning) och minskade pH-värden i omgivningarna till följd av koldioxidläckage). Den ska också innefatta en bedömning av effekterna av andra substanser som kan finnas i läckande CO₂-strömmar (antingen orenheter i injektionsströmmarna eller nya substanser som bildats genom lagringen av koldioxid). Dessa effekter ska beaktas på en tids- och rumsskala, och kopplas till en serie potentiella läckagehändelser av olika omfattning.

3.3.4 Riskbeskrivning – Denna ska omfatta en bedömning av platsens säkerhet och integritet på kort och lång sikt, inbegripet en bedömning av risken för läckage under de föreslagna användningsvillkoren och av effekterna på miljö och människors hälsa i värsta fall. Riskbeskrivningen ska göras på grundval av risk-, exponerings- och effektbedömningarna. Den ska omfatta en bedömning av de osäkerhetskällor som har identifierats i samband med beskrivningen och bedömningen av lagringsplatsen och, när det är möjligt, en beskrivning av möjligheterna att minska osäkerheten.

BILAGA II

KRITERIER FÖR UPPRÄTTANDE OCH UPPDATERING AV DEN ÖVERVAKNINGSPÅN SOM AVSES I ARTIKEL 13.2 OCH FÖR ÖVERVAKNING EFTER STÅNGNING**1. Upprättande och uppdatering av övervakningsplanen**

Den övervakningsplan som avses i artikel 13.2 ska upprättas i enlighet med den riskbedömning som genomförts i steg 3 i bilaga I, och uppdateras i syfte att uppfylla de övervakningskrav som fastställs i artikel 13.1 enligt följande kriterier:

1.1 Upprättande av planen

Övervakningsplanen ska innehålla detaljer om den övervakning som ska ske under projektets huvudfaser, däribland övervakning av utgångsläget, driftövervakning och övervakning efter stängning. Följande ska specificeras för varje fas:

- a) Övervakade parametrar.
- b) Vilken teknik som används för övervakning och motivering till teknikval.
- c) Motivering till övervakningsplatser och spatial stickprovstagning.
- d) Motivering till tillämpningsfrekvens och temporal stickprovstagning.

De parametrar som ska övervakas ska identifieras för att uppfylla syftet med övervakningen. Planerna ska i varje fall innefatta kontinuerlig eller intermittent övervakning av följande:

- e) Läckage av koldioxid vid injektionsanläggningen.
- f) Volymetriskt flöde av koldioxid vid injektionsbrunnstopparna.
- g) Koldioxidens tryck och temperatur vid injektionsbrunnstopparna (för att bestämma massaflödet).
- h) Kemisk analys av det injekterade materialet.
- i) Reservoarens temperatur och tryck (för att avgöra koldioxidfasens beteende och status).

Valet av övervakningsteknik ska grundas på bästa tillgängliga metoder vid tidpunkten för utformandet. Följande alternativ ska beaktas och användas när så är lämpligt:

- j) Teknik för att spåra koldioxidens närvaro, lokalisering och migrationsvägar under ytan och vid ytan.
- k) Teknik som ger information om tryck-volymbeteende och CO₂-plymens areala/vertikala distribution för att finjustera den digitala 3-D-simuleringen i de tredimensionella geologiska modellerna av lagringsformationen som upprättats enligt artikel 4 och bilaga I.
- l) Teknik som kan ge en vid arealspridning för att samla in information om tidigare upptäckta potentiella läckagevägar över hela lagringskomplexets areal och utanför detta i händelse av betydande störningar eller i händelse av koldioxidmigration ut från lagringskomplexet.

1.2 Uppdatering av planen

De uppgifter som samlas in vid övervakningen ska kollationeras och tolkas. De observerade resultaten ska jämföras med det beteende som förutsetts i de dynamiska simuleringar av det tredimensionella tryck-volymbeteendet och mättnadsbeteendet som gjorts i samband med säkerhetsbeskrivningen enligt artikel 4 och bilaga I steg 3.

Om det föreligger en väsentlig skillnad mellan det observerade och det förutsedda beteendet ska 3-D-modellen kalibreras om för att återspegla det observerade beteendet. Omkalibreringen ska grundas på dataobservationer från övervakningsplanen och när så krävs för att skapa större säkerhet i kalibreringsantaganden ska ytterligare data inhämtas.

Steg 2 och 3 i bilaga I ska upprepas med användning av de omkalibrerade 3-D-modellerna för att generera nya farscenarier och flöden och för att revidera och uppdatera riskbedömningen.

När nya koldioxidkällor, kanaler och flöden eller observerade signifikanta avvikelser från tidigare bedömningar identifieras till följd av historisk matchning och omkalibrering av modeller ska övervakningsplanen uppdateras i enlighet med detta.

2. Övervakning efter stängning

Övervakningen efter stängning ska grundas på den information som samlats in och modellerats under genomförandet av den övervakningsplan som avses i artikel 13.2 samt ovan i punkt 1.2 i denna bilaga. Den ska i synnerhet tjäna till att erbjuda den information som behövs för att fatta beslut i enlighet med artikel 18.1.

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 406/2009/EG

av den 23 april 2009

om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringen (UNFCCC), som antogs på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 94/69/EG ⁽³⁾, syftar ytterst till att stabilisera koncentrationerna av växthusgasar i atmosfären på en nivå som förebygger farlig antropogen påverkan på klimatsystemet.

(2) Gemenskapen har, senast särskilt vid Europeiska rådets möte i mars 2007, påpekat att för att uppnå detta mål bör

ökningen av den genomsnittliga globala temperaturen inte överstiga 2 °C jämfört med den förindustriella nivån, vilket innebär att de globala växthusgasutsläppen till 2050 skulle behöva minska med minst 50 % jämfört med 1990 års nivåer. Gemenskapens växthusgasutsläpp som omfattas av detta beslut bör fortsätta att minska efter 2020 som en del av EU:s ansträngningar att bidra till det globala målet för utsläppsminskningen. Industrieländerna, däribland EU:s medlemsstater, bör fortsätta att gå i spetsen genom att åta sig att tillsammans minska sina växthusgasutsläpp med omkring 30 % jämfört med 1990 års nivåer till 2020. De bör även göra detta för att till 2050 kollektivt minska sina växthusgasutsläpp med 60–80 % jämfört med 1990 års nivåer. Alla sektorer bör bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar, även den internationella sjö- och luftfarten. Luftfarten bidrar till dessa minskningar genom att ingå i gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter (nedan kallat *gemenskapssystemet*). Om vare sig något internationellt avtal som inkluderar minskningsåtagande för utsläpp från internationell sjöfart under Internationella sjöfartsorganisationen har godkänts av medlemsstaterna eller något sådant avtal under UNFCCC har godkänts av gemenskapen senast den 31 december 2011, bör kommissionen lägga fram ett förslag om att inkludera utsläpp från den internationella sjöfarten i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar med målsättning att den föreslagna rättsakten ska träda i kraft senast 2013. Ett sådant förslag bör minimera eventuella negativa följder för gemenskapens konkurrenskraft och samtidigt ta hänsyn till de potentiella miljöfördelarna.

(3) För att nå det globala målet bekräftade Europeiska rådet vidare, vid sitt möte i mars 2007, gemenskapens mål att till 2020 minska sina växthusgasutsläpp med 30 % jämfört med 1990 års nivåer, som bidrag till ett globalt och heltäckande avtal för perioden efter 2012, förutsatt att andra industrieländer också åtar sig att göra jämförbara utsläppsminskningar, och ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer i rimlig utsträckning bidrar allt efter ansvar och förmåga.

⁽¹⁾ EUT C 27, 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

⁽³⁾ EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (4) Europeiska rådet betonade vid sitt möte i mars 2007 att gemenskapen har åtagit sig att omforma EU till en energieffektiv ekonomi med låga växthusgasutsläpp och beslutade också att fram till dess att ett globalt och heltäckande avtal för tiden efter 2012 har slutits, och utan att det påverkar gemenskapens position i internationella förhandlingar, åtar sig gemenskapen att till 2020 oberoende minska sina växthusgasutsläpp med minst 20 % jämfört med 1990 års nivåer.
- (5) Förbättrad energieffektivitet är en avgörande fråga för att medlemsstaterna ska uppfylla kraven i detta beslut. I det sammanhanget bör kommissionen noga övervaka framstegen mot målet att minska energiförbrukningen med 20 % till 2020 och föreslå ytterligare åtgärder om framstegen är otillräckliga.
- (6) Genom direktiv 2003/87/EG⁽¹⁾ inrättas ett system för handel med utsläppsrätter inom gemenskapen som omfattar vissa sektorer av ekonomin. Samtliga sektorer av ekonomin bör bidra till att minska utsläppen för att målet om en minskning av växthusgasutsläppen med 20 % till 2020, jämfört med 1990 års nivåer, ska kunna uppnås på ett kostnadseffektivt sätt. Medlemsstaterna bör därför införa kompletterande styrmedel och åtgärder för att minska växthusgasutsläppen från källor som inte omfattas av direktiv 2003/87/EG.
- (7) De insatser för att minska utsläppen som var och en av medlemsstaterna ska göra bör fastställas utifrån den nivå av växthusgasutsläpp som de enskilda medlemsstaterna hade 2005 och som omfattas av detta beslut, justerat för att undanta utsläpp från anläggningar som existerade 2005, som inbegreps i gemenskapssystemet under perioden 2006–2012. Årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 uttryckt som ton koldioxidekvivalenter bör fastställas på grundval av granskade och verifierade uppgifter.
- (8) Medlemsstaternas insatser för att minska utsläppen bör grundas på principen om solidaritet mellan medlemsstater och behovet av hållbar ekonomisk tillväxt i hela gemenskapen, med beaktande av de enskilda medlemsstaternas relativa BNP per capita. Medlemsstater som i dag har en relativt låg BNP per capita, och därmed höga förväntningar på sin BNP-tillväxt, bör tillåtas öka sina växthusgasutsläpp jämfört med 2005 års nivåer, men växthusgasutsläppen bör begränsas så att de medlemsstaterna ändå bidrar till gemenskapens oberoende åtagande att minska utsläppen. Medlemsstater som i dag har en relativt hög BNP per capita bör minska sina växthusgasutsläpp jämfört med 2005 års nivåer.
- (9) För att garantera en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna att bidra till genomförandet av gemenskapens oberoende åtagande att minska utsläppen bör ingen medlemsstat åläggas att minska sina växthusgasutsläpp till 2020 med mer än 20 % jämfört med 2005 års nivåer eller att få öka sina växthusgasutsläpp till 2020 med mer än 20 % jämfört med 2005 års nivåer. Minskningarna av växthusgasutsläppen bör göras mellan 2013 och 2020. Varje medlemsstat bör ha rätt att från det påföljande året föra över högst 5 % av sin årliga utsläppstilldelning. Medlemsstater vars utsläpp ligger under den årliga utsläppstilldelningen bör få överföra underskottet till följande år.
- (10) För att utjämna skillnaderna i fråga om de åtgärdskostnader som de olika medlemsstaterna ställs inför genom att erbjuda ökad geografisk flexibilitet och samtidigt höja kostnadseffektiviteten i gemenskapens samlade åtagande, bör medlemsstaterna få föra över en del av sin tilldelning av tillåtna växthusgasutsläpp till andra medlemsstater. Transparensen beträffande dessa överföringar bör garanteras genom en anmälan till kommissionen och genom att varje överföring registreras i de båda berörda medlemsstaternas register. Sådana överföringar kan genomföras på ett sätt som passar båda parter, till exempel genom utauktionering, användning av mäklare på marknaden eller bilaterala arrangemang.
- (11) Växthusgasutsläppen bör minskas väsentligt inom EU. Utnyttjandet av reduktionsenheter från projektverksamhet bör begränsas, så att detta endast kompletterar nationella åtgärder. EU förblir bundet av sitt åtagande om en fortsatt förbättring av mekanismen för ren utveckling (CDM) och kommer att sträva efter förbättringar genom lämpliga internationella processer. Det är viktigt att reduktionsenheter från projektverksamhet som används av medlemsstaterna motsvarar verkliga, verifierbara, additiva och permanenta utsläppsminskningar och har tydliga fördelar när det gäller en hållbar utveckling och inte har några betydande negativa effekter på miljö och samhälle. Medlemsstaterna bör också rapportera om de kvalitetskriterier som de tillämpar för utnyttjandet av sådana reduktionsenheter.
- (12) För att ge medlemsstaterna flexibilitet att uppfylla sina åtaganden, främja hållbar utveckling i tredjeländer, särskilt i utvecklingsländer, och ge investerarna större säkerhet bör gemenskapen även fortsättningsvis godkänna en viss mängd reduktionsenheter från projekt som leder till minskade växthusgasutsläpp i tredjeländer, innan ett framtida internationellt avtal om klimatförändringar (nedan kallat *det internationella avtalet om klimatförändringar*) har slutits. Medlemsstaternas riktlinjer för köp av reduktionsenheter bör främja en rättvis geografisk fördelning av projekten, särskilt genom att en större andel certifierade utsläppsminskningar (CER) köps från de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling, och syfta till att få till stånd ett internationellt avtal om klimatförändringar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgas inom gemenskapen (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (13) Medlemsstaterna bör därför få rätt att använda reduktionsenheter som utfärdats avseende minskade växthusgasutsläpp under perioden 2008–2012 i projekttyper som fick användas i gemenskapssystemet under den perioden. Medlemsstaterna ska också kunna använda reduktionsenheter avseende minskade växthusgasutsläpp som utfärdats efter perioden 2008–2012, förutsatt att projekten registrerats under perioden 2008–2012 och att det är fråga om projekttyper som fick användas i gemenskapssystemet för växthusgaser under den perioden.
- (14) I de minst utvecklade länderna har ytterst få projekt genomförts inom ramen för CDM. Eftersom EU stödjer en rättvis fördelning av CDM-projekt, bland annat genom kommissionens globala klimatförändringsallians i enlighet med vad som anges i kommissionens meddelande av den 18 september 2007 "Att skapa en global klimatförändringsallians mellan Europeiska unionen och de fattiga utvecklingsländer som är mest utsatta för klimatförändringar", är det lämpligt att erbjuda garantier för att sådana reduktionsenheter kommer att godtas även från projekt som inleds efter perioden 2008–2012 i de minst utvecklade länderna, avseende projekttyper som fick användas i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012. Sådana projekt bör fortsättningsvis godkännas fram till 2020 eller till dess att ett avtal slutits med gemenskapen, beroende på vilket som inträffar först.
- (15) För att erbjuda medlemsstaterna ytterligare flexibilitet och främja hållbar utveckling i utvecklingsländerna bör medlemsstaterna få rätt att använda ytterligare reduktionsenheter från olika projekt som följer av avtal mellan gemenskapen och tredjeländer. Om inget internationellt avtal om klimatförändringar sluts som fastställer den tilldelade utsläppsmängden för industriländerna kan projekt inom ramen för gemensamt genomförande (JI) inte fortsätta efter 2012. Genom avtal med tredjeländer bör reduktionsenheter avseende minskade växthusgasutsläpp inom ramen för sådana projekt emellertid godkännas även därefter.
- (16) För att garantera en marknad för CDM-reduktionsenheter efter 2012 är det viktigt att medlemsstaterna fortsättningsvis har möjlighet att använda dessa reduktionsenheter. För att bidra till att trygga en sådan marknad, och se till att växthusgasutsläppen fortsätter att minska inom gemenskapen och därmed att gemenskapens mål vad gäller förnybar energi, energieffektivitet, säker energiförsörjning, innovation och konkurrenskraft uppnås, föreslås att medlemsstaterna årligen tillåts använda reduktionsenheter från projekt för att minska växthusgasutsläppen i tredjeländer, upp till 3 % av varje enskild medlemsstats växthusgasutsläpp som 2005 inte omfattades av direktiv 2003/87/EG, eller i andra medlemsstater, fram till dess att ett internationellt avtal om klimatförändringar slutits. Medlemsstater bör få rätt att överföra outnyttjade reduktionsenheter till andra medlemsstater. Vissa medlemsstater som har en negativ nivå eller en positiv nivå på högst 5 %, i enlighet med detta beslut, bör utöver de reduktionsenheter som avses ovan årligen få utnyttja ytterligare reduktionsenheter på 1 % av deras verifierade utsläpp under 2005 från projekt i de minst utvecklade länderna och i små östater under utveckling, under förutsättning att de uppfyller ett av de fyra villkor som fastställs i detta beslut.
- (17) Detta beslut påverkar inte mer strikta nationella mål. Då medlemsstaterna, utöver sina skyldigheter enligt detta beslut, begränsar växthusgasutsläpp som omfattas av detta beslut för att uppnå striktare mål, bör begränsningen i detta beslut av användningen av reduktionsenheter inte tillämpas för de ytterligare utsläppsminskningar som krävs för att nå det nationella målet.
- (18) I syfte att uppnå nationella mål på ett mer kostnadseffektivt sätt, särskilt i medlemsstater med ambitiösa mål, kan medlemsstaterna utnyttja reduktionsenheter som är resultatet av projekt på gemenskapsnivå enligt artikel 24a i direktiv 2003/87/EG.
- (19) Sedan ett internationellt avtal om klimatförändringar har slutits bör medlemsstaterna endast godta reduktionsenheter för utsläppsminskningar från länder som har ratificerat avtalet, och i enlighet med en gemensam metod.
- (20) Att det i vissa bestämmelser i detta beslut hänvisas till gemenskapens godkännande av ett internationellt avtal om klimatförändringar hindrar inte medlemsstaterna från att också ingå detta avtal.
- (21) Då ett internationellt avtal om klimatförändringar för perioden efter 2012 godkänns, och enligt vad som föreskrivs i det avtalet, bör gemenskapen och dess medlemsstater medverka vid finansieringen av mätbara, redovisningsbara, verifierbara och nationellt lämpliga åtgärder för att minska växthusgasutsläppen, i linje med målet att begränsa ökningen av den genomsnittliga globala temperaturen till 2 °C, i jämförelse med förindustriella nivåer, i de utvecklingsländer som har ratificerat avtalet.
- (22) Då ett internationellt avtal om klimatförändringar för perioden efter 2012 godkänns bör gemenskapen och dess medlemsstater, enligt vad som föreskrivs i det avtalet, medverka vid finansieringen av stöd till de utvecklingsländer som har ratificerat avtalet, särskilt de samhällen och länder som är mest utsatta för klimatförändringarna, i syfte att stödja dem i deras anpassnings- och riskhanteringsstrategier.

- (23) Om inget internationellt avtal om klimatförändringar godkänns av gemenskapen senast den 31 december 2010, bör kommissionen lägga fram ett förslag om att inkludera utsläpp och upptag från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar. Detta ska ske enligt harmoniserade villkor, bygga på det arbete som utförts inom ramen för UNFCCC och garantera varaktighet och miljöintegritet avseende bidraget från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk samt noggrann övervakning och redovisning, med målsättningen att den föreslagna rättsakten ska träda i kraft från och med 2013. Kommissionen bör bedöma huruvida fördelningen av enskilda medlemsstaters insatser bör justeras i enlighet därmed.
- (24) De framsteg som görs i arbetet med att genomföra åtagandena enligt detta beslut bör utvärderas årligen på grundval av rapporter som lämnas in enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av växthusgasutsläpp inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet⁽¹⁾. Vartannat år bör en utvärdering göras beträffande den förväntade utvecklingen och 2016 bör en fullständig utvärdering av genomförandet av detta beslut ske.
- (25) Eventuella ändringar av räckvidden för direktiv 2003/87/EG bör åtföljas av motsvarande ändringar av den maximala mängd växthusgasutsläpp som omfattas av detta beslut.
- (26) I samband med att gemenskapen godkänner ett internationellt avtal om klimatförändringar bör medlemsstaternas utsläppsgrenser anpassas så att gemenskapens minskningsåtaganden enligt det avtalet kan nås, med hänsyn tagen till principen om solidaritet mellan medlemsstaterna och behovet av hållbar ekonomisk tillväxt i hela gemenskapen. Den andel reduktionsenheter från projekt för minskade växthusgasutsläpp i tredjeländer som varje medlemsstat kan utnyttja bör ökas med upp till hälften av den ytterligare minskningsinsatsen enligt detta beslut.
- (27) De register som skapats enligt beslut nr 280/2004/EG och den centrala förvaltare som utsetts enligt direktiv 2003/87/EG bör användas för att se till att alla de transaktioner som krävs för att genomföra detta beslut bearbetas och redovisas på ett korrekt sätt.
- (28) Eftersom gemenskapens minskningsåtagande inte bara medför uppgifter för medlemsstaternas regeringar utan också för deras lokala och regionala statsförvaltning och andra lokala och regionala forum och organisationer, bör medlemsstaterna garantera samarbete mellan sina centrala och lokala myndigheter på olika nivåer.
- (29) Förutom enskilda medlemsstater, centralregeringar, lokala och regionala organisationer och myndigheter, bör marknadsaktörer, tillsammans med hushåll och enskilda konsumenter bidra till att genomföra gemenskapens minskningsåtagande, oavsett nivån på deras växthusgasutsläpp.
- (30) Medlemsstaterna bör garantera finansiering av användning av ny, innovativ teknik för att göra det möjligt för industriella aktörer att skapa nya arbetstillfällen, och därmed öka konkurrenskraften och bidra till att Lissabonstrategins mål uppfylls.
- (31) Eftersom en ökning av elproduktionen från förnybara energikällor är ett mycket viktigt sätt att minska växthusgasutsläppen, bör medlemsstaterna sträva efter detta inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av förnybar energi⁽²⁾.
- (32) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (33) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa den årliga utsläppstilldelningen för perioden 2013–2020 uttryckt som ton koldioxidequivaler, att ange förfaranden för att underlätta medlemsstaternas överföringar av delar av sin utsläppstilldelning och öka transparensen beträffande dessa överföringar samt att vidta åtgärder för att genomföra bestämmelser som avser register och den centrala förvaltaren. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (34) Eftersom målen för detta beslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av beslutets omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(1) EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

(2) Se sidan 16 i detta nummer av EUT.

(3) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs medlemsstaternas minimibidrag till uppnåendet av gemenskapens åtagande om minskning av växthusgasutsläppen för perioden 2013–2020 för växthusgasutsläpp som omfattas av detta beslut och regler för att genomföra dessa bidrag samt för utvärderingen av bidragen.

Detta beslut innehåller även bestämmelser för bedömning och genomförande av ett striktare gemenskapsåtagande på mer än 20 %, som ska gälla efter det att gemenskapen slutit ett internationellt avtal om klimatförändringar som leder till större minskningar av växthusgasutsläppen än de som krävs enligt artikel 3, i enlighet med åtagandet om en minskning på 30 % som bekräftades av Europeiska rådet i mars 2007.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *växthusgasutsläpp*: utsläpp av koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), fluorkolväten (HFCs), perfluorkolväten (PFCs) och svavelhexafluorid (SF₆), från de kategorier som förtecknas i bilaga I, uttryckt som ton koldioxidekvivalenter i enlighet med beslut nr 280/2004/EG, med undantag för växthusgasutsläpp som omfattas av direktiv 2003/87/EG.
2. *årlig utsläppstilldelning*: de årliga maximalt tillåtna växthusgasutsläppen för åren 2013–2020, såsom de specificeras i artikel 3.2.

Artikel 3

Utsläppsnivåer för perioden 2013–2020

1. Varje medlemsstat ska senast 2020 minska sina växthusgasutsläpp med åtminstone den procentsats som anges för den medlemsstaten i bilaga II till detta beslut, i förhållande till dess utsläpp 2005.
2. Med förbehåll för punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln samt artikel 5 ska varje medlemsstat med en negativ nivå enligt bilaga II, bland annat med hjälp av de flexibla lösningar som föreskrivs i detta beslut, se till att de egna växthusgasutsläppen under 2013 inte överskrider dess genomsnittliga årliga växthusgasutsläpp under 2008, 2009 och 2010, såsom de rapporterats och verifierats i enlighet med direktiv 2003/87/EG och beslut nr 280/2004/EG.

Med förbehåll för punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln samt artikel 5 ska varje medlemsstat med en positiv nivå enligt bilaga II, bland annat med hjälp av de flexibla lösningar som föreskrivs i detta beslut, se till att de egna växthusgasutsläppen under 2013 inte överskrider en nivå som fastställts enligt ett vägledande förlopp som inleds 2009 med den enskilda medlemsstatens genomsnittliga årliga växthusgasutsläpp under 2008, 2009 och 2010, såsom de rapporterats och verifierats i enlighet med direktiv 2003/87/EG och beslut nr 280/2004/EG, och avslutas 2020 på den maximala nivån för den enskilda medlemsstaten enligt bilaga II.

Med förbehåll för punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln samt artikel 5 ska var och en av medlemsstaterna årligen begränsa sina växthusgasutsläpp på ett linjärt sätt, bland annat med hjälp av de flexibla lösningar som föreskrivs i detta beslut, för att säkra att dess utsläpp inte överskrider dess gräns för 2020 som fastställts i bilaga II.

När de relevanta granskade och verifierade utsläppssifferuppgifterna är tillgängliga, ska åtgärder antas inom sex månader för att fastställa de årliga utsläppstilldelningarna för perioden 2013–2020 uttryckt som ton koldioxidekvivalenter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 13.2.

3. Under perioden 2013–2019 får varje medlemsstat från det påföljande året föra över högst 5 % av sin årliga utsläppstilldelning. De medlemsstater vars växthusgasutsläpp ligger under den årliga utsläppstilldelningen, med beaktande av utnyttjandet av de flexibla lösningarna enligt denna punkt och punkterna 4 och 5, får föra över den del av sin årliga utsläppstilldelning för ett givet år som överstiger deras växthusgasutsläpp det året till följande år, fram till 2020.

En medlemsstat får begära tillstånd att från påföljande år föra över mer än 5 % under 2013 och 2014 om det råder extrema väderförhållanden som har medfört väsentligt ökade växthusgasutsläpp under dessa år jämfört med år med normala väderförhållanden. Medlemsstaterna ska i detta syfte lägga fram en rapport till kommissionen som motiverar denna begäran. Inom tre månader ska kommissionen besluta huruvida begäran om att få föra över en större andel kan beviljas.

4. En medlemsstat får föra över högst 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett givet år till andra medlemsstater. En mottagande medlemsstat får använda denna kvantitet för att uppfylla sina skyldigheter enligt denna artikel för det året eller följande år fram till 2020. En medlemsstat kan inte föra över någon del av sin årliga utsläppstilldelning om medlemsstaten, vid tidpunkten för överföringen, inte uppfyller kraven i detta beslut.

5. En medlemsstat får föra över den del av sin årliga utsläppstilldelning som överstiger dess växthusgasutsläpp det året, med beaktande av utnyttjandet av flexibla lösningar enligt punkterna 3 och 4, till andra medlemsstater. Den mottagande medlemsstaten får använda denna kvantitet för att uppfylla sina skyldigheter enligt denna artikel för samma år eller följande år fram till 2020. En medlemsstat kan inte föra över någon del av sin årliga utsläppstilldelning om den inte, vid tidpunkten för överföringen, uppfyller kraven i detta beslut.

6. För att underlätta de överföringar som avses i punkterna 4 och 5 och öka insynen, ska åtgärder för att ange närmare villkor för sådana överföringar antas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 13.2.

Artikel 4

Energieffektivitet

1. Senast 2012 ska kommissionen bedöma och rapportera om gemenskapens och dess medlemsstaters framsteg när det gäller att uppnå målet om att till 2020 minska energiförbrukningen med 20 %, jämfört med prognoserna för 2020, enligt handlingsplanen för energieffektivitet som redovisades i kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006.

2. Kommissionen ska vid behov och senast den 31 december 2012 lägga fram förslag om effektivare eller nya åtgärder för att påskynda förbättringarna på energieffektivitetsområdet, särskilt i syfte att hjälpa medlemsstaterna i deras strävan att fullgöra gemenskapens åtagande om minskning av växthusgasutsläppen.

Artikel 5

Användning av reduktionsenheter från projektverksamhet

1. Medlemsstaterna får utnyttja följande reduktionsenheter för att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 3:

- Certifierade utsläppsminskningar (CER) och utsläppsminskningenheter (ERU), enligt direktiv 2003/87/EG, som utfärdas för utsläppsminskningar till och med den 31 december 2012 som fick användas i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.
- CER och ERU som utfärdas för utsläppsminskningar från den 1 januari 2013 för projekt som registrerats före 2013 och som fick användas i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.
- CER som utfärdas för utsläppsminskningar från projekt i de minst utvecklade länderna som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, till dess dessa länder har ratificerat ett relevant avtal med gemenskapen eller till 2020, beroende på vilket som inträffar först.

d) Tillfälliga certifierade utsläppsminskningar (tCER) eller långsiktiga certifierade utsläppsminskningar (lCER) från projekt för ny- och återbeskogning förutsatt att medlemsstaten – när den har utnyttjat tCER eller lCER för att fullgöra sina åtaganden enligt rådets beslut 2002/358/EG⁽¹⁾ för perioden 2008–2012 – förbinder sig att fortlöpande ersätta dessa reduktionsenheter med tCER, lCER eller andra enheter som är giltiga enligt Kyotoprotokollet före den dag dessa tCER eller lCER löper ut, och att medlemsstaten även förbinder sig att fortlöpande ersätta tCER eller lCER som utnyttjas enligt detta beslut med tCER, lCER eller andra enheter som är tillämpliga med avseende på dessa åtaganden före den dag dessa tCER eller lCER löper ut. När enheter ersätts med hjälp av tCER eller lCER ska medlemsstaten fortlöpande ersätta även dessa tCER och lCER före den dag de löper ut till dess att de ersätts med enheter med obegränsad giltighetstid.

Medlemsstaternas riktlinjer för köp av reduktionsenheter bör främja en rättvis geografisk fördelning av projekten och bidra till att få till stånd ett internationellt avtal om klimatförändringar.

2. Utöver vad som anges i punkt 1, och för den händelse att förhandlingarna om ett internationellt avtal om klimatförändringar inte slutförts före den 31 december 2009, får medlemsstaterna för genomförandet av sina skyldigheter enligt artikel 3 utnyttja ytterligare reduktionsenheter från projekt eller andra verksamheter som leder till minskning av växthusgasutsläpp i enlighet med de avtal som avses i artikel 11a.5 i direktiv 2003/87/EG.

3. Under förutsättning att ett internationellt avtal om klimatförändringar i enlighet med artikel 1 har ingåtts, får medlemsstaterna från den 1 januari 2013 endast utnyttja reduktionsenheter från projekt i tredjeländer som har ratificerat avtalet.

4. Varje medlemsstats årliga utnyttjande av reduktionsenheter enligt punkterna 1, 2 och 3 ska inte överskrida en mängd motsvarande 3 % av medlemsstatens växthusgasutsläpp under 2005, plus den mängd som överförts i enlighet med punkt 6.

5. Medlemsstater med en negativ nivå, eller en positiv nivå på högst 5 % i enlighet med bilaga II, och som förtecknas i bilaga III, ska utöver de reduktionsenheter som utnyttjats enligt punkt 4 varje år få använda ytterligare reduktionsenheter motsvarande 1 % av deras verifierade utsläpp under 2005, från projekt i de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling, under förutsättning att de uppfyller ett av följande fyra villkor:

- De direkta kostnaderna för hela paketet överstiger 0,70 % av BNP enligt kommissionens konsekvensbedömning som åtföljer paketet med tillämpningsåtgärder för EU:s mål angående klimatförändringar och förnybar energi 2020.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta staternas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande inom ramen för detta (EGT L 130, 15.5.2002, s. 1).

- b) Ökningen av BNP uppgår till minst 0,1 % mellan det mål som faktiskt har antagits för den berörda medlemsstaten och medlemsstatens mål enligt scenariot för kostnadseffektivitet enligt kommissionens konsekvensbedömning som nämns i led a.
- c) Mer än 50 % av de totala utsläpp som omfattas av detta beslut för den berörda medlemsstaten är transportrelaterade utsläpp.
- d) Den berörda medlemsstaten har ett mål för 2020 beträffande förnybar energi som överstiger 30 % enligt direktiv 2009/28/EG.
6. Var och en av medlemsstaterna får varje år till en annan medlemsstat överföra outnyttjade delar av sin årliga kvantitet motsvarande 3 % enligt specifikationen i punkt 4. Om en medlemsstats årliga utnyttjande av reduktionsenheter understiger kvantiteten i punkt 4 får medlemsstaten föra över den outnyttjade delen av den kvantiteten till följande år.
7. Medlemsstaterna ska dessutom helt utan kvantitativa begränsningar kunna utnyttja reduktionsenheter från gemenskapsprojekt utfärdade enligt artikel 24a i direktiv 2003/87/EG för att fullgöra sina åtaganden om utsläppsminskningar.

Artikel 6

Rapportering, utvärdering av framsteg, ändringar och översyn

1. I sina rapporter enligt artikel 3 i beslut nr 280/2004/EG ska medlemsstaterna ange följande:
- a) Sina årliga växthusgasutsläpp till följd av genomförandet av artikel 3.
- b) Användningen, den geografiska spridningen samt de kvalitativa kriterier som tillämpats för reduktionsenheter som utnyttjats enligt artikel 5.
- c) Prognostiserade framsteg när det gäller att uppfylla skyldigheterna enligt detta beslut, inklusive information om nationella styrmedel och åtgärder samt nationella utsläppsprognoser.
- d) Information om planerade ytterligare nationella styrmedel och åtgärder som förutses för att begränsa växthusgasutsläpp utöver deras åtaganden enligt detta beslut och inför genomförandet av ett internationellt avtal om klimatförändringar enligt artikel 8.
2. Om en medlemsstat använder reduktionsenheter från projekttyper som inte kan användas av aktörer inom gemenskapssystemet ska denna medlemsstat lämna en detaljerad motivering för användningen av sådana reduktionsenheter.
3. I sin rapport enligt artikel 5.1 och 5.2 i beslut nr 280/2004/EG ska kommissionen bedöma huruvida medlemsstaternas framsteg räcker för att de ska uppfylla sina skyldigheter enligt detta beslut.

Vid denna bedömning ska hänsyn tas till framstegen när det gäller gemenskapens styrmedel och åtgärder samt uppgifter från medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 3 och 5 i beslut nr 280/2004/EG.

Med utgångspunkt från de rapporterade växthusgasutsläppen för 2013, ska bedömningen vartannat år också omfatta prognoser över de framsteg som gemenskapen väntas göra för att fullgöra sitt minskningsåtagande och medlemsstaterna för att uppfylla sina skyldigheter enligt detta beslut.

4. I den rapport som avses i punkt 3 ska kommissionen utvärdera det sammantagna genomförandet av detta beslut, inklusive användningen av och kvaliteten på reduktionsenheter från CDM och behovet av ytterligare gemensamma och samordnade styrmedel och åtgärder på gemenskapsnivå i de sektorer som omfattas av detta beslut för att hjälpa medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden enligt detta beslut, och vid behov lägga fram förslag i detta sammanhang.

5. För att genomföra detta beslut ska kommissionen, när det är lämpligt, lägga fram förslag om ändring av beslut nr 280/2004/EG och anta ändringar av kommissionens beslut 2005/166/EG⁽¹⁾ med inriktning på att den föreslagna åtgärden ska tillämpas från den 1 januari 2013, framför allt för att säkerställa

- a) snabbare, effektiv, transparent och kostnadseffektiv övervakning, rapportering och kontroll av växthusgasutsläpp,
- b) utveckling av nationella prognoser för växthusgasutsläpp efter 2020.

Artikel 7

Korrigerande åtgärder

1. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp överskrider den årliga utsläppstilldelningen enligt artikel 3.2, med beaktande av de flexibla lösningar som utnyttjas med stöd av artiklarna 3 och 5, ska följande åtgärder tillämpas, nämligen
- a) ett avdrag från medlemsstatens utsläppstilldelning för närmast följande år motsvarande summan i ton koldioxidekvivalenter av mängden överskridande utsläpp, multiplicerat med en tilläggsfaktor på 1,08,
- b) utveckling av en handlingsplan för korrigerande åtgärder i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, och
- c) tillfälligt upphävande av möjligheten att föra över del av medlemsstatens utsläppstilldelning och reduktionsenheter från JI och CDM till en annan medlemsstat till dess att medlemsstaten iakttar artikel 3.2.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2005/166/EG av den 10 februari 2005 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet (EUT L 55, 1.3.2005, s. 57).

2. En medlemsstat som omfattas av punkt 1 ska inom tre månader för kommissionen lägga fram en utvärdering och en handlingsplan för korrigerande åtgärder som inbegriper

- a) åtgärder som medlemsstaten kommer att vidta för att fullgöra sina specifika skyldigheter enligt artikel 3.2, varvid nationella styrmedel och åtgärder och genomförande av gemenskapsåtgärder prioriteras,
- b) en tidsplan för genomförande av dessa åtgärder vilken möjliggör en utvärdering av de årliga framstegen i fråga om genomförandet.

Kommissionen får avge ett yttrande om den aktuella medlemsstatens handlingsplan för korrigerande åtgärder.

Innan kommissionen avger detta yttrande får den överlämna handlingsplanen för korrigerande åtgärder till den kommitté för klimatförändringar som avses i artikel 13.1 för kommentarer.

Artikel 8

Justeringar som ska genomföras sedan gemenskapen godkänt ett internationellt avtal om klimatförändringar

1. Inom tre månader från gemenskapens undertecknande av ett internationellt avtal om klimatförändringar som senast 2020 leder till obligatoriska minskningar av växthusgasutsläppen som överskrider 20 % jämfört med 1990 års nivåer, i överensstämmelse med det minskningsåtagande om 30 % som stöddes av Europeiska rådet i mars 2007, ska kommissionen lägga fram en rapport med en bedömning av i synnerhet följande aspekter:

- a) Den typ av åtgärder som man kommit överens om inom ramen för de internationella förhandlingarna, de åtaganden som gjorts av andra industriländer om utsläppsminskningar som är likvärdiga med gemenskapens, samt de åtaganden som gjorts av ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer att i rimlig utsträckning bidra efter ansvar och förmåga.
- b) Konsekvenserna av det internationella avtalet om klimatförändringar och de insatser som följaktligen kommer att krävas på gemenskapsnivå för att närma sig minskningsmålet på 30 % på ett välavvägt, transparent och rättvist sätt, med beaktande av det arbete som utförts under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod.
- c) Konkurrenskraften hos gemenskapens tillverkningsindustri mot bakgrund av riskerna för koldioxidläckage.
- d) Konsekvenserna av det internationella avtalet om klimatförändringar för andra ekonomiska sektorer inom gemenskapen.
- e) Konsekvenserna för gemenskapens jordbrukssektor, bland annat riskerna för koldioxidläckage.

f) Lämpliga former för att inkludera utsläpp och upptag i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapen.

g) Ny- och återbeskogning samt minskad avskogning och skogsutarmning i tredjeländer, för det fall ett internationellt erkänt system inrättas i detta avseende.

h) Behovet av ytterligare strategier och åtgärder från gemenskapens sida med hänsyn till gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden om minskade växthusgasutsläpp.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av detta beslut i enlighet med punkt 1, i syfte att det ändrade beslutet ska kunna träda i kraft efter det att gemenskapen godkänt det internationella avtalet om klimatförändringar och med hänsyn tagen till det åtagande om utsläppsminskningar som ska genomföras enligt det avtalet.

Detta förslag ska bygga på principerna om transparens, ekonomisk effektivitet och kostnadseffektivitet, samt rättvisa och solidaritet i fördelningen av insatserna mellan medlemsstaterna.

3. Förslaget ska i lämpliga fall ge medlemsstaterna rätt att utöver reduktionsenheterna enligt detta beslut även utnyttja CER, ERU eller andra tillåtna reduktionsenheter från projekt i tredjeländer som har ratificerat det internationella avtalet om klimatförändringar.

4. Förslaget ska även, i lämpliga fall, omfatta åtgärder som ger medlemsstaterna en möjlighet att utnyttja den outnyttjade delen av den ytterligare användbara kvantitet som avses i punkt 3 under de följande åren eller överföra den outnyttjade delen av denna kvantitet till en annan medlemsstat.

5. Förslaget ska även, i lämpliga fall, innehålla eventuella ytterligare åtgärder som krävs för att nå de obligatoriska minskningarna i enlighet med punkt 1 på ett transparent, välavvägt och rättvist sätt, och ska, i synnerhet, innehålla genomförandeåtgärder för att medlemsstater ska kunna utnyttja andra typer av reduktionsenheter från projekt eller använda andra mekanismer som inrättats enligt det internationella avtalet om klimatförändringar.

6. På grundval av de bestämmelser som man kommit överens om som en del av ett internationellt avtal om klimatförändringar ska kommissionen förslå att i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar inkludera utsläpp och upptag från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, i lämpliga fall, i enlighet med harmoniserade villkor som garanterar varaktighet och miljöintegritet vad avser bidraget från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk samt korrekt övervakning och bokföring. Kommissionen ska bedöma huruvida fördelningen av enskilda medlemsstaters insatser bör justeras i enlighet härmed.

7. Förslaget ska innehålla lämpliga övergångsåtgärder och uppskjutande åtgärder i avvaktan på att det internationella avtalet om klimatförändringar träder i kraft.

Artikel 9

Förfarande i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i avsaknad av ett internationellt avtal om klimatförändringar

Om inget internationellt avtal om klimatförändringar godkänns av gemenskapen senast den 31 december 2010 får medlemsstaterna redogöra för sina avsikter när det gäller att inkludera markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar med hänsyn till metodologierna i det arbete som utförts inom ramen för UNFCCC. Med hänsyn tagen till sådana redogörelser från medlemsstaternas sida ska kommissionen senast den 30 juni 2011 bedöma formerna för att införa utsläpp och upptag från verksamhet i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar, och garantera varaktighet och miljöintegritet för bidraget från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk samt korrekt övervakning och bokföring samt, i lämpliga fall, lägga fram förslag i syfte att förslaget till rättsakt ska träda i kraft från och med 2013. Kommissionen ska i sin bedömning överväga om fördelningen av enskilda medlemsstaters insatser bör justeras i enlighet härmed.

Artikel 10

Ändrad räckvidd av direktiv 2003/87/EG och tillämpning av artikel 24a däri

Den maximala mängden utsläpp för varje medlemsstat enligt artikel 3 i detta beslut ska anpassas efter den mängd

- a) utsläppsrätter för växthusgasutsläpp som utfärdats i enlighet med artikel 11 i direktiv 2003/87/EG på grund av ändringar vad gäller vilka källor som omfattas av direktivet till följd av kommissionens slutliga godkännande av de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012 i enlighet med direktiv 2003/87/EG,
- b) utsläppsrätter eller reduktionsenheter som utfärdats enligt artiklarna 24 och 24a i direktiv 2003/87/EG i fråga om utsläppsminskningar i en medlemsstat som omfattas av detta beslut,
- c) utsläppsrätter för växthusgas från anläggningar som undantas från gemenskapssystemet i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG för den tid som de undantas.

Kommissionen ska offentliggöra de sifferuppgifter som följer av sådana anpassningar.

Artikel 11

Register och central förvaltare

1. De register som gemenskapen och dess medlemsstater inrättar enligt artikel 6 i beslut nr 280/2004/EG ska vara sådana att de säkrar att transaktioner enligt detta beslut bokförs på ett korrekt sätt. Uppgifterna ska vara offentliga.
2. Den centrala förvaltare som utses enligt artikel 20 i direktiv 2003/87/EG ska med hjälp av sin oberoende transaktionsförteckning genomföra automatiska kontroller av alla transaktioner enligt detta beslut, och vid behov blockera transaktioner för att se till att inga oegentligheter förekommer. Uppgifterna ska vara offentliga.
3. Kommissionen ska anta de åtgärder som krävs för genomförandet av punkterna 1 och 2.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 13.2.

Artikel 12

Ändringar av förordning (EG) nr 994/2008

För att genomföra detta beslut ska kommissionen anta ändringar av kommissionens förordning (EG) nr 994/2008 av den 8 oktober 2008 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG ⁽¹⁾.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom artikel 9 i beslut nr 280/2004/EG.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 14

Rapport

Kommissionen ska utarbeta en rapport om genomförandet av detta beslut. Denna rapport ska även innehålla en utvärdering av hur genomförandet av detta beslut har påverkat konkurrensen nationellt, i gemenskapen och internationellt. Kommissionen ska lägga fram sin rapport inför Europaparlamentet och rådet senast den 31 oktober 2016, i förekommande fall tillsammans med förslag till åtgärder, särskilt gällande frågan huruvida det är lämpligt med en differentiering av nationella mål för perioden efter 2020.

⁽¹⁾ EUT L 271, 11.10.2008, s. 3.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 16***Adressater**

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA I

**KATEGORIER ENLIGT ARTIKEL 2.1 I DETTA BESLUT YTTRELLIGARE SPECIFICERADE I BILAGA I,
KATEGORIerna 1–4 OCH 6, TILL BESLUT 2005/166/EG**

Energi

— Bränsleförbränning

— Flyktiga utsläpp från bränslen

Industriprocesser

Användning av lösningsmedel och andra produkter

Jordbruk

Avfall

BILAGA II

MEDLEMSSTATERNAS NIVÅER FÖR VÄXTHUSGASUTSLÄPP ENLIGT ARTIKEL 3

	Nivå för medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2020 i förhållande till 2005 års utsläppsnivåer
Belgien	- 15 %
Bulgarien	20 %
Tjeckien	9 %
Danmark	- 20 %
Tyskland	- 14 %
Estland	11 %
Irland	- 20 %
Grekland	- 4 %
Spanien	- 10 %
Frankrike	- 14 %
Italien	- 13 %
Cypern	- 5 %
Lettland	17 %
Litauen	15 %
Luxemburg	- 20 %
Ungern	10 %
Malta	5 %
Nederländerna	- 16 %
Österrike	- 16 %
Polen	14 %
Portugal	1 %
Rumänien	19 %
Slovenien	4 %
Slovakien	13 %
Finland	- 16 %
Sverige	- 17 %
Förenade kungariket	- 16 %

*BILAGA III***MEDLEMSSTATER SOM AVSES I ARTIKEL 5.5**

Belgien

Danmark

Irland

Spanien

Italien

Cypern

Luxemburg

Österrike

Portugal

Slovenien

Finland

Sverige

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till Europeiska unionens officiella tidning (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1-32 sidor: 6 euro
33-64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

